

Петър Велев

ИЗЦЕЛЕНИЕ
ЧРЕЗ ВЯРА В
БОГА

2017
София

ИЗЦЕЛЕНИЕ ЧРЕЗ ВЯРА В БОГА
(ПЕТО ДОПЪЛНЕНО ИЗДАНИЕ)

© Петър Иванов Велев, автор

www.petarvelev.info

Коректори:
Елена Димитрова
Ива Йохан Ганчева

Предпечат: Олга Сладкарова

Печат: БОЛИДИНС
ПОЛИГРАФИЯ

ISBN 978-954-394-011-0

„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици; ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави.“

Марко 16:17-18

Това са думи на Господа Исуса Христа. Той казва, че такива неща ще придружават благовестието.

Предлаганите разяснения от брат Петър Велев относно болестите и изцеляването на болните хвърлят светлина върху много въпроси, които вълнуват вярващите.

В наше време се разпространяват различни учения. Тази книга дава отговор на много заблуждения.

Изцеляването се извършва от Господа Исуса Христа въз основа на личната вяра, но то е резултат на вярата и молитвата на светиите.

Има християни, които не вярват, че Бог може и сега да изцелява, както по времето на Христос и Апостолите. Но Христос казва: „Ще ви бъде според вярата.“ Онези християни, които вярват, че Господ и сега изцелява болни, отиват при Него с вяра и се ползват от Христовата сила за изцеление.

Предлаганата от Петър Велев книга е универсално четиво както за всички вярващи, така и за тези, които ще повярват.

Всеки може да опита. Бог го чака и е готов да го благослови със съвършено здраве.

Пастир Димитър Куличев

ЗА КНИГАТА НА ПЕТЪР ВЕЛЕВ

М. П. Иванов

Най-краткото определение за книгите на Петър Велев е това, че те са чудесни с укрепващи вярата опитности и свидетелства, на някои от които съм и очевидец.

Често, когато се чувствам изнервен, натоварен и не мога да заспя, дори след молитва, с удоволствие ги препрочитам. Тогава си припомням отново и отново изцеленията на болните и обещанията в Божието слово. И това действа като балсам на душата ми и като приспивателно в напрегнатите ми вечери. Считам за напълно нормално тези книги да имат добър успех сред християните по света от различните вероизповедания, нации и деноминации. Но не се учудвам, че те могат да бъдат критикувани и отхвърлени от ония, които ходят в духовна тъмнина и бягат от истината и светлината.

Господ Иисус Христос каза: „Аз съм Пътят, и Истината, и Животът.“ Апостолите и първите Христови последователи приеха и повярваха в казаното от Спасителя и около два милиарда християни в наше време изповядват вярата си в думите на Божия Син и за тях пътят за изцеление и благословение е отворен.

Познавам брат Петър Велев от много години и знам доста неща от живота му. Участвал съм много пъти в молитвените събрания за изцеления на болни и съм уверен, че всеки, покаял се и повярвал в изкупителната жертва на Господ Иисус Христос на Голготския Кръст, може да получи изцеление след съответната молитва в дома си или в църквата. Но ако това не стане веднага или след няколко молитви, тогава да си спомним за дарбите на Светия Дух, които Той разпределя, както Му е угодно. И това Бог прави, за да помага на нуждаещите се от изцеление и утешение, като използва човеци за Свои проводници. Самите ние понякога сме слаби и болни, но велика е Божията милост. Той често избира не силните на деня, а обикновения човек, за да изяви чрез него Своята сила и слава. Чувал съм вярващи да казват: „Ние се молим у дома за нашия болен и ако е Божията воля, Бог ще го изцели, ако ли не, не

е необходимо да търсим помощ при други". Продължителното страдание може да доведе до обезсърчение, отчаяние и отпадане от вярата. При по-сложни ситуации този, комуто е дадена власт свише да развързва от зли духове, да изгонва и да изцелява чрез Светия Дух, може да бъде използван за изцеление дори от болестите, неизлечими според медицината или за освобождаване на насилвани от дявола депресирани.

Дарбата е дадена за обща полза. Всички християни сме едно Христово тяло, а в едно тяло не може кракът да каже на ръката: „Не ми трябваш.“

Някои казват: „Винаги ще има болести и страдания. Апостол Павел носеше „трън в плътта си“ и след усърдните му молитви Бог не го изцели. Ние да не сме нещо повече от апостол Павел, та искаме всичко да ни е наред?“ Това звучи убедително за повърхностните читатели на Божието слово. А къде остават Божиите обещания, благословения, чудеса и знамения? Къде е Божията изцелителна сила в дома на страдалеца, който цял живот пъшка и едвам събира сили, за да каже: „Слава на Бога, че съм жив, можеше да е и по-зле от това.“

Господ каза на апостол Павел: „Стига ти Моята благодат..." /2 Коринтяни 12:9/. А ти, братко и сестро, можеш ли да сравниш живота си с този на апостол Павел? Имаш ли тази преизобилна благодат, в опасност ли си от духовно възгордяване, поради многото ти откровения и видения, поради многото ти дарби и служения?

Нека помислим: в болестите ли се прославя Бог или в тяхното изцеление.

Дълбоко съм убеден, че написаното от брат Петър Велев е истина, тъй като съм свидетел и лично съм участвал на някои от молитвите за изцеления. Мнозина вярващи се чудят на какво се дължи нашата истинска вяра. Отговорът е прост: на духовните опитности – знамения, изцеления и благословения. Навсякъде Бог подкрепяше проповедите на Господа Иисуса Христа и апостолите с чудеса и знамения.

„И ходеше Иисус по цяла Галилея, като поучаваше в синагогите им, проповядваше Евангелието на царството и изцеляваше всяка болест и всяка немощ у народа. И пръсна

се слух за Него по цяла Сирия; и доведоха при Него всички немощни, налегнати от всякакви болести и недъзи, и хванати от бяс и луничави, и разслабени, и Той ги изцери” /Матей, 4:23,24/.

„Стичаха се в Йерусалим и мнозина от околните градове, донасяйки болни и от нечисти духове измъчвани, и всички се изцеряваха” /Деяния 5:16/.

Изцеленията укрепват надеждата, че Бог не ни е забравил и засилва вярата ни в чудодейната сила на молитвата, отправена към Бога. Те отварят сърцата ни за Божията истина – победата на Господа Исуса Христа над сатана, която ни се дава даром. Достъпът към Бога е обещан на всеки, който отвори сърцето си в покаяние и смирение и е затворен за всеки, който се е заключил в черупката на гордостта си. Исус казва: „Ето, стоя пред вратата и хлопам: ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене” /Откровение 3:20/.

Свидетелствата в книгата „Изцеление чрез вяра в Бога” показват колко е близо Бог до нас. Те ни насърчават да минем по пътя на тези хора и да познаем от опит колко благ е Бог. Изцеленията са неоспорими доказателства за истинността на Божието слово и силата, скрита в Божиите обещания.

Във всеки дом има проблеми, а болестите в родовете ни и в държавата ни са безброй. Затова пожелавам на всеки, който прочете тази книга, да потърси и приеме библейските обещания и изявите на Светия Дух чрез духовните дарби и особено дарбите на изцеления, от които така много се нуждаем. Нека потърсим и намерим Бога в дома Господен – Църквата Христова, а не при „търговците на здраве” - псевдолечители – екстрасенси, магьосници, врачки и баячки, астролози, гадачи и хипнотизатори, които се правят на вярващи, но явно е, че не са прочели Библията, която ги нарича „гнусни пред Господа” /Второзаконие 18:12/.

Бог да ни благослови! Амин!

М. П. Иванов

ВЪВЕДЕНИЕ

Пиша тази книга за болните и за онези, които искат да им помогнат да намерят Бога и Неговата свърхестествена изцелителна сила чрез името и раните на Господа Исуса Христа, за да бъдат благословени със спасение на душите и изцеление на болните си души и тела.

В книгата описвам някои изцеления и няколко рецидива на болести, така, както съм ги видял и чул. Дълбоко съм убеден, че всяка душа ще застане пред Божия Съд и ще отговаря за мислите, думите и делата си. Божият Дух пази делата на Бога и авторитета на думите Му. Затова предупреждавам ония, които дръзнат да се подиграят с изцеленията или да кажат, че са извършени от сатана: има опасност те да похулят Светия Дух и тогава ще бъдат виновни за вечно осъждане и много е възможно болестите, описани в тази книга, да се лепнат на телата им или на телата на тяхното потомство. Това е една от причините, поради която мнозина войнстващи атеисти пострадаха, а не, че освен дарбите за изцеление имаме и такива да причиняваме болести на атеистите, доносниците и предателите по църквите. Служител от бившата Държавна сигурност ми каза, че в борбата с християнството са загубили някои от най-ценните си кадри. Защо? Бог ги е предупредил чрез Светото Писание: „Защото ние сме Христово благоухание пред Бога за онези, които се спасяват, и за онези, които гинат: на едните сме смъртоносен дъх за смърт, а на другите – живителен дъх за живот. И кой е способен на това? Защото ние не изопачаваме словото Божие, както мнозина, а проповядваме искрено, като от Бога, пред Бога, в Христа” /2 Коринтяни 2:15-17/.

Когато Божият Агнец изработваше спасението на човешкия род, принасяйки Себе Си в жертва за греховете на целия свят, Неговите врагове „Му дадоха да пие оцет, смесен с жлъчка; но Той вкуси и не иска да пие” /Матей 27:34/. За това тяхно деяние бе пророкувано много отдавна от св. цар Давид: „И дадоха ми за храна жлъчка и в жаждата ми с оцет ме напоиха” /Псалми, 68:22/. Около 40 години след убийството на Господа Исуса Христа, Йерусалим бе разрушен и еврейската държа-

ва престана да съществува. От тогава изминаха около две хиляди години, но враговете на християните не са проумяли, че винаги, когато са се опитвали да хранят Христовите верни последователи с жлъчка и да ги поят с оцет, е трябвало да пият от чашата на Божия гняв.

УНИВЕРСАЛНИЯТ ЛЕКАР

Библията, която е Словото на Бога, ни учи, че Господ Иисус Христос е Единственият Спасител на безсмъртната човешка душа, но също така е и Универсален Лекар, Който лекува всички болести и страдания на човешкия дух, душа и тяло. След като победи греха, смъртта и сатана, Той получи от Своя Баща цялата власт и сила във Вселената. Негова е мощта и Нему са подчинени всички небесни, земни и подземни сили.

Всеомогъщият и Вездесъщ Божи Син вършеше, върши и ще продължава да върши чудеса на божествени изцеления. Неговата Жертва на Голготския кръст стана Универсално Лекарство за всички болести, включително и за рака, от което може да се ползва всеки жител на планетата Земя.

Всеки грешен и болен човек трябва да запомни, че за неговите грехове и болести е платена скъпа цена: КРЪВТА НА БОЖИЯ СИН, пролята на Голготския кръст, както и раните, нанесени върху Божественото тяло на Спасителя. Библията казва: „Но Той взе върху Си нашите немощи и понесе нашите недъзи; а ние мислехме, че Той беше поразяван, наказван и унизяван от Бога. А Той бе изпоранен за нашите грехове и мъчен за нашите беззакония; наказанието за нашия мир биде върху Него, и чрез Неговите рани, ние се изцелихме” / *Исаия 53:4, 5*/.

Бог, Който е сътворил Вселената чрез Всеомогъщата Си Сила, не може да бъде затруднен от нищо и от никого. Неговото намерение не може да бъде спряно. Той може да изцели всякаква болест. Господ Иисус Христос казва: „...за човеците това е невъзможно, ала не и за Бога, защото ЗА БОГА ВСИЧКО Е ВЪЗМОЖНО” /*Марк 10:27*/.

Приятелю, не вярвай, че твоята болест е страшна, коварна или неизлечима. Не си въобразявай, че ти си особен случай,

но повярвай и изпълни това, което Светия Дух е казал, за да получиш Божествено изцеление. Довери се на Универсалния Лекар, Който най-добре знае как и какво да направи, за да те спаси и изцели.

Болните се увеличават постоянно както в целия свят, така и в нашата страна. Около 200 000 са болните от рак. Десетки хиляди – от бъбречна недостатъчност 300 000 – от диабет, 400 000 – от хипертония и сърдечни заболявания, 600 000 са душевно болните и депресираните. Всяка година около 2500 жители в страната ни се разболяват от различни видове рак, а какво да кажем за болести като лупус, паркинсон, мулти-плена склероза, болест на Бехтерев и други, за лечението на които се утешаваме само с прогнози – кога ще бъде открито универсално лекарство за лечението им...

Това именно лекарство – за всички болести и страдания – Бог даде на човечеството преди около две хиляди години и то е ЖЕРТВАТА НА БОЖИЯ АГНЕЦ, ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС. Ще го приемете ли?

Учените се опитват да обяснят постоянно увеличаващия се брой на автомобилните катастрофи с интензивността на движението. Но при петролните кризи, когато интензитетът на движението рязко намалява, произшествията продължават да се увеличават. Защо? Защото увеличението им е право пропорционално на увеличаването на греха. Всяка неправда е грях. Всяко нарушение на правилата за взаимоотношенията между хората, на правилата за движение по улиците и пътищата е грях. Всяко нарушаване или заобикаляне на законите на обществото, в което живеем, е грях. Всяко нарушаване на хармонията в природата е грях. А всеки грях се наказва. Това е Божествен закон и Върховна справедливост за защита на творенията. Първопричината за заболяването на човешкото тяло, дух или душа е ГРЕХЪТ. Нарушаването на естественото равновесие на процесите в човешкото тяло, което се изразява в преумора, преяждане, недоспиване, злоупотреба с алкохол, тютюн, наркотици и др., също е грях и се наказва.

Изцеленията чрез медицината представляват точно това – опит да се възстанови посредством медикаменти, билки, природни средства или по оперативен път нарушеното есте-

ствено равновесие на процесите в човешкото тяло. Бог никога не би имал нещо против такова възстановяване. Напротив, Библията ни насърчава да помагаме на болните за изцеляването и освобождаването им.

Независимо от големите постижения на медицината и природолечението, трябва да се признае, че възможностите им са много ограничени, защото медицината се старее да премахне последствията от греха, но не може да освободи болния от робството на греха. Но слава на Бога, че Той изпрати на Земята един Универсален Лекар с неограничени възможности. Затова, когато медицината не може да помогне, ние знаем и вярваме, че Той може. Медицината не може да помогне на човек, който е извършил СМЪРТНИ ГРЕХОВЕ и небето го е осъдило на смърт, но Господ Иисус Христос може да му помогне, ако болният искрено се покае, отрече се от греховете си и ги остави.

Когато човек е роб на греха, той разбира, че сам не може да се освободи от заробващите го пороци и страсти. Господ, Който мрази греха, но обича грешника, също знае това и е готов да му помогне, ако дойде при Него с вяра и молитва за покаяние.

Покаянието изисква: изповед – признаване на греха точно такъв, какъвто е; поправяне на това, което може да се поправи – връщане на откраднато; казване истината – ако е имало лъжесвидетелство, и молитва към Бога Отца, в името на Господа Иисуса Христа, за прошка на греховете, които не могат да се поправят, каквото например е убийството. Много важно, след покаянието, е изоставянето на греха. След като човек се е покаял, той трябва да се пази да не съгрешава повече, но ако съгреси – веднага да иска прошка от Бога или от човека, срещу когото е съгрешил.

Има болни, които не могат да дойдат до покаяние. Причината е, че са извършили НЕПРОСТИМИ ГРЕХОВЕ, между които е похулване на Светия Дух.

„...но който похули Духа Светаго, за него прошка не ще има вовеки, а виновен ще е за вечно осъждане” /Марк 3:29/. Изцелението чрез вяра в Бога става по законите на вярата и който иска да го получи, не бива да ги пренебрегва. Силата

за изцелението е Божия, а не човешка, и се намира в името на Универсалния Лекар – ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС.

ЗАЩО Е ДОПУСНАТО ДА СТРАДАМЕ И ДА СЕ РАЗБОЛЯВАМЕ

1. За вразумяване, освобождаване от гордост и предпазване от гибел.

„Бог говори веднъж и ако това не забележат, още веднъж: на сън, в нощно видение, когато сън наляга човеците, във време, когато дремят на леглото. Тогава Той открива на човека ухото и запечатва своето наставление, за да отведе човека от някое предприятие и да отстрани от него гордостта, за да отведе душата му от пропаст и живота му от поражение с меч. Или бива вразумяван с болест на постелката си и с люта болка във всичките си кости, и животът му се отвръща от хляба, и душата му – от обичната храна. Плътта на него изчезва, тъй че не се вижда; костите му, които се не виждат, се подават. Душата му се приближава към гроба, и животът му – към смъртта. Ако има у него Ангел – наставник, един от хиляда, за да показва на човека правия му път, Бог ще се умилистави над него и ще каже: Освободи го от гроба; Аз намерих ОТКУП. Тогава тялото му ще се освежи повече отколкото на младини; той ще се върне към дните на младините си. Ще се моли Богу и Той ще бъде милостив към него; с радост поглежда лицето му и възвръща на човека праведността му. Той ще гледа людетe и ще казва: Грешил съм и кривил съм правдата и не ми е въздадено; Той освободи душата ми от гроба и животът ми вижда светлина. Ето всичко това Бог върши два-три пъти с човека, за да отведе душата му от гроба и да го просвети със светлината на живите“ */Иов 33:14–30/*.

Този ОТКУП, който Бог намира, е Божият Агнец Господ Иисус Христос. За Него е писано: „Но Той взе върху Си нашите немощи и понесе нашите недъзи: а ние мислехме, че Той беше поразяван, наказван и унизяван от Бога. А Той бе изпонаранен за нашите грехове и мъчен за нашите беззакония; наказанието за нашия мир биде върху Него и чрез Неговите рани ние се изцелихме“ */Исая 53:4, 5/*.

2. За предпазване от превъзнасяне.

„И за да се не превъзнасям с премногото откровения, даде ми се жило в плътта ангел сатанин, да ме бие по лицето, за да се не превъзнасям” /2 Коринтяни 12:7/.

Тук много християни се спъват, като мислят, че Бог е изпратил на апостол Павел болест. Някои предполагат, че е имал болни очи, увредени от светлината при Дамаск. По-горе цитираното слово ясно говори, че става дума не за болест, а за дух – „ангел сатанин”.

3. За омаломощаване на плътта, та духът да бъде спасен.

„От всякъде се слуша, че у вас има блудство, и то такова блудство, за каквото дума не става дори и между езичниците, именно, че някой държи бащината си жена. А вие сте се възгордели, вместо по-скоро да плачете, за да се махне из средата ви оня, който е извършил тая работа! Аз пък, макар отсъстващ тялом, но присъстващ духом, вече реших, като да съм между вас, оногова, който е извършил това нещо (в името на Господа нашего Иисуса Христа, като се съберете вие и моят дух, със силата на Господа нашего Иисуса Христа) да го предадете на сатаната, за омаломощаване на плътта, та духът да бъде спасен в деня на Господа нашего Иисуса Христа” /1 Коринтяни 5:1–5/.

Срещал съм болни християни, които твърдят, че са болни, защото Бог може да им е изпратил „ангел сатанин”, за да не се превъзнасят, но не съм срещал такива, които да казват, че тялото им е предадено на омаломощаване, за да се спаси духът им, поради извършени от тях гнусни грехове.

През 1984 година злонамерени хора изпратиха обладан млад човек, който смущаваше събранията ни. Много пъти се молихме за него и се опитвахме да го развържем и освободим. Нищо не се получаваше. Тогава започнаха да ни обвиняват и да казват: „Ако Бог действаше между вас с дарби на изцеление, Мишо (така се казваше младият човек) защо не получава освобождение?” Това ме засегна и аз усърдно се молах за него. Светият Дух ми говори насън и ми каза, че той няма да бъде изцелен, защото води полов живот с

рождената си майка. Извиках го навън и когато му разказах това, той призна, че всичко е вярно. По-късно се появи млада жена, която също не получаваше освобождение. Господ ми откри, че няма да бъде освободена, защото е правила секс с куче. Дали тези, които ни обвиняват, ще могат да развържат обречените нещастници?

4. Наказание за неверието в Божия Син и отхвърляне на Божията милост.

„Който вярва в Сина, има живот вечен; който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него” /Иоан 3:36/.

Често се случва да предлагат в събранията ни да се молим за неизлечимо болни хора. Когато попитам дали тези хора вярват в Бога, обикновено ми отговарят, че не вярват, но били много добри. Колкото и да е добър болен човек, ако Божият гняв пребъдва върху него, той няма да получи изцеление, докато не повярва в Божия Син. Запомнете добри хора: вашата добрина нито може да ви изцели, нито може да ви спаси. Колкото и да е добър един удавник, който се дави в морето, добрината му никак няма да може да му помогне. Това, от което той се нуждае е Спасител.

„Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, (колкото и да е добър) ще бъде осъден” /Марк 16:16/.

Водното кръщение много често се подценява от болните. Но то е воден завет с Бога и мирен договор с Небесното царство. Човек, който отхвърля водното кръщение, отхвърля Божия мир. Такъв човек се намира в положение на бунт и война с Бога и докато не се помири с Него, не може и да очаква Божествено изцеление. Има много случаи, когато болни получават изцеление по време на водно кръщение или скоро след него.

„Иисус им каза: Нима не сте никога чели в Писанията: Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла; това е от Господа, и е дивно в очите ни”? Затова казвам ви, че царството Божие ще се вземе от вас и ще се даде на народ, който принася плодовете му; и който падне върху тоя камък, ще се разбие; а върху когото падне, ще го смаже” /Матей 21:42–44/.

5. *Наказание заради беззаконието и греховете на родители и прародители до трета и четвърта рода – наследствена обремененост.*

„Господ е дълготърпелив и многомилостив (и истинен). Който прощава беззаконията и престъпленията (и греховете), и не оставя без наказание, но Който за беззаконията на бащите наказва децата до трета и четвърта рода” */Числа 14:18/*.

„Но имам малко нещо против тебе, задето допускаш жената Иезавела, която нарича себе си пророчица, да учи и прелъстява рабите Ми да блудстват и да ядат идоложертвено. И дадох ѝ време да се покае, но тя се не покая. Ето, нея хвърлям на постелка, а прелюбодействащите с нея – в голяма скръб, ако се не покаят за делата си; и чедата ѝ ще поразя със смърт, и всички църкви ще узнаят, че Аз съм, Който изпитвам сърца и вътрешност и всекиму от вас ще въздам според делата му” */Откровение 2:20–23/*.

„Бащите ни грехиха: тях ги няма вече, а ние търпим наказание за техните беззакония” */Плач Иеремиев 5:7/*.

„Ако не залягаш да изпълняваш всички думи на тоя закон, писани в тая книга, и се не боиш от това славно и страшно име на Господа, твоя Бог, Господ ще поразии тебе и твоето потомство с необикновени поразии, с поразии големи и трайни, и с болести лоши и трайни” */Второзаконие 28:58,59/*.

Голяма част от богословите отхвърлят наследствената обремененост и твърдят, че се отнасяла за Стария завет, но Откровение 2:20–23 е свидетелство, че се отнася и за Новия завет. Данните показват, че деца, заченати в пияно състояние, са склонни към нервно-психични заболявания. Броят на тези заболявания в последно време рязко се увеличава, защото все повече и повече майки са зависими от алкохола и никотина. На 3 декември 2002 година по bTV съобщиha, че в България има 360 000 деца инвалиди. Досещате ли се кой е виновен за това – голяма част от тях да се родят инвалиди? По информация на BBT от 17. 01. 2008 повече от 25% от семействата в град София са засегнати от психични заболявания. На планетата живеят регистрирани от Световната здравна организация 248 000 000 болни от диабет. А колко са нерегистрираните? От опит знам, че диабетът е демон, който урежда панкреаса и кръвоносната система.

Последните открития на съвременната наука сочат, че при стресови състояния, а аз твърдя, че извършването на смъртни грехове води до стресови състояния, се получава увреждане на ДНК-клетките, които са носители на наследствеността. Увредените клетки могат да бъдат предадени до много поколения напред, а с тях и болестите, на които са носители. При искреното покаяние и Божествено изцеление, Светият Дух регенерира увредените ДНК и следващото поколение е освободено от наследствената обремененост. Затова е толкова важно да се покаем и да търсим Божествено изцеление в името на Господ Иисус Христос.

6. Наказание за поклонение и служене на творението, на Сатана, Антихриста и Лъжепророка.

„...да не би ти, като погледнеш на небето и видиш слънцето, месечината и звездите(и) цялото небесно войнство, да се прелъстиш, та да им се поклониш и да им послужиш, защото Господ, Бог твой, ги е отредил за всичките народи под цялото небе” */Второзаконие 4:19/*.

„...и ще ги разхвърлят пред слънцето и месечината и пред цялото небесно войнство (звездите), които са те обичали, на които са служили и след които са ходили, които са търсили и на които са се покланяли; те не ще ги съберат и не ще ги погребат: те ще бъдат тор на земята” */Иеремия 8:2/*.

„И вие не слушайте вашите пророци и вашите гадатели, вашите съновидци, вашите магьосници и вашите звездобро-йци” */Иеремия 27:9/*.

Тези предупреждения се отнасят за астролозите, които гадаят по съзвездията, слънцето и луната, а не за астрономите, които изследват и изучават Вселената.

„И ще дойда при вас за съд и ще бъде бърз изобличител на магьосници и прелюбодеи, и на ония, които се кълнат лъжливо и задържат заплатата на наемника, притесняват вдовица и сираче и отблъскват пришълец, и от Мене се не боят, казва Господ Саваот” */Малахия 3:5/*.

„...ще изтръгна магиите от ръката ти, и гадатели по облаци не ще има у тебе” */Михей 5:12/*.

„И трети Ангел ги последва, като говореше с висок глас: който се поклони на звяра и на образа му, и получи белег на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на яростта Божия, вино неразводнено, налято в чашата на гнева Му, и ще бъде измъчен с огън и жупел пред светите Ангели и пред Агнеца” /Откровение 14:9,10/.

„И чух от храма висок глас да казва на седемте Ангели: идете, излейте на земята седемте чаши с гнева Божий. Отиде първият Ангел, та изля на земята своята чаша; и по човеците, които имаха белега на звяра и се покланяха на образа му, появиха се лоши и люти струпеи” /Откровение 16:1,2/.

Доктор Фауст твърдял, че сатана му се е явил с червена петолъчка на челото. Свети Иоан Кронщадски видял във видение, че сатана удря червени печати върху челата на много човеци и Господ му открил, че червената петолъчка е печатът на антихриста. Който има мъдрост, ще разбере за какво става дума.

„А Охозия падна през решетъчния прозорец на своята градина, която е в Самария и заболя. И проводи пратеници и им каза: Идете, попитайте Веелзевула, акаронското божество: ще оздравея ли от тая болест? (И те отидоха да питат.) Тогава Ангел Господен каза на Илия Тесвитеца: Стани, пресрещни пратениците на самарийския цар и им кажи: Нима у Израиля няма Бог, та сте тръгнали да питате Веелзевула, акаронското божество? Затова тъй казва Господ: От постелката, на която си легнал, няма да се дигнеш, а ще умреш. И отиде Илия /и каза им/. И той умря по словото Господно, което изрече Илия...” /4 Царства 1:2–4, 17/.

„Който пък пророк се осмели да говори от Мое име, каквото не съм му заповядал да говори, и който говори от име на други богове, такъв пророк да бъде погубен” /Второзаконие 18:20/.

„Според каквато отплата заслужават, по тая мярка ще въздаде Той: на противниците Си – с ярост, на враговете си с отмъщение, на островите ще въздаде заслуженото. И ще се уплашат на запад от името на Господа, и на изгрев слънце – от славата Му. Ако врагът дойде като река, духването Господно ще го пропъди” /Исая 59:18,19/.

Това предупреждение се отнася и за сатанистите, антихристите и членовете на църквата на дявола.

7. Грехове, които ни вкарват под клетвата на закона.

„Проклет да е, който направи издялан или излят кумир, гнусота пред Господа, работа на художнически ръце, и го тури в тайно място! И целият народ да се обади и каже: Амин!

Проклет да е, който хули баща си и майка си! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който отмести междата на ближния си! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който отбива слепия от пътя му! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който криво съди пришълец, сираче и вдовица! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който легне с жената на баща си, защото той е открил края на бащината си завивка! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който легне с какъв и да било добитък! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който легне със сестра си, с бащината си дъщеря или с майчината си дъщеря! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който легне с тъща си! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който легне със сестрата на жена си! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който убива тайно ближния си! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е, който взема подкуп, за да погуби души и да пролее кръв невинна! И целият народ да каже: Амин!

Проклет да е (всеки), който не изпълни (всички) думи на този закон и не постъпи според тях! И целият народ да каже: Амин! */Второзаконие 27:15–26/.*

Ако някой е попаднал под клетвата на закона, поради извършени от него по-горе изброените грехове, той може да бъде освободен само чрез заместническата жертва на Божия Агнец, Господ Исус Христос, ако повярва в Него.

„Той Сам с тялото Си възнесе нашите грехове на дървото, та, като умрем за греховете, да живеем за правдата: И чрез Неговата рана се изцелихте.”

„Христос ни изкупи от клетвата на закона, като стана заради нас клетва (защото писано е: „Проклет е всеки, който виси на дърво)” /Галатяни 3:13/.

8. Наказания поради непослушание на Божиите заповеди и откровения.

„Ако пък не слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и не залягаш да изпълняваш всички Негови заповеди и наредби, които ти заповядвам днес, ще дойдат върху тебе и ще те сполетят всички тия проклетия.

Проклет (ще бъдеш) в града и проклет (ще бъдеш) на полето. Проклети (ще бъдат) твоите житници и твоите клетове. Проклет (ще бъде) плодът на утробата ти и плодът на земята ти, плодът на воловете ти и плодът на овците ти. Проклет ще бъдеш кога влизаш, и проклет, кога излизаш.

Господ ще прати върху ти проклетие, размирие и злополука във всяка работа на ръцете ти, каквато и да вършиш, докле бъдеш изстребен – и ти скоро ще загинеш заради злите си дела, защото си Ме оставил.

Господ ще напрати върху ти мор, докле те изтреби от земята, в която отиваш да я владееш.

И ще порази Господ с изтощение и огница, с треска и възпаление, със суша, горещ вятър и главня по житата, и те ще те преследват, докато загинеш.

И небето над главата ти ще стане на мед, а земята под тебе – на желязо; вместо дъжд Господ ще даде на земята ти пепел, и прах от небето ще пада, ще пада върху теб, (докле те погуби и) докле бъдеш изстребен.

Господ ще те предаде на враговете ти, за да те поразят; по един път ще излезеш против тях, а по седем пътища ще побегнеш от тях; и ще бъдеш разпилян по всички земни царства.

Твоите трупове ще станат храна на всички птици небесни и на зверовете, и не ще има кой да ги пропъди.

Ще те порази Господ с египетска проказа, хеморои, краста и сърбеж, от които не ще можеш да се изцериш; ще те порази Господ с лудост, слепота и вцепеняване на сърцето.

Ще ходиш пипнешком по пладнe, както слепец ходи пипнешком в тъмнина, не ще имаш сполука в пътищата си, и ще

бъдеш всеки ден притесняван и ограбван, и не ще има кой да те защити.

За жена ще се сгодиш, и друг ще спи с нея; къща ще съградиш, и не ще живееш в нея; лозе ще насадиш, и не ще го обереш.

Вола ти пред тебе ще заколят, и не ще го ядеш; осела ти ще отнемат, и не ще ти го върнат; овцете ти ще бъдат дадени на враговете ти и не ще има кой да те защити.

Синовете ти и дъщерите ти ще бъдат предадени на друг народ; очите ти ще гледат и всеки ден ще чезнат за тях, и не ще имаш сила в ръцете си.

Плодовете на земята ти и всичкия ти труд ще яде народ, който ти не знаеш: и ще бъдеш само притесняван и измъчван през всички дни. И ще полудееш от това, което видят очите ти.

Ще те порази Господ с лоша проказа в коленете и пищялите, от което не ще можеш се изцери, от стъпалото на ногата до самото теме (на главата) ти.

Господ ще отведе тебе и царя ти, когото ще си поставиш, при народ, който не си знаел ни ти, нито отците ти, и там ще служиш на други богове, дървени и каменни; и ще станеш за чудо, приказ и гавра на всички народи, при които Господ / Бог/ те отведе.

Много семе ще хвърлиш в нивата, малко ще събереш, защото ще го изядат скакалци.

Лозя ще садиш и работиш, а вино няма да пиеш и няма да /ги/ береш, защото червей ще ги изпояде.

Маслини ще имаш във всичките си предели, но с дървено масло няма да се помажеш, понеже маслините ти ще окапят.

Синове и дъщери ще родиш, но те няма да останат при тебе, защото в плен ще отидат.

Всички твои дървета и плодове на земята ти главня ще погуби.

Пришълецът, който е среди тебе, ще се издига над тебе по-високо и по-високо, а ти ще се спущаш по-ниско и по-ниско; той ще ти дава назаем, а ти няма да му даваш назаем; той ще бъде глава, а ти ще бъдеш опашка.

Ще дойдат върху ти всички тия клетви, ще те гонят и ще те стигнат, докле бъдеш погубен, задето не послуша гласа

на Господа, твоя Бог, и не спази Неговите заповеди и наредби, които бе ти заповядал; те ще бъдат върху тебе и твоето потомство личба и чудо до века” /Второзаконие 28:15–46/.

Спасение от всички тия проклетия има само чрез искрено покаяние и искрена вяра в заместителната жертва на Божия Агнец, Господ Иисус Христос, принесена на Голготския Кръст. Пуснеш ли Спасителя в сърцето си, от всички тия и други подобни проклетия ще те спаси и освободи. Не се заблуждавай, че без Неговата помощ ще можеш да се опазиш и избавиш от тях. Помоли Го ето така:

„Господи Иисусе Христе, вярвам, че Ти си Божият Агнец, умрял на Голготския Кръст за греховете на целия свят и за моите грехове. Аз съжалявам за всички грехове, с които съгреших против небето и човеците. Моля Те да ми простиш. Аз прощавам на всички човеци, които са съгрешили против мен, моля Те и Ти да им простиш. Обичам и почитам моите родители и роднини до трета и четвърта рода, но се отричам от греховете им, беззаконията им, неправдите им и пороците им. Ако върху мен има проклетие поради мои грехове или грехове на роднините ми, ако има клетви, заклинания или магьосничества и каквито и да са дела на дявола в моя живот, моля Те, Господи, разруши ги и замени ги с благословения, защото за Тебе е писано: “Затова се яви Син Божий, за да разруши делата на дявола” /1 Йоана 3:8/.

9. Болести, допуснати за изпитание на някои праведници.

„Един ден дойдоха синовете Божии да застанат пред Господа; между тях дойде и Сатаната да застане пред Господа. И рече Господ на Сатаната: Отде идеш? Отговори Сатаната Господу и рече: Ходих по земята и я обходих. И рече Господ на Сатаната: Обърна ли внимание върху Моя раб Иова? Защото няма на земята такъв като него: човек непорочен, справедлив, богобоязлив и отбягващ злото и до сега твърд в своята непорочност; а ти ме подбуждаше против него да го погубя без вина. Отговори Сатаната Господу и рече: Кожа за кожа, а за живота си човек ще даде всичко, що има; но я прости ръка и се допри до костите му и плътта му – ще ли Те благослови? И рече Господ на Сатаната: Ето, той е в твоята ръка; само душата му запази. Отиде си Сатаната от

лицето Господно и порази Иов с люта проказа – от ходилата на нозете му до самото му теме. И взе си Иов едно чирепче да се чеше с него, и седеше на гноището (вън от града). И рече му неговата жена: Ти все си още твърд в непорочността си. Похули Бога и умри! Но той ѝ рече: Говориш като безумна. Нима доброто ще приемаме от Бога, а злото да не понасяме? Във всичко това Иов не съгреши с устата си” „...И благослови Бог последните дни на Иова повече от напрежните: той имаше четиринайсет хиляди дребен добитък, шест хиляди камили, хиляда рала волове и хиляда ослици. Имаше и седем сина и три дъщери” /Иов 2:1–10, 42:12,13/.

Накои казват, че са болни, защото Бог им е изпратил болест, за да ги изпита и усъвършенства като Иов. Ако е така, защо търсиш лекари и професори, лекарства, билки и еликсири, за да се отървеш от болестта? Чакай да бъдеш усъвършенстван. Иов не знаеше, но ние знаем от Библията, че не Бог, а Сатаната „порази Иова с люта проказа”. И дали наистина си праведен като Иов? Библията казва, че в Стария Завет Бог признава само трима мъже, които могат да се спасят със собствената си праведност и те са Иов, Данаил и Ной.

10. Наказания за вероотстъпничество и предателство.

„Нека възнесем сърце и ръце към Бога, Който е на небесата; ние се отметнахме и упорствахме; Ти не пощади; Ти се облече с гняв и ни преследваше, умъртвяваше, не щадеше; Ти закри Себе Си с облак, за да не достига нашата молитва; смет и гнусота ни направи Ти сред народите” /Плач Иеремиев 3:41–45/.

„...ръката на нашия Бог е благодетелна за всички, които прибягват към Него, а над всички, който Го оставят, стои силата Му и гневът Му” /1 Ездра 8:22/.

„Ако пък лошият оня слуга каже в сърцето си: няма да си дойде скоро господарят ми, па начене да бие другарите си и да яде и пие с пияниците, господарят на тоя слуга ще дойде в ден, в който не очаква, и в час, който не знае, и ще го отдели и подложи на еднаква участ с лицемерците; там ще бъде плач и скърцане със зъби” /Матей 24:48–51/.

„Който не обича Господа Исуса Христа, да бъде анатема, /ма-ран-ата/ да бъде отлъчен от църквата и проклет до идването на Господа” /1 Коринтяни 16:22/.

„А Той отговори и рече: Който топна с Мене в блюдото, той ще ме предаде, прочее, Син Човечески отива, както е писано за Него; но горко на оня човек, чрез когото Син Човечески ще се предаде; добре щеше да бъде за този човек, ако не бе се родил. А Иуда, който Го предаде, отговори и рече: Да не съм аз, Рави? Иисус му отговори: Ти каза“ */Матей 26:23–25/*. „Тогава Иуда, който Го предаде, като видя, че Той е осъден, разкая се и върна трийсетте сребърника на първосвещениците и стареите, като каза: Съгреших, че предадох невинна кръв. А те му рекоха: Що ни е грижа? Ти му мисли. И като захвърли сребърниците в храма, излезе и отиде, та се обеси“ */Матей 27:3–5/*.

„...Трябваше да се изпълни написаното, що бе предрекъл Дух Светий чрез устата Давидови за Иуда, водача на ония, които хванаха Иисуса, защото той бе причислен към нас и получил бе жребие то на тая служба; но със заплатата на своята неправда той придоби нива и като се строполи ничком, пръсна се през средата, и всичката му вътрешност се изсипа; и това стана известно на всички жители иерусалимски, тъй че тая нива на техен език бе наречена Акелдама, сиреч, Кръвна нива. Защото в книгата на Псалмите е писано: „Жилището му да запустее, и да няма кой да живее в него“ и „достоинството му друг да вземе“ */Деяния 1:16–20/*.

11. Наказания на ония, които се опълчват срещу Божия народ (евреите) и Църквата.

„Ето, в студ и срам ще останат всички, които са наежени против тебе – ще бъдат като нищо и ще погинат, които се с тебе препират. Ще ги търсиш и няма да ги намериш, тях, които враждуват против тебе; които се борят с тебе, ще бъдат като нищо, свършено нищо; защото Аз съм Господ, Бог твой; държа те за твоята дясна ръка, казвам ти: Не бой се, Аз ти помагам“ */Исая 41:11–13/*.

„Но всички, които те поглъщат, ще бъдат погълнати; и всички твои врагове – всички ще отидат в плен, и твоите опустошители ще бъдат опустошени, и всички твои грабителите ще предам на грабеж“ */Иеремия 30:16/*.

„Аз ще благословя ония, които те благославят, и ще прокълбна ония, които Те злословят; и в тебе ще бъдат благословени всички земни племена” */Битие 12:2/*.

„Ръката Ти ще намери всички Твои врагове, десницата Ти ще намери (всички), които Те мразят. Във време на гнева Си ще ги направиш като пещ, в гнева Си Господ ще ги погуби, и огън ще ги погълне. Ти ще изтребиш плода им от земята, и семето им – изсред човешките синове, защото те предприеха против Тебе зло, скроиха заговори, ала не можаха (да ги изпълнят). Ти ще ги поставиш за цел, от Твоите лъкове ще пуснеш стрели в лицето им. Издигни се Господи, с Твоята сила, ние ще възпяваме и прославяме Твоята мощ” */Псалми 20: 9–14/*.

„Ето, ще се въоръжат против тебе, но това не е от Мене; който и да се въоръжи против тебе, ще падне. Ето, Аз създадох ковача, който раздухва въглицата в огъня и произвежда сечиво за твоята работа, и Аз създавам губител, който да изстребва. Ни едно оръдие, направено против тебе, не ще има успех; и всеки език, който би се борил с тебе на съд, ти ще обвиниш. Това е наследieto на рабите Господни, тяхното оправдание от Мене, казва Господ” */Исая 54:15–17/*.

„И надяна върху Си правдата като броня, и на главата Си – шлема на спасението; и се облече в ризата на отмъщението като в дреха, и покри Себе си с ревност като с наметало. Според каквато отплата заслужават, по тая мярка ще въздаде Той; на противниците Си – с ярост, на враговете Си – с отмъщение, на островите ще въздаде заслуженото. И ще се уплашат на запад от името на Господа, и на изгрев-слънце – от славата Му. Ако врагът дойде като река, – духването Господне ще го пропъди” */Ис. 59:17–19/*.

12. Болести, допуснати за да се явят делата Божии при изцелението.

„И като минаваше, видя един човек, спял от рождение. Учениците Му Го попитаха: Рави, кой е съгрешил, тоя или родителите му, за да се роди спял? Иисус отговори: Нито тоя е съгрешил, нито родителите му, но това биде, за да се явят делата Божии върху му. Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил, докле е ден; настъпва нощ, когато никой не може да работи. Докле съм в света, светлина съм на

света. Това като каза, плюна на земята, направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия, и му рече: Иди се умий в къпалнята Силоам (което значи: пратен). Той отиде, уми се и се върна прогледал “ *Иоана 9:1–7*”.

13. Болести, сполетяли ни поради нарушаване равновесието на процесите в човешкото тяло, душа и дух.

- а. Прекалено изстудяване или прегряване на тялото – измръзване или изгаряния. Изцелението се постига, като измръзналото тяло се затопли, а прегрятото – изстуди.
- б. Преяждане и препиване – ядем, когато не сме гладни и пием, когато не сме жадни. Поради чревоугодничеството тялото ни се задръства от излишни тлъстини и отпадъци от обмяната на веществата, които пречат на нормалната работа на отделните органи и системи.
- в. Употреба на нечисти, развалени, отровни храни, течности, въздух.
- г. Употреба на неподходящо облекло, обувки, жилище.
- д. Лоша хигиена на тялото, жилището, работното място.
- е. Злоупотреба с алкохол, цигари, наркотици, безразборен секс. Преди около 50 години заболяемостта и смъртността при мъжете е била много по-голяма от тази при жените. Сега са изравнени. Една от причините е тази, че и жените от ранна възраст посягат към цигарите и алкохола.
- ж. Преживяване на стресови ситуации. Композиране, изпълнение и слушане на сатанинска рок и рап музика. Гняв, омраза, злопаметство и желание за отмъщение.
- з. Прекалена преумора – професионални заболявания, както и обездвижване от мързел.
- и. Отравяне с лекарства при самолечение поради прекалено доверие към медицината и фармацията. Комбинации от различни лекарства без лекарско предписание могат да нанесат опасни поражения върху здравето ни.
„Аз считам особено разпространеното напоследък тровене на човечеството с лекарства, с каквито си служи медицината, като една от главните причини почти да няма здрав човек и броят на хроничните болести непрестанно да нараства” (Свети Луи Куне).

- й. Неправилен избор на професия, която не е по силите ни. Опитваме се да работим това, което не ни е работа.
- к. Неразумни опити да победим природата и да подчиним природните закони на човешката воля. Един християнин се опита да докаже, че може да издържи 20 дни без никаква храна и никаква течност. На дванадесетия ден почина. Двама мои колеги се басирали да изпият по един литър ракия на екс и да вървят по права линия. И двамата изпили ракията и вървяли по права линия. Никой не спечели оброка, но и двамата се разболяха и единият почина от цироза на черния дроб, а другият се разболя от бъбречна недостатъчност.

От всичките по-горе описани проклетия, наказания и заплахи, както и от всички неописани, но сполетели ни болести и страдания, можем да бъдем избавени от Изкупителя на човешкия род и Спасител на нашите души Господ Иисус Христос, ако Го приемем за наш личен Спасител и Господ, като се смирим, покаем и върнем от лошите си пътища, и Го молим да прости греховете ни и да изцели телата и душите ни.

Като Върховен Господар, имащ всичката власт на небето и земята, Комуто са подчинени всичките сили в небесните, земните и подземните места, Той има пълен суверенитет да спаси, когото ще спаси и да изцели, когото ще изцели. Но точно Той ни приканва да вярваме на Неговите преголеми обещания за спасение и изцеление на душите и телата ни.

БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ

Ако някой иска да получи Божествено изцеление или освобождение от пороци, лоши навици и насилието на противника, той трябва да повярва в Божиите обещания, записани в Светото Писание, или в дадени откровения от Светия Дух, че се отнасят лично за него. Но за да ги намери в Писанието, той трябва да чете и слуша Божието слово.

Мнозина отхвърлят словото на Бога, защото то изобличава нашия лош живот, но точно това ни води към скръб по Бога, която ражда спасително покаяние.

„Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя” */Матей 11:28/*.

„Той Сам с тялото Си възнесе нашите грехове на дървото, та, като умрем за греховете, да живеем за правдата, чрез Неговата рана се изцелихте. Защото бяхте като овци блуждаещи (без пастир), но сега се завърнахте при Пастира и Пазителя на вашите души” *// Петрово 2:24, 25/*.

„А на всички ония, които Го приеха, на вярващите в Негово име, даде възможност да станат чедра Божии” */Иоан 1:12/*.

„Истина, истина ви казвам: който слуша словото Ми и вярва в Оногова, Който Ме е пратил, има живот вечен, и на съд не дохожда, а е преминал от смърт към живот” */Иоан 5:24/*.

„...истина, истина ви казвам: каквото и да поискате от Отца в Мое име, ще ви даде. Досега нищо не сте искали в Мое име; искайте, и ще получите, за да бъде радостта ви пълна” */Иоан 16:23-24/*.

„И всичко, що поискате в молитва с вяра, ще получите” */Матей 21:22/*.

„Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всякой, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори. Има ли помежду ви човек, който, кога му поиска син му хляб, да му даде камък, и кога поиска риба, да му даде змия? И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате на чедата си добри деяния, колко повече вашият Отец Небесен ще даде блага на ония, които Му искат?” */Матей 7:7-11/*

„Но Иисус им каза тая притча: кой от вас, имайки сто овце, като изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята и не тръгва подир загубената, докле я намери? А като я намери, вдига я на раменете си радостен; и като дойде дома, свиква приятели и съседи и им казва: порадвайте се с мене, защото си намерих загубената овца. Казвам ви, че тъй и на небесата повече радост ще има за един каещ се грешник, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние” */Лука 15:3-7/*.

„Тъй и вашият Отец Небесен не иска да загине ни един от тях малките” */Матей 18:14/*.

След като сме получили прощение на греховете с една радостна увереност и чуден душевен мир и сме получили божествено изцеление на тялото, трябва да променим грешния начин на живот, като оставим греховете и пороците и заживеем според Божия стандарт, описан в Светото Писание.

„Отхвърлете от себе си всичките си грехове, с които сте грешили, и направете си ново сърце и нов дух; и защо да умира, доме Израилев? Защото Аз не искам смъртта на умиращия, казва Господ Бог; но обърнете се – и живеете!” */Иезекия 18:31,32/*

ПОКАЯНИЕ

От Светото Писание, от живота на Божиите угодници и от личен опит разбираме, че Божественото изцеление се отнася за хора, които са повярвали и са се покаяли.

Господ Иисус Христос започва своята проповедническа дейност с думите: „Времето се изпълни и наближи царството Божие: ПОКАЙТЕ СЕ и вярвайте в Евангелието” */Марк 1:15/*.

Свети Иоан Кръстител също започва своята проповед с думите: „Покайте се, защото се приближи царството небесно” */Матей 3:2/*.

Апостол Петър в проповедта на Петдесетница казва: „... покайте се и всеки от вас да се кръсти в името на Иисуса Христа, за прошка на греховете; и ще приемете дара на Светаго Духа” */Деяния 2:38/*.

В своята проповед сред аеропага в Атина апостол Павел казва: „Бог, прочее, като презря времената на незнание-

то, сега заповядва вредом на всички човеци да се покаят” */Деяния 17:30/*.

В книгата Откровение на много места Господ предупреждава човеците, че ако не се покаят, ще бъдат наказани. Ето някои от тях: „И дадох ѝ време да се покае за блудството си, но тя се не покая. Ето, нея хвърлям на постелка, а прелюбодействащите с нея – в голяма скръб, ако се не покаят за делата си; и чедата ѝ ще поразя със смърт, и всички църкви ще узнаят, че Аз съм, Който изпитвам сърца и вътрешности, и всекиму от вас ще въздам според делата му” */Откровение 2:21–23/*. „...зная твоите дела: ти не си ни студен, ни горещ; о, дано да беше студен или горещ! Така, понеже си хладък, и нито горещ, нито студен, ще те изплювам из устата Си. Защото казваш богат съм, разбогатях и от нищо не се нуждая, а не знаеш, че ти си злочест и клет, сиромаш, сляп и гол. Съветвам те да си купиш от Мене злато, през огън пречистено, за да се обогатиш; и бяло облекло, за да се облечеш, и да се не виждат срамотите на твоята голота, и с очна мас намажи очите си, за да виждаш. Които Аз обичам, тях изобличавам и наказвам. И тъй, бъди ревностен и се покай” */Откровение 3:1519/*.

Когато идват при Господа Исуса Христа и Му разказват, че Пилат смесил кръвта на някои галилейци с кръвта на жертвите им, Спасителят им казва: „Мислите ли, че тия галилейци бяха по-грешни от всички галилейци, че тъй пострадаха? Не, казвам ви, но ако се не покаете, всички тъй ще загинете. Или мислите, че ония осемнайсет души, върху които падна Силоамската кула и ги изби, бяха по-виновни от всички живеещи в Иерусалим? Не, казвам ви; но ако се не покаете, всички тъй ще загинете” */Лука 13:25/*.

Живеещите в Иерусалим не обърнаха внимание на това предупреждение и не се покаяха, но във войната с Рим загинаха над 1 600 000 жители на Иерусалим и околностите му.

Днес по евангелските църкви се разпространява учението на новобогослови, които учат, че ние нищо не можем да направим за нашето спасение, защото всичко вече е направил Господ Исус Христос и ние само трябва да изповядаме, че Исус е Син Божий и е наш Спасител. **Това, което непре-**

менно трябва да направим, ако не искаме да загинем като жителите на Иерусалим е: ДА СЕ ПОКАЕМ!

От думите на Спасителя разбираме, че смъртна опасност грози всички непокаяли се човеци, тъй като Божията справедлива присъда е да бъде наказан всеки грях.

Бог е свят и иска да общува със свети чеда. Затова ни предупреждава да се покаем и очистим греха от сърцата, домовете, църквите и народа си, а за очистването му има само два начина: чрез искрено покаяние или чрез Божия гняв.

Бог пази авторитета на словото Си и затова няма да изцели човек, който е извършил смъртни грехове и не иска да се покае.

„Ако някой види брата си да съгрешава с грях не за смърт, нека се моли, и Бог ще даде живот нему, сиреч, на оногова, който съгрешава не за смърт. Има грях за смърт; не за него казвам да се моли. Всяка неправда е грях, но има грях не за смърт” /1 Иоан 5:16,17/.

Искреното покаяние изисква признаването на смъртните грехове, изповядването им, молитва за прошка на греховете в Иисус Христовото име и оставянето на греховете, беззаконията, неправдите и пороците.

Всяка душа, иска или не иска, ще застане пред Божието съдилище в определения от Бога ден на съд. И затова Бог заповядва на всички човеци да се покаят. В тази дума „всички” влизам и аз, влизаш и ти, драги читателю. Не се заблуждавай, че си опазил Божиите заповеди като евангелския богат младеж, защото Савел от Тарс беше ги опазил повече от теб, но имаше нужда от покаяние. Не се заблуждавай, че си праведен, защото не си по-праведен от праведния Иов, но и той се провиква: „Кой е този, който помрачава Провидението, без да разбира нищо? Тъй, и аз говорих онова, що не разбирах, за чудни мен дела, които не знаех... Затова аз се отричам и разкайвам в прах и пепел” /Иов 42:3,6/. Ако пък си мислиш, че си много грешен, разбойникът на кръста беше по-грешен от теб. Библията го нарича „злодей”, но той влезе пръв в рая, защото се покая. Ето неговите думи от кръста: „А ние сме осъдени справедливо, защото получихме заслуженото според делата си; но Тоя нищо лошо не е сторил. И казваше на

Иисуса: Спомни си за мене Господи, кога дойдеш в царството Си! И отговори му Иисус: Истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мен в рая” /Лука 23:41–43/.

Мария Магдалена беше много грешна и Господ изгони от нея седем бяса, но тя първа видя Спасителя след Неговото възкресение.

Точният превод на думата покаяние идва от гръцката дума „метанона“, което означава промяна на ума. Но как може алкохоликът, наркоманът, проститутката, убиецът, крадецът, атеистът, антихристът, комунистът, лезбийката, хомосексуалистът, садистът, скотоложецът да промени ума си? За човечите това е невъзможно, но не и за Бога, защото за Бога всичко е възможно.

Господ Иисус Христос каза на Никодим: „Истина, истина ти казвам: ако някой се не роди свише, не може да види царството Божие. Никодим Му казва: Как може човек, бидейки стар, да се роди? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? Иисус отговори: Истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в Царството Божие; роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. Недей се чуди, задето ти казах: вие трябва да се родите свише” /Иоан 3:3–7/.

Новорождението е дар от Бога по благодат. Бог е готов да го даде на всеки, който дойде при Него с вяра. Спасителят казва, че няма да изпъди въвн нито един, който дойде при Него, който и да е той. Новият човек се зачева от слушането на Божието слово, което ражда в грешника вяра в Бога, а вярата ражда скръб, че грешникът е безвъзвратно загубен, ако не се върне при своя Небесен Отец. Тази скръб по Бога ражда спасително покаяние. При покаянието ние се молим Господ да ни прости всички грехове, неправди, беззакония, зли навици и пороци, като ги изповядваме пред Бога, откакто се помним до деня на молитвата и Го молим да ни поръси с Кръвта на Агнеца Божий, пролята на Голготския Кръст за греховете на целия свят и за нашите грехове. Тогава Бог очиства ума и сърцето ни и тялото ни става храм на Светата Троица. В душата ни наставка чуден мир и радостна увереност, че Бог ни е простил греховете, помилвал ни е и ни е направил жилище за Себе Си.

Чудно е, че един толкова велик, всемогъщ Бог, Творец и Господар на Вселената може да се побере в едно смирено и разкаяно сърце. Но новородените знаят, че това е факт. Тогава на болестните и нечисти духове не им остава нищо друго, освен да напуснат тялото, в което е дошъл да живее живият Бог, Който е огън пояждащ за тях.

И жителите на град Кюстендил се чудят, как стана така, че духовете на алкохола и на никотина напуснаха тялото на барманката – алкохоличка, и страстна пушачка Фиданка – само за един миг. И лекарите от ВМИ и от Военната болница се чудят, къде е изчезнал туморът от мозъка на сестра Пенка от Ямбол. И доктор Кръстева се чуди, как са се регенерирали мозъчните и нервните клетки в тялото на напълно парализираната сестра Здравка за една нощ.

Не се чудете, но извикайте към Спасителя и Го поканете да дойде в сърцата и домовете ви и да изпъди всички болестни, зли и нечисти квартиранти от умовете и сърцата ви.

Когато човек е новороден, той мисли, говори и действа така, както казва Божието слово. Затова Божието слово трябва да се изучава и помни, за да се посее в душите на всички граждани на Република България, като се започне от задължително изучаване в училищата на ВЕРОУЧЕНИЕ. Представете ли си в какъв земен рай би се превърнала България, ако Президентът и работещите в Президентството, ако Премиерът и министрите, и работещите в министерствата, ако депутатите и всички началници, служители, учители, полицаи, военни, ученици, студенти, работници, пенсионери, бизнесмени, артисти, журналисти, спортисти, съдии, адвокати и прокурори, свещеници и владици БЪДАТ НОВОРОДЕНИ? Вярвате ли, че това може да стане? Аз вярвам, моля се и очаквам истинско, голямо духовно пробуждане, съживление и възраждане на вярата в България. И това може да стане много лесно, като престанем да злобеем и се ругаем едни други и вместо това започнем взаимно да се благославяме и едни за други да се молим.

На 6 октомври 2002 година чух Светия Дух да казва: „Който нямат здрава християнска основа, ще се превърнат в куп развалини!” Коя е тази здрава християнска основа?

След като сме повярвали и сме се покаяли, трябва да поканим Господ Иисус Христос да ни научи да мислим, говорим и действаме така, както Той мисли, говори и действа. А това може да стане като изучаваме, запаметяваме и изпълняваме Христовите заповеди.

„И тъй, всекиго, който слуша тия Мои думи и ги изпълнява, ще оприлича на благоразумен мъж, който си съгради къщата на камък; и заваля дъжд, и придойдоха реки, и духнаха ветрове, и напряха на тая къща, и тя не рухна, защото беше основана на камък. А всеки, който слуша тия Мои думи и ги не изпълнява, ще заприлича на глупав човек, който си съгради къща на пясък; и заваля дъжд, и придойдоха реки, и духнаха ветрове, и напряха на тая къща, и тя рухна, и срутването ѝ беше голямо” /*Матей 7:24–27*/.

В първото послание до Коринтяните апостол Павел пише: „По дадената ми от Бога благодат, аз, като мъдър първостроител, положих основа, а друг зида върху нея; ала всеки нека внимава, как зида. Обаче друга основа никой не може да положи, освен положената, която е Иисус Христос. Ако върху тая основа някой зида със злато, сребро, драгоценни камъни, дървета, сено или слама – на всекиго делото ще стане явно: денят ще го покаже; защото чрез огън се открива, и огънят ще изпита, какво е на всекиго делото. И ако някому делото, що е зидал, устои, той ще получи награда. А комуто делото изгори, той ще бъде ощетен, а сам ще се спаси, но тъй, както се спасява някой през огън” /*1 Коринтяни 3:10–15*/.

Ние може да четем Божието слово, да го изучаваме, да мислим и говорим за Христовите заповеди, но ако не ги изпълняваме, ще бъдем като глупавия домостроител, който построил къщата си на пясък и тя рухнала.

КОИ ХОРА СА ЗДРАВИ?

Като напусках болницата за професионални заболявания, един от лекарите ми каза: „Преди няколко дни изписахме болен, в чиято епикриза бяхме написали, че е напълно здрав и трудоспособен, но той падна пред кабинета ми и умря. На неговата епикриза стояха подписите на различни лекари, на

лекуващия лекар и на началника на болницата.” Разбрах, че искаше да ми каже: „Същите подписи ги има и на твоята епикриза, но ти взимай мерки и си спасявай живота.” Същия ден поисках да ми се направи изследване на кръвта и урината в районната поликлиника. Лаборантката не можеше да ми вземе кръв, защото кръвта се съсирваше в епруветката и беше не червена, а черна. На другия ден районната лекарка доктор Филипова дойде у дома и ми каза: „Веднага трябва да постъпите в болница, защото изследванията ви са много лоши”. Подадох ѝ моята епикриза, на която също пишеше, че всичките ми параклинични изследвания са в нормални стойности и аз съм здрав и трудоспособен.

И тъй, според медицинската наука, когато всички параклинични изследвания са в нормални стойности, човекът е здрав. Но дали наистина е здрав? Гледах едно предаване по телевизията, в което бяха показани болни, лекувани чрез екстензия (издърпване на специални медицински уреди). Болните бяха изписвани с епикризи, на които пишеше, че са излекувани, а те се движеха изкривени на страни и почти не можеха да ходят. Здрави ли бяха тези хора? Мнозина, когато ги попитат: „Как си?” – отговарят: „Горе-долу.” Здрави ли са тези хора? Съмнявам се.

Когато хората се чукват с пълни чаши алкохол, те си пожелават: „Наздраве”, но някои алкохолици признават искрено: „Това „наздраве” ми съсипа здравето.”

Един руснак, брат Николай, ми каза: „Петдесет години съм сипвал в тялото си отровите на алкохола и никотина и сега искам с някакви хапчета медицината да ме изцели. Не може.” За медицината това може да е невъзможно, но не и за Бога. Към края на тази книга ще прочетете свидетелството на сестра Фиданка Стефанова от град Кюстендил, бивша алкохоличка и пушачка, и ще узнаете, че за Бога това е напълно възможно.

Според природолечителите, когато храносмилателната и отделителната системи работят нормално и човек не чувства никаква болка или страдание, той е здрав. Има много хора, които изглеждат напълно здрави, но отвътре са гнили, разяждани от различни похоти, страсти и пороци. Измъчвани от страхове, натрапчиви, перверзни, богохулни и отмъсти-

телни мисли и дори такива за самоубийство. Нима тези хора са здрави? Съществува призив между спортистите: „Здрав дух в здраво тяло“, но от това, което виждаме напоследък по стадионите, разбираме, че в много здрави тела в действителност живее болен дух. Опитите да излекуват болния дух на младежите с присъди и наказания няма да даде добър резултат, тъй като болен дух с наказания не се лекува. Бихте ли излекували алкохолик или наркоман с наказания? Духът се лекува само чрез вяра в Бога.

Господ Иисус Христос казва: „Ако вие пребъдете в словото Ми, наистина сте Мои ученици, и ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни. Истина, истина ви казвам: всякой, който прави грях, роб е на греха. ...И тъй, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни“ */Иоана 8:31, 32, 34, 36/*.

Здрави са само тези хора, чиито тела, души и духове са напълно свободни от греха. Такива хора често забравят, че имат тела. Те, освен че са здрави, запазват красотата си до дълбока старост.

НЯКОИ СМЪРТНИ ГРЕХОВЕ

Нека отново да си спомним и да запомним това, което Библията казва: „Ако някой види брата си да съгрешава с грях не за смърт, нека се моли, и Бог ще даде живот нему, сиреч, на оновова, който съгрешава не за смърт. Има грях за смърт: не за него казвам да се моли. Всяка неправда е грях, но има грях не за смърт“ */Иоан 5:16, 17/*. Тези думи на Божието слово, както и духовните опитности, показват, че при тежки, неизлечими според медицината заболявания, има извършени от болния или родителите му смъртни грехове, които, ако не се изповядат и оставят, не може да има изцеление: „Защото платката що дава грехът, е смърт...“ */Римляни 6:23/*.

Различните християнски вероизповедания са приели в своите доктрини различен брой смъртни грехове. Така например някои църкви приемат седем греха за смъртни, а други твърдят, че те са само три, но според Светото писание те са много повече.

Всеки грях, за който Библията казва, че извършителят му трябва да умре, е смъртен грях. В Стария Завет човеци изпълняваха смъртните присъди над ония, които са извършили смъртни грехове. В Новия Завет Божият Дух ги изпълнява. Ето някои смъртни грехове според Светото Писание:

1. *Богохулство*: „Който хули името Господно, трябва да умре, с камъни да го убие цялото общество: бил пришълец или туземец, ако почне да хули името /Господно/, да бъде умъртвен” /*Левит 24:16*/.

2. *Похулване Светия Дух*: „...но който похули Духа Светаго, за него прошка не ще има вовеки, а виновен ще е за вечно осъждане” /*Марка 3:29*/.

3. *Умишлено убийство*: „Който убие човек, да бъде умъртвен” /*Левит 24:17*/ „Който удари човек, тъй че той умре, да бъде предаден на смърт” /*Изход 21:12*/ „Ако някой удари някого с желязно оръдие, тъй че тоя умре, той е убиец: убиецът да бъде умъртвен” /*Числа 35:16*/ „Ако някой блъсне някого от омраза, или с умисъл хвърли върху него нещо тъй, че тоя умре, или от вражда го удари с ръка тъй, че тоя умре, то който е ударил, да бъде умъртвен, той е убиец; отмъстителят за кръв може да умъртви убиеца, щом го срещне” /*Числа 35:20–21*/.

4. *Прелюбодеяние*: „Ако някой прелюбодейства с омъжена жена, ако някой прелюбодейства с жената на ближния си – да бъдат умъртвени и прелюбодеецът, и прелюбодейката” /*Левит 20:10*/ „Ако някой се хване да лежи с омъжена жена, то и двамата да се предадат на смърт: и мъжът, който е лежал с жената, и жената...” /*Второзаконие 22:22*/.

5. *Блудство*: „Ако ли казаното излезе истина, и момата не бъде намерена девица, то нека доведат момата при вратата на бащината ѝ къща, и градските жители да я пребият с камъни до смърт, понеже е извършила срамно нещо у Израиля, като е блудствала в бащината си къща: тъй изстребвай злото изсред себе си” /*Второзаконие 22:20–21*/ „Ако свещеническа дъщеря се оскверни с блудство, тя безчести баща си: с огън да бъде изгорена” /*Левит 21:9*/ „Или не знаете, че неправоверници няма да наследят царството Божие? Не се лъжете: нито блудници, ни идолослужители, ни прелюбодейци, нито

малакийци, ни мъжеложници, нито крадци, ни користолюбци, ни пияници, нито хулители, ни грабители няма да наследят царството Божие” *II Коринтяни 6:9–10/*.

6. *Хула на родители:* „Който хули баща си или майка си, да бъде умъртвен; той е хулил баща си и майка си; кръвта му е върху него” */Левит 20:9/*. „Който злослови баща си или майка си, да бъде предаден на смърт” */Изход 21:17/*. „Който злослови баща си и майка си, нему светилото ще угасне сред дълбока тъмнина” */Притчи 20:20/*. „Защото Мойсей е казал: „Почитай баща си и майка си”, и „Който злослови баща или майка, със смърт да се накаже” */Марк 7:10/*.

7. *Нанасяне удар на баща или майка:* „Който удари баща си или майка си, да бъде предаден на смърт” */Изход 21:15/*.

8. *Хомосексуализъм:* „Ако някой легне с мъж като с жена, и двамата са извършили мръсотия: да бъдат умъртвени, кръвта им е върху тях” */Левит 20:13/*.

9. *Скотоложство:* „Който се съвъкupi с добитък, да бъде умъртвен, и добитъка убийте. Ако жена отиде при някой добитък, за да се съвъкupi с него, убий жената и добитъка: те трябва да бъдат умъртвени, кръвта им е върху тях” */Левит 20:15–16/*.

10. *Сексуална връзка по време на кръвотечение на жена:* „Ако някой легне с жена, кога е болна от кръвотечение, и открие голотата ѝ, той е открил нейните течения и тя е открила течението на кръвта си: и двамата да бъдат изстребени измежду народа си” */Левит 20:18/*.

11. *Ако някой спи с дъщерята, но легне и с майка ѝ:* „Ако някой се ожени за дъщеря и майка, това е беззаконие, с огън да бъдат изгорени и той, и те, за да няма беззаконие между вас” */Левит 20:14/*.

12. *Ако някой удари бременна жена и тя пометне и умре:* „Когато някои се бият, и ударят трудна жена, и тя пометне, но друга повреда не стане, то да се вземе от виновния глоба, каквато му наложи мъжът на жената, и той да я заплати пред посредници; ако пък стане повреда, нека бъде живот за живот” */Изход 21:22–23/*.

13. *Кражба:* „Той ми рече: Това е проклятието, което излиза по лицето на цяла земя, защото всеки, който краде, ще

бъде изстребен... Аз го направих, казва Господ... и ще остане в дома му, и ще изстреби него, дърветата му и камъните му” /Захария 5:3–4/.

14. *Лъжлива клетва в Божието име:* „...и всеки, който се кълне лъжливо, ще бъде изстребен, както е писано на другата страна. Аз го направих (проклятието), казва Господ и то ще влезе в дома... на оногава, който лъжливо се кълне в Моето име, и ще остане в дома му, и ще изстреби него, дърветата му и камъните му” /Захария 5:3-4/.

15. *Врачуване и допитване до мъртъвци:* „Ако мъж или жена извикват мъртъвци или врачуват, да бъдат умъртвени: с камъни да бъдат убити, кръвта им е върху тях“ /Левит 20:27/. „Врачка да се не оставя жива” /Изход 22:18/.

16. *Принасяне жертви на други богове:* „Който принася жертви на богове, освен на едного Господа, да бъде изстребен” /Изход 22:20/.

17. *Магьосничество, запитване на мъртви, предсказване, гадателство, омайничество, викане на духове:* „Не бива да се намира у тебе (такъв), който прекарва сина си или дъщеря си през огън, предсказвач, гадател, вражач, магьосник, омайник, ни който извиква духове, ни вълшебник, нито който пита мъртви” /Второзаконие 18:10-11/. „И ако някоя душа се обърне към ония, които извикват мъртъвци и към магьосници, за да ги последва в блудството им, Аз ще обърна лицето Си против оная душа и ще я изстребя измежду народа ѝ” /Левит 20:6/.

18. *Лъжепророчество:* „Който пък пророк се осмели да говори от Мое име, каквото не съм му заповядал да говори, и който говори от име на други богове, такъв пророк да бъде погубен” /Второзаконие 18:20/.

19. *Ако някой има бодлив вол и не го пази, а той прободне човек, който умре:* „Ако пък волът е бил бодлив от по-преди, а стопанинът му, като му е било известявано за това, не го е пазил, и той е убил мъж или жена, волът да бъде убит с камъни и стопанинът му да бъде предаден на смърт “ /Изход 21:29/.

20. *Пророк, съновидец, ясновидец, приятел, брат, сестра, съпруга, които казват „Да отидем да служим и на други богове“:* „Ако се дигне сред тебе (някой) пророк, или съновидец, и ти покаже личба или чудо, и се сбъдне тая личба или чудото, за което той ти е говорил, па и каже: „Да вървим след други богове, които ти не знаеш и тям да служим“, ти не слушай думите на такъв пророк или на такъв съновидец, понеже чрез това Господ, Бог ваш, ви изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Бог, от всичкото си сърце и от всичката си душа. Господа, вашия Бог последвайте, от Него се бойте, заповедите му спазвайте, и гласа Му слушайте, и Нему служете, и към Него се привързвайте. А оня пророк, или оня съновидец да бъде предаден на смърт, задето ви е надумвал да отстъпите от Господа, вашия Бог. Ако тайно те надумва брат ти (бащиният ти син или майчиният ти син) или син ти, или дъщеря ти, или своята обична жена, или приятелят ти, който е за тебе както душата ти, като казва: „Да вървим и да служим на други богове, които не познаваше ти и твоите отци“, на боговете на ония народи, които са около ти, близки до тебе или далечни от тебе, от единия край на земята до другия – не се съгласявай с него и не го слушай, и да се не смили окото ти над него, не го жалей и не го прикривай, но го убий; нека първом своята ръка бъде върху него, за да го убие, а сетне ръцете на целия народ” *Второзаконие 13:1–9*.

21. *Проповядване на религия, по-различна от Евангелието:* „Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това що ние ви благовестихме, анатема да бъде. Както по-горе казахме, и сега пак казвам: който ви благовества нещо по-друго от това, що приехте, анатема да бъде” *Галат 1:8,9*. Думата „анатема” означава проклет и отлъчен от църквата Христова.

22. *Предателство:* „И в тия дни стана Петър посред учениците и рече (а бяха се събрали около сто и двацет души): Мъже братя! Трябваше да се изпълни написаното, що бе предрекъл Дух Светий чрез устата Давидови за Иуда, водача на ония, които хванаха Исуса, защото той бе причислен към нас и получил бе жребие то на тая служба; но със заплатата за

своята неправда той придоби нива и, като се строполи ничком, пръсна се през средата, и всичката му вътрешност се изсипа и това стана известно на всички жители йерусалимски, тъй че тая нива на техен език бе наречена Акелдама, сиреч, Кръвна нива. Защото в книгата на Псалмите е писано: „Жилището му да запустее, и да няма кой да живее в него”, и „Достойнството му друг да вземе” */Деяния 1:15–20/*.

Сънувах сън, в който чух глас от небето. Той беше властен и мощен, както казва апостол Иоан: „Силен глас като от тръба” */Откровение 1:10/*. Гласът каза: „Наказанието за предателство е смърт. Всички, които предават християните ще бъдат осъдени на смърт. Няма да им помогнат нито песните, с които Ме славят, нито молитвите, които Ми принасят, нито проповедите, които проповядват в Мое име. Наказанието за предателство е смърт!” След това чух имената на двадесет души, които небето осъжда на смърт за извършени предателства. Някои от тях са доносничили в Доброволния отряд (двама), други – на Държавна сигурност (тринадесет), трети – на КГБ (петима). От тях починаха от инфаркт четирима, от рак – петима, от инсулт – двама, трима катастрофираха (двама починаха). Останалите са живи, но някои са тежко болни. Ако не се покаят, не само че няма да бъдат изцелени, но ще погинат и душите им.

23. *Който нарече брат си „безумен” без причина:* „Аз пък ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си без причина, виновен ще бъде пред съда, а който каже на брата си: „рака” (празноглав, смахнат), виновен ще бъде пред Синедриона (върховно съдилище), а който пък каже: „безумнико”, виновен ще бъде за геената огнена” */Матей 5:22/*.

24. *Ако не вярваш, че Господ Исус Христос е Син Божий:* „Който вярва в Сина, има живот вечен, който пък не вярва в Сина, не ще види живот и гневът Божий пребъдва върху него” */Иоана 3:36/*.

„Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден” */Марк 16:16/*.

25. *Съзнателно поклонение и служене на антихристите:* „И трети Ангел ги последва, като говореше с висок глас: Който

се поклони на звяра и на образа му, и получи белег на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на яростта Божия, вино неразводнено, налято в чашата на гнева Му, и ще бъде измъчен с огън и жупел пред светите Ангели и пред Агнеца. Димът от мъчението им ще се издига вовеки веков; няма да имат покой ни денем, ни нощем ония, които се покланят на звяра и на образа му, и които получават белега на името му” /Откровение 14:9–11/.

Под „антихристи“ не бива да се разбира само комунисти, членове на някоя комунистическа партия като БКП, БСП (к), КПСС и други такива, но и всички, които са членове на терористични партии и съзаклятия като Сивите вълци, Камората, Мафиите, Масонските ложи и други тайни общества, групировки и съзаклятия, които са явни и тайни врагове на Господа Исуса Христа и на Неговото учение. Ако такива комунисти, фашисти, мафиоти, терористи и съзаклятници повярват в Господа Исуса Христа, но продължават да членуват в терористични партии, организации и съзаклятия, те вярват в Христос, но служат на Антихриста и по-горе цитираните думи от Откровение /14:9–11/ се отнасят за тях, защото е писано: „Господу, Богу твоему, ще се поклониш и Нему одному ще служиш” /Матей 4:10/. „Господу, Богу твоему се покланяй, и Нему одному служи” /Лука 4:8/. „Бой се от Господа, твоя Бог, и (само) Нему служи, (и към Него се прилепи) и в Негово име се кълни” /Второзаконие 6:13/. „Бой се от Господа, твоя Бог, и (само) Нему служи, към Него се привържи и в Негово име се кълни” /Второзаконие 10:20/.

Думата „антихрист“ означава – **против** Христос. Ако някой човек нарича себе си християнин, бил той мирянин или архиерей, но е **против** други християни, които не са от неговото вероизповедание и ги хули, мрази, клевети и предава на антихристите, такъв, ако и да нарича себе си християнин, в действителност е **антихрист**.

26. **Лъжа:** „Ти ще погубиш ония, които говорят лъжа” /Псалми 5:7/. „Лъжесвидетел не ще остане ненаказан и който говори лъжа, ще загине” /Притчи 19:9/. „А отвън са псетата,

магьосниците, блудниците, убийците, идолослужителите и всеки, който обича и върши лъжа” /Откровение 22:15/.

След като се запознахме с някои грехове за смърт, нека обърнем внимание на това, което ни предупреждава Светото Писание: „Ако някой види брата си да съгрешава с грях не за смърт, нека се моли, и Бог ще даде живот нему – сиреч, на оногова, който съгрешава не за смърт. Има грях за смърт: не за него казвам да се моли. Всяка неправда е грях, но има грях не за смърт” /Иоан 5:16–17/.

Бог пази авторитета на думите Си и болен, който е извършил грехове за смърт, ако не се покае, не може да бъде изцелен чрез молитвите на когото и да е. Библията казва, че само трима души, живели на този свят, биха могли да се спасят със собствената си правда, но те не биха могли да помогнат на синовете и дъщерите си. „Или, ако направих върху тая земя мор и излеех върху нея яростта Си в кръвопролитие, за да изтребя в нея люде и добитък, то Ной, Данаил и Иов сред нея – жив съм аз, казва Господ Бог – не биха спасили ни синове, ни дъщери; със своята праведност те биха спасили само своите души” /Иезекия 14:19–20/. За да бъдат спасени и изцелени синовете и дъщерите на праведни и неправедни, те трябва да се покаят.

27. Служене и покланяне на слънцето, луната, звездите и други творения: „Те замениха истината Божия с лъжа, и се поклониха и служиха на творението повече, отколкото на Твореца, Който е благословен вовеки. Амин.” „Ако се намери сред тебе в някое от твоите жилища, що Господ Бог твой, ти дава, мъж или жена, които да сторят зло пред Господа, твоя Бог, като престъпят завета Му, па тръгнат и почнат да служат на други богове, и се поклонят тям, или на слънцето, или на месечината, или на всичкото небесно войнство, каквото аз не съм заповядал... изведи оня мъж, или оная жена, които са сторили това зло, при вратата си и ги пребий с камъни, да умрат /Второзаконие 17:2, 3, 5/.

28. Който краде, поробва или продава деца или свои сънародници „Ако се хване някой да е откраднал някого от братята си, от Израилевите синове, и го е поробил и продал, такъв

крадец трябва да бъде предаден на смърт: тъй изстребвай злото изсред себе си” /Второзаконие 24:7/.

НЕПРОСТИМИ ГРЕХОВЕ СА:

1. *Хула против Светия Дух.* „Истина ви казвам: на човеческите синове ще се простят всички грехове и хули, с каквито биха хулили; но който похули Духа Светаго, за него прошка не ще има вовеки, а виновен ще е за вечно осъждане” /Марк 3:28,29/.

2. *Съзнателно самоубийство.* „Незнаете ли, че вие сте храм Божий, и Духът Божий живее във вас? Ако някой разори Божия храм, него Бог ще разори: защото Божият храм е свят; и тоя храм сте вие” /1 Кор. 3:16,17, виж още Матей 27:5, Деяния 1:18–20/.

Има злонамерени журналисти и „учители”, които взривяват мира в много семейства с поученията си, че евангелските християни учили хората от техните „секти” да се самоубиват. И когато някой член на атеистично семейство повярва в Бога и приеме Господ Исус Христос за свой личен Спасител, в такова семейство избухва духовна война. Роднините на повярвалия изпадат в паника при мисълта, че техният син, дъщеря, съпруга, съпруг или внук може да бъде научен от „евангелистите” да се самоубие. Искам да попитам такива „учители”, световноизвестните и наши поети и писатели Маяковски, Есенин, Шолохов, Хемингуей, Пеньо Пенев, Веселин Андреев и други като тях, евангелските християни ли ги научиха да се самоубият? Мога да изброя имената на повече от десет души в село Долно Камарци, които се самоубиха, сред тях бивш партиен секретар, и нито един от тях не беше християнин, нито член на каквато и да е християнска „секта”.

3. *Съзнателно изкушаване на Светия Дух.* „А един мъж, на име Анания, с жена си Сапфира, като продаде имот, скри от стойността, със знанието и на жена си, а една част донесе и сложи пред нозете на апостолите. Но Петър каза: Анание, защо сатана изпълни сърцето ти да излъжеш Духа Светаго и да скриеш от стойността на нивата? Докато беше непродадена, не беше ли твоя, и като я продаде, стойността не беше ли

в твоя власт? Защо вложи в сърцето си това нещо? Ти излъга не човеци, а Бога. Като чу тия думи, Анания падна и издъхна; и голям страх обзе всички, които чуха това. А младежите станаха, покриха го, и като го изнесоха, погребяха го. След като минаха около три часа, влезе и жена му, без да знае какво се е случило. А Петър я попита: Каж ми, за толкова ли продадохте нивата? Тя отговори: Да, за толкова. Но Петър ѝ каза: Защо сте се наговорили да изкусите Духа Господен? Ето, при вратата са нозете на ония, които погребяха мъжа ти; и тебе ще изнесат. И тя веднага падна пред нозете му и издъхна. Като влязоха младежите, намериха я мъртва, изнесоха я и погребяха до мъжа ѝ" */Деяния 5:1–10/*.

Простими грехове са всички, които не са смъртни и непростими.

НЕОБХОДИМИ УСЛОВИЯ ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕТО

ВЯРА

„Който вярва в Сина, има живот вечен; който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него" */Иоан 3:36/*.

Ето защо е необходимо всеки, който иска да получи Божествено изцеление, да повярва в Божия Син, Господ Иисус Христос, и да Го приеме за свой личен Господ, Спасител и Изцелител, за да се отстрани Божият гняв от него и той да бъде изцелен в Христовото име, чрез Христовите рани. Иисус Христос умря за греховете и беше измъчван и наранен за болестите на всеки, който вярва или ще повярва в Него. Цената за спасението и изцелението на всеки вярващ е платена на Христовия кръст на Голгота, но за невярващите Божият гняв остава да пребъдва върху тях.

Много християни, особено от евангелските църкви, губят времето си в пост и молитви и молят Бога да изцели болен човек, който не само, че не вярва, но и богохулства.

„А без вяра не е възможно да се угоди Богу; защото оня, който дохожда при Бога, трябва да вярва, че Той съществува и награждава ония, които Го търсят" */Евреи 11:6/*.

„И ето, донесоха при Него един разслабен, сложен на по-стелка. И като видя ВЯРАТА им, каза на разслабения: дерзай, чедо, прощават ти се греховете” */Матей 9:2/*.

„Истина, истина ви казвам: който ВЯРВА В МЕНЕ, делата, що Аз върша, и той ще върши, и по-големи от тях ще върши...” */Иоан 14: 12/*.

„А вяра е жива представа на онова, за което се надяваме, и разкриване на онова, което се не вижда... Чрез вяра проумяваме, че вековете са устроени по Божия дума и че от невидимото произлезе видимото” */Евреи 11:1,3/*.

„И тъй, ония, които се облягат на вярата, биват благословени заедно с верния Авраам” */Галатяни 3:9/*.

„И тъй, вярата иде от слушане, а слушането – от слово Божие” */Римляни 10:17/*.

„Защото Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има вечен живот” */Иоан 3:16/*.

ЕДИНСТВО ВЪВ ВЯРАТА

„Пак ви казвам, че ако двама от вас СЕ СЪГЛАСЯТ на Земята да попросят нещо, каквото и да било, ще им бъде дадено от Моя Отец Небесен” */Матей 18:19/*.

„Тогава Иоан му отговори и рече: Учителю, видяхме един човек, който в Твое име изгонваше бесове, а не върви след нас, и му запретихме, защото не ходи след нас. А Иисус рече: Не му запрещавайте, понеже никой, който извърши чудо в Мое име, не ще може наскоро да Ме злослови. Защото който не е против вас, той е за вас” */Марк 9:38–40/*.

„Имам и други овце, които не са от тая кошара, и тях трябва да приведа; и ще чуят гласа Ми, и ще бъде едно стадо и един пастир” */Иоан 10:16/*.

„И не само за тях се моля, но и за ония, които по тяхното слово повярват в Мене, да бъдат всички едно: Както Ти, Отче, Си в Мене, и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас ЕДНО – та да повярва светът, че Ти си Ме пратил. И славата, която Ми бе дал, Аз дадох тям, за да бъдат едно, както Ние сме едно. Аз съм в тях, и Ти в Мене, за да бъдат в ПЪЛНО ЕДИНСТВО,

и за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си ги възлюбил, както Мене възлюби” /*Иоан 17:20-23*/.

„И Той постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители, за усъвършенстване на светиите в делото на служението, в съзиждане на тялото Христово, докле всинца достигнем до единството на вярата и на познаването на Сина Божий, до състояние на мъж съвършен, до пълната възраст на Христовото съвършенство” /*Ефесяни 4:11-13*/.

Единството във вярата е много важно условие за Божественото изцеление. То често се подценява и е причина за много разочарования. Сатана и неговите агенти са успели да разделят християните на вероизповедания и деноминации и непрестанно се опитват да ги настройват едни срещу други. Всички искрени християни, които вярват и се стремят да изпълняват думите на Новия Завет, представляват невидимата Христова Църква, независимо от кое вероизповедание са. Ако някой мрази и воюва против други християни, които не са от неговото вероизповедание, това е сигурен белег, че той не е в Тялото Христово – Църквата, макар че може да е архиерей в което и да е вероизповедание. Свети Апостол Павел казва, че никой никога не е намразил собственото си тяло, а се грижи за него. Така и ние трябва да се грижим за всички членове на Църквата, независимо от коя нация и деноминация са. Ако пък ги мразим, презираме и нараняваме, не бива да очакваме изцеление, защото Бог със същата мярка ще ни отмери. За да имаме успех, Господ изисква от нас, християните, да бъдем единни, единомислещи и в съгласие.

От историята е известно, че един францисканец от еврейски произход е дал съвет на кралица Изабел да изгонят евреите от Испания, ако искат да се освободят от маврите. Евреите са изгонени и Испания се освобождава от маврите. Този еврейин се е проявил като антисемит. Давам този пример за да разберем, че когато един християнин напада други християни, които не са от неговата „кошара” или дава съвети на антихристите, той не може да очаква изцеление от Христос, докато постъпва като антихрист, независимо от това дали се нарича православен, католик или евангелист.

В своя Дневник Джон Уесли, между другото, е написал: „Колко ужасни и неизброими са препирните за религията! И то не само сред чедата на този свят..., но дори и сред Божиите чедата, които са изпитали „Божие царство в себе си“ и са вкусили „правдата, мира и радостта в Светия Дух“. Колко много от тях и във всички времена, вместо да се съюзят срещу общия враг, са насочили оръжията си един срещу друг и така не само са пропилявали скъпоценното си време, но са наранявали духа си, отнемали са силата си и са пречели на великото дело на своя общ Господ“.

СМИРЕНИЕ

„Господи, Ти чуваш желанието на СМирените“ /Псалми 9:38/. „Бог се противи на горделиви, а на Смирени дава благодат. Смирете се пред Господа, и ще ви въздигне“ /Иаков 4:6, 10/.

„Ако заключа небето и няма дъжд, ако заповядам на скалци да изпоядат земята или изпратя мор върху Моят народ; и Моят народ, който се именува с Моето име, СЕ СМИРИ, почне да се моли, да търси лицето Ми и се отвърне от лошите си пътища, Аз ще чуя от Небето, ще простя греховете му и ще изцеля земята му“ /2 Летописи 7:13,14/.

„Също и вие, по-младите, покорявайте се на презвитерите; а всички, като се покорявате един другиму, облечете се в смиреномъдрие, защото „Бог се противи на горделиви, а на смирени дава благодат“. И тъй, смирете се под крепката ръка Божия, за да ви въздигне, кога дойде време. Всичките си грижи Нему възложете, защото Той се грижи за вас“ /1 Петрово 5:5-7/.

„Защото тъй казва Високият и Превъзвишеният, вечно Живеещият – Светий е Неговото име: Аз живея в небесната височина и в светилището, също и със съкрушените и смирените духом, за да оживявам духа на смирените и да оживявам сърцата на съкрушените“ /Исая 57:15/.

ИЗПОВЯДВАНЕ И ОСТАВЯНЕ НА ГРЕХОВЕТЕ

„Но аз Ти открих греха си и не скрих беззаконието си; аз казах „Ще изповядам Господу моите престъпления“ и Ти сне от мене вината на греха ми“ /Псалми 31:5/.

„И отдели се Израилевото семе от всички другородци, и станаха, та изповядаха греховете си и престъпленията на бащите си. И стояха по местата си, и четвърт ден четоха от книгата на закона на Господа, своя Бог, и друга четвърт се изповядваха и се кланяха на Господа, своя Бог” /Неемия 9:2,3/.

„Иоан кръщаваше в пустинята и проповядваше покаяно кръщение за опрощаване на грехове. И излизаха при него цялата Иудейска страна и иерусалимци, и всички се кръщаваха от него в реката Йордан, като изповядваха греховете си” /Марка 1:4,5/.

„Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за други, ЗА ДА СЕ ИЗЦЕЛИТЕ. Голяма сила има усърдната молитва на праведника” /Иаков 5:16/. “И много от повярвалите идваха, та се изповядваха и откриваха делата си” /Деянния 19:18/.

ПОСТ

При по-тежки заболявания и особено при демонични натоварвания и обладавания, които медицината нарича „нервно-психически”, е добре да се приложи и библейски пост. Един ден пост означава да не се яде, нито пие в продължение на 24 часа. Ако има седем души доброволци, които искат да помогнат на болния с пост и молитва, може да се образува верижен пост. Постът трябва да бъде придружен с молитва, добри дела и пазене от грях. В противен случай това не е пост, а гладуване.

„Ето поста, който избрах: разкъсай оковите на неправдата, развържи връзките на ярема, и угнетените пусни на свобода и всеки ярем разкъсай; раздели хляба си с гладните и скитниците, сиромаси заведи у дома си; видиш ли гол – облечи го, и от еднокръвния си не се крий. Тогава твоята светлина ще се яви като зора, и твоето изцеление скоро ще процъфти, и твоята правда ще тръгне пред тебе, и слава Господна ще те придружава. Тогава ти ще позовеш и Господ ще чуе, ще извикаш и Той ще каже: Ето Ме! Кога отстраниш изсред себе си ярема, престанеш да дигаш пръст и да говориш оскърбително, и отдадеш на гладния душата си и нахраниш душата на страдалеца, тогава твоята светлина ще изгрее в тъмнината, и

мракът ти ще бъде като пладне; и Господ ще ти бъде винаги водач, и във време на суша ще насища душата ти и ще угои костите ти, и ти ще бъдеш като напоена с вода градина и като извор, чийто води никога не пресекват” */Исая 58:6-11/*.

„Защо не можахме ние да го изгоним? Отговори им: Тоя род с нищо не може да излезе, освен С МОЛИТВА И ПОСТ” */Марк 9:28, 29/*.

„Но и сега още казва Господ: Обърнете се към Мене от все сърце с пост, плач и ридание. Раздирайте сърцата си, а не дрехите си, и се обърнете към Господа, вашия Бог; защото Той е благ и милосърден, дълготърпелив и многомилостив, и съжaliaва за злочестината” */Иоил 2:12,13/*.

„И повярваха ниневийци в Бога: обявиха пост и облякоха се във вретища, мало и голямо. Тая дума дойде до царя на Ниневия, и той стана от престола си, съблече царското си облекло, облече се във вретище и седна в пепел, като заповяда да прогласят и кажат в Ниневия от името на царя и на велможите му, „щото ни човеци, ни добитък, ни волове, ни овци да не ядат нищо, нито да ходят на паша, и вода да не пият; човеци и добитък да бъдат покрити с вретище и силно да викат към Бога; всеки да се отвърне от лошия си път и от насилието на ръцете си. Кой знае, може би, още Бог ще се умилистави и ще отвърне от нас пламналия Си гняв, и не ще загинем”. И видя Бог делата им, че те се отвърнаха от лошия си път, и съжали за злото, за което бе казал, че ще направи върху тях, и го не направи“ */Ион 3:5–10/*.

„Също, кога постите, не бивайте намръщени като лицемерците; защото те си правят лицата мрачни, за да се покажат пред човеците, че постят. Истина ви казвам, те получават своята награда. А ти, кога постиш, помажи главата си и умий лицето си, та да се покажеш, че постиш не пред човеците, но пред твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде на яве” */Матей 6:16–18/*.

„Корнилий отговори: От четири дена до тоя час постих, а на деветия час се молах у дома си; и ето, застана пред мене един мъж в светла дреха и рече: Корнилие, твоята молитва е чута, и твоите милостини се спомниха пред Бога” */Деяния 10:30,31/*.

МИЛОСТИНЯ

„Милостивият човек е лекар на своята душа“, Св. Исаак Сирин. „Блажен оня, който пригледва бедни (и сиромаси)! В злочест ден Господ ще го избави“ */Псалми 40:2/*.

„Затова, царю, нека ти бъде благоугоден моят съвет: изкупи греховете си с правда и беззаконията си - с милосърдие към бедните; ето с какво може се продължи твоят мир“ */Данаил 4:24/*.

„Блажени милостивите, защото те ще бъдат помилувани“ */Матей 5:7/*.

„Около деветия час през деня той видя явно във видение Ангел Божий, който влезе при него и му рече: Корнилие! А той се вгледа в него и уплашен каза: Какво, Господи? Ангелът му отговори: Твоите молитви и твоите милостини възлязоха за спомен пред Бога. И сега, прати човеци в Иопия и повикай Симона, наречен Петър; той е на гости у някой си усмар Симона, чиято къща се намира при морето; той ще ти каже думи, чрез които ще се спасиш ти и целият ти дом“ */Деяния 10:3–6/*.

„Продайте си имотите и дайте милостиня. Пригответе си кесии, които да не овехтяват, съкровище на небесата, което да се не изчерпя, където крадец не приближава, и което молец не поврежда“ */Лука 12:33/*.

„Гледайте да не проявявате своята праведност пред хората, за да ви видят; иначе, няма да имате награда при Небесния ваш Отец. И тъй, кога правиш милостиня, не тръби пред себе си, както правят лицемерците по синагоги и по улици, за да ги хвалят хората. Истина ви казвам: те вече получават своята награда. А ти, кога правиш милостиня, нека лявата ти ръка не знае какво прави дясната, та милостинята ти да бъде скришом; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве“ */Матей 6:1–6/*.

МОЛИТВА С ПОЛАГАНЕ НА РЪЦЕ И ПОМАЗАНИЕ С МАСЛО

Преди молитвата, ако има възможност, болният да поиска прошка от близките, роднините и онези, против които е съгре-

шил. Ако е дете – от родителите си, ако е жена - от мъжа си, ако е мъж – от жена си и от присъстващите, и те да му простят всичко, каквото е съгрешил пред Бога и хората. След това да се пристъпи към молитва за прошка на греховете, както на болния, така и на присъстващите. Накрая да се прочете от Евангелието на Марка 16:17-18.

„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове; ще говорят на нови езици; ще хващат змии; и ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави.”

По време на молитвата един или няколко от повярвалите да положат ръце върху болния, а след молитвата някой от старейшините да го помаже с масло в Господното име.

Да полагат ръце за изцеление имат право всички мъже и жени, които са повярвали в Господа Исуса Христа, призвани са от Него за такова служение и са имали, или в момента имат, пряко ръководство и общение със Светия Дух чрез дарбите Му. Ако Светия Дух наистина ги ръководи, Той ще ги научи кому, как и кога да полагат ръце.

Насъне чух глас: „Полагай ръце за изцеление и благословение.” Отговорих: „Пастирите и свещениците казват, че нямам право. Кой съм аз, че да полагам ръце за изцеление и благословение?” Но гласът продължи: „Помириши си ръцете!” Помирисах ги и усетих едно особено благоухание. Попитах: „Кой е помазал ръцете ми?” А Той отговори: „Полагай ръце за изцеление и благословение!” Понякога, когато се моля за болни, не само аз, но и някои от присъстващите усещат същото благоухание. Много хора – миряни, пастири, свещеници и началници от ДС ми забраняваха да полагам ръце и да „миросвам”, но никой не можа да ме спре. Едни от тях умряха, други се разболяха, а майор Николов отиде в затвора, осъден по същия параграф, по който ме заплашваше, че ще ме изпрати за седем години в затвора. Защо се получи така? Защото никой не може да попречи на Бога да изпълнява плана си чрез човек, когото Той е избрал за определена работа.

Старейшини могат да бъдат само мъже, навършили петдесет години, които не са женени или са женени за жена,

която не е била блудница, изнасилена, прелюбодейка или разведена и децата им са благовъзпитани във вярата, макар и да не са били ръкоположени за свещеници, пастори, дякони и одобрени от религиозни комитети, синоди, църковни или духовни съвети. Такъв човек трябва да има свидетелство, че са му простени греховете и се ръководи от Светия Дух. В противен случай може да пострада при помазването на обладани от демони човеци */Виж 1 Тимотей 3:1-7 и Левит 21:13-15/*.

Ако има възможност, преди молитвата за изцеление да се прочете на болния „Мирният договор на грешника с Небето” и той да се отрече от сатана, както и от всички сатанински учения и действия.

От голямо значение е тези, които се молят за изцелението на болния да бъдат не само слушатели или говорители на Божието слово, но и изпълнители и да обичат болния, така, както Господ го обича. Когато някой грешник дойде при Господ Исус Христос, Той го приема такъв, какъвто е и който и да е. На нас ни е трудно да обичаме алкохолик, блудник, убиец, наркоман, проститутка, магьосница, астролог, окултист, еретик или принадлежащ към друга религия, вероизповедание и деноминация или националност, към които ние не принадлежим, но на Спасителя никак не Му е трудно. Които се молим за Божествено изцеление на болните, трябва да се научим да обичаме болните такива, каквито са.

„Ако пребъдете в Мене, и словата Ми пребъдват във вас, то каквото и да пожелаете, искайте, и ще ви бъде” */Иоан 15:7/*.

Болният не бива да се надява на способностите на човека, който се моли за него, а упованието му да бъде към невидимия Бог.

„Подирях Господа и Той ме послуша, и от всички мои опасности ме избави. Които обръщаха поглед към Него, просияваха, и лицата им няма да се посрамят. Ето, сиромашът викна и Господ чу, и го спаси от всичките му беди. Ангелът на Господа застава около ония, които Му се боят, и ги избавя. Вкусете и ще видите, колко благ е Господ! Блажен е човекът, който се Нему уповава!” */Псалми 33:5–9/*. Има християни, които казват, че не знаят Божията воля за болните и затова

се съмняват в изцелението им. Тя е записана в Библията и вярващият не бива да допуска и сянка от съмнение, че това е самата истина.

„Кажи им: Жив съм аз, казва Господ: не искам аз смъртта на грешника, но да се отвърне грешникът от пътя си и да бъде жив” /Иезекиил 33:11/.

КАКВО ПРЕЧИ НА БОЖЕСТВЕННОТО ИЗЦЕЛЕНИЕ

1. *Неверие*. „...не извърши там много чудеса поради неверието им” /*Матей 13:58*/.

2. *Гордост*. „Бог се противи на горделиви...” /*Иаков 4:6*/.

3. *Осъдителен дух*. През 1965 година разговарях с адютант на Югославския президент Тито. Той ми разказа, че осъдили един старец на смърт и когато му прочели присъдата, той помолил съдията да я прочете по-силно, защото не чувал. Когато съдията извикал в съдебната зала толкова силно, че старецът чул присъдата, осъденият се усмихнал и казал: „Това ли било? Че вие всички сте осъдени на смърт: и съдии, и прокурори, и адвокати, и управници”. Случило се така, че съдията починал след няколко дни, а старецът бил помилван.

В една своя проповед господин Толешков се възмутил от разточителното харчене на държавни пари от Людмила Живкова, която платила 60 000 долара, за да ѝ отворят Лувъра в почивен ден. За това негово дръзко изказване бил „заселен” в едно село до Гара Горна Оряховица. Началникът на милицията му казал: „Като умреш, няма да позволим на роднините ти да те изнесат от това село. Тук ще изгниеш.” „Това е Божия работа” – спокойно отговорил заселеният. Г-н Толешков бил учител в Духовната семинария и там някога преподавал на тогавашните ремсисти, а сега патриарх Максим и генерал Джуров, на които помагал като ги укривал и защищавал от полицията. Сега роднините му потърсили тяхната помощ, те се отзовали и „заселването” било прекратено. Когато отивал към гарата в Горна Оряховица, г-н Толешков срещнал погребално шествие. Той свалил шапката си и се прекръстил, отдавайки последна почит на починалия. Пред процесията духовна музика свирела „Вий жертва паднахте в неравна борба...”. Попитал

кой е починал и минувачите му отговорили: „Началникът на милицията”.

Сестра София Б. се разболяла от рак. Бог я изцелил пред мощите на Св. Иван Рилски. Тя ми разказа следното: Нейните родители живеели в гр. Русе с осем от децата си, тъй като три от тях вече били починали. Баща ѝ бил съдия. Един ден малката София се скрила под дрехите на кръглата закачалка и чула тревожния разговор на родителите си. Баща ѝ разказал, че е много притеснен, защото го карат да осъди невинни хора на смърт. Съпругата му го посъветвала да напусне работата си, но да не осъжда невинните. Той отговорил, че не можел, защото бил задължен и отговорен пред партията. На другия ден, като се завърнал от работа, майка ѝ го посрещнала на вратата, а той изпъшкал и казал: „Осъдих невинни хора на смърт”. След известно време той казал на съпругата си, че ще умре точно на Великден. Така и станало. На втория ден на Възкресение Христово, той се изкъпал, облякъл се с нови дрехи, легнал на леглото и издъхнал. Случайно ли Библията казва:

„Не съдете, за да не бъдете съдени. Защото с какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери” */Матей 7:1,2/*.

„Прочее, за нищо не съдете преди време, докле не дойде Господ, Който и ще изнесе на виделина тайната на мрака и ще извади наяве намеренията на сърцето” */I Коринтяни 4:5/*.

4. *Съмнение*. „Но да проси с вяра и никак да не се съмнява; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, издигана и размятана от вятъра; такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа. Човек двоедушен във всичките си пътища е неуреден” */Иаков 1:6-8/*

5. *Омраза*. „А който мрази брата си, той се намира в тъмнината и в тъмнината ходи и не знае накъде отива, защото тъмнината е заслепила очите му” */I Иоан 2:11/*.

„Всякой, който мрази брата си, е човекоубиец...” */I Иоан 3:15/*.

„Не отмъщавай и не бъди злобен против синовете на твоя народ, но обичай ближния си като себе си. Аз съм Господ (Бог ваш)” /*Левит 19:18*/.

6. *Чувство на вина*. Докато болният не повярва, че Господ Иисус Христос е платил цената за неговата вина, лукавият ще го обвинява и ще му доказва, че няма право на Божествено изцеление. Той трябва да отговори на всички обвинения, откъдето и да идват, с думите: „Вярно е, че съм голям грешник, но Господ Иисус Христос умря за моите грехове. Неговата кръв ме очиства от всеки грях. Той беше наранен и измъчван заради моите болести и в Неговите рани аз съм изцелен”.

КОИ БОЛНИ НЕ ПОЛУЧАВАТ БОЖЕСТВЕНО ИЗЦЕЛЕНИЕ

1. Които са похулили Светия Дух.
2. Които отказват да повярват и да се покаят.
3. Членове на църквите на дявола, на масонските ложи, мафиите, камората, „сивите вълци” и на други терористични организации и партии, които не желаят да се покаят и да се откажат от съзнателната си терористична дейност. Бог няма да ги изцели, за да продължават да убиват или да помагат на убийци.
4. Деца и внуци до четвърто поколение на гореизброените терористи, които не искат да се покаят и отрекат от делата на родителите и прародителите си.
5. Деца и внуци до четвърто поколение на гореизброените терористи, когато са невръстни, а родителите и прародителите им, които са живи, не искат да се покаят и откажат от членуване в терористични партии и организации.
6. Ако има откровение от Бога, с което се изисква нещо от болния или близките му и то не бъде изпълнено. Светият Дух защитава авторитета на откровенията Си и няма да изцели болния, докато не бъдат изпълнени откровенията Му.
7. Такива, които се надяват, че след Божественото изцеление отново ще вършат умишлено и съзнателно смъртни грехове.

8. Църковни и религиозни служители, които служат на двама господари – Христос и антихриста.

ОПАЗВАНЕ НА БОЖЕСТВЕННОТО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Някои заблуждават хората, че изцелен от Бога човек, не може отново да се разболее от същата или друга неизлечима болест. Това ги приспива и ако извършат смъртни грехове, не бързат да ги изповядат и оставят. Болестите им се връщат или се появяват други опасни заболявания.

Господ Иисус Христос изцели един разслабен, който беше болен от 38 години и когато го среща в храма, му каза: „Ето, ти оздравя; недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо“ */Иоан 5:14/*.

Периодът на изцелението и възстановяването на загубените сили при боледуването трае от няколко секунди до няколко месеца. При втория случай сатана може да контраатакува вярващия в мислите чрез въпроси на заобикалящите го хора, като например: „Как се чувстваш?“ Ако изцеленият е все още немощен или усеща симптомите на болестта, той не трябва да лъже, че се чувства отлично, но трябва да каже: „Макар и да съм все още немощен, аз вярвам, че съм изцелен в Иисусовите рани.“ С подобни декларации той може да отговаря и на внушаваните му мисли от сатана при поява на симптомите на болестта. Такива цитати изцеленият трябва винаги да има готови в мислите си и като ги свързва с Божието слово, да ги използва като огнен меч срещу атаките на лукавия. За да ни внуши чувство на вина, лукавият може да ни припомни някои големи грехове, които ние някога сме извършили. Тогава казваме: „Вярно е, но кръвта на Господа Иисуса Христа ме очиства от всеки грях.“

Борбата за изцелението трябва да се доведе до пълна победа. Много болни, след като получат подобрене, се отпускат и не разбират, че подобренето означава само едно спечелено сражение, но не и пълната победа. Когато се влоши състоянието им, те започват да се съмняват и да мислят, че Божията воля за тях е да не бъдат изцелени. А нима това е

вяра? Само ония, които воюват до пълна победа, ще получат и пълно изцеление.

Изцелените трябва:

1. Да помнят Лотовата жена.

„Щом пукна зора, Ангелите подканяха Лота да бърза и му казаха: Стани, вземи жена си и двете си дъщери, които са при тебе, за да не погинеш поради беззаконието на града. И понеже той се бавеше, мъжете (Ангелите), по Господня милост към него, взеха за ръка него, жена му и двете му дъщери, и го изведоха, та го оставиха вън от града. А когато ги изведоха навън, един от тях рече: Спасявай душата си; не поглеждай назад и нийде не се спирай в тая околност; спасявай се в планината, за да не погинеш... Тогава Господ изля върху Содом и Гомора като дъжд жупел и огън от Господа от небето, и съсипа тия градове и цялата околност и всички жители на тия градове и (всички) растения земни. А Лотовата жена погледна назад и се превърна в солена стълб” /*Битие 19:24–26*/.

„Спомняйте си Лотовата жена. Който иска да спаси душата си, ще я погуби; а който я погуби, ще я оживи” /*Лука 17:32,33*/.

2. Да се пазят от лъжеучители и лъжепророци, за да не станат и те такива и да попаднат под проклятие.

„Имало е лъжепророци между народа, както и между вас ще има лъжеучители, които ще вмъкнат пагубни ереси и като се отричат от Господа, ще навлекат върху си скорошна погибел. И мнозина ще последват тяхното разпътство, и поради тях пътят на истината ще бъде похулен” /*2 Петрово 2:1,2*/.

„Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде. Както по-горе казахме, и сега пак казвам: който ви благовества нещо по-друго от това, що приехте, анатема да бъде” /*Галатяни 1:8,9*/.

3. Да дават добри плодове за Божието царство. Господ ни изцелява, за да Му служим като помагаме на нашите ближни да намерят спасение или изцеление при Бога /*Иоан 15:5, Марк 7:32, Марк 8:22*/.

4. Да вървят в пътя на вярата докрай.

„А праведният чрез вяра ще бъде жив, АКО ПЪК СЕ ОТКЛОНИ, душата Ми няма да благоволи към него” */Евреи 10:38/*.

„Защото, ако ние, след като познахме истината, своеволно грешим, не остава вече жертва за грехове, а някакво си страшно очакване за съд и яростен огън, който ще погълне противниците. Ако оня, който се е отрекъл от Моисеевия закон пред двама или трима свидетели, безмилостно се наказва със смърт, колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи пък оня, който е потъпкал Сина Божий и счел за нечиста кръвта на завета, чрез която е осветен, и е похулил Духа на благодатта?” */Евреи 10:26–29/*

„Защото ония, които веднъж са се просветили, вкусили са от небесния дар, станали са причастници на Светаго Духа и, като са вкусили от добрата реч Божия и от силата на бъдещия век, са отпаднали – не е възможно пак да бъдат обновени за покаяние, когато те повторно разпъват в себе си Сина Божий и Го хулят. Земя, която попива валящия върху нея дъжд и ражда злак, полезен за ония, за които се и обработва, получава от Бога благословия; а която изкарва тръне и бодили, тя е непотребна и близка до проклятие, което завършва с изгаряне” */Евреи 6:4-6/*.

Всички трябва да помним, че за спасението и изцелението на всяка душа се води невидима, жестока война между Божиите ангели и демоните на сатана. Всеки болен и тия, които се молят за изцелението му, трябва да се определят на коя страна ще воюват. Много често някои хора пречат с присъствието си, имайки върху себе си телесна или духовна нечистота, съмнение или неверие.

Всеки християнин, който е призван от Бога за Негов служител, участва в духовната война. Иска или не иска, тази война започва в мислите и представите му и продължава в думите и делата му. За да бъде победител, той трябва да съблече старите дрипи на човешката правда, прокламирана от човешки идеологии и философии, и да се облече в Божието всеоръжие.

„Прочее, братя мои, усилвайте се в Господа и в мощта на силата Му; облечете се във всеоръжието Божие, за да можете устоя против дяволските козни, защото нашата борба не е

против плът и кръв, а против началствата, против властите, против светоуправниците на тъмнината от тоя век, против поднебесните духове на злобата” /Ефесяни 6:10-12/.

Много голяма част от населението на България и особено „учените”, включително завършилите медицина и придобили различни научни степени, са в пълно неведение относно демоничните натоварвания и обладавания. Някога тези болести се наричаха „душевно”, но понеже атеистите отхвърлиха съществуването на човешката душа, нарекоха ги „нервно-психически”, което е една от хилядите им атеистични лъжи. Заболяването на нервната система е едно, а на душата съвсем друго. Лекуването на такива болни с медикаменти, билки и други материалистични методи е пълен абсурд. Лекарствата и билките, както и природолечението могат да помогнат на увредените от демоните нерви, но не и да прогонят самите демони. Бесовете не се плашат от лекарства и от билки. Те се плашат само от кръвта и името на Господ Иисус Христос.

Тези заболявания са в резултат на окултни грехове и престъпления, които може да са извършени от болния или от неговите роднини до трето и четвърто поколение, както и в резултат на действия на магьосници. Тяхното освобождаване става чрез силата на Светия Дух. Затова е необходимо всички християни да бъдем облечени в Божието всеоръжие.

„Заради това приемоте Божието всеоръжие, за да можете се възпротиви в лош ден и, като надвиете всичко, да устоите. И тъй, стойте, като си препашете кръста с истина и се облечете в бронята на правдата, и обуйте нозете си в готовност да благовестите мира; а над всичко вземете щита на вярата, с който ще можете угаси всички нажежени стрели на лукавия; вземете и шлема на спасението и духовния меч, който е Божието слово; с всяка молитва и просба, молете се духом във всяко време и старайте се за същото това с всяко постоянство и молба за всички светии” /Ефесяни 6:13-18/.

Но някои християни и особено християнки, вместо да се облекат в Божието всеоръжие, предпочитат да разголят отделни части на тялото си и се чудят защо огнените стрели на блудническите бесове ги поразяват. Аз не вярвам, че на сватбената вечеря на Агнеца Божий, заедно с апостолите и

всички светии, ще присъстват и мъже по потници и шорти (къси панталони) и жени с разголени гърбове, бюстове, кореми и бедра и с опънати панталони по бедрата и задните им части.

„Царят, като влезе да види насядалите, съгледа там едного, който не бе облечен в сватбарска премяна, и каза му: Приятелю, как влезе тук, като не си в сватбарска премяна? А той мълчеше. Тогава царят рече на слугите: Вържете му ръцете и нозете, вземете и го хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби; защото мнозина са звани, а малцина избрани” /Матей 22: 11-14/.

Трябва да помним, че Божествените изцеления се отнасят за вярващите или за тези, които искат да повярват в Бога. Библията казва: „Болен ли е някой между вас (вярващите), нека повика презвитерите църковни, и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господно” /Иаков 5 :14/.

За невярващите Господ Исус Христос казва: „...а който не повярва, ще бъде осъден” /Марк 16:16/.

Препоръчвам на Божествено изцелените и демонично развързаните и освободени да се снабдят с „Мирния договор на грешника с Небесното царство” и от време на време да го препрочитат, за да се изпитват дали не са се отклонили. Те не бива да престават да четат светата Библия, да общуват с Божието домочадие, като ходят на църква и се молят на Светата Троица, както и да почитат и празнуват църковните празници, като се веселят на тях пред Господа с радостни сърца.

Много човеци попадат в мрежите на сатана, вършейки окултни грехове и проповядвайки еретически и други духовни учения. Божието слово ни предупреждава да не общуваме с такива хора, за да не се оскверняваме. Има свидетелства на християни, които са се обаждали по телефона на екстрасенси, астролози и окултисти, за да ги предупредят да се покаят и са усетили демонично натоварване. По-надолу ще изброя някои окултни грехове, доколкото ги познавам, чрез които хората влизат в демонична връзка с демоните и биват пленявани от тях, като впоследствие сами чувстват върху себе си невидимото им, но пагубно насилие. Точно това са демонично натоварените и обладани хора. Някои от тях по

време на страданията си търсят помощ от научната медицина и природолечението без да знаят, че те не са в състояние да им помогнат, тъй като зли и нечисти духове с билки и лекарства не се изгонват.

На демонично натоварените и обсебени човеци трябва да гледаме като на ранени и пленени от духовния враг наши братя и сестри, а не като на наши врагове, както лукавият се старае да ни настройва. Господ Исус Христос винаги освобождаваше вързаните и насилвани от дявола, когато ги довеждаха при Него и никога не обвини нито един от тях за това, че е объркан, депресиран и измъчван. Само Той можеше да разбере нещастieto на такива човеци.

За съжаление, напоследък все по-често срещаме християни, които са демонично натоварени и обладани. Минали през различни опитности, включително и Божествени чудеса, откровения и изцеления, когато се разболеят или имат някакъв друг по-голям проблем и потърсят помощ от църквата, не я получат веднага, те забравят опитностите си във вярата и хукват да търсят помощ от представящи се за светли ангели „лечители“ и „чудотворци“. Попаднали на територията на сатана, той ги пленява и започва да ги насилва. Защо се получава така, че християни попадат в плен на сатана? Защото макар и да са изживели различни духовни опитности, чудеса, знамения и откровения, придружени с големи емоции и вдъхновение, на такива християни, в действителност, им липсва здравата християнска основа в живота им.

ДЕМОНИЧНО НАТОВАРВАНЕ И ОБЛАДАВАНЕ

Библията говори на много места за демони, които измъчват хората. Освобождаването на такива човеци може да стане САМО чрез сили и власти, които са по-големи от тези на демоните. От Библията научаваме, че един ангел е в състояние да унищожи над сто хиляди души за една нощ /IV Царе 19:35/. В Новия Завет има описани много случаи на демонстрация на бесовската сила. Например силата, с която действаша бесовете в обладания гадаринец.

„...защото много пъти бе оковаван с окови и вериги, но той разкъсваше веригите, счупваше оковите, и никой не беше в сила да го укроти” /Марк 5:4/. Дават ли си сметка ония, които наричат сатана червей, гъсеница, нищожество и други такива, какво правят. Може ли гъсеница или червей да счупят окови и да разкъсат вериги?

Но когато беснуемият срещна Господа Иисуса Христа, беговете промениха поведението си, защото разбраха, че срещу тях идва Един, Който има по-голяма власт и сила от тях.

„...а като видя Иисуса отдалеч, затече се и Му се поклонил; и като извика с висок глас, каза: Какво имаш Ти с мене, Иисусе, Син на Бога Всевишний? Заклевам Те в Бога, не ме мъчи! Защото Иисус бе му казал: Излез ти, дух нечисти, от човека” /Марка 5:6-8/. Резултатът от тази среща на беснуемия с Господа Иисуса Христа беше освобождаването на нещастния човек.

„Дохождат при Иисуса и виждат, че оня, който беше по-рано бесен, в когото имаше легион, седи, облечен и със здрав ум; и се изплашиха” /Марка 5:15/.

Някои ревностни християни, в желанието си да се прославят, като използват чужди опитности, дръзват да заповядат на демоните да напуснат обладания, без за това да са получили власт от Бога, и стигат до печални резултати. Демоните излизат от обладания и влизат в тях. Нека си спомним за синовете на Първосвещеника Скева, чиито подобен опит е описан в Деяния на Апостолите 19:13-16.

Бог е дал свободна воля на човека и той може да избере кому ще служи – на Бога или на дявола. И ако ние развързваме, макар и в Господното име, такива доброволни слуги на дявола, каквито са всички окултисти и антихристи, сатана ни обвинява пред Бога, че нарушаваме закона на свободната воля. Ако такива човеци са измъчвани от бесове и искат да бъдат освободени, те и роднините им трябва да разберат, че само Господ Иисус Христос е освободител на духовните пленници.

Какво трябва да направят обладаният и близките му, за да бъде освободен?

1. Да изповядат искрено окултните си грехове и предразсъдъци, като се отрекат от тях и обещаят, че НИКОГА ПОВЕЧЕ няма да се занимават с подобна сатанинска дейност.

2. Да очистят дома си от окултна, порнографска, еретическа и сатанинска литература, аудио и видеокасети с песни на рок и рап групи, които прославят сатана и проповядват бунт против Бога, семейството, църквата и обществото. Такива са някои от песните на Елвис Пресли, хеви метъл музиката, Блек Сабат, Блек Бойс, Елтън Джон и други.

3. Без каквато и да е принуда да сключат Мирния Договор с Небесното царство, като от служение на дявола преминат на служба в Христовата Църква, на страната на Светата Троица.

4. След това да посетят събрание, където се молят за изцеление на болни, за да бъде обладаният развързан и освободен в Господното име. Много често болните хитруват. Намирайки се под насилието на дявола, за да се отърват, те обещаваат, че ще служат на Бога. Но когато бъдат развързани, забравят за обещанията си и се връщат в тъмнината, вършейки предишните си нечестиви дела. За такива хора Библията казва: „За тях би било по-добре да не бяха познали пътя на правдата, отколкото, след като са го познали, да се върнат назад от предадената тям свята заповед. С тях се е случило, според истинската пословица: „Псето се върна на своята бълвотина” и: „Изкъпаната свиня – в тинната кал” */III Петрово 2:21, 22/*. Има един случай, когато можем да развържем обладания и да заповядаме на злия или нечист дух да го напусне в Господното име и без неговото съгласие – когато е в безсъзнание и волята и умът му са парализирани. Тогава е добре да се иска съгласието на роднините му.

Да се молим за демонично натоварени и обладани можем и сме длъжни дори и да са наши врагове, но ако не желаят да се покаят, полагане на ръце и изгонване на злите духове е опасно, щом нямаме разрешение от Светия Дух. Които имат дързост, нека се молят усърдно Светия Дух да ги ръководи и научи точно какво да правят.

Сатана се възползва главно от две неща всред непросветените: от нуждата и любопитството. Голяма част от хората, които имат нужда от изцеление или утешение, вместо при

Бога, за да не ги помислят другите за изостанали и невежи, отиват при слугите на дявола, които са на почит между атеистите, и там попадат в плен на бесовете. Други пък, водени от любопитство дали мъртвите могат да говорят и помагат, сами попадат в капана на дявола. Трети, от желание да си намерят подходящ съпруг или любовник, също прибягват към непозволените от Бога действия на демонична връзка чрез окултисти или магьосници, и така почернят живота си и този на потомството си. Някои мъже, като харесат красива жена, която не откликва на ухажванията им, ползват услугите на магьосници, за да се оженят за нея, но от такива бракове се раждат нещастни, ненормални, натоварени деца. Те могат да бъдат обладани от сексуални, зли, нечисти, епилептични, малоумни, глухонemi и други родове демони.

Има едно сатанинско, бесовско знание, което може да ни научи как да навредим на враговете си. Това е знанието на окултистите, спиритистите, врачуващите, астролозите, гадателите, ясновидците или както ги наричаме отскоро – парапсихолозите, екстрасенсите и др. То обаче ще унищожи ония, които не се откажат навреме и искрено не се покаят. Затова Бог е забранил на човеците да се ползват от тези коварни услуги.

Демонично натоварване и обладаване може да се получи и от предразсъдъци и вярване в различни суеверия.

Ако човек се съобразява с подобни неистини, спазва съветите и вярва в прогнозите на ясновидци, астролози, баячки, врачки и др. подобни, и краде, лъже, прелюбодейства или върши всякакъв друг грях, той може да бъде абсолютно сигурен, че никак няма да избегне от наказанието си, ако навреме не се осъзнае и покае.

Много човеци и дори християни попадат в мрежите на сатана, вършейки окултни грехове, или като проповядват други „духовни“ учения.

Искам да изброя онези окултни грехове и престъпления, доколкото ги познавам, чрез които хората влизат в демонична връзка с падналите ангели и биват пленявани от сатана, като впоследствие сами чувстват върху себе си неговото насилие. Господ Иисус Христос заповяда на апостолите, а чрез тях и на нас, да развързваме насилваните от дявола.

Кои са тези насилвани от дявола и защо са насилвани?

Ето някои от окултните грехове, заради които Бог изпъди и унищожил седемте ханаански племена:

Спиритизъм – викане душите на умрелите или самия сатана.

Нестинарство – прекарване човека през огън, ходене бос по въглени.

Гадателство – всички гадания като тези на боб, захар, хляб, по облаците, по вътрешностите на животните и др.

Гледачество – на карти, на кафе и др.

Хиромантия – откриване съдбата по линията на дланта.

Магьосничество – бяла и черна магия. Бялата е чрез дявола да направим „добро“, а черната – „зло“.

Заклинания – чрез заклеване на болестните и злите духове да се изцеляват или разболяват хората. Леене на куршум, прашане на живак и др.

Такива са и по-модерните окултни грехове, които се маскират зад думи като радиоестезия, телепатия, парапсихология, медитация и др.

Радиоестезията е откриване на диагнозите на болните с помощта на дявола. Чрез телепатията се вършат различни чудеса на въздействие върху мислите и желанията от разстояние. Особено при прелюбодейни и блудни желания. В действителност връзката се осъществява от блуден дух, извикван чрез магия. Възможно е чрез предаване на мисли да се вършат и други чудеса, като предаване на информация, но те не са за прослава на Бога и спасяването на човешките души, а за тяхното отклонение от пътя на спасението. Господ ни предупреждава, че в последно време ще се явят много лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да съблазнят, ако е възможно, дори и избраните. Бог има други средства за информация на вярващите и те са дарбите на Светия Дух.

Какво представлява съвременното ясновидство? В Стария Завет се говори, че отначало пророците са били наричани ясновидци, защото Светия Дух им е отварял духовните очи, за да

виждат виденията, дадени им от Бога. Днешните „ясновидци“ носят само името на ясно виждане, а използват забранената форма за влизане в незаконна връзка с отвъдния свят, като призовават душите на починалите светии. Те не се различават от описаната в I книга на Царете вълшебница, призоваваща душата на починалия пророк Самуил. Нека чуем този случай от Светото Писание: „И рече Саул на слугите си: Намерете ми жена магьосница, и аз ще ида при нея и ще я попитам. И отговориха му неговите слуги: Тук в Аендор има жена магьосница. И съблече Саул дрехите си и облече други, и тръгна той и двама души с него, и дойдоха при жената нощя. И рече ѝ Саул: Моля те, поврачувай ми, и извикай ми, когото ти кажа. Но жената му отговори: Ти знаеш какво стори Саул, как той изгони от страната магьосниците и гадателите; защо туряш примка на душата ми, за да ме погубиш? И Саул ѝ се закле в Господа, думайки: Жив ми Господ! Няма да ти се случи нищо лошо за това. Тогава жената попита: А кого да ти извикам? Той отговори: Самуила ми извикай” /I Царства 28:7-11/.

Който се интересува какво е станало по-нататък със Саул, може да прочете и види каква е сетнината на тези, които се допитват до гадатели, ясновидци и магьосници. Можем ли да наречем магьосницата от Аендор ясновидка, като я сравняваме с пророците? В никакъв случай! Никой пророк не се е занимавал с подобни дела и не е пророкувал в Господното име, използвайки забранените действия на окултни връзки. Бог заповядва чрез Словото Си: „Не бива да се намира у тебе (такъв), който извиква духове, ни вълшебник, нито който пита мъртви: защото всеки, който върши това е гнусен пред Господа, и тъкмо поради тия гнусотии Господ Бог твой, ги изгонва отпреде ти” /Второзаконие 18:10-12/.

Не вярвам, че Господ ще послуша заклинанията на някоя магьосница или „ясновидец” и ще подчини светиите Си на дяволските слуги.

Съвсем друг е въпросът, ако Светия Дух даде чрез дарбите Си видение или пророчество на някой християнин. Това са напълно законни и реални за църквата действия на Духа, но те не идват чрез призоваване душите на починалите, та макар и да са светии.

Сатана използва привързаността на хората към своите близки и когато някой от тях почине, внушава на непросветените да призовават душата на покойника – бил той съпруг, съпруга, брат, сестра, майка, баща, син или дъщеря. И ако покойникът е бил дълбоко религиозен, той може да бъде канонизиран в сърцето на викация го за светия. Тогава дяволът, който е „артист“, се преобразява на покойника и започва да помага на повикалия го, докато го демонизира и погуби, ако не се осъзнае навреме.

Бог не може да променя Словото Си. Запомнете! Абсолютно ни е забранено да викаме душите на починалите, независимо кои са те, светии или мъченици. Нарушаването на тази заповед погубва много невежи души.

Такива „ясновидци“ са и ония, които чрез допитване до починалите светии определят диагнозите на болните. Те са свързани с лекари-окултисти и билкари-окултисти. Чрез тях болният получава подобрение или пълно изцеление, като се обрича и обвързва със сатана и ако не се осъзнае, погубва душата си. Ако такъв човек повярва в Господа, сатана започва да го тероризира и насилва.

Муски и амулети – форма на идолослужение. Вярата в Бога е изместена от листчета, написани с мюсюлмански молитви или заклинания. Понякога в тези листчета, увити във восък, пише на арабски език: „Сатана, не се докосвай до тялото на този човек, а след смъртта душата му ще бъде твоя“. Временно здраве за сметка на вечно мъчение.

Баене – болестните и нечистите духове се пропъждат с различни формули, като: „Мъже ли сте, жени ли сте, ходите къде ходите, на болния здраве да донесете“. Баячът и болният вярват в болестните духове и сключват мир не с Бога, а с дявола и служителите му.

Хипноза – напоследък е модерно изучаването на чужди езици чрез хипноза. Хипнотизаторите в много случаи са медиуми. Чрез такава хипноза един човек научил Библията наизуст. Ще речете: много благородно дело. Но когато една група християни започнали усърдна молитва за него, духът го напуснал и той вече не можел нищо да цитира от Библията. Обаче бил радостен и чувствал присъствието на Светия

Дух върху себе си. В Библията хипнотизаторите са наречени омайници /Второзаконие 18:10/.

Чародейство – вършене на различни чудеса чрез дявола. Между тях са и откриването на съкровища, руди, манастири, вода и др. Чрез една пръчка, приспособена за целта от „даровити“ човеци, които постоянно се оплакват, че не са добре с „нервите“. Сатана може да даде особен чар на някой мъж или жена и чрез тях да съблазнява и погубва неукрепналите души, като ги обладава със сексуални демони.

Натоварването, както вече отбелязахме, може да дойде и посредством вяра в различните предразсъдъци и суеверия. Атеистите приписват суеверията и предразсъдъците на вярващите в Бога. Това е богохулна лъжа. Библията, която е словото на Бога, никъде не се занимава с предразсъдъци и суеверия. Но много често невярващите или – както те обичат да се наричат – „свободомислещи“ и „прогресивни“, в действителност са робни на предразсъдъци и суеверия.

НЯКОИ ЕЗИЧЕСКИ СУЕВЕРИЯ И ПРЕДРАЗСЪДЪЦИ

1. Суеверие в „добри“ и „лоши“ срещи.
2. Няма да ти върви, ако черна котка ти мине път – на лошо е.
3. Някой ще умре, защото се появява кукумявка на покрива на къщата му.
4. Ще взимаш или ще даваш пари, в зависимост от това, коя ръка те сърби.
5. Да чукнем на дърво, за да не чуе дяволът – това е вяра в дявола.
6. Страх от числото 13 или от други числа.
7. Страх от дни на седмицата – например вторник или петък.
8. Нещо лошо ще се случи, защото ти играе окото.
9. Ще се ядосваш, защото ти играе устната.
10. Суеверие във „Вечния календар“, който е пълен с астрологически лъжи.
11. Страх от заклинания, клетви и магии.
12. Страх от луната.
13. Страх от тъмнината.

14. Ще осиромашееш, ако си кръстосваш ръцете или краката.

15. Няма да ти върви, ако минеш под арка или свод.

16. Суеверие в астрологията, която предрича по дванадесетте съзвездия.

17. Суеверие във вещици, призраци, самодиви и вампири.

18. Суеверия в муски и талисмани.

19. Суеверия в „лечебни“ земни, подземни и космически лъчения.

20. Суеверия в лечебни биоенергии, биотокове и чудотворни способности на екстрасенсите.

21. Суеверия в лечебни пръстени, гривни, камъни, килимчета, пирамиди, сфери, маски, картини, медни ламарини в дюшеци и възглавници и каквито и да са други „лечебни“ предмети.

22. Страх от заплашителни „религиозни“ писма.

23. Суеверия в пасианси, гадатели, врачки, баячки и други.

24. Суеверия в лечебни елексири, които „лекуват“ всички болести и страдания.

Има и други подобни, от които християнинът трябва да бъде напълно свободен. Чрез тях сатана учи хората на негативно мислене и вяра в злото и лъжата, като им внушава, че те са фатални. Каква е истината? Бог винаги може да промени обстоятелствата и прави всичко да съдейства за добро на ония, които Го обичат.

Прави добро и не се плаши от злото, защото то е далече от теб. Но ако вършиш зло, то е вътре в тебе и непременно ще се струпа на главата ти. Библията казва: „Грехът ще те намери!“ Ако не се покаеш, спазването на суеверията няма да ти помогне.

Доктор Йон Ги Чо казва, че хората, които вярват в подобни неща, имат негативно мислене и като магнит привличат нещастията, болестите и страданията. А това е така, защото те са под проклетие, според апостол Павел */Галатяни 1:8,9/*.

НЯКОИ СИМПТОМИ НА ДЕМОНИЧНО ПРИСЪСТВИЕ

1. Главоболие, което е постоянно, или се появява в определено време на денонощието и не се влияе от никакво лече-

ние. По информация на БНТ всеки трети човек на планетата страда от главоболие и много често причината е демонично присъствие.

2. Натрапчиви хулни, нечисти, сексуални, яростни, зли, богохулни мисли, които ни атакуват против волята ни. Мисли за самоубийство.

3. Тежест, парене и напрежение в очите.

4. Непреклонно, яростно, ненормално поведение против волята ни.

5. Главозамайване и смущения в равновесието на тялото, без за това да е налице физиологическа причина.

6. Падане, с чувството че някой ни е бутнал, без да има такъв.

7. Временна парализа на ръката при опит да се прекръстим.

8. Чувство, че някой ни души или гази през нощта.

9. Временно занемяване при опит да извикаме за помощ.

10. Черни или червени облаци пред очите ни.

11. Различни тикове – те могат да се появят и когато мислим или се молим за демонично натоварени или обладани хора.

12. Физическо чувство за тежест в различни части на тялото ни.

13. Временна или постоянна парализа на различни органи в тялото ни.

14. Усещане на натиск от невидима сила върху главата, отстрани или върху плещите ни.

15. Болезнено и непоносимо чувство на парене и огън в гърдите.

16. Видения на нечисти и страховити животни или същества, които може да ни проектира противникът, за да ни плаши.

17. Постоянно чувство на страх, без да има каквато и да е друга причина.

18. Студени тръпки, които изпълват отделни части на тялото ни или цялото ни тяло. Необяснимо моментно втрисане.

Разбира се, тези и други подобни симптоми могат да бъдат резултат на физиологическо увреждане. Как да ги различим? Болният да се опита да изрече на глас думите: „Кръвта на Господа Иисуса Христа ме очиства от всеки грях и в Неговите

рани аз съм изцерен.” Добре е тези думи да бъдат изговорени в присъствието на други християни. Ако той чувства невидима съпротива при изговарянето им, или в мисълта му думите изчезват, или при изговарянето им прескача постоянно думата Господ, или ги изговаря с много голямо напрежение това е сигурен белег за демонично натоварване.

За да се убеди болният, помолете го да повтори други изречения, които не са свързани с името на Господа, и той ще разбере, че нито има склероза, нито паметта му е слаба.

Единственият път към освобождаването на такива хора е вярата в Господа Иисуса Христа, която изисква искрено *покаяние*.

Духовният опит ни показва, че развързването на богохулници, вероотстъпници и членове на терористични организации и партии, които проливат или помагат да се пролива човешка кръв, е невъзможно без искрено покаяние и промяна в живота им.

Има християни, които съсипват здравето и нервите си в усилия да развържат и освободят обладани окултисти, антихристи, екстрасенси и други съзнателни слуги на дявола, но това е невъзможно без искреното им покаяние.

Някои предпочитат да търсят спасение при окултисти и екстрасенси поради незнание, а други – поради това, че те не изискват покаяние и оставяне на греха. Горчиво се заблуждават, че могат да си купят здраве от слугите на сатана!

За да бъде чист от кръвта им, задължен съм да ги предупредя, че всякакви други пътища за развързване, освен името на Господа Иисуса Христа, рано или късно ще утежнят състоянието на болния. А който изпълни това, което иска от нас Светото Писание, ще се радва на мира Христов от освобождаването и изцеляването на тялото и спасението на душата.

Защо някои не получават пълно освобождаване от демоничните сили?

1. Няма пълно покаяние и не искат да приемат водно кръщение или се кръщават само в името на Иисус.

„Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден” /Марк 16:16/.

„И тъй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа, и като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал, и ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света. Амин” */Матей 28:19,20/*.

2. Не искат да простят от сърце прегрешенията на хората.

„Тъй и Моят Отец Небесен ще стори с вас (ще ви предаде на мъчители), ако всеки от вас не прости от сърце на брата си прегрешенията му” */Матей 18:35/*.

3. Търсят освобождаване от Църквата, но се надяват и на служителите на лъжливи религии: шамани, екстрасенси, окултисти, магьосници и други такива.

„Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде” */Галатяни 1:8/*.

4. Не вярват на Божиите обещания, а се надяват на „чудотворци” и „чудотворни” елексири, билки, лекарства, биотокове, биоенергии и биополета на „даровити” хора.

„Не се надявайте на князе, на син човешки, от когото няма спасение” */Псалми 145:3/*.

5. Липсва им силно желание да бъдат освободени, защото демоничните сили ги лъжат, че след освободението си ще станат по-зле или ще умрат.

6. Не вярват, че са насилвани от демонични сили, а вярват, че Господ ги измъчва чрез трън в плътта като апостол Павел или че имат физиологически проблеми, които ще бъдат премахнати чрез лекарства, билки, акупресура, иглоубождане и др.

7. Ако са дали някакъв оброк пред Бога и не желаят да го изпълнят.

„Примка е за човека да дава набързо оброк, и след obroka да се разкайва” */Притчи 20:25 /*.

8. Не желаят да се откажат от членуване в атеистични, терористични, богохулни, антирелигиозни, антисемитски, расистки партии и организации, и като им служат или гласуват за тях – покланят се на духа на антихриста.

„Който се поклони на звяра и на образа му, и получи белег на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на яростта Божия...” /Откровение 14:9,10/.

9. Имат негативно отношение (присмиват се, подиграват се и хулят) богослужение не в тяхно вероизповедание или място, където са събрани двама или трима в Иисус Христовото име, или хулят някой верен християнин.

„Аз пък ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си без причина, виновен ще бъде пред съда, а който каже на брата си: „Рака” (празноглав, смахнат), виновен ще бъде пред Синедриона (върховно съдилище), а който пък каже „безумнико”, виновен ще бъде за геената огнена” /Матей 5:22/.

10. Не искат да очистят домовете си от окултна, порнографска, атеистична, богохулна, еретична, сатанинска литература и рок, рап и хеви метъл музика, както и от окултни предмети: муски, талисмани, подкови, багети и „лечебни” гривни, пръстени, пирамиди, конуси, сфери, обърнати кръстове и петолъчки и други сатанински символи.

11. Не искат да се помолят Бог да ги освободи от наркотиците, алкохола, цигарите и хазарта.

12. Страхуват се и се срамуват да изповядат смъртни грехове: блудства, прелюбодеяния с роднини, хомосексуални и лезбийски връзки, самозадоволяване, перверзни мисли, думи и дела, доноси, предателства, лъжесвидетелства, убийства и нежелание да направят отричане от подобни наследствени и окултни грехове.

Това са крепости, зад които се крият сатанинските сили и който иска да бъде освободен, трябва да предаде на Бога всичките оръжия, на които демоничните сили се надяват, и напълно да се довери на Освободителя, Господ Иисус Христос, Който го чака да се отрече от сатана, антихриста и лъжепророка, за да го спаси, освободи и изцели.

След като сме получили физическо и духовно изцеление и искаме да бъдем здрави, нека се вслушаме в съветите на Библията, която ни учи: „...ако слушаш добре гласа на Господа, твоя Бог, и правиш каквото е угодно пред очите Му, и се вслушваш в заповедите Му, и пазиш всичките Му наредби – няма да ти направят ни една от болестите, които направих

на Египет; защото Аз съм Господ (Бог твой), целител твой”
/Исход 15:26/.

През 1984 година сънувах, че се намирам на кръстовището на ул. „Гаврил Кръстевич” и бул. „Ботевградско шосе” в град София. В небето се чу страшен гръм и след него силен глас, който каза: „Ще очистя земята от това нечестиво и извратено поколение”. Силата му беше толкова голяма, че хората изпадаха по земята. Коленичих и казах: „Господи, какво да направим?” Гласът отговори: „Всеки да се помири с брата си и да сключи мирен договор с небето. Всички, които служат на двама господари – на Христос и на антихристите – са предатели. Наказанието за предателство е смърт.” След това видях пред мен трима души, които бяха с гръб към мен. Гласът продължи: „И тримата са предатели. Първият предателства в Държавна сигурност, вторият – в Доброволния отряд, а третият – в партията. Нито песните, които ми пеят, нито проповедите, които проповядват, нито молитвите, с които се молят, ще им помогнат. Наказанието за предателство е смърт”. Реших, че смъртна опасност заплашва тези хора и затова трябва да ги предупредя. Първият се разтрепери, но се ожесточи и не ме изслуша, вторият каза, че това не е точно така, а третият призна: „Вярно е. Преди няколко дни ме приеха в партията и ми поставиха партийно поръчение да ги информирам за вашите събрания”. Първите двама бяха пастири в Петдесетния съюз. След около месец те починаха, а третият е жив и до днес.

Защо бяха поразени петдесетните пастири, след като бяха „Божии служители”? Защото изкусиха Светия Дух и се опитаха да Го направят лъжец. Те много добре знаеха, че са информатори, но излъгаха и умряха като Ананий и Сапфира. Бившият партиец оцеля, защото в него се намери страх от Господа и той каза истината.

Написах „Мирния договор на грешника с Небесното царство” и го прочетох на събранието за изцеление на болни. През нощта сънувах, че се намирам на площад „Пирдоп” и държа в ръката си написаното. От небето се чу същият мощен глас, който попита: „Какво държиш в ръката си?” Отговорих:

„Мирният договор на грешника с небесното царство”. Гласът продължи: „Това е универсално лекарство против болестите, както и против рака. Който го приеме искрено и от сърце се покае и го изпълни, ще бъде изцелен, а който го отхвърли или формално се отрече от греха, няма да бъде изцелен, дори ако за неговото изцеление се молят много християни от много църкви и вероизповедания”.

Светото Писание казва:

„Никой не може да служи на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона” */Матей 6:24/*.

„Който вярва в Сина, има живот вечен; който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него” */Иоан 3:36/*.

„Който побеждава, ще наследи всичко и ще му бъде Бог, а той ще Ми бъде син. А на страхливи и неверни, на мръсници и убийци, на блудници и магьосници, на идолослужители и на всички лъжци делът им е в езерото, що гори с огън и жупел, то е втората смърт” */Откровение 21:7,8/*.

„Изповядайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцелите” */Иаков 5:16/*. „Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и ни очисти от всяка неправда” */1 Иоан 1:9/*.

От цитираното Божие слово се подразбира, че ако не изповядаме греховете си, а ги крием, няма да имаме успех и няма да се изцелим. Бог обещава да ни изцели, но когато постъпим така, както казва Неговото слово.

МИРЕН ДОГОВОР С НЕБЕТО

В името на Отца и Сина и Светия Дух, пред целия видим и невидим свят и пред тези свидетели, ОТРИЧАМ СЕ от сатаната, от лъжепророка и от антихриста.

Отче Святий и Праведний, Творецо и Господарю на Вселенната, моля Те, в името на Твоя Единороден и Възлюбен Син, Който е моят Господ и Спасител, приеми ме като един от слугите Си и като блудния син. Погледни на мен през жертвата на

Божия Агнец, Господ Иисус Христос. Поръси ме с Христовата кръв, измий ме от всичките ми грехове и беззакония и изцели ме в Неговите рани.

Господи Иисусе Христе, благодаря Ти, че си умрял за моите грехове, неправди, беззакония и пороци, възкръснал си за моето оправдание и си бил наранен и бит за моите болести и страдания, които аз напълно заслужавам, защото нарушавах Божиите заповеди, не се съобразявах с предупрежденията на Светия Дух и на Светото Писание, осквернявах ума, сърцето и тялото си, търсех свръхестествени откровения, утешения, изцеления и спасение извън Теб, при моя враг сатана и при неговите служители.

Спасителю мой, приемам поканата Ти, в която казваш: „Дойдете при Мене всички отрудени и обременени и Аз ще ви успокоя” /Матей 11:28/. Аз съм обременен с много грехове, съмнения, страхове, болести и страдания, които ме постигнаха, защото се намирам в положение на бунт против Бога и Неговите заповеди. Признавам своята пълна и безусловна капитулация. Идвам с вяра при Теб без всякакви заслуги или претенции. Искам да сключа мирен договор с Небесното царство, което правя напълно свободно, без каквато и да е принуда, от когото и да е.

Господи, аз почитам моите родители и прародители до четвърта рода, но се отричам от греховете, беззаконията, неправдите и пороците им. Ако поради техни грехове или изговорени от тях против мен клетви и заклинания, или поради проливане от тях на невинна кръв съм попаднал под проклетие, Моля Те да разрушиш проклятието и да го замениш с благословение.

Ако върху мен има изпратени магьоснически клетви и заклинания на окултисти, антихристи или каквито и да са слуги на дявола, моля Те да ги разрушиш. Аз вярвам, че „затова се яви Син Божий, за да разруши делата на дявола”. Господи Иисусе Христе, разруши всичките дела на дявола в моя живот.

От сърце прощавам на всички човеци, които са ме онеправдали или наскърбявали. Моля Те и Ти да им простиш.

Ако съм попаднал под проклетие поради извършените от мен грехове, моля Те да ми простиш греховете и ме освободиш от всяко зло.

Отричам се от лъжливите религии, езическите суеверия, сатанинските и еретическите учения, които изопачават Божието слово или са в противоречие с него. Отричам се от лъжеученията на Мун, Бахай, Петър Дънов, Елена Вайт, мормоните, йеховистите, кришнарите и други такива. Ако притежавам тяхна литература, ще я унищожа.

Отричам се от магиите, чародействата, спиритичните сесанси, медиумите, медитацията, от предсказване или четене на мисли чрез сексуални или предсказвателни духове, както от установяване на каквато и да е небиблейска връзка с отвъдния свят, което става чрез падналите ангели – дяволите, представящи се за извънземни.

Отричам се от гледане и гадание на кафе, карти, боб, хляб, ръка (хиромантия) и гадания по вътрешностите на животните, по облаците, луната и другите небесни тела, по лицеизраза, цветята, чрез леене на куршум (олово), на мозайка, на снимка, на икона и други такива.

Отричам се от лъженауката астрология и свързаните с нея хороскопи, вяра в зодиите и гадания по дванадесетте съзвездия, дори и тогава, когато лъжеучители ги свързват със символи от Библията.

Отричам се от ереста на преражданията и свързаните с нея метапсихически и метафизически поклонения и псевдолечения.

Отричам се от окултните упражнения и поклонения на йогите и лъжеученията на Далечния и Близкия Изток.

Отричам се от екстрасенсите и свързаните с тях окултни псевдолечения и лъжемагнитни биополета и лъжемагнитни биотокове.

Отричам се от хипнозата и свързаните с нея омайвания, лъжелечения и изучаването на чужди езици чрез хипноза.

Отричам се от всякакъв окултист, магьосник, екстрасенс, контактьор, сатанист, антихрист и какъвто и да е окултен източник и прекъсвам връзките си с тях, защото са слуги на дявола.

Отричам се от сатанинската рок и рап музика и танци, чрез които се приканват слушателите и танцуващите към сексуална

разюзданост, взимане на наркотици и прославяне на сатана и демоните.

Отричам се от всякакво окултно любопитство относно мое-то минало и бъдеще, както и това на моите близки, приятели, познати и неприятели, освен ако това ми открива Светият Дух и служи за моето или тяхното покаяние.

Отричам се от прашането на живак, клетви, заклинания, правене и разтуряне на всякакъв вид магии, включително и така наречените бели магии, тъй като магьосниците са слуги на дявола, а той никога и никому не е направил никакво добро.

Отричам се от муските и талисманите, от пасиансите и хазарта.

Отричам се от търсенето на вода, съкровища, археологически паметници, църкви, манастири и други обекти, зарити под земята, чрез така нареченото „лозоходство“, чрез „багети“ – лозова или дървена пръчка, медни или железни електроди – които реагират при наличие на находище.

Отричам се от допитване до ангели, богове, светии и каквито и да са „извънземни“ чрез почукване, завъртане или повдигане на клечки, ключове, картони, букви, отвеси, маси, книги дори и Библията, както и от ползване услугите на ясно-видци, които гадаят на захар чрез призоваване на починалите светии или починали наши роднини и близки.

Отричам се от автоматичното писане и рисуване и т.нар. „психометрия“.

Отричам се от откриването диагнозите на болните и средствата за лечението им чрез игла, отвес, пръстен и косъм или конец, както и измерването на кръвното налягане по този начин.

Отричам се от всякакъв култ, обряд, традиция, предразсъдък, учение, философия или лъжерелигия, отхвърлящи името на Господа Иисуса Христа, противоречащи на Неговата изкупителна жертва за човешкия род на Голготския Кръст или изопачаващи Неговото учение и единството на Светата Троица.

Считам за еретици, безбожници, атеисти, антихристи и предатели на християнството всички, които умишлено изопачават, отричат, отхвърлят някои части или пасажии от Новия Завет или дори само една дума от Никео-Цариградския.

СИМВОЛ НА ВЯРАТА

Отричам се от цялата окултна, атеистична, богохулна, еретическа, фашистка, комунистическа, порнографска, сатанинска литература и музика. Обещавам да не разпространявам подобна духовна отрова чрез радио, телевизия, вестници, списания, книги и др. Принадлежащите ми с подобно съдържание книги, списания, вестници, брошури, аудиокасети, видеокасети и други такива, ще унищожа чрез изгаряне, както това направиха покаялите се магьосници в гр. Ефес */Деяния 19:19/*.

В името на Господа Иисуса Христа прекъсвам и унищожавам всякаква демонична наследственост, постигнала ме поради непослушание на мои родители, прародители и роднини.

Отказвам се от членуване в богопротивни, атеистични, терористични, престъпни, бандитски, сатанински, окултни, партии и организации, чиито цели се постигат с насилие, терор, грабежи и убийства на немислещи като тях.

Отричам се от служене на чужди разузнавания, писане на доноси (донесения), предателства, клевети и занимаване с шпионаж.

ИЗПОВЯДВАМ И ОСТАВЯМ И СЛЕДНИТЕ ГРЕХОВЕ

1. Богохулство, светотатство, кощунство и отричане от Светата Троица.

2. Идолопоклонство – поклонение на творения, сребролюбие, скъперничество. Принасяне идошки и сатанински жертви.

3. Хула, непокорство и нанасяне побой на родители.

4. Хула на богослужение, извършвано в Божието име в което и да е християнско вероизповедание, деноминация, дом или място.

5. Унищожаване на Библии, Нови Завети или богослужбени книги, оскверняване на църковни, библейски, евангелски символи, книги, предмети, видеокасети, икони или картини с библейско съдържание, както и гробове на каквито и да са починали човеци.

6. Блудство, прелюбодеяние и различни форми на сексуален разврат. Мъжеложство и скотоложство. Блудни, сладострастни пожелания. (Изповядване имената на пожеланите жени или мъже с молитви да бъдат опазени от блудните духове), онанизъм (самозадоволяване).

7. Разрушаване на семейството, освен по прелюбодеяние, отказване от децата, раждане на извънбрачни деца, извършване на аборти и даване на подобни съвети.

8. Кражба на пари, блага, материални ценности, земеделски земи, чужда слава и злоупотреба с държавни и лични средства за престъпни дейности. Откраднатото незабавно да се върне.

9. Лъжи и лъжесвидетелстване пред съда, в църквата и пред масови информационни средства.

10. Осъждане на невинни и оправдаване на виновни чрез дадената ни власт.

11. Взимане и даване на подкупи.

12. Преследване, притесняване и презиране на вдовици, сираци, сиромаси, странници (чужденци), слепи, сакати, глухи, неми, обсебени, нещастни, болни, депресирани и стари хора, и присвояване наследството им чрез измама.

13. Умишлено убийство, отмъщение, омраза.

14. Гордост и високомерие.

15. Хули и подигравки с дарбите и служенията на Светия Дух.

16. Физическо, материално и психическо насилие над който и да е човек, немислещ като нас.

17. Производство, търговия, злоупотреба с оръжие, наркотици, отровни и нечисти храни, алкохол, цигари, изотопи.

18. Напразно изговаряне на Божието име и свързването Му с лъжа, лъжесвидетелство, лъжепророчество, клетва и клевета.

19. Съблазняване или изнасилване.

20. Проповядване на ереси и нещо различно от Христовото евангелие и Новия Завет по църквите и където и да е.

21. Фалшиви претенции на лица, неотговарящи на библейските изисквания за служения и дарби в Христовата църква.

22. Коварство, вероломно и насилствено заграбване на църковната власт.

23. Срам и страх от изповядване вяра в Бога и Господа Иисуса пред безбожния, извратен и нечестив свят.

24. Отричане от верските си убеждения и съгласие с тези на антихристите. Проповядване на атеизъм. Разказване на богохулни и политически вицове, охулващи християните и управниците.

25. Участие в наркотрафици и оръжейни трафици.

26. Прозелитизъм – завербуване или съблазняване на вярващи и невярващи, като им се предлагат пари, богатства, слава, репутация, здраве и щастие, мъже или жени за съпрузи или любовници, подаръци, награди и помощ, с цел да станат членове на определена деноминация, а не според убежденията си.

27. Прояви на гняв, буйство, човеконенавистничество, расизъм, шовинизъм, антисемитизъм.

28. Лицемерие и двуличие.

29. Прояви на жестокост към хора, животни и птици.

30. Умишлено и постоянно нарушаване на правилата и законите за движение като пешеходци или водачи на МПС.

31. Нарушаване законите на страната, в която живеем или временно пребиваваме.

32. Чревоугодничество, мързел, нечистоплътност.

33. Злоупотреба с държавна или църковна власт. Участие във власт, която се употребява за терор, внасяне страх, цензура и насилие над немислещи като тях.

34. Предлагане, гласуване и прилагане на антинародни, антинационални, антирелигиозни или расови закони.

35. Сътворяване закони, обслужващи определена партия, съсловие, класа, раса, мафия или коалиция.

36. Неплащане на данъците в държавата, в която живеем.

37. Неутрално поведение, поддържане и гласуване за партия или коалиция от антихристи, които се опитват да ни отнемат правото да вярваме и се покланяме на Бога и да живеем според Божия стандарт.

38. Омраза, хула, клетви срещу държавния глава, правителството, управници и началници.

39. Съгласие – гласно или мълчаливо – с антихристите в страната ни да не се изучава Христовото ВЕРОУЧЕНИЕ.

40. Преследване, хули, репресии, уволнение от работа на който и да е християнин, проповядващ пълното и чисто Христово евангелие.

41. Преследване и хули на свещенослужители от което и да е вероизповедание.

42. Кражба на църковни или манастирски предмети, инвентар, икони, средства, дарове, заграбване по незаконен или узаконен начин чрез „одържавяване“ на църковни или манастирски имоти. Откраднатото да се върне незабавно.

43. Изнасяне на лоши проповеди, беседи и разказване на просташки и гнусни вицове и приказки, развалящи добрите нрави. Проповядване на религиозна, расова и национална омраза.

44. Търговия с деца и възрастни. Осиновяване срещу заплащане на родителите или държавни детски заведения. Кражба на деца с каквато и да е цел.

45. Проституция и сутеньорство. Търговия с жени за публични домове.

46. Ядене и продаване на животинска кръв, кървавица, трупно месо и удавнина.

47. Търговия с човешка кръв, кръвна плазма и човешки органи. Човекоядство.

48. Зомбиране – умишлено нервно и душевно увреждане чрез хипноза, чародейство, магьосничество, медикаменти, наркотици, билки и други средства. Вкарване под проклетие чрез умишлено съблазняване, насилие или шантаж, или даване на нечестиви съвети като Валаам и николаитите.

49. Служене или работене в армии, организации, партии или мафии, които увреждат интересите и ограбват съкровищата, богатствата и хазната на страната ни. Родоотстъпничество и вероотстъпничество. Ограбване на страната ни чрез сключване на грабителски търговски договори и споразумения.

50. Умишлено скриване на заразни заболявания или употреба на средства, за да бъдат заразени други хора със СПИН, сифилис, туберкулоза, метил, хепатит и други заразни болести.

51. Отказване помощ на катастрофирал или загинащ човек. Довеждане до смърт на болен човек чрез лишаване от храна, топлина, чрез тормоз, побой или подтикване към самоубийство.

52. Неизпълнени оброци, обещания, клетви и посвещения.

53. Умишлено скриване на радиация, опасни химически, бактериологически и други отровни вещества от работещите с тях, и употреба на изотопи и отрови за увреждане или умъртвяване на който и да е човек.

54. Заграбване на недвижим имот или земеделски земи и умишлено саботиране връщането им на собствениците и на техните наследници. Преместване на стара межда.

55. Молитви към Бога със зложелателни и себични мотиви. Клетви в Божието име и в името на сатана.

56. Композирание и изпълняване на песни, които прославят сатана и неговите служители – антихристите.

Признавам още, че не съм изпълнявал(а) и двете новозаветни заповеди на любов към Бога и брата човек. Не съм обичал Господа, своя Бог, с цялата си душа, с всичкия си разум и с всичките си сили и ближния си като себе си, има хора, които съм мразил и мразя. Сега от сърце им прощавам, били те живи или мъртви (следват имената им). Също така, имало е много случаи в живота ми, когато съм знаел и могъл да направя добро, но не съм го сторил и така съм извършил грях.

Господи Иисусе Христе, моля Те да ми простиш всички наследствени, смъртни и несмъртни грехове, които съм извършил(а) волно или неволно, с мисли, думи и дела. Развържи ме и освободи ме от всяко проклятие, клетва, заклинание и магьосничество, от всеки лъжлив, нечист, зъл, болестен дух и замени ги с духовни, физически и материални благословения. Предавам духа, душата и тялото си в Твоите прободени ръце. Вземи ме и носи ме, където и както трябва. Желая докато съм жив, и след смъртта, да бъда с Теб, Господи Иисусе Христе и с Твоите светии.

В името на моя Небесен Отец, Твореца и Господаря на Вселената, в името на Неговия Единороден и Възлюбен син, Който е Моят Господ и Спасител, Иисус Христос, и чрез Огъня, силата и действието на Светия Дух, ви заповядвам:

всички болестни и нечисти духове, напуснете тялото ми и идете там, където Господ ви е определил място! Благослови ме, Господи, за да мога да променя живота си, личен, обществен и семеен, според Твоя библейски ред и хармония, един живот на мир с Бога и брата човек, живот на любов към Бога и брата човек! Амин.

Някои искрени християни се изповядват и казват: „Десетки години сме ходили на църква, а сме били в тъмнина. Наричали сме се верни, правоверни, православни, но сме съжителствали с греха. Мирният договор ни отвори очите“. Едни са считали астрологията за наука, но в кое училище се изучава подобна „наука“? Други са мислели, че само като спазват някакви ритуали и традиции ще се спасят, а същевременно в незнанието си са вършели окултни и смъртни грехове. Трети са вярвали, че врачките, баячките, гледачките, ясновидците, екстрасенсите, контактърите, окултистите и магьосниците са служели на Бога, а не на дявола. Четвърти са вярвали, че учението на йогите е физкултура, а не окултно, демонично учение. Пети са мислели, че да говориш с умрели не е грях и т.н.

През месец август 1995 година една сестра свидетелстваше, че след като внимателно прочела „Мирния договор на грешника с Небесното царство“ и искрено се покаяла, била съвършено изцелена и освободена. Тя прегръщала и целувала написаното в него, ликуваща благодарила и славела Бога. Трябва да се знае, че не хартията и буквите са причина за нейното изцеление и освобождение, а Светият Божий Дух, Който винаги е готов да ни освободи и изцели в Иисус Христовото име, ако искрено изповядаме греховете си и ги оставим, ако вярваме и не се съмняваме, че за всичките ни грехове, неправди, беззакония и пороци Господ Иисус Христос е пролял Своята Божествена свята кръв! Има евангелски пастири и учители, които отхвърлят „Мирния договор на грешника с Небесното царство“, защото го нямало в същия вид в Библията. Те приличат на онзи арабски военачалник, който, превземайки град Александрия и виждайки огромната библиотека с безброй книги и папируси, отсякъл: „Ако написаното в тях го има в Корана, то е излишно, ако го няма – то

е вредно. Изгорете библиотеката!" И тя била запалена и изгорена до основи.

Ако новоповярвалият е сключил мирен договор с небето, но все още не може да се освободи от заробващите го пороци, няма душевен мир и му липсва радостта на спасението, той не бива да се отчайва. Нека да застане в скришната си стая, когато няма никой, да затвори вратата след себе си, да застане на колене пред своя Спасител и да се моли. (Ако е болен и не може да коленичи – да се моли в леглото си). Да си спомни всички грехове, откак се помни до момента на молитвата, и да казва: „Господи, аз извърших това и това, казах това и това, пожелах това и това, моля Те, прости ми”. По този начин да се моли за всеки извършен грях. Господ ще му изпрати дух на покаяние, който ще му припомни всички грехове, неправди и беззакония. Ако си спомни, че някой го е наранил с думи, нанесъл му е телесни рани или го е онеправдал, нека казва: „Господи, аз съм му дал(а) повод да ме нарани, но и да не съм му дал(а) повод, дори и напълно да съм невинен(невинна), аз от сърце му прощавам и Те моля и Ти да му простиш”. Това е най-трудното – да простим на ония, които са ни причинили зло, без да имаме каквато и да е вина. Но точно в този момент даваме първия плод на покаянието и започваме да приличаме на нашия Господ и Спасител, Който прости на ония, които без причина го удряха, приковаха на кръста и убиха.

Възможно е и след като е простил на всички, които са го наранили и онеправдали, молил се е за враговете си, изповядал е всеки грях и се е молил да му бъде простен, пак да чувства някаква депресия. Тогава трябва да изповяда точно това, което го измъчва пред група християни, които са новородени, ръководят се пряко от Светия Дух и имат власт да изгонват бесове. Те да го развържат и освободят в Исус Христовото име, като изгонят съответния демон” „А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици” */Марко 16: 17/*.

Престъпление е да бъде обявен за кръстен със Светия Дух демонизиран човек. Някои изповядват: „Казаха ми да повторя няколко непознати думи и аз ги повторих. Тогава ме обявиха

за кръстен със Светия Дух, но аз не знам дали е така, защото не мога да говоря на никакъв нов език. Обясниха ми, че някои хора имат дарба да говорят нови езици, но аз нямам такава дарба, а имам „белег език“, който бил свидетелство, че съм кръстен със Светия Дух.”

Такъв „белег език” няма в Библията и е свидетелство, че такива „кръстници” са лъжеучители. Подобни лъжи объркват ума на новоповярвалите и пречат за тяхното изцеление и освобождение. Господ Иисус Христос не е казал, че повярвалите ще имат „белег език”, а казва ясно: „...ще говорят нови езици”. Лъжеучителство е също и да учиш хората, че кръщението със Светия Дух е ненужно, излишно и опасно. Светият Дух не случайно ни предупреждава чрез апостол Иаков: „...недейте мнозина става учители, като знаете, че по-голямо осъждение ще получим” */Иаков 3:1/*.

Появиха се лъжеучители, които учат новоповярвалите християни да изгонват демони, наричайки ги червеи, гъсеници, да ги тъпчат с краката си, като на подметките си пишат с тебешир „сатана” и казват: „Сатана, ти си червей, ти си гъсеница, аз те стъпквам и ти заповядвам да напуснеш този човек!” От това неразумение пострадаха много млади хора, които бяха депресирани, а някои демонизирани. Писанието казва: „Пиша вам момци, защото победихте лукавия” */1 Иоан 2:13/*. Какви герои са момците, ако са победили една гъсеница или един червей, които могат да бъдат клъвнати и глътнати от едно врабче? Подценяването на сатана е отклонение от Христовото учение и от Светото Писание, а отклонението е условие за поражение. „Всякой, който престъпя Христовото учение и не пребъдва в него, няма Бога” */2 Иоан 1:9/*. Който иска да се запознае със силата на сатана, нека прочете първа и втора глава от книгата Йов. Цитирам само два стиха: „Докле още говореше, дохожда друг и казва: Огън Божий от небето падна, изгори овците и момците и ги погълна, отървах се само аз, за да ти обадя... Отиде си сатаната от лицето Господно и порази Иова с люта проказа – от ходилата на нозете му до самото му теме” */Иов 2:7/*.

При мен са идвали не малко млади хора, депресирани и дори обсебени, след като бяха гонили дявола, наричайки го червей, гъсеница, нищожество и други такива. По-голямата част от тях бяха връзвали и гонили дявола от непокаяни, невярващи атеисти и антихристи, което никога няма да стане, ако те или родителите им не повярват, че Господ Иисус Христос е Син Божий, умрял на Голгота за техните грехове и възкръснал от мъртвите за нашето оправдание. Бог пази авторитета на Христовите думи, а Божият Дух казва: „...който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него” */Иоан 3:36/*. И още казва: „Затова ви казах, че ще умрете в греховете си, наистина, ако не повярвате, че съм Аз, ще умрете в греховете си” */Иоан 8:24/*.

Някои проповедници и учители изпадат в смешни ситуации. Те се представят за експерти по изгонване на бесове, но никога не са изгонвали бесове, други се представят за специалисти по говорене на нови езици, без никога да са ги говорили. Когато такива „експерти” ви учат как да говорите нови езици и да гоните бесове, помолете ги да говорят на нови езици и ги заведете при някой беснуем да изгонят бесовете от него. Ако не могат, посъветвайте ги да мълчат. Такива учители и проповедници приличат на треньори по бокс, които никога не са прекрачвали въжетата на ринга, или на треньори по парашутизъм, които никога не са скачали с парашут. Представете си инструктор по автомобилизъм, който никога не е сядал зад волана и не е карал автомобил. Лесно е да се досетим докъде ще стигнат такива спортисти, обучавани от подобни учители и треньори.

ВНИМАНИЕ ! Не изгонвай демони от непокаяни и невярващи атеисти, антихристи, мормони, мунисти, окултисти, екстрасенси, магьосници, йеховисти, бахаисти, дъновисти, медиуми спиритисти, йоги, кришнари, контактъори и други еретици, за да не попаднеш в прегръдките на дявола. Но ако вече си попаднал в капана му и искаш да бъдеш освободен, не се заблуждавай, че друг, освен Освободителят на духовните роби, Господ Иисус Христос, може да те освободи. Иди при Него и склучи мирен договор с небесното царство. Изповядай, отречи се и остави греховете си и Той ще те освободи и изцели.

Благословен да бъде нашият Господ Бог, Творецът и Господарят на Вселената, Който толкова много ни възлюби, че прати своя Единороден Син да умре вместо нас, за да ни освободи от сатана, греха и смъртта и да ни научи на най-великата наука – ВЕРОУЧЕНИЕТО, за да знаем Божията воля и като я изпълняваме, да имаме мир, радост и ВЕЧЕН ЖИВОТ в Христа Иисуса.

„Мирният договор на грешника с небето” сам по себе си, без Господа Иисуса Христа, никога не може да спаси, новороди, освободи и изцели. Той е като огледало, в което всеки може да види къде и с какво се е нацапал. Но огледалото, колкото и да се оглеждаме в него, не може да ни измие. То само ни показва, че имаме нужда от измиване. И докато плътската нечистота се измива с вода, препарати или сапун, то духовната нечистота се измива само със святата кръв на Божия Агнец, Господ Иисус Христос, пролята на Голготския Кръст за греховете на целия свят.

Благодаря ти, Господи Иисусе Христе, че търпя да бъдеш бит и наранен заради моите болести и умря заради мен, за да ме изкупиш от проклятието на греха.

Благодаря Ти, Душе Светий, че ме изобличаваш, насърчаваш, утешаваш, освобождаваш и изцеляваш в Иисус Христовото Име. Бъди ми Наставник, Учител и Ръководител винаги и навсякъде. Вземи под Твой контрол всички сфери на моя живот! Слава на Триединната и Единосъщна Троица, един Бог в три лица – Отец, Син и Светия Дух! Амин!

И така, скъпи братко, скъпа сестро, сядай зад волана и дръж кормилото на живота си. Внимателно се вслушвай в съветите на най-великия Учител, Който винаги и навсякъде е с нас и в нас. От внимателното изпълнение на заповедите Му ще зависи съдбата и живота ти. Побързай да се покаеш искрено, да не би смъртта да те заvari неповярвал и непокаян, защото има нещо много по-страшно от смъртта на тялото и това е втората смърт – смъртта на душата. Господ Иисус Христос говори истината, като ни предупреждава: „И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият, а бойте се повече от Оногова, Който и душата, и тялото може да погуби в геената” /Матей 10:28/. И Светият Дух чрез да-

деното на свети Иоан Богослов видение ни предупреждава за същото: „И видях голям бял престол и Седещия на него, от Чието лице побягна земята и небето и за тях се място не намери. След това видях мъртвите, малки и големи, да стоят пред Бога, отвориха се книги, отвори се и друга книга – книгата на живота, и съдени бяха мъртвите по записаното в книгите, според делата си. Морето върна мъртвите, които бяха в него, смъртта и ада върнаха мъртвите, които бяха в тях, и съден беше всякой според делата си, а смъртта и адът бидоха хвърлени в огненото езеро. Тази е втората смърт. И който не бе записан в книгата на живота, биде хвърлен в огненото езеро /Откровение 20:11-15/.

Скъпи читателю, повярвай в Господа Иисуса Христа. Покай се! Отречи се от сатана и всичките му дела. Побързай да сключиш мирен договор с Небесното царство, за да бъде записано името ти в книгата на живота и да не бъдеш хвърлен в огненото езеро, за да не те сполети втората смърт, а да наследиш ВЕЧЕН ЖИВОТ.

Цитираните в Мирния договор грехове са взети от Библията, където са описани и много други грехове. Когато се покаеш, чети и изпълнявай Светото Писание, за да ти бъде добре на земята и да имаш вечен живот на небето. Бог да ни благослови!

КАКВО КАЗВА БОЖИЕТО СЛОВО?

1. КАКВА Е ВОЛЯТА НА БОГА ЗА БОЛНИТЕ?

„Отхвърлете от себе си всичките си грехове, с които сте грешили, и направете си ново сърце и нов дух; и защо да умираете, доме Израилев? Защото Аз не искам смъртта на умиращия, казва Господ Бог; но обърнете се - и живеете!“ /Иезекил 18:31, 32/

„Кажи им: Жив съм Аз, казва Господ не искам Аз смъртта на грешника, но да се отвърне грешникът от пътя си и да бъде жив“ /Иезекил 33:11/.

„А кога кажа на беззаконник: „Без друго ще умреш“, и той се отвърне от греховете си и върши съд и правда, ако той беззаконник върне залога, заплати за ограбено, ходи по закона на живота, не върши нищо лошо, – той ще живее, няма

да умре. Ни един от греховете му, които е извършил, не ще му се спомни; той е почнал да върши съд и правда, той ще бъде жив” */Иезекил 33:14-16/*.

2. МОЖЕ ЛИ БОГ ДА ИЗЦЕЛЯВА ВСЯКА БОЛЕСТ?

„Зная, че Ти всичко можеш, и че намерението Ти не може да бъде спряно” */Иов 42:1/*.

„О, Господи Боже! Ти сътвори небето и земята с Твоята голяма сила и простряна мишца; за Тебе няма нищо невъзможно” */Иеремия 32:17/*.

Иисус, като ги погледна, каза: „За човеците това е невъзможно, ала не и за Бога; защото за Бога всичко е възможно” */Марк 10:27/*.

3. ИСКА ЛИ ГОСПОД ДА НИ ИЗЦЕЛИ?

„И ето, приближи се един прокажен, кланяше Му се и казваше: Господи, ако искаш, можеш ме очисти. Иисус, като протегна ръка, докосна се до него и рече: Искам, очисти се! И той веднага се очисти от проказата” */Матей 8:2,3/*.

„Има ли помежду ви човек, който, кога му поиска син му хляб, да му даде камък, и кога поиска риба, да му даде змия? И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате на чадата си добри даяния, колко повече вашият Отец Небесен ще даде блага на ония, които Му искат?” */Матей 7:9–11/*

„Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя” */Матей 11:28/*.

„И като повика дванайсетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеляват всяка болест и всяка немощ... болни изцелявайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бесове изгонвайте. Даром получихте, даром давайте” */Матей 10:1,8/*.

„Тъй и вашият Отец Небесен не иска да загине ни един от тия малките” */Матей 18:14/*.

4. ГЛЕДА ЛИ БОГ НА ЛИЦЕ?

„Защото Господ, Бог ваш, е Бог на боговете и Господар на господарите. Бог велик, силен и страшен, Който не гледа на лице и не взема дарове” */Второзаконие 10:17/*.

„Но Той не гледа и на лицата на князете и не предпочита богат пред беден, защото всички тия са дело на ръката Му” /Йов 34:19/.

От Светото Писание знаем, че Бог призовава за Свои служители, както от царския дворец (Моисей, Исая, Данаил, Соломон, Ездра, Естир и др.), така и от обикновените, скромни и без каквито и да са претенции хора, като овчари, говедари, рибари, дърводелци, митари и грешници (Саул, Давид, Амос, Христовите ученици и апостоли).

Случва се синове на царе и свещеници да бъдат поразявани от Божия гняв, защото са забравили Кому и как трябва да служат. Спомнете си за Надав и Авиуд, синове Ааронов, които принесоха чужд огън пред Господа и загинаха; за Офни и Финеес, синове на свещеник Илией, които умряха в един ден, защото не си даваха сметка какво значи да служиш на Всемогъщия.

И днес има мнозина, които са забравили предупреждението, че който служи немарливо на Господа е проклет. Оправдаваме се, че живеем във време на отстъпление. Войниците знаят каква е заплатата за дезертьорите. Страшно е, когато някой, наричайки себе си „нов апостол” и „супер евангелизатор”, увлича след себе си и уврежда неукрепнали души с фалшиви „супер помазания”. Казвам това, защото познавам мнозина, които бяха увредени и депресирани от такива „супер помазания”. Нека всеки размисли: убеден ли е, има ли откровение от Бога, че Той го е призвал точно за това служение или постъпва като Саул, който беше решил, че щом е цар, може и жертви да принася. Но това не беше негова работа, а на свещеника и пророка Самуил.

Ето и друго потвърждение от Новия Завет, че Бог не гледа на лице:

„Петър проговори и рече: Наистина, признавам, че Бог не гледа на лице; но у всеки народ оня, който се бои от Него и върви по правда, приятен Му е” /Деяние 10:34, 35/.

„И ако вие наричате Отец Тогова, Който нелицеприятно съди всекиго по делата, то със страх прекарвайте времето на вашето странстване” /1 Петрово 1:17/.

НЯКОИ БИБЛЕЙСКИ ИЗЦЕЛЕНИЯ

„Нееман, военачалник на сирийския цар, беше голям човек пред господаря си и почитан, защото чрез него Господ бе дал победа на сирийци; и тоя човек беше отличен войник, но прокажен... И дойде Нееман с конете си и с колесницата си и се спря пред входа на Елисеевия дом. Тогава Елисей прати при него слугата да каже: Иди, окъпи се седем пъти в Иордан, и тялото ти ще се обнови, и ще бъдеш чист. Разгневи се Нееман и си тръгна, думайки: Ето, аз мислех, че той ще излезе, ще застане и ще призове името на Господа, своя Бог, ще си тури ръката на мястото и ще снемем проказата; нима дамаските реки Авана и Фарфар не са по-добри от всички израилски води? Не можех ли да се окъпя в тях и да се очисти? Па се обърна и си отиде ядосан. Доближиха се рабите му и му говориха, думайки: Отче, да беше ти казал пророкът нещо трудно, не щеше ли да го направиш? Още повече сега, когато ти каза само: окъпи се и ще бъдеш чист. Той отиде и се потопи в Иордан седем пъти, според думите на Божия човек, и тялото му се обнови като тяло на малко дете и се очисти” /4 Царе 5:9–14/.

„В ония дни Езекия заболя на смърт. И дойде при него пророк Исаия, син Амосов, и му рече: Тъй казва Господ: „Направи завещание за дома си, защото ще умреш, няма да оздравееш.” Тогава Езекия се обърна с лице към стената и се помоли Господу, думайки: „О Господи! Спомни си, че аз ходих пред Твоето лице вярно и с предано теб сърце, и върших, що беше угодно в Твоите очи.” И силно заплака Езекия. И биде слово Господно към Исаия и му бе казано: иди кажи на Езекия: тъй казва Господ, Бог на отца ти Давида: „Чух твоята молитва, видях твоите сълзи. И ето, прибавям към твоите дни петнадесет години” /Исаия 38:5/.

„И пръсна се слух за Него (Господ Иисус Христос) по цяла Сирия; и доведоха при Него всички немощни, налегнати от всякакви болести и недъзи, и хванати от бяс, и луничави, и разслабени, и Той ги изцери” /Матей 4:24/.

„И като излезе Иисус, видя много свят; и смили се над тях и изцели болните им” /Матей 14:14/.

„Като дойде в къщата на Петра, Иисус видя тъща му, че лежи болна от огница, и допря се до ръката ѝ, и огницата я остави; тя стана и им служеше. А като се свечери, доведоха при Него мнозина, хванати от бяс, и Той с една дума изгони духовете и излекува всички болни, за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: „Той взе върху Си нашите немощи и понесе болестите” /*Матей 8:14–17*/.

„И влезе пак в синагогата; там имаше един човек с изсъхнала ръка. И Го следяха, дали не ще го изцели в събота, за да Го обвинят. А Той казва на човека с изсъхналата ръка: Изправи се насред. Тям пък казва: В събота добро ли е позволено да прави човек, или зло? Да спаси ли една душа или да погуби? Но те мълчаха. И, като ги изгледа с гняв, нажален поради ожесточението на сърцата им, каза на човека: Протегни си ръката. И протегна я, и ръката му стана здрава като другата” /*Марк 3:1-5*/.

„И когато Той излезе от кораба, на часа Го срещна един излязъл от гробищата човек, хванат от нечист дух; той имаше живелище в гробищата, и никой не можеше да го върже даже с вериги; защото много пъти бе оковаван с окови и вериги, но той разкъсваше веригите, счупваше оковите, и никой не беше в сила да го укроти; и всякога, нощя и днене, по хълмове и гробища викаше и се удряше с камъни; а като видя Иисуса отдалеч, затече се и Му се поклони; и като извика с висок глас, каза: Какво имаш Ти с мене, Иисусе, Син на Бога Всевишний? Заклевам Те в Бога, не ме мъчи. Защото Иисус бе му казал: Излез ти, дух нечисти, от човека. И го попита: Как ти е името? А той отговори и рече: Легион ми е името, понеже ние сме много. И молеше Го много да не ги изпъжда вън от тая страна. А там, край планината, пасеше голямо стадо свине. И всички бесове Го молеха и казваха: Прати ни в свинете, за да влезем в тях. Иисус веднага им позволи. И като излязоха нечистите духове, влязоха в свините; и сурна се стадото низ стръмнината в морето, а те бяха до две хиляди; и се издавиха в морето. А ония, които пасяха свинете, избягаха, та разказаха в града и в околността. И жителите излязоха да видят, що се е случило. Дохождат при Иисуса и виждат, че оня, който беше по-рано

бесен, в когото имаше легион, седи, облечен и със здрав ум; и се изплашиха” */Марк 5:2-15/*.

„Като повика дванайсетте, начена да ги разпраща по двама, и им даде власт над нечистите духове... Те тръгнаха и проповядваха покаяние; изгонваха много бесове, и мнозина болни помазваха с елей, и ги изцеляваха” */Марк 6:7,12,13/*.

„След това дохожда във Витсаида; и довеждат при Него един сляп и молят Го да се докосне до него. Като хвана слепия за ръка, изведе го вън от селото и, като плюна на очите му, сложи върху му ръце и го попита: Виждаш ли нещо? Той, като погледна нагоре, каза: Виждам хората да минават като дървета. После пак сложи ръце на очите му и го накара да погледне. И върна се зрението му, и виждаше всичките ясно” */Марк 8:22-25/*.

„След това дохождат в Иерихон. И когато Иисус излизаше из Иерихон с учениците Си и с множество народ, синът Тимеев, Вартимей, който беше сляп, седеше на пътя и просеше. И като чу, че това е Иисус Назорей, той взе да вика и да говори: Сине Давидов, Иисусе, помилуй ме! Мнозина го мъмреха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, помилуй ме! Иисус се спря и заповяда да го повикат. Викат слепия и му казват: Дерзай, стани, вика те. Той хвърли горната си дреха, стана и дойде при Иисуса. И отговаряйки му, Иисус го попита: Какво искаш да ти сторя? Слепият Му рече: Да прогледам, Учителю! Иисус му рече: Иди си, твоята вяра те спаси. И той веднага прогледа и тръгна след Иисуса по пътя” */Марк 10:46-52/*.

„Бяха дошли тъй също и страдащи от нечисти духове; и се изцеляваха. И целият народ гледаше да се допре до Него, защото от Него излизаше сила и изцеляваше всички” */Лука 6:18,19/*.

„Един стотник имаше слуга, когото много ценеше; и слугата беше болен на умирање. Като чу за Иисуса, стотникът изпрати при Него иудейските старей, да Го помолят да дойде, за да избави слугата му. И те, като дойдоха при Иисуса, молеха Го усърдно и казваха: Той заслужава да му сториш това, защото обича народа ни, и синагогата той ни построи. Иисус тръгна с тях. И когато беше вече недалеч от къщата, стотникът изпрати

насреща Му приятели и Му каза: Господи, не си прави труд, защото не съм достоен да влезеш под покрива ми; затова и аз сам не счетох себе си достоен да дойда при Тебе; но кажи дума, и слугата ми ще оздравее. Защото и аз съм подвластен човек и имам мен подчинени войници; едному казвам: Върви, и отива, и другиму: Дойди, и дохожда; и на слугата си: Направи това, и прави. Като чу това, Иисус му се почуди, и като се обърна, каза на идещия подире Му народ: Казвам ви, нито в Израила намерих толкова голяма вяра. Пратените, като се върнаха в къщата, намериха болния слуга оздравял. На другия ден Иисус отиваше в града, наречен Наин; и с него вървяха мнозина от учениците Му и много народ. А когато се приближи до градските врата, ето, изнасяха мъртвец, едничък син на майка си, а тя беше вдовица; и много народ вървеше с нея от града. Като я видя Господ, смили се над нея и рече ѝ: Не плачи! И като се приближи, допря се до носилото; носачите се спряха, и Той рече: Момко, тебе думам, стани! Мъртвецът, като се подигна, седна и почна да говори; и Иисус го предаде на майка му. И страх обзе всички, и славеха Бога и казваха: Велик пророк се издигна между нас, и Бог посети Своя народ” /Лука 7:2-16/.

„И ходеше Иисус по цяла Галилея, като поучаваше в синагогите им, проповядваше Евангелието на царството и изцеляваше всяка болест и всяка немощ у народа” /Матей 4:23/.

„И като излезе Иисус, видя много свят; и смили се над тях и изцели болните им” /Матей 14:14/.

„А привечер, по заник-слънце, довеждаха при Него всички болни и хванати от бяс. И целият град се бе събрал пред вратата. И Той изцели мнозина, които страдаха от разни болести; изгони много бесове, и не оставяше бесовете да казват, че знаят, че Той е Христос” /Марка 1:32-34/.

„И ето, донесоха при Него един разслабен, сложен на постелка. И като видя Иисус вярата им, каза на разслабения: Дерзай, чедо; прощават ти се греховете! Тогава някои от книжниците казаха в себе си: Той богохулствува. А Иисус, като видя помислите им, рече: Защо мислите лошо в сърцата си? Защото кое е по-лесно? Да кажа: Прощават ти се греховете ли; или да кажа: Стани и ходи? Но за да знаете, че Син

Човеческият има власт на земята да прощава грехове (тогава казва на разслабения): Стани, вземи си постелката и върви у дома си. И той стана, взе си постелката и отиде у дома си” /Матей 9:2-7/

„В синагогата се намираше един човек, който имаше нечист дух бесовски, и той завика с висок глас: О, какво имаш Ти с нас, Иисусе Назареецо? Дошъл си да ни погубиш ли? Зная Те, кой си Ти, Светият Божий. Иисус му запрети и рече: Млъкни и излез из него. И бесът, като го повали всред синагогата, излезе из него, без да му повреди ни най-малко” /Лука 4:33-35/.

„И когато влизаше в едно село, срещнаха Го десет души прокажени, които се спряха отдалеч и с висок глас викаха: Иисусе Наставниче, помилуй ни! Когато ги видя, рече им: идете, покажете се на свещениците. И когато отиваха, очистиха се. А един от тях, като видя, че е изцелен, върна се, прославяйки Бога с висок глас, и падна ничком пред нозете Му, като Му благодареше: и той беше самарянин. Тогава Иисус продума и рече: Нали десетимата се очистиха? А де са деветте? Как не се намериха и други да се върнат, за да въздадат Богу слава, освен тоя другородец? И му рече: Стани, иди си: твоята вяра те спаси“ /Лука 17:12–19/.

„И тъй, Иисус пак дойде в Кана Галилейска, дето бе превърнал водата на вино. Имаше един царедворец, чийто син беше болен в Капернаум. Като чу, че от Иудея Иисус стигнал в Галилея, той отиде при Него и Го молеше да слезе и изцели сина му, който беше на умиране. А Иисус му рече: Ако не видите личби и чудеса, няма да повярвате. Царедворецът Му казва: Господи, дойди, докле не е умряло детето ми. Иисус му казва: Иди си, Син ти е жив. И човекът повярва думата, що му каза Иисус, и си тръгна. Когато той вече слизаше, срещнаха го слугите му и му обадиха: син ти е жив. А той ги попита за часа, в който му стана по-леко. Отговориха му: Вчера в седмия час го остави огницата. Тогава бащата разбра, че това е било в същия час, в който Иисус му рече: Син ти е жив. И повярва той и целия му дом /Иоан 4:46-53/.

„Подир това имаше иудейски празник, и възлезе Иисус в Иерусалим. А в Иерусалим, при Овчи порти, се намира къпалня, по еврейски наричана Витезда, която има пет притвора; в тях

лежеше голямо множество болни, слепи, хроми, изсъхнали, които очакваха да се раздвижи водата, защото Ангел Господен от време на време слизаше в къпалнята и раздвигваше водата, и който пръв влизаше след раздвигване на водата, оздравяваше, от каквато болест и да бе налегнат. Там имаше един човек, болен от трийсет и осем години. Исус, като го видя да лежи и като узна, че боледува от дълго време, казва му: Искаш ли да оздравееш? Болният Му отговори: Да, господине, но си нямам човек, който да ме спусне в къпалнята, кога се раздвижи водата; когато пък аз дойда, друг слиза преди мене. Исус му казва: Стани, вземи одъра си и ходи. И той веднага оздравя, взе одъра си и ходеше. А този ден беше събота. Поради това иудеите думаха на изцеления: Събота е, не бива да си дигаш одъра. Той им отговори: Който ме изцери, Той ми рече: Вземи одъра си и ходи. Попитаха го: Кой е Човекът, Който ти рече: Вземи одъра си и ходи? Но изцеленият не знаеше кой е, защото Исус се бе отдръпнал, поради тълпата, що беше на онова място. След това Исус го срещна в храма и му рече: Ето ти оздравя; недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо“ */Иоан 5:1–14/*.

„И като минаваше, видя един човек, спял от рождение. Учениците Му го попитаха и казваха: Рави, кой е съгрешил, този или родителите му, за да се роди спял? Исус отговори: Нито този е съгрешил, нито родителите му, но това биде, за да се явят делата Божии върху му. Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил, докле е ден; настъпва нощ, когато никой не може да работи. Докле съм в света, светлина съм на света. Това като каза, плюна на земята, направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия и му рече: Иди се умий в къпалнята Силоам (което значи: пратен). Той отиде, уми се и се върна прогледал. А съседите и ония, които го бяха виждали по-преди, че беше спял, думаха: Не е ли този, който седеше и просеше? Едни думаха: Този е, а други: Прилича на него; той пък казваше: Аз съм “ */Иоан 9:1-9/*.

„Петър и Иоан заедно възлизаха в храма в деветия молитвен час. Имаше един човек, хром от майчина утроба, когото носеха и слагаха всеки ден при храмовите врата, наречени Красни, да проси милостиня от влизащите в храма; той, като

видя Петра и Иоана, когато щяха да влязат в храма, попроси от тях милостиня. А Петър се вгледа в него заедно с Иоана и рече: Погледни ни! И той ги гледаше втренчено, като се надяваше да получи от тях нещо. Но Петър каза: Сребро и злато аз нямам, а каквото имам, това ти давам: в името на Исуса Христа Назорея стани и ходи! И като го хвана за дясната ръка, изправи го, и веднага му заякнаха стъпалата и глезените, и като скочи, изправи се и проходи, и влезе с тях в храма, като ходеше, скачаше и хвалеше Бога” */Деяние 3:1-8/*.

„А вярващи все повече се присъединяваха към Господа, множество мъже и жени, тъй че по улиците изнасяха болните и ги слагаха на постелки и одъри, та, като минава Петър, поне сянката му да осени някого от тях. Стичаха се в Иерусалим и мнозина от околните градове, донасяйки болни и от нечисти духове измъчвани, и всички се изцеляваха” */Деяние 5:14-16/*.

„А Филип слезе в един самарийски град и проповядваше там Христа. Народът единодушно внимаваше на това, що говореше Филип, понеже чуваше и гледаше какви чудеса вършеше: нечисти духове с голям вик излизаха от мнозина, които бяха хванати от тях, а мнозина разслабени и хроми се изцелиха” */Деяние 8:5-7/*.

„В Листра имаше един човек, немощен в нозете си, който, бидейки хром от майчина утроба, седеше; той никога не беше ходил. Той слушаше, когато Павел говореше; а Павел, като се вгледа в него и забележи, че има вяра, за да получи изцеление, каза му с висок глас: Тебе казвам в името на Господа Исуса Христа: изправи се на нозете си! И той веднага взе да скача и ходи” */Деяние 14:8-10/*.

„И като отивахме на молитва, срещна ни една слугиня, у която имаше дух да предрича, и докарваше голяма печалба на своите господари с врачуването си. Като вървеше след Павла и след нас, тя викаше и думаше: Тия човеци са раби на Бога Всевишний и ни възвестяват път за спасение. Това правеше тя през много дни. А Павел, отегчен, обърна се и рече на духа: В името на Исуса Христа, заповядвам ти да излезеш из нея. И духът излезе в същия час. Тогава господарите ѝ, като видяха, че изчезна надеждата им за печалба, хванаха Павла и Сила и ги завлякоха на тържището при началниците.

И като ги доведоха при воеводите, казаха: Тия човеци, които са иудеи, бунтуват града ни” */Деяния 16:16-20/*.

„А Бог правеше немалки чудеса чрез ръцете Павлови, тъй че донасяха и полагаха върху болните кърпи и убруси от снагата му, и болестите им се махваха, и злите духове излизаха от тях “ */Деяния 19:11-12/*.

„А един момък, на име Евтих, седнал на един прозорец, бе налегнат от дълбок сън и, докато Павел тъй дълго беседваше, клюмна в съня си и падна от третия кат долу, и го дигнаха мъртъв. Павел, като слезе, спусна се върху му, прегърна го и рече: Не се смущавайте, защото душата му си е в него. А като възлезе и преломи хляб, вкуси и говори дълго, дори до зори, и след това отпътува. В туй време доведоха момчето живо и немалко се утешиха” */Деяния 20:9-12/*.

„В Иопия имаше една ученица, на име Тавита, което значи: Сърна; тя беше изпълнена с добри дела и милостини, които правеше. Случи се в ония дни, че тя заболя и умря. Окъпах я и туриха в една горница. А понеже Лида беше близо до Иопия, учениците, като чуха, че Петър е там, проводиха при него двама души да го молят да дойде незабавно при тях. Петър стана и отиде с тях; и когато стигна, възведоха го в горницата, и всички вдовици дойдоха при него, плачейки и показвайки ризи и дрехи, що ги бе правила Сърна, докато живеела с тях. Петър отпрати всички въвн и, като коленичи, помоли се, па се обърна към тялото и рече: Тавито, стани! И тя отвори очите си и, като видя Петра, седна. Той ѝ подаде ръка, дигна я и, като повика светиите и вдовиците, представи я жива. Това стана известно по цяла Иопия и мнозина повярваха в Господа” */Деяния 9:36-42/*.

СЪВРЕМЕННИ ИЗЦЕЛЕНИЯ ЧРЕЗ ВЯРА

ПАРКИНСОН

През 1974 година сестра Здравка Петрова се разболяла от паркинсон. Постепенно състоянието ѝ се влошило дотолкова, че достигнала до пълна неподвижност. При едно падане

счупила и тазобедрената си кост. Поради напредналата ѝ възраст, лекарите не се решили да я оперират.

Преди да изпадне в пълна неподвижност, имала страхо-
ве, че я преследват убийци. Изпаднала и в умопомрачение,
придружено със силно слюноотделяне. Лицето ѝ придобило
типичния за паркинсон маскообразен вид. Лекарите преду-
предили дъщерите ѝ, че краят е много близко. Роднините и
съседите идвали да я видят и да се простят. Те съветвали
дъщерите ѝ да приготвят всичко за погребението.

Поканиха ме да я посетя и да се молим за изцелението
ѝ. Оказа се, че майката и дъщерите ѝ са участвали в спери-
тични сеанси, ходили са при врачки и гледачки, и особено са
запалени по астрологията, която считат за наука. Дъщерите
ѝ бяха пламенни йогистки, но и двете страдаха от страхотно
главоболие, което не се влияело от никакви лечения. Изпо-
вядаха се и обещаха, че се отказват от всички окултни гре-
хове. Унищожиха принадлежащата им литература, свързана
с окултизма и астрологията.

Аз нямах вяра, че Господ ще изцели сестра Здравка, но
дъщерите ѝ заявиха, че ако положи ръце върху майка им и
се помоля на Господа, Той ще я изцели.

Когато влезнах при болната, тя заплака и повтаряше: „Пе-
тре, помогни ми, моля ти се!“ Отговорих ѝ, че съм пръст и в
пръстта ще се върна, но ние сега ще помолим Господа на си-
лите, Който може да ѝ помогне. Тогава тя се обърна към една
от дъщерите си и рече: „Помогни ми, моля ти се!“ Тя също ѝ
отговори: „Мамо, мога ли, миличка, аз да ти помогна? Това
само Господ може да направи.“

Коленичихме до леглото на болната в усърдна молитва за
прошка на греховете и изцеление на тялото ѝ. Молахме Спаси-
теля да я възстанови до степен да може да се самообслужва,
за да се прослави и в този дом името на Отца чрез Господа
Иисуса Христа. Нямах никакво уверение от Светия Дух, че
изцелението е станало. Минахме в друга стая и там казах на
дъщерите ѝ, че за Бога е толкова лесно да изцели майка им,
както за нас да събудим заспал човек. Но ако Той я прибере
при Себе Си, не бива да се предават на прекомерна скръб,

защото вярвам, че греховете ѝ са простени и тя ще отиде на небето при Бога, а при Него всички са живи.

Заминах на село и когато следващата неделя отивах на църква, очаквах да видя дъщерите на сестра Здравка с черни забрадки, но когато ги срещнах, те бяха усмихнати и радостни. Двете се надпреварваха да ми разкажат, че Господ е изцелил майка им и тя им заръчала срещнат ли ме, веднага да ме поканят на гости. След свършването на богослужението отидохме у тях. Когато позвъних, вратата се отвори и пред мен застана сестра Здравка. Щом ме видя, тя извика: „Слава на Бога! Той ме изцели!“ Изцелението започнало веднага след молитвата, но станало постепенно. Най-напред се възстановил напълно разсъдъкът ѝ. След това се раздвижила, после станала от леглото и започнала да се разхожда из стаята пред учудените и радостни погледи на дъщерите си. Изчезнало типичното за паркинсон треперене на ръцете и краката. Изчезнал и страхът и вместо него се появил чуден мир и непрестанна радост. Нежен и любвеобвилен глас ѝ казал: „Сега, когато си изцелена, ти трябва много да благодариш, да се молиш и да славиш Бога“.

Счупената тазобедрена кост зарастнала и както се помоглихме на Бога – да я възстанови до степен да може да се самообслужва, точно така бе възстановена.

Чудото на Божествено изцеление на сестра Здравка укрепи вярата на дъщерите ѝ и е свидетелство за роднините, съседите, лекарите и служителите от Държавна сигурност. То може да им помогне да се доближат до Господа и да намерят спасение на безсмъртните си души, но може да бъде и обвинение против тях в Съдния ден, че не са повярвали. При разпита ми един служител от КДС рече: „Че какво толкова е станало. Паркинсонът не е проблем за медицината“. Сигурен съм, че разговорът ни ще му бъде възпроизведен пред Страшния Божи Съд и Господ ще го попита: „Истина ли каза, когато изговори тези думи?“

Доктор Кръстева ме покани у тях, за да разговаряме за изцелението на сестра Здравка. Тя ми обясни, че при това заболяване има мъртви мозъчни и нервни клетки, които не регенерират и болестта се счита от медицинската наука за

неизлечима. Нея я интересуваше как са регенерирали мозъчните ѝ нервните клетки. Казах ѝ, че това не знам и не мога да ѝ обясня как са регенерирали мъртвите клетки, но вярвам, че Господ ги е възкресил. Разказах ѝ за възкресението на Лазар, който от четири дни е бил в гроба и тялото му е смърдяло и се е разлагало – т.е. всичките му клетки са били мъртви, но Господ Иисус Христос го извика и той излезе жив и здрав от гроба. Божият Син има силата на възкресението. Той възкреси мъртвия Лазар, дъщерята на Иаира, сина на наинската вдовица и изцели, изцелява и ще изцелява хиляди болни, които според медицинската наука са болни от неизлечими болести. Същият Господ Иисус Христос е регенерирал и мъртвите мозъчни и нервни клетки в тялото на сестра Здравка.

ДЕФОРМИРАЩА АРТРОЗА

„Вследствие на окултните грехове, които бях извършила, страдах от постоянно главоболие и натрапчиви мисли – започна разказа си изцелената сестра Ксения. – В началото на 1979 година се разболях и от деформираща артроза на двете раменни стави, с бързо развитие на болестта, ограничаване движението на ръцете и постоянни силни болки. Единственото положение, при което можех да поспя, беше на колене и леко подпряна на лактите между възглавници.

Лечението ми чрез медицината не даваше никакъв резултат, нито намаляваше болките. Лекарят физиотерапевт ми каза: „Много сте закъснели. Съвсем са ограничени движенията на ръцете ви.“ Иглотерапията не ми помогна, а лечебната физкултура беше за мен страшна инквизиция. Всяко движение на ръцете ми беше съпроводено с адски болки. Прогнозата на лекарите беше, че е невъзможно пълното ми възстановяване. Забраниха ми да пера и да върша каквато и да е по-тежка физическа работа. Мъжът ми направи едни куки, които поставях на широк колан, където закачах и най-леките предмети, които трябваше да пренасям. Най-много се измъчвах в превозните средства, защото не можех да се държа, а не винаги имаше свободно място за сядане.

Някои вярващи се молеха за мен. Покаях се, изповядах греховете си и се отказах от астрологията, окултизма и йога-та. Направихме маслосвет. Три пъти ми четеха Василиевите молитви. Причастих се. В дома на сестра ми се събрахме на молитва за изцелението ми. Молихме се усърдно и един брат положи ръце върху раменете ми. Няколко дни след молитвата сестра ми сънувала сън. Тя видяла една мъжка ръка да се докосва до главата и раменете ми, като леко ме помилвала. Отначало болките намаляха, а после съвсем изчезнаха. Също и всички болестни прояви. Изчезна и главоболието. Въпреки прогнозите на лекарите, движението на ръцете ми е напълно възстановено. Работя всичко и дори се преуморявам. Най-много се радвам на движението на ръцете си, но разбира се съм благодарна на Бога за премахването на всички болестни симптоми. Сега се чувствам здрава и имам чудна вътрешна радост и душевен мир. Пея и славя моя Спасител и Изцелител, Господ Иисус Христос.

Ръководителят на школата по йогизъм ме намери и ме попита защо съм напуснала йогийското учение. Отговорих му, че съм намерила Бога и имам душевен мир и радостта на спасението. Получих и изцеление на тялото. Той се замисли и рече: „Щом това си намерила, то е много повече от йогийското учение. Аз със своите упражнения и усилия все не мога да достигна до душевен мир.”

Като православна християнка преди обичах само православните, а от католиците и протестантите се страхувах като от сектанти и еретици. Сега обичам всички християни, които носят името на моя Спасител и Изцелител, независимо от кое вероизповедание са. Вече не се страхувам от християните, а от греха, независимо откъде идва. Вярвам, че както аз бях изцелена, въпреки окултните ми заблуждения, след като се покаях, Господ е готов да изцели всеки човек, ако се покае и повярва в думите Му, независимо от кое вероизповедание е. Ние може да се заблуждаваме в много неща, но Господ Иисус Христос ни обича и иска да ни освободи от заблудите и да ни научи едни други да се обичаме.

Като доказателство за Божественото изцеление съм запазила рентгеновите снимки, на които ясно личи артрозата и

ошипяването. Но дали хората ще повярват или не, изцелението ми е факт, който много ме доближи до моя Спасител и аз Му благодаря за милостта, която показва към мене, грешната. Слава на името Му!”

За изцелението на сестра Ксения са се молили и други християни. Аз описвам само това, което чух от устата ѝ и съм далеч от мисълта, че съм причина за изцелението ѝ, нито пък вярвам, че друг човек я е изцелил. То е извършено от Светия Божи Дух в името на Господа Иисуса Христа, а ние сторихме това, което бяхме длъжни да сторим, като недостойни и безполезни слуги на Господа. Амин!

Изцелените две сестри са православни християнки. А някои протестанти, заслепени от фанатизъм, презират православните християни и твърдят, че Господ ги е отхвърлил. Добре, че Той не се съобразява с техния фанатизъм. И ако те са болни и Господ не ги изцелява, въпреки усърдните им и продължителни молитви, предполагам, че причината за това е наличието в сърцата им на фанатична гордост, а Светото писание казва: „Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат”. И още: „...любовта покрива много грехове” /1 Петрово 4:8/. Тук точно се крие тайната на изцелението. На човек, който има любов към всички християни и се моли за всички човеци, за които Господ е умрял, греховете му ще бъдат покрити и той – изцелен.

Веднъж видях в съновидение, че се намирам на голямо събрание на вярващи хора. Между тях стоеше един мъж. Някои го питаха: „Защо между нас има малко Божествени изцеления”, а той отговори: „Защото теорията ви е много голяма, а практиката ви е много малка. Който се мисли за по-праведен от другите – няма да бъде изцелен”. А друг път видях, че се разхождам из една градина и разговарям с невидимия Свети Дух, Който ми каза: „На Божественото изречение най-много пречат гордостта и осъдителният дух”.

За да не бъдат християните от протестантските деноминации пренебрегнати и православните да си помислят, че Господ обича и лекува само тях, ще ви разкажа и за изцелението на братя и сестри от други деноминации, за да разберем, че Бог

не гледа на лице, на деноминация, на име, а лекува всички, които дойдат при Него с вяра, смирение и любов.

РАК

На Велики четвъртък срещнах сестра Мария Вирчева, която ми каза: „Господ те изпрати. Снаха ми е болна, ще дойдеш ли да се молим за изцелението ѝ? Господ изпрати и твоя приятел, брат Цецо. Заедно с пастира Димитър Тодоров ще отидем, за да ѝ даде причастие”.

Болната живееше в един жилищен блок до Слатинската река. Докато чакахме тролея на спирката при паметника „Левски”, брат Цецо ме дръпна настрана и каза: „Знаеш ли, че сестрата е болна от коварната болест?” „Нищо – отговорих – Бог лекува всички болести”. След малко дойде пастирът и тихо, за да не чуят другите, ми каза: „Брат Пешо, сестрата е болна от рак”. Сега вече кипнах: „Да не би моят Бог да лекува само хрема?” А той, като ме видя ядосан, за да не възникне разпра, бързо отговори: „Е, да, да, да, разбира се”.

Когато влезнахме в апартамента на болната, заварихме сина ѝ Виктор Вирчев – войник, който беше пуснат в градска отпуска да види майка си. Той се извини и си тръгна, защото трябваше да бъде в поделението преди 20 часа за вечерна проверка. До леглото на болната имаше патерица. Лицето ѝ беше тъмно, но когато ни видя, се оживи и усмихна. Пастирът попита: „С какво да започнем? С причастieto или с молитвата за изцеление.” Предложих да се молим и да видим какво Светият Дух ще отговори. По време на молитвата и двамата с него извикахме едновременно: „Причастие”. Това укрепи вярата ни. Той беше пастир в методистката църква и като такъв причасти болната с кръвта и тялото на Господа Исуса Христа. Може би онези, които не обичат методистите, ще кажат, че причастieto е било незаконно, но аз вярвам, че беше законно, защото той не я причасти с името на Методизма, а с кръвта и тялото на Исуса Христа. След това всички се молихме за изцелението на болната, като мъжете положихме ръце върху нея. Осезателно чувствахме силата и топлината на Светия Дух. Болната непрестанно се потеше. След молитвата тя изповяда, че е

видяла във видение от главата ѝ да се търкаля една черна топка, като постепенно се уголемявала, както когато се търкаля топка мокър сняг. Тази черна топка напуснала тялото ѝ, минала през затворения прозорец и изчезнала. Сестрата пожела да стане, но ние ѝ казахме (поради неверието си), че си тръгваме, а свекърва ѝ да ѝ помогне да се преоблече.

Точно след три дни, на Възкресение Христово, видях сестрата пред вратите на Методистката църква на ул. „Раковски“. Макар че вярвам в Божественото изцеление, учудих се и попитах: „Какво стана?“ А тя радостна отговори: „Още когато си отидохте, аз бях изцелена. Вечерта се преоблякох и заспах. Сутринта се събудих здрава и сигурна, че Бог ме е изцелил. Беше Разпети петък. Преди това не можех да вървя и използвах патерицата, за да се придвижвам из стаята и апартамента, но тази сутрин станах бързо от леглото, облякох се и пеша отидох от кв. „Левски“ до Малашевци на гробовете на дъщеря ми и мъжа ми. И ето сега стоя здрава, изцелена от живия Бог. Чакам да свърши службата в църквата „д-р Лонг“, за да видя роднините си и да им честитя Възкресение Христово, а те пък да видят моето изцеление“.

Слава да бъде на името Ти, Господи! Ти си много милостив. Ти си животът и възкресението. Ти си универсалният лекар. Ти лекуваш всички болести – от хремата до рака. Блажени са тези, които вярват в Теб и Те обичат, като полагат усилия да изпълняват Твоите заповеди на любовта.

Скъпи братко, скъпа сестро, не вярвай, че твоята болест е страшна, коварна или неизлечима. Не си въобразявай, че ти си особен случай, но вярвай и изпълни това, което Светият Дух казва чрез св. ап. Иаков: „Болен ли е някой между вас, нека повика презвитерите църковни, и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господно. И молитвата, произлизаща от вярата, ще изцели болния, и Господ ще го дигне; и ако грехове е сторил, ще му се простят. Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцелите; голяма сила има усърдната молитва на праведника“ /Иаков 5:14-16/.

Братя и сестри, това, което Господ стори на сестра Светла, може и иска да направи на всеки един от нас, който има нужда от прошка на греховете и изцеление на тялото. Ние само трябва да вярваме и да постъпваме според благата Му воля.

Прави ли Господ разлика според това от кое вероизповедание са вярващите? Не, Господ не гледа на лице, „...но у всеки народ оня, който се бои от Него и върви по правда, приятен Му е“ */Деяния 10:35/*.

Слава да бъде на нашия Господ Иисус Христос! „За Него всички пророци свидетелстват, че всеки, който вярва в Него, ще получи прошка на греховете чрез Неговото име“ */Деяния 10:43/*.

МОЗЪЧЕН УДАР

Веднъж брат Цецо ми каза да отидем и да се молим за сестра Кети, която беше напълно парализирана и изписана от болницата като безнадеждна. Пристигнахме в малката къщичка на сестрата. Тя лежеше неподвижна върху скромното си легло. Не можеше и да говори. Разказахме ѝ за милостта и всемогъществото на живия Бог, молихме се, поседяхме още малко и си тръгнахме.

След известно време научих, че сестрата е изцелена. Когато я срещнах, тя ме попита: „Братко, помниш ли ме?“ Отговорих ѝ, че много добре си я спомням. Тогава тя каза: „Не, не за това те питам – дали ме познаваш, а дали се молиш за мен, защото аз непрестанно се моля за теб“. Трябваше да си призная, че няколко дни след като посетихме болната, продължавах да се моля за нея, но след това я бях забравил. Ние, хората, не сме като Бога. Ние бързо забравяме нуждите на нашите близки, но Бог никого не забравя. Милата сестра, тя ми даде добър урок: не трябва да преставаме да се борим и молим за спасяване живота на болните, особено на тежко болните. Докато сърцето тупти и гърдите дишат, ние, вярващите, трябва да знаем добре, че при Бога няма безнадеждни. Без надежда пред Него е само дяволът.

Помолих сестрата да ми разкаже за страданието си и Божественото си изцеление. Тя сподели, че е получила мозъчен удар, вследствие на което била парализирана и изгубила

говора си. В продължение на повече от месец лекарите се опитали да ѝ помогнат, но веднъж, по време на визитация, един от тях казал: „Направихме всичко, каквото бе по силите ни. Състоянието ѝ се влошава, затова е по-добре да я изпишем, за да си умре вкъщи”. „Аз не можех да мръдна и говоря, но всичко много добре чувах и разбирах. Предполагам, че лекарят не е знаел това, иначе не би говорил така в мое присъствие. След това ме изписаха и ме закараха у дома. Думите на лекаря режеха сърцето ми. Дъщеря ми постепенно се изнерви и стана много сърдита, но какво можех да направя, за да ѝ помогна? Плачех пред Бога и чаках помощ само от Него – Всемогъщия. Молех Го или да ме вземе, или да ме изцели. С каква надежда очаквах да влезне някой вярващ, за да се моли на Господа. Идваха от време на време някои вярващи. Бог да благослови всички, които са ме посетили и са се молили за мен. Изцелението ми стана не по време на молитва. Една сутрин се събудих около 4,30 часа и изведнъж разбрах, че съм изцелена. Раздвижих ръцете си и те се подчиняваха. Станах, облякох се и си мислех: „Трябва да изляза на улицата и да споделя радостта си с някого”. Можеш ли да си представиш, братко, каква радост изпитвах? Излязох и тръгнах през градинката. Там срещнах една жена и знаеш ли коя бе тя? – Медицинската сестра от болницата. Бързаше за работа. Викнах я по име и тя, като ме позна, уплашено извика: „Но ти жива ли си?” Отговорих ѝ: „Да, сестричко, и жива, и здрава – изцелена от живия Бог”. Тя бе първият човек, който ме видя след изцеляването ми. След това отидох до млекарницата и там имаше хора, които ме познаваха. Те знаеха състоянието ми и сега ме гледаха стреснати и учудени. Разказах им за моя Спасител, Който взе бремето на греховете ми, Който прощава греховете на всички, които дойдат с вяра при Него, но сега аз Го познавам и като Изцелител на болното ми тяло. Той изцелява такива болести, които според хората са нелечими, защото не е човек, а Бог.

Сестрата завърши разказа с думите: „Велик и милостив е нашият Господ, братко, радва се и пее непрестанно сърцето ми. Слава да бъде на Неговото свято име!” Непосредствено след изцелението си сестрата имаше леко, едвам доловимо

смущение в говора, но после и то изчезна. Сега говорът ѝ се различава от нашия по това, че е много нежен. Тя се обръща към хората с думите: „Мили братко, мила сестричко” и т.н., но в думите ѝ няма студенината на лицемерното, фарисейско възпитание, а те са пропити от любовта към брата – човек.

Попитах сестрата към коя деноминация принадлежи, а тя ми отговори: „Към Христовата. Нима не сме всички Христови? Нима Исус Христос не е Господ на всички? Нима друг някой се е разпънал и е умрял за нас?” Изглежда, че и това – единството във вярата – е едно от условията за получаването на Божията благодат и сила за изцеление. То е в хармония с молитвата на Господа Исуса Христа: „Не съм вече в света, но те са в света, а Аз ида при Тебе, Отче Светий! Опази ги в Твоето име, тях, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние, да бъдат всички едно: както Ти, Отче, си в Мене, и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас едно” */Иоана 17:11,21/*.

БЪБРЕЧНА НЕДОСТАТЪЧНОСТ

„Разболях се от грип – разказва сестра Ганка Георгиева, – но получих усложнение и възпаление на бъбреците. Състоянието ми се влоши много и бях приета в болницата. Опитвах различни начини да ми помогнат. Уреята ми бързо се увеличаваше. Температурата ми бе постоянно около 40 градуса. Устните ми се израниха и в устата си чувствах отвратителна миризма на разлагащ се труп. Задушавях се и едва поемах дъх. Бях сигурна, че си отивам. Тайно се молах за спасяване на душата ми, като пред Господа изповядвах греховете си и Го молах да очисти всеки един от тях с кръвта Си, която проля на Голготския кръст за нас, грешниците. В молитвата се унесох и в полусънно състояние видях, че една светла ръка се доближи до устата ми и ми поднесе малък червен плод. Чух думите: „Изяж този плод и ще бъдеш здрава”. Започнах да дъвча плода. Така се и събудих, като продължавах да дъвча. Чувствах, че нещо става с мен, но сега не мога да го обясня. Щом се надигнах, лекарите и сестрите се струпаха около мен и започнаха да ме питат: „Какво става с теб? Какво става с теб?” Бъбреците заработиха нормално, уринирането

се нормализира и след няколко дни бях изписана от болницата. Всички ме изпратиха с учудените си погледи и казваха: „За нас ти възкръсна!“ Не знам каква беше тази ръка, нито какъв беше този малък, червен плод. Може би Господ беше изпратил Ангел да ми донесе от плода на дървото, което е сред Божия рай и чиито листа и плодове ще служат за изцеление на народите...”

ИСПАНСКА БОЛЕСТ (Птичи грип)

Когато попитах сестрата защо вярва в Бога, тя ми отговори:

– Три пъти ме е връщал от смърт към живот, като ме е изцвявал от тежки заболявания, всеки ден свидетелства чрез Светия Дух за любовта Си към мен, грешната и недостойната.

– Разкажи ми за едно от тези изцеления.

– Първото изцеление беше отдавна, но всичко си спомням с най-малки подробности. Разболях се от така наречената испанска болест. Дълго време лежах с висока температура. Съвсем се стопих. Един ден попитах лекаря: „Докторе, има ли някаква надежда?“ След като помълча, той ми отговори: „Повече няма да идвам“. Като си излезе, дойде да ме види една моя приятелка. Тя наистина се оказа истинска приятелка. Когато изплаках пред нея, че лекарят си е отишъл и няма вече да идва, защото сигурно няма никаква надежда, тя ми каза: „Познавам един Лекар, Който може да те излекува за една секунда“. „Чуваш ли се какво говориш? Как така за една секунда? Моля те, доведи ми този Лекар!“ „Той е тук – каза приятелката ми, – и иска от теб да Го помолиш да ти прости греховете и да изцели тялото ти. Помоли Му се ето така: „Господи Иисусе Христе, Лекарю на душите и телата ни, прости ми греховете на мене, грешната, измий ги с кръвта Си, която проля на Голгота за нас. Прости ми всяко беззаконие, грях и неправда, които съм извършила през моя живот. Изцели моля Те, и тялото ми“.

Моята приятелка си отиде и аз си мислех, че всички близки и роднини, както и съседите ми, очакват моя край. Мислех си, че те разговарят за мен и си казват едни на други: „Няма да издържи повече, всеки момент ще дойде краят“. Стана

ми много мъчно и страшно. Започнах да шепна молитвата, която ми каза приятелката. След молитвата почувствах, че ми поолекна малко и съм задрямала. Тогава видях в съновидение, че се намирам в някаква православна църква. Стоя в средата на Божия храм с лице към олтара. От дясната му страна се отвори вратата и оттам излезе Господ Иисус Христос, много красив и величествен в богослужебно одеяние. Той дойде до мен, докосна ме с ръката Си и каза: „Изцелена си!“ След това се обърна и се върна в олтара, а вратата се затвори след Него. Аз коленичих и целувах стъпките в храма, където беше стъпвал Господ Иисус Христос, като казвах: „Тук е стъпвал Господ на силите, Творецът на Вселената, а какво съм аз – една панера кокали и пръст“.

Внезапно се събудих. Бях като замаяна и не знаех къде се намирам. Започнах да пипам тялото си, но не чувствах никъде никаква болка. Думите на Господа Иисуса Христа бяха реалност. Това, което ми каза моята приятелка, се изпълни. Господ ме изцели само за една секунда. Благодарях Му и Го славех, а в същото време една вълна на радост и сила постоянно ме заливаше.

Бързо скочих от леглото, облякох се и тръгнах навън, като си мислех: „Моите съседни сега си говорят, че е дошъл краят ми. Те трябва да спрат да говорят това, защото Господ отдаде този час.“ Когато излязох, около мен се струпяха моите роднини и съседни и ме питаха: „Какво стана? Какво стана? Как така изведнъж оздравя?“ „Нашият Господ Иисус Христос, Когото ние толкова малко познаваме, ме изцели само за една секунда“.

Сестрата замълча и аз я попитах:

– А коя е последната ти опитност?

– Преди няколко дни си седях в хола и си мислех за Божието величие. Изведнъж ми заговори много нежен, приятен глас. Когато Той говореше, силата на Светия Дух ме заливаше и изпълваше сърцето ми с умиление. От очите ми бликна поток сълзи. Вярвам, че това бе Светият Дух, Който каза: „Ако вие, християните, знаете какво е приготвено за вас на небето, и пет минути не бихте искали да останете на тази грешна

земя. Но вие трябва да поживеете тук, за да кажете на други за моята любов към грешните и за оня вечен живот, който е приготвен за всички, които Ме обичат. Знаете ли какво значи вечен живот? Никога няма да има край. Няма болести, страдания, мъка, отчаяние, а само радост и вечно блаженство”.

Когато сестрата говореше така, постепенно започна на вълни, на вълни да ме залива силата на Светия Дух. Изведнъж тя се изпълни с Духа Светаго и изговори думите: „Петре, Петре, познавам те и знам целия ти живот. Зная мислите ти и движението на чувствата ти. Познавам всичките ти врагове, които без причина те мразиха и продължават да те клеветят и хулят. Знам всяка твоя нужда. Моли се и чакай! Моли се и чакай! Аз знам какво чакаш – това, което съм ти обещал! Само се моли и чакай! От никого и от нищо не се страхувай! Само се моли и чакай!” Силата на Светия Дух ме заливаше и изпълваше цялото ми естество. Тихо славех името на живия Бог и Му благодарях, като си повтарях думите на Псалмопевеца: „Господ ще даде сила на Своя народ. Господ ще благослови с мир Своя народ” */Псалми 28:11/*.

Светия Дух отново изпълни сестрата и тя каза: „Петре, Петре, кажи „алилуя”, пей и слави името Ми и често казвай „алилуя!”

Братя и сестри, ако някой от вас е болен и няма помощ от човеци, вярвайте, че Господ Иисус Христос е универсален Лекар, Който може да излекува всяка болест само за една секунда. Той иска да те направи здрав, който и да си ти, защото не гледа на лице и няма нищо, което да е сторил на другите и да не иска да го стори и на теб. Тогава последвай примера на сестрата. Моли се Господ да прости греховете ти. Всичките си грехове изповядай и Го моли да те измие от тях чрез кръвта Си, пролята на Голгота, и да изцели болното ти тяло. Кажи това на Господа, където и да си, и вярвай, само вярвай и ще бъде според вярата ти. Някой вярва, че ще получи подобрение и получава, а друг вярва, че напълно ще оздравее и оздравява.

Когато пишех тези редове, Светият Дух нежно ми заговори: „С много скъпа цена сте купени. Тази цена е по-голяма от

цената на цялата Вселена. Ако някой има много богатства и само един единствен син, кое за него е по-ценно? Голяма е радостта на небесата, когато някой съзнава това и се моли да бъде очистен от греховете си и голяма скръб и траур е на небето, когато някой християнин много евтино се продава. Помнете това!” Колко голяма е обичта на небесния ни Отец, за да даде кръвта на Единородния Си Син откуп за нашите грехове и чрез Неговите рани да намираме изцеление. Само Той заслужава слава, чест и поклонение.

Амин!

ЗЛОКАЧЕСТВЕНА АНЕМИЯ

Имам един приятел, Илия Бонев, чието семейство – родителите му и той – са адвентисти. Случи се така, че този човек се разболя много тежко от злокачествена анемия. Лекуваше се в болница, а родителите му помагаха чрез природолечение, като всеки ден му приготвяха сокове от магданоз и други зеленчуци и плодове. Състоянието му ту се подобряваше, ту се влошаваше. Християни от различни деноминации се молеха за него. В същата стая лежеше и един млад човек, който приел Господа Иисуса Христа за свой Спасител и беше заявил пред моя приятел и пред брат Панталей, че е готов да премине в отвъдния свят. Така Господ направи с него. Той почина. Всички от стаята, в която лежеше моят приятел, един след друг починали. Останал само той. Лекуващият лекар, като разбрал, че е вярващ, започнал да се моли заедно с него за изцелението му. Те влизали в банята, заключвали вратата и там се молели всеки ден. Веднъж дойде у нас и ми разказа, че Господ го е изцерил. Той излязъл от болницата само за един ден. Отишъл в храма-паметник „Св. Александър Невски”, коленичил пред един от страничните олтари и се молил на Господа за изцелението си. Когато влязъл в храма, чувствал голям товар, но след молитвата усетил, че товарът го няма и му е леко, много леко. Тръгнал си и на стълбите разбрал, че не е напълно изцелен, затова решил да се върне и да продължи молитвата си. При втората молитва Господ му дал уверение, че го изцелява. По време на боледуването си беше

жълт като лимон, но след изцелението и видът му напълно бе променен. Сега е здрав и работи в строителството. Наскоро замина за чужбина като строителен работник.

Той беше си останал по убеждение адвентист, но има търпимост към всички други деноминации и вероизповедания. Веднъж ми каза: „Съгласен съм с теб, че чрез Божията благодат и милост Господ ни спасява, ако вярваме в Него, но Той не ни е разрешил да нарушаваме десетте Божии заповеди. За себе си аз вярвам, че трябва да пазя съботния ден и да го освещавам“. Това негово убеждение не противоречи на Светото Писание, което казва: „...никой да не ви осъжда за ядене, или пиене, или за някой празник, или новомесечие, или събота: това е сянка на бъдещето, а тялото е Христос“ /Кол. 2:16, 17/. Какво иска да каже Светият Дух с тези думи? Това, че ние нямаме право да съдим онези, които пазят съботата и други празници и наредби за пост и ядене или пиене, нито те имат право да ни съдят, ако не ги спазваме, защото любовта е, която покрива всеки грях. Защото Бог е любов и без Него никакъв грях не може да бъде простен и покрит.

В описаните случаи на изцеления чрез силата на Светият Дух две от сестрите бяха православни, две протестантки, две свободни и един адвентист, но милостивият Бог показва милост към всички, без разлика от коя деноминация са, защото Той не гледа на лице, нито на формата на изповядване на вярата в Господа Иисуса Христа, а гледа сърцето – дали има в него страх от Бога и дали се стреми към правда и милост.

На 23 април 1981 година, през нощта срещу Разпети петък, бях събуден от чудна небесна музика. Духовните песни се изпълняваха на руски език. Осезателно чувствах присъствието на Светия Дух, Който ми заговори: „Чуваш ли как Ме прославят твоите братя от Русия. Сега те пеят, молят се и Ме славят цяла нощ, а някои християни от България ги презират и говорят против тях. Кажи им, че няма да бъдат изцерени, докато презират някои племена и народи. Молете се за руснаците и украинците“.

Скочих от леглото и започнах да се моля, не само за руснаците и украинците, но за всички народи, а после и за всички човеци. Светия Дух ме изпълваше с голяма радост и

сила. Но само за Русия и Украйна ли говори Светият Дух? Нека чуем Словото Божие: „Бог не гледа на лице; но у всеки народ (православен, католически и протестантски б.м. – П.В.) оня, който се бои от Него и върви по правда, приятен Му е” / *Деяния 10:34,35* /

За нас, българите, е от голямо значение отношението ни към руснаците, тъй като на територията на България се намират костите и кръвта на 200 000 души, загинали за свободата ни при освобождението на страната от османско робство, и едно презрително изказване по адрес на руснаците изобщо е изказване и против тези жертви, които, ако ние сме забравили, то Господ ги помни. Ние не знаем колко хиляди и милиони християни викат денонощно към Бога в Русия и е възможно Той да даде особено изливане на Духа Си там и в Украйна. Бог ни е заповядал да се молим за всички човеци. За руснаци и украинци, за китайци и вьетнамци, за германци и поляци, за индийци и пакистанци, за иранци и иракчани, за испанци и португалци, за французи и холандци, за израилтяни и араби, за българи и турци, и за всички племена и народи, както и за християните от всички вероизповедания и деноминации, защото Господ се грижи за всеки човек като добър наш Баща.

В описаните случаи на изцеления чрез Божията сила и благодат, братята и сестрите имат любов и са толерантни към християните от всички останали деноминации. Изцелените не се познават, но аз ги познавам и забелязвам, че те всички притежават две особени качества, които ги обединяват, независимо че са от различни църкви. Това са смирението и любовта към брата – човек. Нежността в думите на сестра Кети: „Мила сестричко, мили братко...”, звучи като приятна музика в ушите ми винаги, когато си спомня за нея. И аз вярвам, че тъкмо тези хора, в които изобилстват смирението и любовта към всички човеци, които са освободени от гордост и осъдителен дух, представляват невидимата Христова Църква, Която по един тайнствен начин обединява и свързва чрез Светия Дух истинските християни от всички племена и народи, вероизповедания и деноминации в ЕДНО. Това е Невестата на Господа. Тя не може да бъде католическа, православна или протестантска, а Христова.

Как да се научим да обичаме всички човеци от всички нации и деноминации? Като се запознаем с тях и научим за живота на велики мъже и жени, които Господ е издигал всред всеки народ и всред всяко вероизповедание, и да се научим да прехвърляме добрите си чувства, които имаме към тях, върху народите им. Когато срещна индиец, аз си мисля: „Той е от братята на Саду Сундар Синг“. Когато срещна руснаци, си мисля: „Те са братя на св. Тихон Задонски, на св. Йоан Кронщадски“. Ако заговоря с американец, вътрешно си мисля: „Той е от народа на Осборн, Бранхам, Етер и те непременно са се молили и за него“. Когато срещна кореец, си казвам: „Колко ли молитви принася и за него пастир Чо?“ Срещна ли французи, бързам да си спомня за Бернадета от Лурд“. Заговоря ли с германци, мисля си: „Те са от народа на Кори и пастир Бонке.“ Чуя ли да осъждат евреите, заповядвам си: „Въздържай се от осъдителна дума, защото те са от народа на Яков, Йосиф, Мойсей и всички пророци, а и Господ Иисус Христос и апостолите по плът са евреи“. Така успявам да се справя с осъдителния дух, който ни атакува от телевизията, радиото, пресата и литературата, както и от осъдителните, негативни разговори.

Ще повторя: онова, което най-много пречи на изцелителната сила на Светия Дух да протече през нас са гордостта и осъдителният дух. При всички случаи, когато се възгордеем и мислим себе си за по-праведни от другите, Бог вдига благодатта си от нас. Светото Писание предупреждава: „Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат“. Ако ние се запознаем с живота и служението на велики мъже и жени от всички народи и деноминации, които са останали верни и са опазили вярата си до край, ще видим, че нямаме право да се превъзнасяме над никоя нация или деноминация. Гордостта е тясно свързана с осъдителния дух, а смиреният човек не бърза да съди. Често чувам хора да казват: „Всички гърци са лукави“. В такова изказване има гордост и осъдителен дух. То е лъжа, защото има гърци, които са умрели като мъченици за вярата си в Господа и са наши духовни братя и сестри, а те влизат в думата „всички“. Или че всички германци са жестоки

егоисти. Такова изказване е осъдително, независимо по адрес на кой народ е.

При всички случаи, когато правим заключение от частен случай за общото, не само че мисълта ни е нелогична, но вършим и грях пред Бога като осъждаме невинни хора. Този грях се върши често по отношение на другите, не „наши“ църкви и деноминации. Приписваме им несъществуващи грехове или, ако правят някакъв грях, ние го уголемяваме, а нашите грехове се стараем да прикрием, омаловажим и оправдаем. Всичко това пред лицето на Бога е грях и неправда, резултат е на гордост и осъдителен дух, за което трябва да се покаем, ако искаме да бъдем изцелени и спасени. Понякога това е много трудно. Когато някой осъжда народ или деноминация и ти не се съгласяваш с него, той е готов да те осъди, оплуге и оклевети и теб. Но ние трябва да изтърпим, ако искаме да бъдем победители над греха. Когато не се съгласих да стана съучастник в осъждането на евреите, нарекоха ме враг и еврейски шпионин. Когато не се съгласих да говоря против руснаците, казаха ми, че съм болшевишки агент. Когато се изказах, че английският народ е дал на човечеството велики мъже и жени, публично ме обвиниха, че съм английски шпионин. Един от мотивите да напиша тази книга беше и този – да отговоря на всичките си обвинители, че не съм нито английски или американски шпионин, както ме клеветят атеистите, нито съм служител на съветското разузнаване, както си мислят някои страхливи проповедници и миряни. Аз в действителност съм служител на едно разузнаване, но то не е от тази планета, нито е от този свят. Понякога Светия Дух ме използва като служител на държавната сигурност на една страна, в която Цар и Господар е Бог. Той ми открива някои предатели и доносчици по църквите и ме изпраща да ги предупредя да се покаят, за да не погинат, защото и душата на един предател, клеветник и доносник е също по-скъпа за Бога от богатствата на целия свят.

На силния е свойствено да бъде снизходителен към грешките на другите, но той е строг към себе си. Библията казва, че Божият съд ще бъде безмилостен към онези, които не са

показали милост. Голяма сила има в милостта и любовта. „Любовта покрива много грехове” // *Петрово 4:8*/. Светият Дух чрез апостол Павел я поставя над всички дарби и служения. “Да говоря всички езици човешки и дори ангелски, щом любов нямам, ще бъда мед, що звънти, или кимвал, що звънка. Да имам пророчески дар и да зная всички тайни, да имам пълно знание за всички неща и такава силна вяра, че да мога и планини да премествам, щом любов нямам, нищо не съм. И да раздам всичкия си имот, да предам и тялото си на изгаряне, щом любов нямам, нищо не ме ползва. Любовта е дълготърпелива, пълна с благодет, любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее, не безчинствува, не дири своето, не се сърди, зло не мисли, на неправда се не радва, а се радва на истина; всичко извинява, на всичко вяра, на всичко се надява, всичко претърпява” // *Коринтяни 13:1-7*/.

„Бог ми е свидетел колко много обичам всинца ви с любовта Иисус Христова. И моля се, щото вашата любов все повече и повече да изобилствува чрез познаване и разбиране на всичко, за да различавате, що е добро, и да бъдете чисти и без препънка в деня Христов, изпълнени с плодове на правда, дарувани чрез Иисуса Христа, за слава и похвала Божия” // *Филипяни 1:8-11*/.

„Както Отец възлюби Мене, и Аз възлюбих вас: пребъдете в Моята любов. Ако спазите Моите заповеди, ще пребъдете в любовта Ми, както и аз спазих заповедите на Отца Си, и пребъдвам в любовта Му. Това ви казах, за да пребъде Моята радост във вас, и радостта ви да бъде пълна. Тази е Моята заповед: да любите един другия, както Аз ви възлюбих. Никой няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели. Вие сте Ми приятели, ако вършите всичко онова, що ви Аз заповядвам” // *Иоана 15:9-14*/.

СВИДЕТЕЛСТВА НА ЗДРАВКА ДИМИТРОВА от гр. София

1. „Перде” на окото.

Съвременната медицина го премахва само чрез оперативна намеса.

През 1988 година, по време на работа вкъщи, усетих, че се появи тъмно петно в дясното ми око. Можеше да се оприличи на сгъстен черен дим, който се движи и силно затъмни зрението ми. След няколко часа петното поизбледня, но се появиха пречупени светкавици, които засилиха тревогата ми. Отидох на лекар и след прегледа диагнозата беше – начало на „перде”. Не ми се искаше да приема тази констатация, затова представих оплакванията си и на лекаря от следобедната смяна. След прегледа чух пак същата диагноза. Тревогата си споделих с лекарка, близка на семейството ни, и тя предложи да ме прегледа нейната колежка – доцент, на която имала голямо доверие. В болницата ми направиха много щателен преглед, но накрая лекарката със съчувствен тон ми каза, че за съжаление потвърждава диагнозата на колегите си. Започнах лечението, което забавяло развитието на процеса до времето за операция. Неприятно беше да гледам с това затъмнено око, но все пак не се чувствах много уплашена. Дълбоко в подсъзнанието си вярвах, че Бог ще промисли за моето ново заболяване – нали толкова пъти ми беше засвидетелствал по чуден начин Своята обич и милост! Наскоро след това в България пристигна Джони Ноиер, който идваше от остров Патмос и по Божии план посещаваше различни страни да благовества Христовото Евангелие. Не беше решено дали ще дойде в София, затова се озовахме с няколко сестри в Господа в Мерицлери. Преживяхме два незабравими дни! Свети Божии Дух изливаше изобилно благодатта Си върху присъстващите. Господ Иисус Христос беше благословил ръцете на този Свой служител, чрез когото вършеше чудотворните си изцеления. Всички славехме Господа, пеехме и благодаряхме за тази чудна благодат. Много братя и сестри ставаха и свидетелстваха за мигновени изцеления.

За слава Божия и аз бях удостоена да изживея радостта от изцелението на болното си око. Не мога да изкажа колко благодарна и щастлива бях. Минаха няколко месеца, през които няха никакви проблеми с окото си. Но след известно време усетих признаци на заболяването. Мислех си, че съм допуснала грях. Молах се за прошка и повторно изцеление и чудото наистина стана. Капките, които отново бях започнала да слагам, силно дразнеха окото ми. Отидох при лекаря да провери дали нещо не бъркам при лечението. След прегледа той учудено възкликна: „Но вие нямате никакво перде!“ Веднага разбрах, че Господ Иисус Христос беше възстановил отново окото ми, но ми даде полезен урок, който трябва винаги да помня.

Капките повече не ми бяха нужни. И ето, вече около пет години оттогава, нямам никакви проблеми с окото си.

Слава на Господа Иисуса Христа за Неговата велика милост! Амин!

2. Изцеление от диабет.

След чудотворното изцеление на „пердето“, имаше един период в живота ми, през който преживях много тревоги и грижи, свързани със сериозни заболявания на най-близки хора от семейството ми. Това даде отражение върху здравето ми и започнах да се опасявам, че съм болна от диабет. Направените изследвания потвърдиха заболяването. Приех констатацията с голяма тревога. Строгата диета беше свързана с много по-големи разходи, отколкото моите възможности ми позволяваха, а и още един мой личен проблем се питах как да реша – въпроса с поста. Всеки християнин си го налага през определено време и при определени случаи, защото от опит знаем колко много помага на молитвите ни.

Изцяло оставих въпроса в ръцете на Господа и постоянно се молах Той да го реши по Своята воля... Слава на името Му. За пореден път ме изцели от болест, която медицината все още не може да лекува. Когато отидох на контролен преглед за захарта, оказа се, че Бог я беше направил нормална, за най-голямо учудване на лекарката. Резултатът, според нея, беше сгрешен, затова предложи да се направи ново изследва-

не след една седмица. И този път той беше същият. „Все пак, идвайте на контролни прегледи“, каза при излизането ми от кабинета. Аз сияех! „Слава на Господа“, си повтарях по пътя и благодарях от сърце. И това правя всеки път, когато трябва да разкажа на някого за чудното си поредно Божие изцеление от тази нелечима болест!

3. Изцеление от двойна бронхопневмония.

В края на 1991 година Господ извърши с мене едно чудно изцеление, като ме върна от смърт към живот, което аз и много вярващи в Неговата любов, сила и милост могат да потвърдят.

Разболях се от двойна бронхопневмония, която по своята тежка форма беше рядък случай и за лекарите с дълга практика. Някои рентгенолози след прегледа на снимките са дали заключение, че става дума за рак на белите дробове. Действително бях много зле, но през цялото време на боледуването ми вярата в любовта и милостта на Господа ми е давала надежда и увереност, че Бог ще ми помогне отново. Когато идваха минути на утихване на кашлицата и дишането се успокояваше, добивах реална представа за тежестта на състоянието си и все си повтарях: „Господи Иисусе Христе, Ти не искаш смъртта на грешника, но да се обърне от пътя си и да бъде жив“. Голямо упование възлагах и на моите сестри и братя в Господа, които постеха верижно и принасяха усърдни молитви за мене и за други болни. Бог да ги благослови преизобилно за всичко, което направиха, и аз вярвам, че наградите им са на небесата. Зная от опит, че Господ Иисус Христос винаги чува молитвите ни, когато идват от сърцето и се принасят с вяра, затова не се отчайвах, макар да бях толкова слаба, че няха сили да говоря, а само шепнех. В същото време сатана искаше да ме унищожи. Това разбирах от факта, че всеки път, когато поисквах да си кажа чудодейните думи „кръвта на Господа Иисуса Христа ме очисти от всеки грях и в Неговите рани аз съм изцелена“, страшна кашлица избухваше в гърдите ми и буквално ме задушаваше, а след като си поемех дъх, се чувствах смазана до смърт, без капчица сила.

Милостивият Бог стопляше сърцето ми с посещението на братя и сестри в Господа и близки приятели. Не знам как успявах да влязат, защото в интензивното отделение бяха забранени всякакви посещения. И все пак, всеки ден те ми засвидетелстваха вниманието си и ми носеха храна. От лекуващата лекарка получавали сведения за състоянието ми, докато един ден тя заявила, че няма никаква надежда да оздравея. Тогава братята и сестрите решили да застанат във верижен пост и молитва за изцеление. Посетиха ме братята Петър Велев, Христо Петров и сестра Ани Златанова. Сестра Ани попитала лекуващата лекарка дали да ми донесе чехли, а тя ѝ отговорила, че никога повече няма да мога да ходя, тъй като изцелението ми е невъзможно. Тъй като не можех да говоря, брат Петър седна близо до главата ми, за да може да чува шепотната ми реч. След като поседяха при мен и се помолиха, почувствах прилив на сили и като се опитах да говоря от устата ми, се чува звучни думи, което много ме зарадва и аз казах: „Не, няма да умра, силите ми се възвръщат, Господ ще ме изцели“.

В болницата моят Господ подреждаше всичко по Своя мощ и съвършен план. Пак по Негова милост бях преместена в друга болница при чудесен екип от лекари и сестри. Там получих белодробна емболия и тогава усетих с пълна сила какво става, когато Бог вземе контрол над нещата. Неизмеримата Му любов и закрила отблъскват злото, когато оставим всичко в Неговите ръце.

Но това, което винаги ще помня е, че в един от най-тежките ми и критични дни, професорът, който завеждаше отделението, по време на визитация каза пред десетина души лекари и сестри: „Ние правим каквото можем, но и вие се молете на Господа да оздравеете“. Благодарих на Исуса за думите, които чух от устата на този човек, за когото не знаех дали вярва в Него, но изтъкването му беше впечатляващо. Той беше с подчертано лекарско призвание и не може да не е достигнал до голямата истина, че с някои от болните стават чудеса не по човешки, а по Божий път. Бог да благослови този колектив, който всеотдайно се бореше за връщане на човешкия живот.

След 50-дневен престой в реанимацията ме изписаха точно срещу Бъдни вечер съвсем немощна, но по Божия воля – жива и здрава за прослава на Светата Троица и за радост на всички, които се молеха за мене, а също и за свидетелство на тези, които, за беда, все още не са разбрали и повярвали, че чудото извърши Всемогъщият Бог, Който винаги е готов да ни подаде прободената Си ръка, стига да Го потърсим с вяра и покаяние. Той затова претърпя кръстна смърт, за да ни подари вечен живот. Амин!

Тежкото ми боледуване имаше една единствена положителна страна. През цялото време, докато бях по болниците, бях оградена с много обич, внимание и всеотдайност от страна на съпруг, деца и приятели. Никога няма да забравя тези грижи и обич, които топлеха душата ми през онези тежки дни и нощи. Моите синове идваха и чакаха понякога с часове пред кабинета на дежурния лекар, за да получат нова информация за състоянието ми. Аз го разбирах от предадените поздравии на някой от медицинския персонал, от постоянното внимание да ми изпращат по тях нещо, от окуражителните бодри думи, които ми казваха, ако ги пуснеха за минутка – две при мен. Един ден професорът ми каза: „Имате чудесни момчета“. Нищо повече не е нужно за една майка, освен да чуе добра дума за децата си. Господи, благодаря ти! Ти знаеш молитвите ми за тях.

Моето изцеление беше за прослава на Светата Троица и за радост на всички, които се молеха и се бореха за живота ми. Ново чудо беше приготвил Господ за окончателното ми изцеление. Божиите милости вървяха пред мене. Когато ме изписаха от болницата, заедно с указанията за режима ми на живот в бъдеще, ми казаха, че поради големите сраствания след тежката пневмония, дишането ми ще си остане забързано и повърхностно до края на живота ми. Това беше необратима последица, с която трябваше да се примиря. Приех я, нали в крайна сметка останах жива. Тогава не се сетих да се обърна с молитва към Господа Иисуса Христа да нормализира дишането ми. Аз Му бях много благодарна за всичко! Но Божието благоволение отново ми беше засвидетелствано. В един съботен ден, по време на молитвеното събрание,

аз почувствах нежно докосване на длан върху гърба ми. То беше толкова реално, че аз неволно се обърнах назад, за да видя кой е зад мен и въпросително се огледах. Никой не реагира. В същия момент почувствах, че гръдният ми кош се разтвори, обръчът който ме стягаше, изчезна и нормалното ми дишане бе възстановено. Може някои от присъстващите тогава да помнят радостното ми свидетелство, с което прославих Господа, като разказах за прогнозата на лекарите и за новото чудно Божие изцеление, с което Господ напълно възстанови здравето ми.

Отново и отново Те прославям, Господи, и отново благодаря за великата Ти милост, че ми върна живота и ме изцели напълно! Да бъде благословено името Ти во веки! В същата 1991 година, през месец септември, имах едно необикновено и много вълнуващо преживяване. Една късна вечер си лежах и спокойно очаквах да заспя, когато изведнъж в тишината прозвуча мощен, властен, гръмотевичен глас, който идваше от много далеч, но беше напълно реален. Такъв глас не може да прозвучи от никое човешко създание. Той призова: „И ВИКАЙТЕ – ГОСПОДИ, помилуй нас!“ Изтръпнах от вълнение и цялата станах „слух“ – да не изпусна да чуя и сричка, ако този глас отново долети, но това беше всичко. Дълго се напругах и слушах, но повече нищо не чух.

Тази свята поръчка аз причислявам към най-вълнуващите и скъпоценни мои преживявания.

* * *

През 1993 година се разболях от грип. Най-много ме мъчеше хремата, която беше в много тежка форма. Очите ми бяха възпалени и зачервени, а кашлицата ставаше все по-остра и дълбока. Изнервена до край от това досадно състояние, една нощ, след като не бях спала няколко вечери, скочих от леглото и се провикнах с глас: „Господи, помогни ми, не мога да дишам, не мога да спя, не мога да се моля, изцели ме Господи!“ Едва бях изрекла молбата си и хремата ми секна, отпуши се носът ми, кашлицата спря, главата ми се разведри и в един момент усетих, че няма помен от болестта, която до преди минута ме мъчеше. Благодарих на Господа и напълно успокоена към

заспала. На сутринта разказах на мъжа си как Бог ме изцели за секунди през нощта. А той призна и се съгласи с Божието чудо, като каза: „Аз усетих, че стана промяна с тебе. Преди това все кашляше и стенеше, и изведнъж се успокои.” Много се зарадвах, че той е усетил изцелението ми.

Господи, колко е скъпоценно Твоето милосърдие!

* * *

Преди повече от десет години, една много тежка и продължителна умора, без почивка през неделните дни, с голямо физическо и психическо претоварване беше пресушила всичките ми сили. Нервното напрежение вземаше опасни размери и бях станала напълно неработоспособна. Сълзите ми се стичаха, без да мога да се овладеея. Плачех по улиците, в трамвая, навсякъде. Имах нужда да бъда сама, да си почивам и никой да не изисква нищо от мене. Лекарят ми даваше отпуск, но аз не знаех къде да отида. Вкъщи това, от което имаш нужда, не можеше да ми се осигури; в почивна станция ме плашеше съжителството с непознати хора и цялата шумотевица там. Болничната обстановка ми се виждаше като оазис – да спя, да мълча и никой да не иска нищо от мен. Съзнавах, че е смешно и глупаво да кажа на лекаря: „Изпратете ме в болница, за да си почина”. Там пращат само хора с конкретно страдание. Помолих се на Господа да се погрижи за мен и казах: „Господи, помогни ми, няма да издържа, ще се сгромолясам”. И Бог ме чу. Отидох на лекар заради стомашно оплакване, но когато ми направиха изследване и се оказа, че кръвната ми картина е много лоша, че имам много ускорена утайка и високо кръвно налягане в долната граница, предложиха ми да ме вземат на обстойно изследване и лечение в диспансера към предприятието ми. Постъпих веднага и вместо десет дни, както първоначално смяташе лекарят, престоях един месец – време достатъчно да се съвзема. Стана точно така, както бях помолила Господа, моя Бог, защото в евангелието от Матей четем: „Дойдете при мене всички, които сте отрудени и обременени и Аз ще ви успокоя”. Когато се молим с вяра и съкрушено сърце, Господ бързо откликва на молбите ни.

Благодаря Ти, Господи, и за отколешната Ти милост към мене! Братя и сестри в Господа, нека оставим всичките си проблеми на Божията свята воля с непоколебима вяра и упование и Той ще ги реши по най-чудесен начин.

* * *

Низ от чудни изцеления и милости свидетелстват за Божието могъщо присъствие при критични момента в живота ми и са неопровержимо доказателство за неизмеримата му любов към нас. Той може и желае да помогне на всеки един от нас, ако Го призове със силна вяра в дни на изпитание. А колко често ни помага, без дори да сме си помислили за Него, без да сме произнесли името Му! Не доказва ли това, че Господ е непресъхващ извор на любов, с която щедро ни дарява! Още от първите години в моя живот Той е показвал милост към мене. От разказ на майка ми съм запомнила, че ме е грозяла смъртна опасност от преплитане на червата преди да навърша две години, но Господ Иисус Христос ми е подарил живота и всичко е минало без последици.

Две години по-късно щях да се удавя в един шадраван, но пак Божията милостива ръка ме спаси. За тази случка съм запазила неприятен детски спомен и не знам дали от уплаха, но оттогава и до ден днешен не понасям къпане в река и море.

Благодаря Ти, Господи, за Твоите милости през тези далечни за мен години! Бях ученичка в първи клас, когато по Божието благоволение имах първото видение.

Една вечер, след като си легнах, преди да заспя, внезапно срещу мен застана Господ Иисус Христос. Виждах Го съвсем ясно, облечен в бяла дреха, а около кръста Му и едното рамо минаваше златен блестящ пояс. Долната част на дрехата не виждах, защото беше застанал зад таблата на детския ми креват. Около главата Му имаше силно светец ореол и беше много красив. Проговори ми и каза: „Ако си послушно дете, ще те взема при Мене” и изчезна така неочаквано, както се появи.

Не мога да кажа колко време след видението си припомнях красивия му образ и думите, но последваха години и то не малко, през които чудното видение беше заличено от съзна-

нието ми. Вече си давам сметка за причините – натрупаните грехове и загубването на детския ми навик да се моля - са Го изтрили от паметта ми. Но сега мога да потвърдя, че това е едно от трите най-силни и значителни преживявания в моя живот.

* * *

Вече омъжена и майка на две деца, преживях голямо преमेждие, при което, без Божията милост към мен и семейството ми, можеше да бъда осакатена или да си замина от този свят по съвсем нелеп начин.

Една сутрин през есента на 1962 година, след продължително чакане на спирката, за да не закъснея за работа, се качих в препълнен автобус. Този ден трябваше да отнеса голяма сума служебни пари на човек от друго предприятие, за което беше уговорена среща при него. Това ме подтикна да се кача на всяка цена. Застанах последна на стъпалото, прикрепена към „грозда“ от хора и хваната само с една ръка. Усещах, че ръката ми изтръпва и че не можех да издържа на натиска. И така, в един момент съм изхвъркнала от автобуса. Паднала съм на паважа и по едно чудо мотоциклетистът, който се е движел успоредно с автобуса, не ме е прегазил. Дойдох в съзнание, когато ме вкараха в колата на „Бърза помощ“ и тогава чух лекарят да казва: „С малко се е отървала“.

Действително, бях ударила само главата си и имах леко сътресение на мозъка. Нямах никакво счупване, нито дори драскотина по тялото. Две седмици по-късно ме изписаха от „Пирогов“ в добро състояние.

Благодаря ти Господи Исусе Христе, че ме върна на семейството ми!

* * *

Две години по-късно преживях катастрофа в Югославия, където бях на екскурзия с колеги. На връщане, близо до Ниш, се скъса карданът на автомобила. Колата заподскача, започна да се тресе и да увеличава скоростта си, защото вървеше по нанадолнище. Шофьорът изгуби контрол над нея и тя започна

да прави зиг-заци. Всички изпаднахме в паника, очаквайки най-лошото. Точно тогава колата спря и когато слязохме, видяхме, че колелата на автобуса бяха на половин метър от един скат, достатъчно дълбок и стръмен, за да не се върнем по домовете си. Спомням си, че тогава си помислих: „Навярно Господ ни е спасил, поради някой от нас, който Му е много мил“. Тогава не знаех, че Той ни обича и е умрял на кръста за всеки един от нас.

* * *

През пролетта на 1979 година паднах вкъщи. Внезапно се счупи столът, върху който се бях качила, за да взема нещо от висок шкаф. Политнах назад и се ударих много лошо в ръба на умивалния шкаф. Оказа се, че си бях счупила четири ребра, които се бяха отсекли от гръбначния ми стълб. Това разбрах по-късно, след като беше възможно да ми направят рентгенова снимка. Беше ранен следобед и бях сама вкъщи, така че не можех да получа помощ и чрез телефонно обаждане. Болките бяха ужасни, особено при опит за вдишване. Лежах на пода и се опитвах да се придвижа, но все не успях. Не знам колко време съм останала така. След това с неимоверни усилия, пълзешком достигнах до леглото и успях да легна. Молех се някой от семейството ми да се върне, за да извика лекар. Позвъни се няколко пъти, настойчиво и продължително. Помислих, че някой си е забравил или загубил ключа. Отново пълзешком отидох да отворя. Оказа се, че е инкасаторката. С две думи ѝ обясних какво ми се беше случило. Помогна ми да се върна на леглото и се обади в „Бърза помощ“. Много бързо дойде лекар от „Пирогов“, но не ме взе в болницата, защото състоянието ми изисквало пълно обездвижване. Даде ми указания как да лежа, защото мястото не позволяваше поставяне на гипс. Господ беше изпратил тази жена, за да ми помогне и да получа компетентна лекарска помощ, както Му се молех. Той е знаел, че моите хора ще се приберат късно този ден.

Господи Иисусе Христе, благодаря Ти! Ти бързо се отзоваваш на всеки повик, когато някой от нас е в беда.

* * *

През 1981 година паднах въщи и счупих китката на лявата си ръка. Лекарят каза, че костите на китката са буквално раздробени. Помолих се Господ да ми изпрати лекар, който да бъде благословен от него, за да подреди правилно костичките на ръката ми. И Той ми изпрати точно такъв лекар. При контролната снимка рентгенологът възкликна: „Това е цяло чудо, ако не беше гипсът, не бих могъл да кажа коя от двете Ви ръце е пострадала. Всичко е направено съвършено”. Сърцето ми преливаше от радост и благодарност при тази констатация. Благодаря Ти, Господи Иисусе Христе! Искам да разкажа и за най-силното и вълнуващо преживяване от духовен характер в живота ми.

Това се случи на 9 април 1991 година, на третия ден на Великден. Отидох на богослужението в НДК. Изпълваше ме необикновено вълнение, което си обяснявах с най-хубавия християнски празник. Имаше гости от Америка. След чудесната проповед на брат Павел Игнатов и приветствията на няколко гости от Америка, беше отправен призив да излязат пред амвона всички, които искат да приемат Господ Иисус Христос за свой личен спасител. Въпреки че не бях от новоповярвалите, необяснима вътрешна сила ме приканваше да изляза. Неудържимо желание напираше в душата ми тези Божии служители да се помолят за мен. Искях да бъда освободена от греха, който натрупвам всеки ден. Плачех с най-искрено и горещо покаяние и се молах с цялото си сърце Бог да ми прости и да ме очисти.

До мен се приближи пастор Флойд Лахан. Вдигна Библията и я постави между неговото и моето лице, а аз си помислих с голяма болка: „Толкова съм грешна, че този човек иска Светата книга да го предпази от мен. Той се молеше, но аз нищо не разбрах и в един момент паднах на земята, но така, като че ли нечий ръце ме поставиха нежно долу. В същото време състоянието ми рязко се промени. Изправих се и предишната ми мъка беше заменена с неземна радост, непозната за мен досега. Пак плачех, но сега от възторг. Земята под краката ми се потресе и усетих вибрации в краката си до коленете. Започнах да хваля и славя Господа и запях: „Пей алилуя на

Христа". Изпълнена с преголяма радост и възторг се прибрах вкъщи, тананикайки си през целия път същата песен.

Благодаря Ти, Свети Душе, за този незабравим Великден, за най-вълнуващия ден в живота ми!

АГИТАТОРИТЕ

Доктор Савка Шипкова беше болна от рак на белия дроб. Изписана от Правителствената болница с прогноза, че ѝ остава да живее още пет дни, тя лежеше у дома си и очакваше края. Посетихме я пет души от молитвената група за изцеления на болни. Тя бе лекарка по професия и знаеше състоянието си. Когато я попитах дали вярва в Бога, тя повдигна възглавницата под главата си и оттам извади Библия. Помоли ни да говорим по-тихо, защото стената ги разделяше от семейство Джурови и се страхуваше, че апартаментите на генералите се подслушват. Учудих се, че семействата на генералите живеят в страх и си нямат доверие едни на други. Мъжът ѝ беше генерал от авиацията. Когато стана въпрос за маршала от Съветската авиация Покришкин и за неговото интервю, в което казва, че тайната на успехите му се крие в девиза: „Надявай се на Бога, а сам не греши“, болната сподели, че той е идвал в техния дом. Казах ѝ, че Покришкин е цитирал пасаж от Библията, в който чрез Мойсей Бог говори на хората си, като казва, че когато отидат на война, ако искат да се върнат живи и здрави, да се пазят от грех и да се надяват на Бога. В това време дойде мъжът ѝ. Той мина покрай нас и излезе на терасата. Болната го помоли да дойде и да ни поздрави, но той само се разхождаше по терасата и мълчеше.

Прочетохме пасаж от Библията, помолихме се за изцелението ѝ и си отидохме.

Савка оздравя, но от рак на белите дробове се разболя мъжът ѝ.

Предложиха да се молим за изцелението му в молитвената група. След около месец той почина.

По-късно научихме, че след като сме се молили за жена му и сме си отишли, той дошъл при нея и казал: „Дай ми имената на тия религиозни агитатори и аз ще ги изпратя там, където

им е мястото”. Тя не ни познаваше, не знаеше имената ни, нито адресите ни и не могла нищо да му каже.

Когато генерал Шипков постъпил в същата болница, при същите лекари, болен от същото заболяване и нямало никакво подобрение от лечението му, той се обадил на жена си по телефона и я попитал какво е правила, че е оздравяла. Тя му отговорила, че той много добре знае какво е правила. Попитала го дали е сам в стаята, на което той отговорил, че е с още един генерал. Посъветвала го да използва момента, когато остане сам, да коленичи и да се моли на Бога за прошка на греховете и изцеление на тялото си. На това той отговорил: „Ние с генерала вече го направихме, но не вярваме да има Бог”.

След тази негова декларация, състоянието му се влошило, той почина и не можа да ни изпрати там, където, според него, ни беше мястото.

Защо Савка Шипкова беше изцелена, а генерал Шипков не бе изцелен? Отговора ни дава сам Господ Иисус Христос, като казва: „Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден” /Марка 16:16/.

* * *

Когато Павлина Барковска бе изцелена от рак на гениталите и се завърна жива и здрава в семейството си и на работното си място, един от заместник директорите на предприятието, в което тя работеше, дошъл при нея и я помолил да му разкаже за изцелението си, но тя се уплашила и не казала истината. Вечерта разказала всичко на мъжа си, а той се ядосал, качил я на колата и я закарал в дома на този човек, който имал дъщеря, болна от рак в стомаха. Павлина им разказала всичко. Уговорихме се и посетихме този дом с брат Цветко Траянов.

Болната млада жена, майка на малко дете, лежеше и се мятеше на кревата, пронизвана от ужасни болки. Казах ѝ, че след като се помолим за нея, ще ѝ поопекне. Така и направихме. Тя се успокои, престана да се мятат и призна, че действително ѝ е по-леко и болките са по-слаби. Тогава попитах бащата дали вярва в Бога. Той отговори, че мразел поповете и не вярва. Обясних му, че ако иска дъщеря му да

бъде изцелена, някой от семейството трябва да повярва, защото изцеления чрез молитви не могат да се получат, ако няма вяра в Бога. Попитах го дали иска да повярва, за да оздравее детето му, но той категорично заяви, че не иска. Обърнах се към майката със същите въпроси. Тя твърдо отговори, че не вярва и не иска да повярва.

По същия начин отговори и умиращата болна... Молихме се с брат Цецо и си отидохме.

След нас пристигнали Павлина и Ани и се опитали отново да им обяснят, че е невъзможно Божествено изцеление без вяра в Бога, но те останали все така твърди и непоколебими в своето неверие. Тогава Ани и Павлина отишли в градинката до тях и там се молили за изцелението на тази млада майка, но точно тогава тя починала.

* * *

В милицията следователите ме попитаха: „Как така се получава, че едни оздравяват от молитвите ви, а други умират?“ Опитах се да им обясня, че Божественото изцеление става по законите на вярата и без вяра нищо не може да се получи.

Те пък се опитаха да ме убедят, че това не е вярно. Казах ми, че ние сме притежавали биотокове, вследствие на биогенетичния си автотренинг и чрез тези биотокове едни сме изцелявали, а други умъртвявали. Обвинението им ми се видя чудовищно и аз се опитах да се защита, като им разказах, че наскоро бях прочел в едно списание интервю със съветски академик по онкология. На въпроса може ли с биотокове да се лекуват ракови образувания, той отговаря, че всеки човек има биотокове, но те са с такива нищожни стойности, че е абсолютно невъзможно чрез тях да се излекуват ракови образувания.

Един от следователите рече: „Той като е академик, та много знае“, а аз си помислих: „А ти, като си ченге, да не знаеш повече от него?“, но замълчах.

И днес, като си спомням за този и други подобни случаи, изпълва ме гняв и негодувание против безумните слуги на дявола, които наричат себе си свободомислещи атеисти, а с атеистичната си агитация и пропаганда донесоха такова

чудовищно зло в душите на мнозина българи, като ги умъртвиха духовно. Точно те са виновни за смъртта на генерал Шипков и на тази млада майка, за които съм сигурен, че ако бяха повярвали, щяха да бъдат изцелени.

Свободомислещи ли бяха родителите на умиращата млада жена? Не. Те бяха роби на атеизма. Твърди, но не за спасение, а за гибел.

В тайното ми досие атеистите са записали: „Опасен религиозен агитатор”. Но, господа атеисти, питам ви: „Аз ли съм опасният за здравето и душите на хората религиозен агитатор, като ги агитирам да повярват, за да получат изцеление на телата си и спасение на душите си, или вие сте опасните агитатори, като тровите душите на деца и възрастни със сатанинската си религия на неверие, за да останат болни телата им и да погинат душите им? Бог ще ви съди в съдния ден за смъртта на тази млада майка и хиляди като нея. Вас – родители, учители и партийни агитатори, защото ги убихте с проповядването на неверието.

Десет години след изцелението на д-р Савка Шипкова бяхме поканени от нея с моята сестра. Тя отново ни разказа за чудното си изцеление и как професорите от Правителствена болница, когато я срещали, клатели глави и казвали: „Стават и чудеса! Стават и чудеса!” Но когато ни изпращаше, тя изведнъж каза: „Впрочем, аз никога не съм била болна от рак”. Ние се стъписахме. Като излязохме от тях, сестра ми каза: „Не може и двете неща да са верни. Или лъже първия път, или последния”. Наскоро след всичко това, брат Георги Вълков се обади и ме помоли да се молим за изцелението на Савка Шипкова, защото отново се разболяла. Молахме се за повторното ѝ изцеление. След няколко седмици отново я предложих в молитвеното събрание за изцеление на болни, но сестра ми стана и каза: „Късно е. Савка Шипкова е починала от рак на черния дроб”.

Какво се е случило? В момента на отричането ѝ от Божественото ѝ изцеление от рак на белия дроб, Светия Дух се е отстранил от нея, оскърбен от нейната неблагодарност. Демонът на рака се е върнал и този път е поразил черния ѝ дроб.

Вездесъщият Бог знае всичко и от никого не може да бъде излъган. Като се опита да изкуси Светия Дух, Савка загина от същия грях, от който загинаха Анания и Сапфира */Деяния 5 глава/*.

Искушаването на Бога е непростим грях. Такъв човек се опитва да направи праведния и Свят Бог лъжец, което никога няма да стане. Случайно ли е, че Господ Иисус Христос ни предупреждава: „Помнете Лотовата жена”.

МНОГО ТЕ ОБИЧАМ...

През февруари 1981 година сестра Мария доведе дъщеря си, която страдала от страхова невроза. Когато разпитвах болната дали е извършила окултни грехове, като ги описвах какво представляват, тя отговаряше само с „не”. Забелязах, че постепенно лицето и се зачерви, напрежението в нея се увеличи и тя избухна в неудържим плач. Утешенията не помогнаха. Тя не можеше да говори, а само плачеше с глас. Най-после, с голяма трудност, като продължаваше да плаче, ни обясни: Когато ме питаше за окултните грехове и аз отговарях с „не”, изведнъж видях, че зад теб, от дясната ти страна, застана Господ Иисус Христос и около Него няколко светли ангели. Иисус беше много красив и ме гледаше право в очите. Той каза: „Аз много те обичам, но не мога да ти помогна, докато ти не изповядаш тези грехове. Ти не лъжеш Петър, а Мен”.

Тогава болната, като продължаваше да плаче, изповяда извършените от нея окултни грехове. Когато я попитах дали обещава пред Господа и пред нас, че няма вече да повтаря и да върши други окултни грехове и тя бавно каза: „Обещавам”, изведнъж отново избухна в плач, който я задавяше и тя не можеше да говори. След това ни обясни, че когато казала: „Обещавам!”, видяла Ангел, който поставил една светеща книга върху главата на майка ѝ, разтворил я и казал: “Записах обещанието ти!”

След молитвата болната и майка ѝ си отидоха радостни, успокоени и обновени. Страхът изчезна и скоро беше нейната сватба с един младеж в Господа, но дали до края на живота си ще бъде здрава, ще зависи от изпълнението на обещанието ѝ.

Този случай ни показва, че ние не можем да развързваме безразборно насилваните от дявола, без да бъдат изповядани окултните грехове. Светият Дух чрез апостол Иоан казва: „Има грях за смърт; не за него, казвам, да се моли“ */И Иоан 5:16/*.

Извършените окултни и смъртни грехове, в резултат на които душата е попаднала под проклятие, трябва да се изповядат и болният да се моли на Господа Исуса Христа, Който стана проклет заради нас, да прости греховете му и да вдигне проклятието, като го развърже. Тогава злият дух няма почва в сърцето на такава омиа и очистена душа и той напуска тялото и по заповедта, издадена от Господния служител в името на Господа Исуса Христа.

Някои протестанти се съпротивляват и казват, че изповядването на греховете било православно и католическо разбиране на волята Божия. Светото Писание казва: „Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за друг, за да се изцелите: голяма сила има усърдната молитва на праведника“ */Иаков 5:16/*. Както виждате, това не е нито католическо, нито православно разбиране, а е библейско. И ако православните и католиците го изпълняват, то означава, че се подчиняват на заповедта на Светия Дух и вършат Божията воля.

Светият Дух изобличи болната и ѝ даде сила да изповяда окултните си грехове, като я доведе до покаяните сълзи, които измиха душата ѝ и обновиха сърцето ѝ. Това е пътят към изцелението. Това е пътят към Исуса. Закоравяването на сърцето и отричането на части от Писанието е отклонение от Господа, а това означава и от изцелението.

Много книги са написани за покаянието. Според мен в него има три момента. Първото е да осъзнаем, че сме грешници и да изповядаме извършените грехове. Вторият момент е да молим Господа с цялата си душа и с цяло сърце да прости греховете ни. Третият е да обещаем и да бдим за изпълнението на обещанието си – да не повтаряме изповяданите вече грехове и да не вършим други. Ние не можем отведнъж да станем светии, както някои проповядват. Борбата с греха продължава през целия ни земен живот, но тя трябва да бъде доведена до победа. Господ дава чудни обещания на

онези, които побеждават греха. Светото Писание казва: „...на оногова, който побеждава, ще дам да яде от дървото на живота, що е посред Божия рай“; „...който побеждава, няма да бъде повреден от втората смърт“; „...на оногова, който побеждава, ще дам да яде от съкровенната манна, и ще му дам бяло камъче, и на камъчето написано ново име, що никой не знае, освен оня, който го получава“; „...който побеждава и пази делата Ми докрай, нему ще дам власт над езичниците“; „...който побеждава, той ще се облече с бели дрехи, и няма да залича името му от книгата на живота, а ще изповядам името му пред Моя Отец и пред Неговите Ангели“; „...Оногова, който побеждава, ще направя стълб в храма на Моя Бог, и той няма вече да излезе вън; и ще напиша върху него името на Моя Бог, на новия Иерусалим, който слиза от небето от Моя Бог и Моето ново име“; „...На оногова, който побеждава, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и аз победих и седнах с Отца си на Неговия престол“ /Откровение 2:7, 17, 26; 3:5, 12, 21/.

Има хора, които непрестанно изповядват едни и същи грехове и продължават да ги вършат, като си мислят, че щом са ги изповядали, те им са простени. Това е заблуждение и води към формализъм във вярата. Те трябва да се молят за прощаване на изповяданите грехове. Ако убием човек и изповядаме греха си, злото поправено ли е? Може ли изповедта да възкреси мъртвия? Трябва да плачем и да искаме от Бога прошка за извършеното убийство, след като сме се признали за виновни и сме изповядали вината си. Така е с всеки грях.

По-голямата част от протестантите не изповядват греховете си, а това означава, че не се признават за виновни и то ги води към възгордяване, макар да се молят за прошка на греховете или казват в молитвата си: „Господи, изповядвам, че съм грешен“ (изобщо), без да казват точно кои грехове са извършили. Някои православни и католици изповядват греховете си, но не се молят за прошка на греховете. Те се заблуждават като мислят, че това е задължение на техния енорийски свещеник. Изповед без усърдна молитва за прошка на греховете и молитва без изповед представляват непълно покаяние и то не може да доведе до трайни успехи.

ГЛАВОБОЛИЕ

Влязох по работа в канцеларията на Пенка Карапеткова. Тя се държеше за главата и пъшкеше. Попитах я от какво страда, а тя ми отговори, че се е отровила от аналгин и други лекарства, но не помагат на главоболието ѝ, което ден след ден се засилва. Ходила при различни специалисти, но отникъде нямало никаква помощ.

Тогава ѝ казах:

– Аз познавам един Лекар, Който може да ти помогне и да те изцели. В това съм напълно сигурен.

Тя ме погледна с голяма надежда и каза:

– Моля ти се, заведи ме при този Лекар, или ми дай поне адреса Му.

– Аз знам адреса Му, но Той има едно условие.

– Какво е условието? – попита с надежда болната.

– Условието е да повярваш в Него.

Болната ме погледна, с усилие се усмихна и после каза с твърда увереност: „ВЯРВАМ!“ Казах ѝ да ми донесе една чиста забрадка. Тя купила нова забрадка и ми я донесе. Събрахме се няколко вярващи и се молихме Господ да я развърже и изцели, като премахне главоболието ѝ в Иисус Христовото име, и с един брат положихме ръце върху кърпата. На следващия ден, я занесох и ѝ казах: „Довечера, като си легнеш да спиш, забради се с нея и кажи: Благодаря ти Господи, че показва милост към мене.“ След няколко дни я срещнах и я попитах: „Какво стана с главоболието?“ Тя се спря, помълча малко и после каза: „Страх ме е да не изгубя това, което съм получила. Вечерта направих така, както ми каза, но дъщеря ми, като ме видя със забрадка, дойде при мен и се опита да я махне от главата ми. Успях да я убедя да си легне и да ме остави на мира. Изговорих и думите, които ми бе казал: „Благодаря ти Господи, че показва милост към мене“. Заспах и сутринта се събудих – като че ли не съм същата. Никога през живота ми не ми е било така леко и приятно на душата. Сега нищо не ме боли. Затова ти казах, че ме е страх да не загубя това, което получих като подарък от живия Бог.“ Благодарим

на нашия Господ Бог, че показва милост към нас, грешните и недостойните. Голяма е любовта Му към човешкия род и милостта Му към ония, които изповядват вяра в Него! Слава на името Му! Амин!

ЧАСОВНИКЪТ

Поканиха ме да отидем и да се молим за брат Динко. Той беше изписан от болницата на ул. „Искър“ без подобрение. Имал голям шум в главата и нещо цъкало като часовник. Посетихме го и всички, заедно с него и съпругата му, се молихме за изцелението му.

След няколко дни той разказа: „През нощта, след като си отидохте, заспах и сънувах, че дойдоха двама лекари и казаха: „Легни на масата да ти направим операция на главата“. Беше ме страх, но легнах и те започнаха да правят нещо на главата ми, но болки не почувствах. Казаха ми да стана. Събраха си инструментите и си отидоха. Сутринта, като се събудих, разбрах, че няма никакъв шум в главата ми, нито постоянното цъкане като на часовник, нито никакви болки. Всичко беше изчезнало. Сега, слава Богу, съм здрав и работя като стругар в един завод. Изпълнявам и преизпълнявам нормите си. Благодаря на моя Спасител и Изцелител Господ Иисус Христос, Който е много милостив, та и на мене, грешника, помогна. Слава да бъде на свялото Му име! Амин.”

МОМИЧЕТО ОТ КАРЛОВО

Това се случи през февруари 1981 г., пред църквата „Света Неделя“. След като бе чул разговора ни с няколко сестри и братя, един мъж ме попита: „Мога ли да поговоря с вас?“ Отговорих му: „Разбира се“.

– Ние идваме направо от Петрич, бяхме при леля Ванга, – похвали се мъжът. – От Карлово сме. Дъщеря ми страда от страхова невроза. Отникъде няма помощ. Леля Ванга ни каза, че дъщеря ми е родена на Антонов ден и е трябвало да я кръстим Антония. Не знам дали можем да я прекръстим. Тя е ученичка в 11 клас и как сега ще ѝ сменяме името? Аз съм

учител по професия, но за изцелението на детето си всичко съм готов да направя.

– Ще ми кажеш ли истината? – попитах момичето. – Участвала ли си в спиритичен сеанс? Викала ли си душата на някой умрял?

– Да, каза тя, но той беше много добър човек, и аз не вярвам, че той ме плаши и преследва.

– А какво е състоянието на другите, които участваха заедно с теб в това викане на душата на покойния?

– Едната от участничките загина, втората я блъсна кола и сега е в болница, третата направи опит да се отрови, аз съм четвъртата.

– А да се занимаваш с астрология, с хороскопи?

– Да, едно момиче от София ми изпраща хороскопи, но и то пострада.

Бързаха за влака и за да не го изпуснат, си тръгнаха. Не е случайно, че се срещнахме и разговаряхме с тях. Вярвам, че ако изпълнят това, което им казах, а именно: да се откажат от окултните грехове и да приемат Иисуса Христа за свой Господ и Спасител, да вярват и да се молят за прошка на греховете, момичето ще бъде изцелено.

Този случай, както и много други, е показателен, че предсказвателният дух, който действа чрез Ванга, изпраща хората в глуха линия. Кой от вас може да се съгласи с твърдението му, че детето е болно, защото не е било кръстено Антония? Можете ли да си представите, че един светия, какъвто е свети Антоний, ще се разсърди и ще допусне това малко и невинно момиче да бъде насилвано и тормозено от дявола, само защото, след като се е родило на Антонов ден, не е било кръстено на негово име? Това е явна лъжа, съчинена от дявола и изговорена от негов паднал ангел. С нея сатана се опитва да представи на хората един Божий угодник, какъвто е свети Антоний, като жесток мъчител, за да заблуди бащата и дъщеря му и чрез тях всички, до които те успеят да занесат тази лъжа.

Истината е, че не свети Антоний, а сатана, чрез негов слуга, преследва и насилва това дете, поради наличието на окултен грях – пряко съвокупление с бесовете посредством

спиритичния сеанс. Право е момичето като си мисли, че починалият е бил много добър човек и той не би желал да я плаши и измъчва. Защото на сеансите не се явяват душите на починалите, както се заблуждават невежите окултисти, а падналите сатанински ангели – бесовете, които мамят и поробват неукрепналите, непросветени и невежи в духовните неща души.

За съжаление, тази епидемия продължава да се разпространява и от много „вярващи“ и дори от някои свещеници чрез по-модерни сеанси като явяване душата на покойника на четиридесетия ден след смъртта му в шише вино – една от разновидностите на спиритизма, употребявана отдавна от някои чародеи. Такива „свещеници“ и „вярващи“ Ангелът на откровението ги предупреждава с посланието на Господа до Тиатирската църква, което се отнася и до нас: „Имам малко нещо против тебе, задето допускаш жената Иезавела, която нарича себе си пророчица, да учи и прелъстява рабите Ми да блудстват и да ядат идоложертвено. И дадох ѝ време да се покае за блудството си, но тя се не покая. Ето, нея хвърлям на постелка, а прелюбодействащите с нея – в голяма скръб, ако се не покаят за делата си; и чадата ѝ ще поразя със смърт, и всички църкви ще узнаят, че Аз съм, Който изпитвам сърца и вътрешности и всекиму от вас ще въздам според делата му. А вам и на другите в Тиатир, които не държат това учение и не са узнали така наречените дълбини сатанински, казвам: няма да ви наложа друго бреме” /Откровение 2:20-24/. Тук ангелът говори за духовното блудство – окултните грехове, което е по-голямо престъпление от плътското.

БЕЗСЪНИЕ

Събрахме се в дома на сестра Мария Вирчева, за да се молим за изцелението на нейна роднина, страдаща от базедова болест. Господ се прослави тази вечер и освен страдащата, за която се бяхме събрали, изцели още четири болни. Ще ви разкажа само за изцелението от безсъние.

Когато започнахме молитвата за изцеление, сестра Минка скромно попита: „Може ли, като свършите молитвите за дру-

гите болни, и за мен да се помолите? Страдам от безсъние”. Молихме се и представихме пред нашия небесен Отец, Който вижда, знае и може всичко, и нуждата от изцелението на сестрата, като Го молахме да я изцели и да ѝ даде сън, спокоен кате на малко дете.

След три дни я срещнах на ул. „Бачо Киро”. Аз идвах откъм бул. „Дондуков” и тя, като ме видя, извика отдалече: „Брат Пешо, сестра Минка спи”. Мислех, че говори за духовен сън и укорява себе си. Бях забравил, че сме се молили за изцелението ѝ от безсъние, затова ѝ казах: „Как ще спиш, ти си буден човек. Ако всички сме духовно будни като... „но тя ме прекъсна и каза: „Не, не, брат Пешо, аз спя като агънце”.

След това ми разказа следното: „Бяхме заможни хора. Имахме много материални блага и много пари. Мъжът ми беше богат, но аз страдах. В продължение на четиринадесет години не съм мигнала дори един час. По-късно предадох сърцето си на Господа Исуса Христа и много хора започнаха да се молят за мен. Предложих моята нужда в няколко църкви. Бог чу молитвите и ми подари изцеление. Преди около една година започнахме делби за наследството, при което наруших мира си и безсънието се върна отново. Пак много хора се молеха за мен. Спазвах съветите на медицината и на природолечителите. Увивах се в мокри чаршафи, постилах си и лягах на пода, но нямаше никакъв резултат. Най-трудно ми беше от полунощ до сутринта, когато виждах как хората постепенно угасваха светлините и си лягаха да спят. Но за мен нямаше сън. Може би някои си мислят, че безсънието е дребна работа, но това, което съм изживяла вследствие на безсънието, не го пожелавам на никого. А сега отново спя като агънце. Много съм благодарна на моя Изцелител и Спасител Господ Исус Христос, че показва милост към мене, недостойната”.

След около една година отново срещнах сестрата на пазара и пак заговорихме за милостта и величието на нашия Господ. Попитах я имала ли е смущения в съня си оттогава и спи ли все така спокойно. Отговори ми, че изцелението, което Бог и е подарил, е съвършено. Оттогава няма никакви смущения в съня си.

През месец април 1981 година я срещнах отново при Халите. В разговора ни, между другото, тя каза: „Много съм благодарна за съвършеното освобождение от безсънието. Всяка сутрин, след като стана от сън, благодаря на Господа и Му казвам: „Господи, благодаря Ти за тази вечер, когато Ти се докосна до мен и премахна безсънието ми!“ Колко голяма е благодарността на сестрата! От нея всички можем да се поучим и да последваме примера ѝ – всяка сутрин да благодарим на Господа за онова, което е сторил за нас. Словото Божие казва: „За всичко благодарете“. А колко често забравяме да благодарим за такива големи неща, които Господ е сторил над нас, като изцеления от опасни болести.

Много е мъката по този свят. За всеки болен Господ знае. Когато сестрата каза: „Помолете се за мен, страдам от безсъние“, ние почти не ѝ обърнахме внимание. Мислехме си, че може би се касае за недоспиване. Но всемогъщият и много-милостивият наш Бог знае всичко. Той знае всяко страдание и е бърз Помощник на тези, които с вяра отидат при Него.

Слава, чест и поклонение на свялото Му име! Амин!

РАЗВЪРЗВАНЕТО НА ОБЛАДАНИЯ

Веднъж дойде при мен един брат и като започна да говори, заплака. Той е баща на две деца, а плачеше като малко дете. Когато го попитах защо плаче, той ми разказа, че един човек бил демонично обладан и той решил да го развърже. Заповядал на демона да напусне човека в името на Господа Исуса Христа и той го напуснал, но влязъл в него и сега постоянно го мъчел.

– Много е голяма мъката ми и страданието – изплака братът. – Моля се непрекъснато, призовавам кръвта на Господа Исуса Христа, плача и викам пред Него за помощ, но помощ няма. Дойдох с надежда, че Господ ще чуе молитвата ми. Помоли се за мен, защото състоянието ми е страшно.

Светият Дух ми каза: „Помилвай го леко по главата и кажи: Измивам те с кръвта на Господа Исуса Христа и ти прощavam всички грехове и беззакония“. Така и направих. Болният започна да вика: „Алилуя, алилуя“. Непрестанно славеше и величаваше Бога. Попитах го какво се е случило, а той ми каза,

че е развързан и освободен. Светият Дух го посетил с голяма сила и го изпълнил с радост.

След няколко седмици го срещнах до Халите. Каза ми, че като излязъл от нас, тичал и скачал от радост до спирката на автобуса. Чувствувал се много добре. Благодареше непрестанно на Бога, но изведнъж ме попита: „Нали тези думи, които изговори над мен, не ги каза ти?” Въпросът беше много деликатен и затова реших да се помоля и да искам отговор от Светия Дух тайно в сърцето си. Отговорът дойде: „Тези думи не бяха мои”. „Така си и мислех”, каза той.

Наистина тези думи не бяха мои. Те бяха на Светия Дух, Който ми заповяда да ги изговоря, а аз само като високоворител ги повторих, за да ги чуе болният и да повярва, че греховете и беззаконията му са простени.

Има християни, които използват като формули или шаблони подобни чужди опитности и чрез тях понякога стигат до печални резултати. Нека разгледаме един случай от Светото Писание: „Някои пък от иудейските заклинатели – скитници, наченаха да изговарят името на Господа Иисуса Христа над ония, които имаха зли духове, и казваха: Заклеваме ви в Иисуса, Когото Павел проповядва. Това правеха някои си седем сина на иудейския първосвещеник Скева. А злият дух отговори и рече: Иисуса познавам и Павла зная, но вие кои сте? И скочи върху им човекът, у когото имаше зъл дух, и като ги завладя, прояви срещу тях такава сила, че те голи и ранени, избягаха от оная къща” /Деяния 19:13-16/.

Бог е дал свободна воля на човека и той може да си избере – да служи на Бога или на дявола. И ако ние развързваме такъв доброволен слуга на дявола, сатана ни обвинява пред Бога, че проявяваме тероризъм и нарушаваме закона на свободната воля.

Такива доброволни сътрудници на дявола са всички антихристи като врачки, гледачки, спиритисти, окултисти, чародеи, омайници, гадатели, хипнотизатори, радиотезисти, парапсихолози, магьосници, заклинатели, активни атеисти и богоборци, богохулници, както и членове на терористични организации, които воюват против Христовата църква, като физически унищожават най-верните ѝ чада. Но ако който и да

е от тях се осъзнае и отхвърли господството на дявола, като се отрече от сатаната, антихриста и лъжепророка и доброволно, без каквато и да е принуда, сам премине на страната на Отца, Сина и Светия Дух, като се откаже от гнусните дела на тъмнината и обещае, че ще изпълнява делата на светлината, описани в Новия Завет на Господа Иисуса Христа, такъв може да бъде развързан и освободен от бесовете, тъй като те вече нямат власт над него.

Много често обаче болните хитруват. Намирайки се под насилието на дявола, за да се отърват, те обещават, че ще служат на Бога. Но когато бъдат развързани, забравят за обещанието си и се връщат в тъмнината, вършейки предишните си нечестиви дела, както „окъпаната свиня се връща в локвата кал“, и тогава състоянието им става много по-лошо от преди. Такава е също съдбата на онези, които членуват в „Църквата на дявола“.

Има един случай, когато можем да заповядаме на злия дух да напусне човека без негово съгласие – когато той е в безсъзнание и волята и умът му са парализирани. Тогава е добре да се иска съгласието на роднините.

Цар Саул преследваше Божия помазаник Давид и Бог му изпрати зъл дух да го мъчи. Как мислите, дали братът, който е дръзнал да развързва обладания, би могъл да развърже цар Саул? Така и ние не можем да развързваме онези, които преследват или унищожават християни и служат доброволно на дявола до тогава, докато те не се откажат от сатанинските си дела.

Да се молим за демонично натоварени и обладани хора, когато искат това от нас, можем и сме задължени, дори и да са наши врагове, но да полагаме ръце върху тях или да изгонваме злите духове е опасно, ако нямаме разрешение или заповед от Светия Дух. Затова онези, които имат дързост да изгонват бесове, нека се молят усърдно Светият Дух да ги ръководи. Когато Той поеме ръководството на живота им в Свои ръце, ще ги научи точно какво да правят.

Господ Иисус Христос даде власт на апостолите да изгонват зли духове. Той и днес облича със същата власт някои Свои служители. Но преди да си получил такова пълномощие

от Светия Дух, въздържай се, за да не пострадаш като синовете на първосвещеника Скева и като този брат.

Слава да бъде на нашия Господ, Който има всичката власт на небето и земята, и Който ни откупи от властта на сатана със Своята Божествена кръв! Амин!

„НЕ” ЗА РАЗВЪРЗВАНЕТО НА ЕМИЛИЯ

Емилия била ученичка, когато баща ѝ катастрофирал и починал. Починала и баба ѝ. Събрали се няколко нейни съученички и решили да викат душите на баща ѝ и баба ѝ. Подготвили си и съответната почерпушка. След сеанса тази, която поднасяла пълните с ракия чаши, се спънала и разсипала чашите. Напълнили ги отново и когато Емилия посегнала да вземе чашата, пълна с ракия, изпуснала я и в същия момент паднала като подкосена. Веднага я откарали в „Пирогов”. Там лежала известно време, но без резултат. Била на балнеолечение, но нямало никакво подобрение.

Касаете се за демонично обладаване. Връзването ѝ е така очебийно, че за духовния човек няма нужда от доказателства.

Майката на Емилия твърди, че вярва в Господа Иисуса Христа и посещава Петдесятната Евангелска Църква. Предлагала е нуждата от изцелението на дъщеря си пред църквите.

Група млади хора се наеха да постят и да се молят за развързването на обладаната. С един брат определихме ден за пост и молитва, в който да пристъпим към развързването. През нощта в съновидение Господ ме предупреди да не изгоняваме духовете, нито да полагаме ръце върху болната за изцеление. „Те няма да напуснат, докато майката и дъщерята не се покаят”.

Тъй като бяхме обещали, че ще отидем, посетихме ги. Когато седнахме, майката започна да разказва: „Тази нощ в съновидение видях, че дойдоха двама лекари и казаха: „Идваме само на визитация”. Тогава ѝ разказах и това, което аз бях чул. Тя ни изпрати и изповяда незаконна интимна връзка с един младеж, която, според последното откровение, което получих за нея няколко дни преди да напиша тези редове, не е престанала и до днес.

По-късно изпратиха Емилия на лечение в Югославия, но и оттам се върна същата. Минаха около пет години. Изпратиха я в Швеция. Когато научих това през март 1981 година и минавах веднъж с трамвая близо до техния блок, помолих се така: „Господи, въпреки греховете, прекрати страданието ѝ и изцели я, моля Те. Нека се завърне от Швеция здрава“. Както пътувах в трамвая, леко съм се унесъл и чувам глас: „Няма да им позволя да тъпчат Закона Ми“.

Майката се бе изказала пред вярващи, че в Швеция Бог ще срещне дъщеря ѝ с човек, облечен с власт от Бога, и тя ще бъде развързана, но от гласа, който чух в трамвая, знам, че ако те не се покаят, това няма да стане. Господ е поставил условието, което те трябва да изпълнят – покаянието на майката и дъщерята. Дори ако се съберат всички облечени с власт и изцелителни дарби човеци от целия свят, а майката и дъщерята не се покаят, те пак няма да могат да я развържат, докато не се изпълни условието, поставено от Господа.

Някои от младежите, които постеха и се молеха за изцелението на Емилия ме питат: „Защо Господ каза „не“ за развързването ѝ? Нали Той е любов и желае изцелението и спасението на човека...“.

Точно затова. Сега, когато те са в утеснение и не се отказват от греха, как ще се откажат, ако са добре и здрави? А освен това, ако тя бъде развързана и продължава да греши, както и майка ѝ, състоянието ѝ може да стане седем пъти по-лошо. Господ казва, че когато нечистият дух излезе от човека, и като отиде в безводни и пусати места и не намери никъде покой, връща се в къщата, откъдето е бил изпъден, и като я намери почистена, пометена и подредена, но празна, отива та довежда други седем по-зли от него и сетнешното състояние на такава душа става по-лошо от първото.

Няма друг път за спасяването на Емилия, освен покаянието, т.е. изповядването и оставянето на греха от нея и от майка ѝ. Господ иска да я изцери, но покаяна и спасена. Аз вярвам и съм уверен, че Господ иска да каже „ДА“ за развързването на Емилия, но това няма да стане според думите Му: „...докато майката и дъщерята не се покаят“. Ако те предадат сърцата

си на Господа и викат към Него с цялата си душа, с всичкия си ум и с цялото си сърце и намразят греховете си и се погнусят от тях, Господ е силен да ги спаси и изцели, но преди това е невъзможно, защото „заплатата на греха е смърт” и „Господ грешници не слуша”.

В уверение на това, след като бях написал горните редове, видях в съновидение следното: Намирах се пред блока, където живее Емилия. Зад блока им започваше огромна пропаст, на която не се виждаше дъното. Апартаментът им беше наклонен към пропастта и откъм нея стената я нямаше, а беше заградено с картон. Едно подхлъзване по паркета и те можеха да се намерят в пропастта. На брега стоеше грамаден мъж. Когато го доближих, той ми каза: „Аз хвърлям в пропастта онези, които ги довеждат тук. Хвърля ли ги долу, оттам излизане няма. Чакам да ми докарат Георги Б. от Макоцево”.

Срещам и други болни, които искат Господ да ги изцели, а те да продължават да се ваят в тинята на греха. Такива често обвиняват Бога, че бил ги създал грешни и роптаят против Него. Колко много приличат те на неразумния разбойник, който хулеше Господа и искаше Той да слезе от кръста, да спаси Себе Си и тях, но Господ не му обърна никакво внимание. Така няма да обърне внимание и на днешните хулители и роптатели против Него.

ВИКАНЕ НА САТАНА

Запознах се с Петромир от град Елена, който, като разбра, че съм вярващ, ме попита: „Защо вашият Господ не е промислил за спасяването на един от Неговите ученици?” „За Иуда Искариотски ли става въпрос?” „Да за него” – каза той.

– Господ Иисус Христос направи всичко възможно, за да предотврати предателството на Иуда. Слушайте какво свидетелства Светото Писание: „Тогава Иуда, като взе една чета войници и слуги от първосвещениците и фарисеите, дохожда там с фенери, светила и с оръжия. А Иисус, знаейки всичко, каквото щеше да стане с Него, излезе и им рече: Кого търсите? Отговориха Му: Иисуса Назорея. Иисус им каза: Аз съм. С тях стоеше и Иуда, който го предаваше. И като им рече „Аз съм”,

те се дръпнаха назад и паднаха на земята. Пак ги попита: Кого търсите? Те рекоха: Иисуса Назорея. Иисус отговори: Казах ви, че съм Аз; и тъй, ако Мене търсите, тях оставете да си идат” /Иоан 18:3-8/.

Всички, които бяха в градината, чуха и видяха кой е Господ Иисус Христос. На това са свидетели учениците Му, войниците, слугите на първосвещениците и фарисеите, и самият Иуда. Защо беше необходимо да отива, след всичко това и да предава учителя си с целувка? Може би за да не загуби тридесетте сребърника. Така и погина.

Казах на този младеж, че е вързан от сатана и това връзване се отразява на цялата му физика, но той отказа и твърдеше, че не е вярно. Попитах го дали не е извършил окултни грехове. Отначало всичко отричаше. Призна само, че се намира в страшно състояние и ме моли да се моля за него, но когато разбра, че молитвите ни ще бъдат без резултат, изповяда следното: Събрали се студенти да викат душите на починали. Той се изхитрил и, може би под влияние на филма „Д-р Фауст“, решил да извика самия сатана и да го използва като Фауст. Сатана не се явил на сеанса. На следващия ден младежът имал изпит. Паднали му се много лесни въпроси. И когато излязъл пред професора, изведнъж почувствал, че някаква ужасна сила се влива откъм гърба и плещите му и изпълва цялото му тяло. Мисълта му изчезнала и той стоял като ням. Професорът се разсърдил и казал: „Колега, защо ми се явявате неподготвен?” Той поискал да отговори, че е готов, но нещо го душело и не му давало да каже нито дума. Оттогава не може да чете добре, а ако вземе Библията му става толкова лошо, че не може да прочете от нея нито дума. Има особено голяма тежест от дясната страна на гърдите. Не може да работи и никаква физическа работа. Чувства, че някакъв страшен и неугасим огън гори в гърдите му.

„Ако не вярвах, че смъртта е врата към вечността и аз ще бъда в бездната на тези мъки цяла вечност, отдавна да съм се самоубил. Ужасни са мъките ми. Още оттук чувствам пъкля. Бях в различни болници, но никъде не ми помогнаха. Не смея да кажа на лекарите, че съм викал сатана, защото са атеисти и веднага ще ме обявят за луд. Много ми е мъчно и от това,

че моите роднини и близки не ми вярват, че се измъчвам и страдам.”

Един ден бяхме у брат Кирил. Разказах на обладания, че сатана го е измамил, че ще му даде блаженство, а го е направил роб. Казах му, че ако той е съгласен да се откаже от властта на дявола и обещае, че никога повече няма да върши окултни грехове, ние ще призовем сега на помощ Господ Иисус Христос и Той ще изпъди сатана от него и в сърцето му ще царува Господ със Своя небесен мир. Когато говорех, видях, че пред него блесна сребриста светлина. В същия миг той скочи от стола и се обърна към стената, стискайки очите си и държейки лицето си опряно в нея. Попитах го какво е видял, та така се уплаши, но той отказа да каже. Никой друг не бе видял светлината.

Събрахме се в един дом специално за развързването му. Молихме се, и когато станах и заповядах на злия дух в Иисус Христовото име да го напусне, той започна да крещи и да вика: „Не, не, не!” Спряхме молитвата. Попитах го защо се противи, а той отговори, че когато съм произнесъл името на Иисуса Христа, веднага почувствал, че нещо го освобождава от краката нагоре и го напуска, но когато стигнало до гърдите, имал чувството, че умира и потъва, както той каза, в „небитието”. Освен това като че ли му се повръщало. Обясних му, че няма нито един случай в Библията някой да е умрял в момента на развързването. От това, че го напуска злото, не само че няма да умре, но ще оздравее. Домакинята донесе един голям пластмасов зелен леген и го постави пред коленичилиия обладан. Повторихме молитвата и заповедите в Иисусовото име. Тогава той, като извика силно: „Умирам”, започна да бълва снежнобяла пяна, като напълни половин леген. Сестра Мария се страхуваше да се докосне до легена. Взех го и ѝ казах да го занесе и изсипе в канала, а после да го измие с течаща вода. Болният се изправи и каза, че пяната не е излизала от стомаха, а от гърдите му и тежестта, която е била там, сега е изчезнала, а сам той се чувства освободен и развързан.

Когато се прибрах у дома и легнах на леглото да си почина, изведнъж в ъгъла до телевизора се появи един ужасен звяр, приличащ на бивол, но с глава на жаба. Казах му: „Луцифер, ти

си бил засеняващ херувим, печат на съвършенство, а сега си се превърнал в отвратителен звяр, за да плашеш човеците”. Звярът изчезна, но в средата на стаята се появи светец рубин, който започна да расте и стана червена звезда. Червената звезда в миг на око се превърна в красив голям около два метра мъж, облечен в снежно бяла тога с бял тюлпан (шал) на главата. Той беше много красив и целият светеше и ме заслепяваше. От него се излъчваше страшна студенина, която започна да ме смразява. Не можех да издържа на погледа му и затова обърнах главата си и казах: “Духът, душата и тялото ми принадлежат на Господ Иисус Христос и с теб не желая да имам нищо общо.” Точно в този момент на главата му се появиха два малки рога и той изчезна. Това беше демонът, който е измъчвал нашия брат. Когато си спомням срещата с него и Божието слово, което казва: „А Михаил Архангел, когато се препираше с дявола за Моисеевото тяло, не посмя да произнесе хулна присъда, а рече: Господ да ти забрани. А тия хулят това що не знаят...” /Иуда 9, 10/, учудвам се на ония момчета и момичета, които дръзват да наричат сатана нищожество, гъсеница, червей и други такива. Но не се учудвам, че някои от тях пострадаха. Горко на учителите им.

В молитвата за развързването на обладания участваха християни от различни деноминации. Знаех, че сатана ще изпълни сърцата на някои със злоба и завист и затова им казах: „Няма да ви бъде простено, ако разкажете това, което видяхте и чухте на други човеци. Казвайте само: Господ развърза един обладан”.

След няколко дни петдесетни вярващи ми разказаха, че техният пастир казал от амвона: „Някои се събирали да изгонват бесове. Да изгонят първо бесовете от себе си”. Такова изказване е хула против Светия Дух. Затова, като чух тези думи, казах тайно в сърцето си: „Господи, ако това е вярно, разреши на демона, който излезе от болния, да помъчи само една нощ този жесток пастир, за да бъде малко по-милостив към насилваните от дявола”.

Скоро след това срещнах сестра Евгения и тя ми каза: „Ходих тази сутрин да слушам пастира на петдесетната църква,

който занимаваше хората с глупости. Цяла нощ го измъчвал един демон. Това ли трябва да се говори на слушателите?”

– Няма нищо случайно, сестро. Нито това, че го е мъчил демон, нито пък, че те срещнах тук, за да ми разкажеш, какво си чула с ушите си.

Един ден Петромир дойде при мен и каза: „По-добре съм, няма вече тази тежест върху мен, но напоследък имам нападения и се чувствам зле”.

– Това е, защото вършиш грехове – му отговорих. Господ Иисус Христос предупреждава: „Когато нечистият дух излезе от човека, минава през безводни места, търсейки покой, и не намира; тогава казва: Ще се върна в къщата си, откъдето излязох. И като дойде, намира я празна, пометена и наредена; тогава отива и довежда други седем духа, по-зли от себе си, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото” /Матей 12:43-45/.

– Не си спомням да съм извършил грях – излъга той.

– А има ли във вашия град ресторант с шадраван?

– Има. Ти ходил ли си в нашия град?

– Не. Никога не съм бил там, но точно от това място е започнал грехът ти.

Когато му разказах какъв грях е извършил, той се хвана с двете ръце за главата и започна да вика: „Ай, ай, ай!” Вярвам, че е развързан, но поради греховете, които допуска, получава нападения от зли духове. Сега вече може да работи физическа работа, чете всичко, включително и Библията, и общува с вярващите. Напоследък между петдесатните християни някой е разпространил лъжата, че този младеж бил разкъсан от бесовете и умрял. Светото Писание предупреждава, че който разпространява лъжи и клевети, ще бъде изстребен изсред Божия народ. Добре ще направят такива „вярващи” да обуздаят езиките си, за да не пострадат като техния пастир.

След една молитва за развързването на този обладан човек видях във видение една черна сянка и чух глас, който каза: „Докато богохулната книга е у дома му, няма да бъде освободен”. Казах му, а той изплака и каза: „Няма такава книга, бе!” След известно време ми изпрати книгата „Доктор Фауст” от Гьоте. Разтворих я и започнах да чета богохулните реплики на

Мефистотел. С брат Димитър нахъсахме книгата и я хвърлихме в контейнера за боклук. В същия момент злият демон го напуснал и той е добре. Четох някъде, че композиторът Гуно е изхвърлил всички богохулни реплики в операта „Фауст“. За съжаление българските училища вкарват под проклятие всички ученици, които се съгласяват с репликите на Мефистофел.

Колко лесно е да извикаме чрез сеансите злото и колко трудно е да го изпъдим от нас – това най-добре знае този младеж и такива като него, които, водени от любопитство, попадат в мрежите на сатана, а той няма милост. Но слава да бъде на живия Бог, Който „...толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен“ /Иоана 3:16/.

ЕПИЛЕПСИЯ

Една събота сутрин Светият Дух ме предупреди да бъда този ден в пост. Когато постът е даден от Бога, той минава много леко.

Привечер у нас се събраха някои наши приятели и роднини. Дойде и болната Мария Стефанова и както говорехме, тя падна на земята. Всички се струпаха около нея. Опитвах се да я сложат да седне на един стол. Забелязах, че когато срещнеше погледа ми, рязко извъръщаше главата си встрани и зениците се изместваха към ъгъла на очите ѝ.

Спомних си, че бях гледал в кино „Култура“ един филм, в който се подиграваха как в Америка изгонват бесове, но кадрите бяха действителни. На този филм показаха една негърка, обладана от зъл дух, която също така се мъчеха да поставят на стол, но тя се мятеше в ръцете на други жени. От амвона слезна този, който проповядваше. Беше слаб, красив, висок възрастен мъж, облечен в бял костюм. Той се доближи до негърката, но тя извърна рязко главата си, като се стараеше да отбегне погледа му. Божият работник хвана главата ѝ с двете си ръце, завъртя я така, че насочи погледа си към нейния поглед. Негърката се изпъна, като че ли изпищя

и седна освободена на стола. Другите жени я оставиха, а тя се усмихна със съвсем спокоен и нормален поглед.

Опитвах се да срещна погледа на болната, но тя постъпваше точно като негърката. Тогава си направих място с ръцете, хванах главата ѝ, обърнах я към себе си и като я гледах в очите, казах мислено: „В името на живия Бог, нечестивецо, напусни тази душа!“ Болната се изпъна, изкрещя силно и седна успокоена на стола.

След известно време тя дойде у нас и радостно заговори: „Здрава съм. Днес е четиридесетия ден, откакто не съм припадала. Преди падах по три-четири пъти на ден, но сега вече съм изцелена“. Обясних ѝ, че Господ е Изцелителят ѝ и в Неговото име е развързана. Дадох ѝ Евангелие – да чете и изпълнява Христовото учение, за да намери спасение на душата си.

Злият дух, който излезе от нея, бе влязъл в друга жена, която живееше зад нас. В момента на развързването на болната, тя простираше дрехи. Тогава била обсебена и започнала да припада.

Когато четях Житията на светиите узнах, че като изпъждал бесовете от едни деца, свети Йоан Богослов казал: „В името на Господа Иисуса Христа ви заповядвам зли духове, да напуснете тези души, никога да не се връщате в тях, нито да влизате в други човеци“. Това беше много важно поучение за мен.

В това време роднините на изцелената прославяха някакъв лекар, който ѝ дал бели хапчета и тя оздравяла. Разкаях се за изцелението и казах: „Господи, ако една жена оздравява, а друга се разболява, каква полза има от това?“ Тогава ми бе обяснено: „Ако се разкайваш за благодееянето, ползата от него се губи“. Веднага след този разговор злият дух се върна върху изцелената, а другата жена оздравя. Това преминаване на болестта от едната жена на другата и обратно свидетелства, че думите на Господа относно поведението на злия дух – да се връща обратно оттам, откъдето е изгонен – са верни, а поставената от лекарите диагноза епилепсия не е нищо друго, освен един зъл дух.

Отново разболялата се обладана дойде и ме помоли за помощ. Дрехите ѝ бяха изцапани с кал, а лицето ѝ беше в

рани. Заведох я при сестра Мария Димова да се молим за развързването ѝ. Щом прекрачи прага ѝ, злият дух я тръшна на земята и тя падна по очите си. Освен сестра Мара, там имаше още две други сестри. Те се уплашиха и се развикаха. Казах им да се молят и да призовават кръвта на Господа Исуса Христа. Застанах над падналата на пода и казах: „В името на Господа Исуса Христа ти заповядвам, душе нечисти, напусни тази душа, не се връщай в нея, нито влизай в друга душа“. Духът от устата на лежащата в безсъзнание, отговори: „Няма да изляза. Ние сме двама. Първият влиза и разбутва къщата, и тогава аз мога да вляза. А ти се дръпни, че като те ударя, ще те залепя за стената“.

Сестрите се развикаха уплашени, но аз не се страхувах, а само го попитах: „Знаеш ли в чие име ти заповядвам да напуснеш?“ Тогава болната се размърда и каза: „Батко Пепо, не ме мъчи“. Помислих, че духът е излязъл и говори болната, затова се отстраних. Тя стана и седна на едно столче, но беше като замаяна.

През нощта видях в съновидение, че влизам в някаква къща и там една жена ме посрещна с думите: „Тук идва зъл дух и ме мъчи. Ето го, ето го“. През отворената врата в къщата влезе един мъж. Като ме видя, побягна към прозореца. Подгоних го. Прозорецът беше отворен, но имаше железни пречки от кръгло желязо на разстояние около 10 сантиметра едно от друго, така че човек да не може да мине. Мъжът бързо се покачи на прозореца, промуши се през тесните отвори и, когато беше почти излязъл – само единият му крак бе отвътре, каза: „Батко Пепо, не ме мъчи“. Аз се върнах назад и той отново влезе в къщата. Тогава го попитах: „Защо мъчиш тази жена?“, а той отговори: „Омръзна ми да се бия с духовете в пъкъла. Тук идвам и си почивам“.

От съновидението разбрах, че не болната се е молила да не я мъча, а злият дух чрез устата ѝ успя да ме излъже.

Една вечер вървахме с болната по бул. „Дондуков“. Тя изпищя и падна към витрината. Заповядах на духа да я напусне. Тя скочи и побегна. Извиках след нея: „Стои! Не мърдай!“ Тя се закова на място. Беше точно пред вратата на Операта. Заповядах на духа да я напусне и той я освободи.

Заедно с нас беше И. А., който по-късно ми каза: „Знаеш ли какво се случи? Когато злият дух напусна болната, на ухото ми един много натрапчив и заповеднически глас непрестанно ми повтаряше: „Кажи да вляза в теб! Кажи да вляза в теб!“ Едвам издържах. Моля ти се, в мое присъствие друг път не изгонвай духове”.

Точно след една седмица срещнахме развързаната на По-дуенската гара. Каза, че е здрава и вече работи на гара Яна.

Мина доста време. Една неделя си отидох на село. Там на гарата я срещнах. Тя беше се омъжила и беше в напреднала бременност. Разказа ми, че отново е зле. Като работела на гара Яна, където произвеждали смески за добитъка, забелязала, че някои хора слагат в пазарните си чанти смески, с които си хранят кокошките. Те казвали, че да се краде от родители и от държавата не било кражба. Човек само си взима, което му трябва. Пък и каква кражба е това? Само няколко шепи смески. Един ден тя решила да напълни чантата си, но не успяла. Злият дух я тръснал и тя едва не се задушила в смеските. Оттогава пак я измъчвал. Роднините ѝ, които вярвали, че ако се омъжи, ще оздравее, я омъжили, но сега видели, че няма никакъв резултат. Пие и белите хапчета на доктора, но и те не помагат...

Сега разбрах, че първият, който влиза и разбутва къщата е грехът. Когато тя е посегнала, за да извърши грях – кражба, злият дух вече има власт над нея и я напада.

След известно време научих, че е починала. Господ ми показа в съновидение, че е при вечно живите и е осиновена от Него. А това, което сега пиша, е и за неин спомен. Дано родителите ѝ се вразумят и повярват, за да намерят и те спасение на безсмъртните си души.

Какъв е изводът от този случай?

1. На демонично натоварените и обладаните да се обяснява, че те трябва да напуснат греха и да се откажат от делата на сатана. Но за да не бъде тяхното тяло, „почистената и подредена къща”, празно, трябва да приемат за свой Господар Исус Христос и чрез молитва да се изпълват с Духа Светаго.

2. Роднините на децата, които имат припадъци, да се откажат от разпространяваните от врачки, гледачки и някои

лъжепророци лъжи, че те ще оздравеят, когато започнат да водят полов живот. За съжаление, тази лъжа се разпространява и от някои безсилни в такива случаи представители на научната медицина.

3. Всички изцелени чрез името на Господа Иисуса Христа да напишат на скрижалите на сърцето си думите Му, казани някога на болния от тридесет и осем години и изцелен при къпалнята Витезда: „...ето ти оздравя, недей греши вече, за да не те сполети нещо по-лошо“ /Иоан 5:14/.

Някои ме питат защо Бранхам, Осборн, Йоан Кронщадски и други Божии служители не са изисквали от беснуемите да се пазят след това от грях или да изповядват окултните и смъртните си грехове. Мисля, че това не може да бъде вярно. По-горе цитираният стих от Евангелието на Иоана показва, че това изисква Господ и не е възможно гореизброените служители да не са приканвали слушателите към покаяние и изповед, само че това не е описано в книгите им, а в тях четем за изцеленията като факти. На службите на св. Йоан Кронщадски е имало публични изповеди, когато каещите се са викали високо: „Аз съм убиец! Прости ми, Господи, на мен, прелюбодейката“ и т.н. Нима това не е изповед? На събранията пък на Осборн и Бранхам те лично са изобличавали някои от болните за извършените от тях грехове.

Съвременните грешници сме с много големи претенции. Някои искат Господ да ги изцелява и развързва, а те да си живеят в тинята на греховете, но това е невъзможно. Светото Писание казва, че като дойде Светият Дух, ще изобличи света за грях и точно това Той винаги прави.

НЕМОЩЕН ДУХ

Мексикански специализанти доведоха една болна от епилепсия студентка, която имала често припадъци. Казваше се Иве. Каза, че вярва в Господа Иисуса Христа и желае да бъде християнка. Молихме се за прошка на греховете ѝ и тя постоянно плачеше пред Господа. Светият Дух ми каза: „Немощен дух, положи ръка!“ Щом се докоснах до главата ѝ, тя веднага падна напред на земята. После обясни, че щом

съм я докоснал, почувствала, че земята изчезва под краката ѝ и тя пропада. Светият Дух ми откри, че е била под проклятие, понеже имала един и същи мъж с майка си. Без да ѝ казвам това, я предупредих да се пази от греха, особено от блудство. Нейният грях е описан в книгата Левит 18 глава. Библията предупреждава: „Защото, ако някой върши всички тия гнусотии, то душите на ония, които вършат това, ще бъдат изтребени измежду народа си” /Левит 18:39/.

Понеже тя изповяда вяра в Господа Исуса Христа, Който стана проклет заради вярващите от всички племена и народи в Неговото име, за да вдигне проклятието от нас, Той освободи и тази болна от проклятието и от немощния дух.

Като научиха за това изцеление, студенти от различни националности по психиатрия ме посетиха и ние разговаряхме за епилепсията. Те казаха, че всичко знаят за това заболяване, но нищо не могли да направят. Истината е, че епилепсията може да е в резултат на физиологично заболяване, но в повечето случаи е в резултат на демонично присъствие.

Нека всеки си прави съответния извод!

РАЗВЪРЗВАНЕТО НА Р.

Една вечер около 23 часа десетгодишната Р. почувствала, че невидима ръка я стиска за гърлото и започва да я души. Цялото семейство са вярващи. Застанали на молитва и тя била освободена, но това нападение се повторило. Принудили се да се молят всяка нощ от 23 до 2 часа след полунощ. Братчето и сестричето на Р. имали натрапчиви мисли и страхове. На майката изчезнало шалче. След няколко дни го намерила на едно дърво. Когато го видяла, казала: „Я-а, моето шалче!” Щом се докоснала до него, някакъв ужас я изпълнил. Оттогава домът им е демонично насилван.

Когато ги посетих, останах до 24 часа. Майката каза, че за първи път, откакто е насилвано, детето заспива без смущения. На Р. направиха помазание в Исус Христовото име и тогава нападенията станаха по-редки и по-слаби.

Няколко вярващи се събрахме в един дом. Молихме се и след молитвата запретихме на духа да смущава и напада

това дете и неговия дом. Оттогава изминаха повече от 15 години. Р. няма никакви смущения или страхове. Целият дом е свободен и радостен. Слава на Бога! Р. завърши висшето си образование с отличие. Сега работи и се чувства много добре. Господ е жив и в Неговото име има голяма власт и сила.

ИИСУС Е ПОБЕДИТЕЛ

Веднъж дойде при мен брат Цветан и аз го помолих да ми диктува, за да допиша по-бързо страницата. Веднага разбрах, че е натоварен. Той не можеше да диктува правилно и нечистият дух пречеше на писането ми. Когато му обясних, че е демонично натоварен, той каза, че чувствал някакво напрежение в очите си и ми разказа следното: Когато повярвах в Господа, бях предупреден от вярващите, че врагове на повярвалия ще бъдат домашните му. Едно е да чуеш тези думи, а съвсем друго е да ги изживееш. Щом научиха, че съм станал християнин, съпругата ми, роднините ѝ и съседите ни се настроиха против мен и сатана чрез тях започна духовната война. Една вечер в разговорите ни за моята вяра, когато ми беше поставен въпросът да се откажа от вярата си или да напусна жилището, аз бях в недоумение и се чудех какво да отговоря. Казах: „Ще си помисля“. Тогава видях във видение до съпругата ми човешки образ, който ме погледна и се усмихна лукаво, доволен от отговора ми, защото беше крачка назад във вярата, тъй като Светото Писание казва, че който е сложил ръка на ралото, не трябва да се обръща назад. Разбрах, че образът от видението е князът на този свят. Съжалявах за този отговор и реших да последвам съвета на Библията, че царството Божие насила се грабва. По-често заставах в продължителни молитви. В една от тях Господ ми даде да видя във видение две ръце – една светла и една черна. Черната държеше една чанта. Предполагам, че това бяха греховете ми. Продължавах да се моля за прошка на греховете. Виждах как светлата ръка посегна да вземе чантата, но черната не я пускаше. Продължавах да се моля. Тогава тя започна да освобождава пръстите на ръката си един по един. Накрая освободи чантата и светлата ръка я взе. Видението

продължаваше. Пред очите ми като че ли се отваряха завеси и при всяка следваща завеса ставаше по-светло, докато съвсем се проясни. Тогава Господ Иисус Христос застана пред мен и ми подаде едно цвете с четири листа. Около Него имаше личности в свещенически одежди. Те държах в ръцете си увити пакети и като че ли ми ги предлагаха. От видението разбрах, че четирите листа са четири дни, четири седмици или четири месеца, след които ще получа нещо от Господа, Който е обещал награди за вярващите. По време на една молитва, точно след четири седмици, видях във видение стenen часовник, който показваше 15 часа. Стрелките му се завъртяха и се спряха на 20 часа. Погледнах часовника. Беше 15 часа. По-късно дойдоха няколко вярващи и всички застанахме отново на молитва. Точно в 20 часа физически почувствувах, че Господ ме посети със сила и ме заля със светлина. Езикът ми изговори непознати думи в три последователни възклицания. Обещанието на Господа Иисуса Христа е вярно: „А повярвалите ще ги придружават тия личби: ще говорят на нови езици” /Марка 16:17/. През тази нощ видях в съновидение, че водя за ръка едно момче и хората, като че ли разделени на два етажа – горен и долен, ми ръкопляскаха и ме поздравяваха. Предполагам, че това бяха чадата Божии от небесната и земната църква. Словото Божие казва, че когато една душа се кае, на небесата е радостен празник. Имах и много житейски проблеми и постоянно търсех начин за разрешаването им. В съновидение видях, че влизам в едно мазе. Там по турски беше седнал същият сатана, който доволно и лукаво се усмихна, когато казах: „Ще си помисля”, заобиколен от трима други, които също седяха по турски. Аз пристъпих и му казах: „Господи, помогни ми да се преместя на друга работа и да отида в друго жилище”. Тогава той се обърна към мен и потърка пръстите на ръката си, като искаше да каже: „Рушвет”. Като се събудих, разбрах, че съм търсил помощ от сатана. Реших да поставя всичките си проблеми пред Господа в молитва, без да търся помощ от човечи. Скоро проблемите ми бяха разрешени без да давам рушвет. Често виждах в съновидение, че три демона ме нападат. Запомних образите им. Усилвах молитвата. Пак видях в съновидение,

че същите надничат да влязат през една желязна врата, но щом погледнеха вътре, веднага се дръпваха назад. Мисля, че това беше вратата на сърцето ми и когато те виждаха, че в него гори огънят на молитвата, дръпваха се назад. Според мен, това е духовен закон и всички вярващи, които искат да станат победители над тъмните поднебесни сили, трябва да се възползват от него, заставайки в усърдна молитва. Друг път, по време на обедна почивка, видях във видение, че няколко ръце се протягат заплашително към мен. Бях заобиколен със светлина и когато казах: „Кръвта на Господа Иисуса Христа...“ ръцете се дръпнаха назад и изчезнаха. С това видение Светия Дух ме учеше да използвам кръвта на Господа като всепобеждаващо оръжие против демоните и сатана. Трите демона продължаваха да ме преследват и чрез заплахите си се стараеха да ме отклонят от вярата в Бога. Сигурно те сега пречат на диктовката.

Това беше изповедта на брата. Направихме молитва за развързване и пропъждане на трите демона от сърцето, тялото и живота му. След три дни той видял в съновидение, че държи една книга и като прелистил първия лист, видял първия демон мъртъв с изкривена уста, като хербарий. На втория лист видял втория демон, а на следващия - третия. Оттогава нападението престанало и той чувства Божия мир в сърцето си и радостта от посещението и ръководството на Светия Дух.

По-късно съпругата му споделила с него, че е търсила помощта на магьосници, врачки и гледачки, за да го откаже от вярата в Бога, вследствие на което и тя е демонично наточарена и има натрапчиви мисли за самоубийство. Тя не е знаела, че Този, Който е в нас, вярващите, е по силен от този, който е във врачките, гледачките, чародеите, магьосниците, астролозите, заклинателите, окултистите и други слуги на дявола. Крайно време е всички те да разберат, че не техният господар сатана, а Иисус е победител.

НЕПРИЯТЕЛСКИЯТ ВОЙНИК

Запознах се с един младеж от град Монтана. Той беше изцелен от болестта на Бехтерев. Боледувал повече от осем години, а шест години от кръста надолу бил напълно неподвижен. Медицината и природолечението не давали никаква надежда. Потърсил помощ от Господа. След всяка молитва се чувствал по-добре. В 19 часа преди настъпването на Новата 1980 година, по време на молитва, бил напълно развързан и освободен. Скачал от радост от пода на стола и обратно, докато се изморил. Всичко било много добре, само че сатана и неговите слуги не желаят да се прославя Божието име. Срещу него започнала психологическа война. Съпругата му и майка ѝ потърсили помощта на тъмните сили чрез врачки, магьосници и заклинатели, за да го освободят от „заблудата му“ да вярва в Бога. Често чувствал демонични нападения, особено през нощта. Поканих го у нас на гости. Вечерта, когато отиде да измие краката си в банята, видях във видение, че във въздуха на стаята ни застанаха три Ангела в ослепително бяло облекло и един в жълто-зелена униформа. Разбрах, че тази нощ ще имаме духовна война, затова, когато си легнахме след молитвата, не бързах да заспя. Скоро гостенинът се унесе и заспа, но сънят му беше много неспокоен. Ръкомаха-ше и риташе, а когато се успокояваше, започваше силно да скърца със зъби. Щом го погледнех, скърцането преставаше. Отместех ли погледа си, отново започваше. Протегнах ръката си бавно към него и когато показалецът ми докосна косата му, той скочи уплашен. В това време братът, който спеше в съседната стая, също се събуди и дойде при нас. Разказах им видението. Бяхме трима срещу един. Божиите ангели са в състояние да прогонят вражеския войник, но ние трябва да извършим това, което е заповядано в Евангелието: „...бесове ще изгонват“ /Марка 16:17/. Молихме се и после заповядахме на нечистия дух да напусне тялото на брата и дома ни в името на Господа Исуса Христа. Отново си легнахме. Сега гостенинът заспа без да рита и ръкомаха, без да скърца със зъби. Заспах и аз. Сутринта се събудих преди него и внимателно го погледнах. Той спеше спокойно в същата поза, както бе заспал

през нощта. Вражеският войник беше прогонен. Бесовете се подчиняват и напускат човека по заповедта, издадена в Иисус Христовото име.

В заключение искам да предупредя всички християни, до които достигне тази книга, че съществуването на силите на тъмнината е реалност, която новобогословите, чието еретическо учение прониква у нас главно от Запад, се опитват да отхвърлят. Нощната тъмнина е точно толкова реална, колкото и дневната светлина. Те не се променят от нашите чувства, от вярата или неверието ни, но ние се променяме или се радваме според това дали ходим в светлината или в тъмнината. Някои „вярващи“ използват злите сили за отмъщение или чрез тях се опитват да господаруват над праведните и така попадат в плен на дявола. И като не намират от никъде помощ, накрая отиват при праведните и ги молят да им помогнат */Притчи 14:19/*.

ИЗЦЕЛЕНИЕ ОТ ТУМОР

Една вечер реших да отида в дома на сестра Петранка. Беше неделя, девети март. Отбих се у Пламен Иванов, който живееше близо до тях и тръгнахме заедно. На вратата ни посрещна сестра Петранка и радостно извика: „Ей, брат Пешо, как искахме да те намерим. Идвате тъкмо навреме. На сестра Пенка от Ямбол утре ѝ предстои операция. Има тумор на мозъка и ще ѝ отварят черепа. Влизайте бързо при Елисаветка, а ние след малко ще дойдем“.

Когато влязоха при нас, болната сестра Пенка каза:

– Ако те бяхме намерили, можеше да не се стигне до операция.

– Господ никога не закъснява! Не знаех, че сте тук, а ето, че ви намирам в нужда. Това никак не е случайно.

В стаята при нас влезе съпругът на сестра Пенка и аз му казах, че ще се молим за съпругата му, но преди това те трябва да си поискат прошка един от друг, за да се помирят. След като си простиha, мъжът каза:

– Аз съм военен и ако вашият Бог изцели жена ми тази вечер така, че да няма нужда от операция, ще капитулирам, ще се предам и ще повярвам в Него. Но аз не вярвам, че такова нещо може да се случи.

Преди молитвата го помолих да излезе, за да не пречи на изцелението със своето неверие. Молихме се усърдно. Мен ме боляха бъбреците, но като започнахме молитвата, усетих, че невидима топла възглавница се постави на кръста ми и болките веднага изчезнаха. Застанах зад болната, положих ръцете си на главата ѝ и казах: „Връзвам те в името на Господа Исуса Христа, княже на болестите, и ти заповядвам да напуснеш тялото на тази жена! Иди там, където Господ е определил място за тебе, и никога повече не се връщай тук, в това тяло.“

В този момент сестра Пенка каза, че има видение. Тя видяла как от главата ѝ излиза змия, дебела колкото човешка ръка и дълга около лакът. Тя лъкатушела из въздуха и отивала към Елисаветка. Изведнъж от тавана се спуснала една ръка и я хванала за главата. Змията се мятала около ръката, но тя я стискала здраво и не я пуснала. Постепенно змията престанала да мърда и увиснала в ръката на невидимия небесен посетител като мъртва. Видението изчезнало.

Честитихме изцелението на сестра Пенка. Тя започна радостно да славя Бога. Аз я помолих никому да не казва, че сме се молили за нея. Изцелението ѝ не може да се укрие, но когато свидетелства, да казва, че Бог я е изцелил, което е самата истина, тъй като не само ние, но и много други християни са се молили за изцелението ѝ.

Докато разговаряхме, лицето ѝ светеше от радост. Изведнъж тя се замисли и промени настроението си. Разбрах, че дяволът я атакува със симптомите на болестта ѝ, и казах:

– Не вярвай на симптомите на дявола! Това е от врага! Пропъди го!

Тя се усмихна и продължи да славя Бога.

На другия ден – понеделник – десети март, рано сутринта, сестра Пенка постъпва във ВМИ, където я подготвят за операция. Поставят ѝ инжекция с оцветител и я подлагат на преглед на скенера, но ТУМОРЪТ ГО НЯМА! Лекарите помислили, че

скенерът е повреден, и я откарали във Военна болница, но и на техния скенер не се виждал никакъв тумор. И докато те се чудели, тя се обадила и казала:

– Няма го, защото Господ го премахна!

Сестра Пенка смело свидетелства по църквите из цялата страна за чудното Божествено изцеление. За съжаление, съпругът ѝ не удържа на войнската си дума и не капитулира; не се предаде и не повярва в нашия Всемогъщ Бог, въпреки че изцелението стана точно така, както той пожела – без да се налага операция. Горко му! Защото видя и не се покая. Ако си отиде от този свят непокаян, наказанието му ще бъде много по-тежко от това на содомци и гоморци, които, ако бяха видели такива чудеса, биха се покаяли.

Когато не ние, а Господ ръководи обстоятелствата, резултатите са отлични.

ИЗЦЕЛЕНА ОТ РАК НА ГЕНИТАЛИТЕ И ДЯСНАТА ГЪРДА

Една млада трийсетгодишна жена беше болна от рак на гениталите и имаше бучка, по-голяма от орех, на дясната гърда.

Лекарите не скрили диагнозата от нея. Казали ѝ, че образуванието е злокачествено. За да не тревожи излишно дълго майка си, тя не казала за предстоящата операция, докато до определената дата не останали само няколко дни. През цялото това време, вярвайки, че Бог може да ѝ помогне, тя се молила операцията да премине успешно и да оздравее напълно.

В молитва пред Бога тя поискала три неща:

1. Бог да ѝ прости всичките грехове.
2. Да прости на всички, които са ѝ навредили.

3. На десетия ден след операцията да бъде изписана от болницата. Посетих я у тях и ѝ оставих Мирния договор на грешника с Небето. На следващия ден тя ми каза, че трябва да изповяда греховете си. Изповедта ѝ пред мен беше искрена. Един ден преди влизането ѝ в болницата се молихме за прошка на греховете ѝ и изцеление на тялото ѝ. След молитвата тя каза:

- Стана!
- Какво? – попитах аз
- Изцелението! Усетих го.

Направиха ѝ операция в Онкологичния институт в Дървеница. По време на подготовката за операцията тя четеше „Четвъртото измерение“ от д-р Йон Ги Чо.

Получила такава увереност в добрия изход на операцията и такъв мир, че вечерта преди операцията се отказала от сънотворното (обичайна процедура преди тежки операции). Оперираха я на 19 юни. Слава на Бога! На ДЕСЕТИЯ ДЕН след операцията я изписаха и по това, че Бог изпълни третото ѝ искане от молитвата, тя повярвала, че Бог е изпълнил и другите две.

Предстоеше и втора операция на дясната гърда. Препоръчали ѝ да я прегледа проф. Киров в Окръжна болница. Той ѝ направил пункция и ѝ обяснил, че хирургическата намеса е задължителна, защото това образувание не може да се атакува по друг начин, а от само себе си не може да изчезне. Няколко месеца тя прави различни опити с природолечебни средства като мед, топли компреси и други, с които се опитала да разсее бучката, но без резултат.

Една вечер майка ѝ занесла бележка и я оставила на амвона на Петдесятната евангелска църква на ул. „Бачо Киро“. В нея молела братята и сестрите да се молят за изцелението на дъщеря ѝ, без да описва болестта.

След службата при мен дойде сестра Кева и ми каза, че по време на молитвата е имала следното видение: „Господ Иисус Христос се отправил към една млада жена. Разкопчал блузата ѝ и я докоснал“. Разказах всичко това на майка ѝ, а тя, като се прибрала същата вечер – на дъщеря си. Сутринта изцелената опипала гърдата си и се оказало, че от бучката нямало и следа...

Днес е жива и здрава, за Слава на Живия и Възкръснал Господ Иисус Христос, Който, макар и невидим за нашите телесни очи, върши чудесни операции.

Наскоро изцелената ми каза, че е усетила да я изпълва голяма сила, като електрически ток, който преминал през цялото ѝ тяло.

Бог да благослови нея и дома ѝ, защото отвори сърцето си за Живия Бог. Амин!

ОГНЕНО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Току-що бе свършило богослужението в Първа Евангелска църква. На вратата ме спря сестра Пенка Бозовайска. Тя ме запозна с една жена, която плачеше. Обясниха ми, че нейният син е тежко болен и ме помолиха да отида да се моля за изцелението му. В този момент от църквата излизаше брат Иван и аз го помолих да ни придружи. Той се съгласи.

Когато влязохме при болния Димитър Шишков, той ни разказа следното: Отдавна имал болки в коремната област. Една сутрин се събудил с много силни болки. Не можел да стане и затова повикал майка си, подал ѝ ръка и я помолил да му помогне. Но когато го дръпнала, такива остри болки го срязали, че той изпищял и му се сторило, че умира. Извикали Бърза помощ и съседите помогнали да го качат в колата. Откарали го в „Пирогов“. Болките се увеличавали, той започнал да крещи и казал на лекарите: „Или ми бийте някаква инжекция за успокояване на болките, или ме ликвидирайте, защото не мога да издържам повече.“ Сложили му инжекция и болките попреминали. Прелели му три банки глюкоза. Направили му пълно изследване. Лекарите си казали нещо тихо настрана от него. Един възрастен лекар се приближил до него и му казал: „Имате вътрешни хернии, които са обхванали всички вътрешни органи.“ Обяснил му, че всеки орган е обвит в ципа и точно тези ципи в него били изпокъсани, но сега не могли да го оперират. Щели да го изпишат да си лежи вкъщи и след известно време да го повикат за операция. От районната поликлиника щяла да идва сестра, за да му поставя инжекции за успокояване на болките, а той да ядял само течни храни и пюре.

Когато болният ни разказваше всичко това, спомних си съня, който бях сънувал същата нощ: Намирах се в градинката

до църквата „Свети Никола“ на ул. „Опълченска“. Там имаше един разрез на човешко тяло. Виждаха се всички вътрешни органи. Някой говореше като по радиоуредба и каза: „Болен е от рак. Ракът е обхванал стомаха, жлъчката, червата, черния дроб, далака, бъбреците и половите органи.“ След това видях, че се появява един дълъг около три метра железен прът, който беше заострен на върха като шиш. Около мене нямаше никой. Прътът се движеше из въздуха сам. Той закачи тялото около врата и го премести до един кош, в който имаше различни резервни части. Когато се събудих, видях, че зад мен, от дясната ми страна, лумна голям пламък. Помислих, че се е запалила библиотеката ми, и скочих, но пламъкът изчезна. Отначало се почудих, но изведнъж ме изпълни голяма радост, защото помислих: „Това е същият огън, който гореше в къпината пред Моисей, а къпината не изгаряше, както и на Петдесетница се раздели на огнени езици, които горяха над главите на апостолите.“ Сега, пред леглото на болния, всичко ми стана ясно. Прътът означаваше, че не трябва да полагаме ръце на болния, а пламъкът – че Господ ще го изцели чрез огненото присъствие на Светия Дух.

Помолихме болния да се молим за прошка на греховете си. След това застанахме до лежащия на кревата болен и прострахме с брат Иван ръцете си високо над него. Майката бе коленичила до вратата. По време на втората молитва болният изведнъж се развика: „Огън, огън се разпали в корема ми и ме изгаря.“ По-късно, когато свидетелстваше, той каза, че веднага след неговите думи аз съм извикал: „Гори, Господи, всичко да изгориш!“ Аз съм забравил думите на молитвата си, но той ги е запомнил.

След молитвата поканихме болния да седне. Той го направи и започна да изнася ръцете си много бавно встрани и зад гърба. След това каза усмихнат: „Знаете ли, че това не можех да го правя. Когато се опитвах да местя ръцете си встрани и назад, коремната ми област се разпъваше и аз чувствах адски болки.“ Поканих го да стане и той се изправи до леглото, като повтори същото движение с ръцете, после се наведе напред, наляво и надясно, погледна усмихнат към майка си и каза: „Майко, нищо не ме боли...“ Тя стана, спусна се към него и се

прегърнаха на средата на стаята, като плачеха и хлипаха от радост. По лицата им се стичаха сълзи.

Майката ни покани на обяд. Синът ѝ отмести от масата пюрето, което му беше сервирано, и каза: „Сипи и на мен от пилето.“ Вечерта, преди да си легна, отново се молих Господ напълно да го очисти и да го утвърди във вярата. Изведнъж получих ясно видение, като че ли гледам филм или телевизия. Видях себе си, че стоя в църковен двор пред погребален ковчег. Две от страничните дъски липсваха и през отвора се виждаше, че вътре лежи човек. Вдигнах капака на ковчегата и лежащият скочи, отправи се към вратата на църквата и влезе вътре. Светият Дух ми откриваше, че болният е напълно изцелен, ще отиде на църква и ще се утвърди във вярата. А на мен искаше да каже: „А ти гледай да не помислиш, че си сторил нещо за изцелението му. Това, което си направил, е само дето повдигна капака. Нищо повече.“ Картината се смени и аз видях, че се намирам в стаята на изцеления. В средата и имаше маса от махагоново дърво, а на нея – ваза с червени лалета. До масата седеше самият той, а срещу него бе застанала една симпатична жена с леко прошарени коси. До дясното му коляно стоеше малко детенце и го гледаше в очите. По стените на стаята имаше много картини. Видението означава, че изцеленият е напълно здрав, ще се ожени и ще има дете, а някой от тях или ще бъде художник, или много ще обича картините.

През седмицата изцеленият отишъл на църква и в молитвата си благодарил на Бога с думите: „Господи, благодаря Ти, че ме избави от тая страшна болест.“ Когато отново се срещнахме, той ми разказа, че решил да отиде в Института за бърза медицинска помощ „Пирогов“, за да му направят основно изследване. Обяснил на дежурния лекар (който не бил между тези, които го приели преди време в болницата) това, което му обяснил възрастният лекар, и добавил, че сега е добре и ако има нужда, е готов за операция. Направили му изследване и когато гледал резултатите, лекарят казал: „Младеж, ние сме затънали до гуша в работа, а ти си дошъл да се подиграваш с нас. Нямах никакви вътрешни хернии. Ти си напълно здрав.“ Попитал за името на лекаря, който му

е поставил диагнозата, и се оказало, че същият е на работа следобед. Когато отишъл при него, след като разгледал изследванията, учуден, лекарят го попитал: „Кой те излекува? Отговорил му: „Вие.“ Почти подскачайки от почуда, лекарят извикал: „Аз?!“ Попитах го защо е излъгал, а той ми отговори, че когато съм си тръгвал от дома му, съм го предупредил да не вдига много шум около изцелението си и съм добавил: „Няма нужда от демонстрации, когато фактите говорят.“ Обясних му, че не е трябвало да лъже, тъй като лекарят е знаел, че не може да го излекува, и че правилният отговор е бил: „Господ ме изцели.“ Каза ми, че се е опитал да обясни на лекаря, че никой друг не го е лекувал и стриктно е изпълнявал неговите съвети.

Прекъснах го:

– Но ти престана да ядеш пюрета и течни храни.

– Да, но след като бях изцелен.

От „Пирогов“ го изпратили при главния лекар на районната му поликлиника. Когато преглеждал изследванията му, той задал същия въпрос: „Кой те излекува?“ Отговорил му: „Иисус“. Лекарят станал много сериозен и го гледал в очите няколко минути, без да каже нито дума. Изцеленият знаел, че лекарят е евреин, и искал непременно да му каже истината. Без да попита за повече подробности, той записал нещо в картоната му и казал: „В понеделник – на работа!“ В този случай си постъпил добре, казах му аз. Помни, че е писано: „Те го победиха (клеветника) с кръвта на Агнеца и със словото на своето свидетелство...“ */Откровение 12:11/*. Умишлено скривам името на изцеления и адреса му, защото се оказа, че в България има варвари-садисти, които унищожават най-активните свидетели на Бога. Така бяха унищожени Фоти Янев, сестра му Сийка, Георги Тодоров, Натанаил Цачев, Цвятко Джонгов, Павлина и други знайни и незнайни мъченици, които ще блеснат и ще сияят като звезди на небосклона в деня на Христовото пришествие, а убийците им, ако навреме не се покаят, за един миг ще слезнат в огненото езеро, „където ще бъде плач и скърцане със зъби“ през цялата вечност, а тя е много, много дълга.

По-късно изцеленият се включи активно в духовния живот на една софийска църква и сега проповядва Словото Божие. Ожени се и има дете.

Сега, когато подготвям четвъртото издание на тази книга си спомням, че от огненото, божествено изцеление на брат Димитър изминаха повече от 20 години и той е здрав и напълно трудоспособен, изцелен от Живия Бог, Който е същият както вчера и днес, така и завинаги. Амин!

ДЕМОНИЧНО НАТОВАРЕНИ ЕКСТРАСЕНСИ

Много хора и дори добри християни се заблуждават като мислят, че екстрасенсите са откритие на 20-ти век. Това е измама! Подобни чудеса са правели и езическите магьосници преди около четири хиляди години.

Всички екстрасенси много добре знаят кому служат и тия, които твърдят, че са Божии служители, са лъжци! Думи като магьосник, окултист, спиритист, звучат грозно поне пред християните, но думата екстрасенс звучи тайнствено и е добър капан за всички, които тичат към него като „елен на изстрел“.

Поканиха ни да се молим за жена, болна от рак на белия дроб. Светият Дух спря молитвата ми – „окултен грях.“ Казах ѝ, че ако не признае греха си, ние ще си отидем, а тя ще умре от болестта си. Тогава ни каза, че Е ВЯРВАЩА, НОВОРОДЕНА И КРЪСТЕНА СЪС СВЕТИЯ ДУХ. Изброих и няколко окултни грехове и я попитах дали не се е занимавала с подобни неща. Отначало отричаше, но после призна следното: Една нощ, както си спяла, усетила, че някой я бута. Събудила се и видяла, че това е ангел в бели дрехи. Той ѝ казал да стане, да изправи напред ръцете си и да затвори очи. Тя постъпила според думите му. Тогава той продължил: „Сега изпъждам Светия Дух от теб и започвам да те ръководя. Утре ще ти дойдат гости. Ще чуваш гласа ми, както го чуваш сега.“ Отворила очи, но „ангелът“ бил изчезнал. На другия ден, когато гостите пристигнали, тя им разказала миналото и определила точно диагнозите на всичките им заболявания. Всички се смаяли от „дарбата“ ѝ. Бързо се прочула като голям екстрасенс, но след всеки сеанс страдала от главоболие, безсъние и била толкова

изтощена, че се чувствала като парцал. Лекарите ѝ казали, че е болна от рак и трябва да постъпи в Онкологията. Научила, че ние се молим за изцеление на болни, и ни поканила. Каза ни, че освен нас никой друг не знае за „ангела“.

Обясних, че Светият Дух е третото лице на Божеството и не може никакъв „ангел“ да Го изгонва, защото всички ангели са му подчинени. Тя не пожела да се откаже от дейността си, като се оправдаваше, че била известен екстрасенс и не можела да връща хората, между които имало високопоставени лица.

След време състоянието ѝ се влошило толкова, че не можела да става от леглото. Тогава се отказала от сатанинската си дейност и оздравяла.

В дома ми доведоха една жена екстрасенс. Тя ни разказа, че Бог ѝ говорел и тя помагала на болните, като им поставяла точни диагнози и определяла медикаментите за лечението им. Помолих я да попита своя бог кой е Господ Исус Христос. Нейният бог ѝ отговорил, че такъв човек изобщо не е съществувал. Прочетох ѝ от Посланието до Галатяните 1:8,9 и ѝ обясних, че със своето служение тя е под анатема, което значи отлъчване от църквата и проклетие; че ако не се покае, ще бъде осъдена заедно със сатана, лъжепророците и антихристите на вечно осъждане. Тя се съпротивляваше: „Как мога да се откажа от толкова добър бог.“ След дълги разяснявания на положението, което сама си бе избрала, и когато разбра каква опасност я грози, тя се отказа от лъжливия бог, а ние се молихме за нейното развързване и освобождаване.

Екстрасенската Ана Змейкова посети молитвеното ни събрание и ни помоли да се молим за нейното семейство. Дъщеря ѝ завършила курс за екстрасенси при Джуна в Русия, регистрирала фирма и двете работели като екстрасенси и „помагали“ на болните. Но фирмата била пред фалит, зет им ги напуснал, дъщеря ѝ катастрофирала, мъжът ѝ тежко се разболял, внукът ѝ бил изнервен и депресиран, и тя самата се намирала в ужасна депресия. Обяснихме ѝ, че ако иска тя и домът ѝ да получат Божият мир и Божието благословение, ще трябва да сключат мирен договор с Небесното царство, а това означава, че ще трябва да се откажат от дейността си като екстрасенси и от всяка друга окултна практика. Тя

предложи да се моля на Бога да ми открие каква е причината и кой е виновен за проблемите в техния дом. Обеща, че ще се покори на Божието откровение, за да бъде освободено и спасено семейството ѝ. Молих се и Господ ми даде сън, в който видях, че в дома им се разхожда разгневен мъж. „В името на живия Бог, кой си ти?“ Той клекна в един ъгъл на стаята и отговори: „Сатана.“ Разказах съня на г-жа Змейкова, но тя отговори, че не било възможно сатана да се подвизава в нейния дом, тъй като бог ѝ помагал да лекува болни деца чрез сеансите ѝ. Дадох ѝ Нов Завет и ѝ казах да го прочете внимателно, а аз ще отида при нея след един месец и ще поговорим по сериозно за проблемите им и причините за нещастията в техния дом.

След един месец я посетих и я попитах: „Прочете ли Новия Завет?“ „Прочетох“ – излъга тя. Показа се, че изобщо не беше го отваряла, защото беше опакован в залепена целофанова хартия. Казах ѝ, че не мога да ѝ помогна, докато не се покае и откаже от окултната си дейност. Опита се да ме убеди, че не тя, а аз се намирам в голямо заблуждение, като не вярвам, че екстрасенсите се ръководят от бог и негови ангели. Разбрах, че няма да се разберем. Казах ѝ, че служим на различни господари и си тръгнах. Наскоро след това ми се обади по телефона и ми каза, че мъжът ѝ е починал и в семейството ѝ е ад. Попита ме с властен глас: „Ще се молиш ли за мен или няма да се молиш?“ Отговорих ѝ: „Ще се моля, ако се откажеш от окултната си дейност на екстрасенс“. „Не мога да се откажа. Ти си въобразяваш, че всичко знаеш, но в действителност нищо не разбираш“. Наскоро след този разговор видях некролога ѝ във вестник „Демокрация“.

Такива екстрасенси се подвизават по много църкви и чрез тях сатана ще напълни църквите „с всякакъв нечист дух“. Те обикновено се ръководят от подобни „ангели“ или „богове“ и нямат нищо общо с чудесата, извършвани от Светия Дух, за Когото мнозина забравят, че е третото лице на Истинския Бог.

ЛОЗОХОД

По радиото чух как един учител обясняваше на учениците и слушателите как могат да станат „лозоходи“ – с помощта на лозова пръчка или електроди да могат да откриват вода, съкровища или полезни изкопаеми. Не знам дали за сатанинската си лекция е получил хонорар, или неволно оскверняваше слушателите и съблазняваше учениците си, но знам, че за този, който съблазни един от вярващите в Господа, по-добре ще бъде да му наденат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морските дълбини.

На молитвено събрание дойде брат Янко и каза, че имал нервно-психическо разстройство, тахикардия на нервна почва, а кръвното му налягане варирало в големи амплитуди – също на нервна почва. Освен това чувствал върху плещите си огромна тежест, като че ли вагон го притискал. Беше дошъл да се молим за изцелението му.

Попитах го дали не се занимава с „лозоходство“ и той призна, че откривал вода по вилите на „големците“. На въпроса ми може ли да се откаже от тази си дейност, той отговори категорично: „Не“. Обясних му, че всичките му проблеми произлизат от предсказвателния дух, който се крие под маската на „лозоходството“. За да бъде развързан, трябва да се отрече от този дух и неговата активност. Ако не стори това, той ще го погуби. Тогава Янко каза: „Отричам се!“ Попитах го: „Никога ли повече няма да се занимаваш с подобна дейност?“ Вече по-смело и по-твърдо отговори: „Никога!“ Молихме се за него и след развързването му той каза, че не вагон, а цяла композиция се е смъкнала от плещите му и вече се чувствал отлично.

След богослужението ме изпрати до нас, като оживено и радостно разговаряхме. Разделихме се и тогава Янко извика: „Чакай!“ Върнах се и попитах: „Какво има?“, а той ми отговори: „Чух глас, който ми каза: „Ти се откажа от мен, но аз ще си намеря друг човек, с когото да работя, а ти ще искаш да познаваш, но няма да можеш!“ Отново го попитах: „Отричаш ли се от него?“ Янко смело отговори: „Отричам се!“ и радостен си отиде.

Господа екстрасенси, които лъжете хората, че с помощта на биотокове, биополета и електромагнитни вълни, земни и небесни лъчения откривате диагнозите, могат ли тези полета, токове и прочие да говорят чист български език? Също и вие, „лозоходи“ – може би вашите пръчки и електроди имат тази способност? Ако не се покаете, в деня на Страшния Божи съд Янко ще ви бъде обвинител! Гответе се за този час!

СЕКСУАЛНИ ДЕМОНИ

Поканиха ме в един дом да се моля за изцелението на млада госпожица. Тя страдаше от болки в стомаха, „алергия“, която я задушавала и постоянно ѝ се повръщало. Светият Дух ми каза: „Сексуални духове!“ Казах това на нея и родителите ѝ. Майката поясни, че дядото на госпожицата бил таксиметров шофьор и голям женкар. Молихме се за изцеление на болното момиче.

Когато се прибирах към дома, нещо ме стисна за гърлото и започна да ме души. Казах му: „Ти ли си, сексуални душе, който се криеш под диагнозата „алергия“? В името на Господа Иисуса Христа ти заповядвам – напусни тялото ми!“ и той веднага ме освободи.

Обадих се на момичето по телефона, за да я предупредя какво се крие зад „алергията“, а тя ми каза, че щом чула гласа ми по телефона, някаква топлина заляла гърлото, главата и стомаха ѝ и се почувствала здрава и изцелена.

Колко ли млади, пък и стари хора страдат от подобни „алергии“, а научната медицина ги праща в глуха линия.

* * *

Младо момиче се разболя от грип, придружен с много силна кашлица. Лекувах я с антибиотици, но кашлицата не преставаше. Като на опитно зайче бяха изпробвани пет различни антибиотици, но нито един от тях не ѝ помогна. Смени лекуващия лекар с друг и той се присмял на колегите си, като казал, че ще закачи петте рецепти и ще се снима с тях, но и неговата рецепта не можа да помогне. След повече от два месеца денонощна кашлица, накрая ѝ поставиха

диагноза „алергия“. След направените посявки в болницата, установиха, че не е алергична към нищо. Кашлицата, която я задавяше и ѝ пречеше да спи и да яде, продължаваше. Молехме се в молитвеното събрание за изцелението ѝ, но изцеление нямаше.

Момичето искрено се изповяда пред мен и между другото призна, че няколко пъти, по някаква кабелна телевизия, след полунощ, е гледала порнографски гнусотии.

Заповядах в името на Господ Иисус Христос на сексуалния демон да я напусне и да отиде там, където Господ му е определил място. Много ясно видях във видение, че от гърдите ѝ излезе една около метър дълга и около десет сантиметра дебела змия. Тя лъкатушеше из въздуха и отиде към тоалетната. Кашлицата веднага престана и от тогава не се е появила.

Природолечителят Петър Димков ми каза, че имал откритие за душите на хомосексуалистите и лесбийките, както и на ония, които блудстват, прелюбодействат, мастурбират и онанират, че, ако не се покаят преди да умрат, ще бъдат хвърлени в езеро от изпражнения и червеи, които не умират.

* * *

Вярваща жена ми се оплака, че постоянно устата ѝ се пълнят със слюнка и когато спи има опасност да се задави. Мнението на лекарите било, че са увредени слюнчените ѝ жлези. Дълго време била лекувана чрез научната медицина, но нямало никакъв резултат. Постоянно ѝ се гадело и ѝ се повръщало.

Молехме се няколко пъти в молитвеното събрание за изцелението ѝ, но не се получи изцеление. Тогава я попитах дали не е правила орален секс със семеен мъж и тя призна, че няколко пъти го е направила. Молихме се Бог да ѝ прости този отвратителен грях и заповядах в името на Господа Иисуса Христа на перверзния демон да я напусне и слюноотделянето престана.

* * *

Една сутрин, много рано, ме извикаха спешно да се молим за един младеж, който искал да се самоубие. Намерихме го легнал на земята с насочен голям нож към корема му, да повтаря: „Не мога повече да издържам, ще се самоубия“. Като останахме сами в стаята, помолих го да ми каже какво го измъчва, като му казах, че той, който го измъчва, ще бъде изгонен в Иисус Христовото име, ако го разкрие. Той отговори: „Той няма да излезне“. Казах му: „Ще излезе, ще излезе, щом го разкриеш кой е и какъв е“. Тогава той сподели, че като бил в казармата, се опитали да го изнасят и от тогава го измъчвал хомосексуален дух. Помолих го да ми даде ножа и да легне по гръб на леглото. Той се съгласи. Помолих се за прошка на греховете му и заповядах на хомосексуалния дух да напусне тялото му. Младежът изпищя и се сви. Призна, че е бил изритан от невидим противник в областта на тестисите и е изпищял поради голямата болка, която продължавала. Казах му, че му вярвам, защото и аз съм получавал ритници от дявола, когато съм се молил за негови пленници, които не са се покаяли.

След около един месец го срещнах в една домашна молитвена група. Изповяда, че е напълно освободен и болките в тестисите са престанали.

След няколко години дойде в молитвеното събрание да се молим за него, защото му предстоеше някаква операция. Разказа ми, че е постъпил на работа в провинцията, оженил се е, има и дете, и се чувствал радостен и щастлив.

Чувате ли всички вие, които сте с „обратна ориентация“: нито сте се родили такива, нито сте се ориентирали да бъдете такива. Истината за вас е, че сте пленени и измъчвани от хомосексуални бесове. Покайте се и потърсете. Освободителя на духовните роби, Господ Иисус Христос, Който може да ви освободи и да ви направи щастливи човеци. Ако не се покаете и умрете в мъжеложството си, няма да видите Небесното царство, дори да сте пастири, владици, царе и патриарси.

Казвам това, защото от медиите научаваме, че в някои отпаднали от Божията благодат деноминации ръкополагали за пастири и свещеници хомосексуалисти.

* * *

Извикаха ме спешно в провинцията да се молим за умираща жена, болна от рак. Тя и роднините ѝ предполагаха, че се е разболяла, защото съседите им се занимавали с магьостничество и може би са ѝ направили магия за смърт. Гръмотевица паднала върху къщата на магьосниците и разрушила комина и част от покрива им, и те вярваха, че Бог ги наказва за злото, което вършат на хората.

Тази жена беше от евангелска харизматична църква и твърдеше, че е новородена и кръстена със Светия Дух. Господ ме предупреди, че тя се е разболяла, защото е изневерила на мъжа си. Когато ѝ казах, тя отговори, че това не е вярно. Дори обвини мъжа си, че не тя, а той ѝ е изневерявал. Господ ми каза името и професията на мъжа, с когото е прелюбодействала. Тя отново отрече. Тогава се молихме за прошка на греховете ѝ и аз заповядах на демона на рака да я напусне. В тоя момент почувствах, че невидимият противник ме изрита силно в коремната област. Разбрах, че като повярвах на лъжите на болната, попаднах на територията на врага. Тръгнах си, като им казах, че докато тя не изповяда греха си, няма да се моля за нея. Прибрах се у дома.

На другия ден пристигнаха синовете ѝ. Те казаха, че са бизнесмени и ако Бог изцели майка им, ще се покаят и ще дадат средства за Божието дело. Отговорих им: „Момчета, човеците не могат да поставят условия на Бога, а Бог поставя условията за изцелението на тежко болните и те са: искрено изповядване и оставяне на греховете. След известно време научих, че тази жена е починала.

* * *

Посетихме един болен от рак в болницата. Той беше вярващ, дякон от Божията църква. Господ ме предупреди, че се е разболял, защото е изневерявал на жена си. Видях го във видение, че седи на стол и на колената му е седнало полуголо младо момиче. Той каза, че това не е вярно. Като не исках да попадам отново на територията на врага и да получавам от него ритници, отказах да се моля за изцелението му и напуснах болницата.

Веднага след като съм напуснал, започнала жестока криза с повръщания, които го задавяли. Лекарите и сестри се спуснали да го спасяват. Когато останали насаме с брата, болният признал и казал, че е изневерявал на жена си и то много пъти. Кризата веднага престанала и лекарите като се върнали, казали: „Овладяхме положението“. Този болен също почина, макар за него да се молиха много християни от няколко църкви.

Някои ме питат: „Защо този човек, след като призна греха си, Бог не го изцели?“

Защото като излъга, направи не само мен лъжец, но направи и Бога лъжец, който ми беше казал истината за него. Той се опита да изкуси Светия Дех и загина като Ананий и Сапфира.

* * *

Сестра Янка доведе при мен един военен летец, който се чувствал много зле. Светият Дух ми откри, че той ще се разболе от рак и ще умре, защото изневерява на жена си. Казах му откровението, а той отговори: „Е, да де, обичам да задирям жените“.

Един брат от Божия църква донесе дреха да се молим за едно момиче, което вярвало в Бога, но се отклонило от вярата, сега било тежко болно и лежало в болница. Молихме се за офицера, молихме се и за момичето. Тогава сънувах сън, че се намирам в предверието на ада и там чакат мъжът и момичето. Попитах този, който стоеше пред вратата на ада: „Тия защо са тука?“, а той отговори: „Защото тя е блудница, а той прелюбодеец“.

Офицерът се разболя от рак на лимфите и почина. По-късно сестрата ми разказа, че имал жена като ангел и две дечица като ангелчета, но духът на прелюбодеецния го погуби.

Един ден дойде братът от Божията църква, който искаше да помогне на болното момиче и ни разказа, че като ѝ занесъл помазаната дреха и я помолил да се покае и да приеме дрехата с благодарност, тя го помолила да потърси и да доведе при нея един неин приятел. Той го намерил, но тогава имаше карантина и не бил допуснат до болната, а братът беше сириец и като чужденец го пуснали. И той отишъл при

нея. Изведнъж, както си говорели, тя започнала на вика със силен глас: „Ужас, ужас, ужас...” и така издъхнала.

ВЛАСТ ОТ БОГА

Веднъж, като четях Евангелието от Матей: „И като повика дванадесетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеряват всяка болест и всяка немощ” /*Матей 10:1*/ и разсъждавах дали тази власт е еднаква с изцелителните дарби, които се практикуват обикновено чрез молитви за изцеление, Светият Дух ми каза: „Давам ти власт над кандидат-студентите. За когото кажеш да влезне в университета, ще влезне, и за когото кажеш да не влезне – няма да влезне”.

Въпросът за кандидат-студентите никак не ме интересуваше и понеже имах напълно неутрална позиция, може би точно затова Светият Дух ми даде власт в тази част от живота на някои хора.

Познавам две приятелки от Петдесятната Евангелска църква – А. и Л. Веднъж срещнах А. близо до Подуенската гара и тя ми каза, че кандидатства. Похвали се, че взема отлична диплома и е много добре подготвена. Попитах я какво е състоянието на приятелката ѝ Л. Тя с пренебрежение ми отговори, че Л. също кандидатства, но има по-нисък бал и е слаба по математика, където А. ѝ помага, но Л. не може да възприема и едва ли ще влезне в университета. Тонът на превъзходство на А. ме накара да взема в сърцето си тайно решението и да кажа: „Господи, Л. да влезне в университета, а А. да остане за догодина”. Нищо повече не съм мислил или казал, нито съм се молил по този въпрос.

Срещнах други две приятелки – Е. и Ф. Те също са вярващи, от Баптистката църква. Когато ме осведомиха, че са кандидат-студентки, аз им казах: „Пожелавам ви още тази година да бъдете студентки”. Е. се зарадва и каза: „Благодарим ти. И друг път си ни пожелавал добри неща и те са се изпълнявали”. А Ф. смутена отговори: „Ех да, но моята характеристика...” Тогава пак тайно в сърцето си казах: „Господи, Е. да влезне

в университета, а Ф. щом като мисли, че нейната характеристика е по-важна и по-силна от Бога – да не влезне”. Ф. беше по-силната ученичка, изглеждаше и по-духовна, знаеше много добре Светото Писание, а Е. беше нова във вярата.

След известно време срещнах А. и тя разочарована ми каза, че не са я приели, а нейната по-слаба приятелка Л. е приета. А. се съмняваше да не би Л. да я е наклеветила, че е вярваща и по този начин да е отпаднала. Тогава ѝ казах: „За да не си студентка сега, аз съм виновен”. Не знам за какъв ме е помислила, но отношението ѝ към мен рязко се промени в отрицателна посока. Следващата година А. също бе приета за редовна студентка.

От другите две приятелки Е. беше приета, а Ф. – не. На следващата година срещнах Ф. и я попитах: „Вярваш ли, че нашият Бог е по-силен от твоята характеристика?” Тя се усмихна и каза: „Разбира се, че вярвам”. Тогава ѝ казах: „Кандидатствай тази година и ще те приемат”. Така и стана. И когато тя разказваше по какъв чуден начин Господ бе наредил приемането ѝ, изведнъж се обърна към мен и ме попита: „А ти откъде знаеше, че ще ме приемат?” Отговорих ѝ: „От Този, Който е по-силен от твоята характеристика”.

За другите кандидат-студенти всичко се изпълни положително, както им бях пожелал. Само тези два случая бяха отрицателни, но и те се изпълниха.

От случая с властта над кандидат-студентите разбрах, че разликата между властта, която Господ даде на апостолите и молитвените служби за изцеления е голяма. Когато човек има такава власт от Бога, той не се моли, а само издава заповеди в съответствие с Божията воля, т.е. да унижава горделивите и да ги смирява и да насърчава смирените и вярващите.

Оттук идват разочарованията на някои вярващи, които имайки дързост, издават заповеди, но нямат власт. А Господ я дава, комуто желае.

ПЪРВОТО МИ ИЗЦЕЛЕНИЕ

Беше наскоро след като повярвах. Отидох на село при покойната сега леля Ана. Тя настояваше да се причастя. Говорила със свещеника и той казал да постя три дни и да отида да ме причасти.

Страдах от болки в стомашната област и щом започнах да постя, те се усилиха. Въпреки това не промених решението си.

Когато влезнах в църквата, видях, че беше почти празна. Заставах от дясната страна до една колона и наблюдавах какво става пред олтара. Болките вече станаха много силни и като че ли огън излизаше от устата ми. Видях как няколко жени и двама мъже запалиха свещите си и се отдръпнаха встрани. Една жена коленичи пред олтара и постави главата си на стъпалото. Така тя се молеше и въздишаше пред Господа. Това бе баба Мария, най-бедната жена в селото. Тя живееше с хромородената си дъщеря Ана в крайна сиромашия. И точно тя, най-бедната, бе коленичила в храма, молеше се за прошка на греховете си и очакваше да бъде причастена с Тялото и Кръвта на Господа Иисуса Христа. Гледах тази жена и мислено казах на Бога: „Господи, не знам кой ще влезне в Твоето небесно царство. Не знам дали и аз ще бъда там. Но за тази жена, баба Мария, съм сигурен. Тя толкова прилича на бедния Лазар и на каещия се митар”.

Точно в този момент почувствах, че върху главата ми се постави една невидима длан. Тя ме помилва леко напред, мина надолу по лицето и гърдите ми и се спря на стомаха. След това направи един кръг около стомаха ми и изведнъж като че ли измъкна нещо от него. Болката моментално престана и оттогава, около 40 години, не се е появявала.

След това свещеникът ми прочете разрешителна молитва и ме причасти с Тялото и Кръвта на Господа Иисуса Христа – моя Изцелител. Причастихме се само двамата с баба Мария.

След няколко дни, когато свидетелствах всичко това на приятелите си, те казаха: „Изцелението ти е станало от силното ти желание да оздравееш. Човешката воля върши чудеса”. Отговорих им: „Не, приятели, не. В момента на изцелението си дори не мислех за него, нито се молах, а само разсъждавах

върху Светото Писание и го сравнявах с живота”. Болно ми е за тези мои приятели, но какво да се прави – слепороденият не може да разбере какво нещо е светлината. Това може да стане, само ако прогледне с очите на вярата.

Има християни в България, които гледат на православните църкви не като на Божии храмове, а едва ли не като на дяволски капища. Това е голямо заблуждение на някои протестанти. Моето и много други изцеления в православните църкви свидетелстват, че Господ обитава на всяко място, където се призовава Неговото свято име. „И който се закълне в храма, кълне се в него и Оногова, Който го обитава /Матей 23:21/.

Веднъж, когато още не бях утвърден във вярата и нищо не разбирах, влязах на едно богослужение в храма „Свети Александър Невски”. След като постоях и послушах непонятната ми на църковнославянски език служба, напуснах храма и на стълбите многозначително заключих: „Празна работа”. През нощта сънувах, че се намирам точно там, на стълбите, гледам, че над мен във въздуха стои един голям Ангел с огнен меч в ръката си. Мечът гореше като горелка на окисжен. Той го вдигна над главата ми и рече: „Защо казваш, че в Божието име извършена служба е празна работа?” Събудих се уплашен. Същия ден трябваше да прекараме един електрокар между две предприятия. Аз бях на електрокара, а един камион ме теглеше. По пътя из нанадолнището в местността „Земляне” скоростта се увеличи и електрокарът започна да се мята ту на една, ту на друга страна, като се повдигаше ту на едните, ту на другите колела и едва не се обърнах. Свирих с клаксона, но шофьорът не чуваше. Минувачи започнаха да му дават знаци и да вкат и той намали. Разбрах, че това е „мечът на Ангела”. Когато стигнахме в предприятието и камионът спря, аз насочих електрокара към една стена и пак си казах, като слизах: „Ангелът ме пощади”. Точно в този момент шофьорът изведнъж подкара и електрокарът полетя към стената. Хората се развикаха и той спря, само на няколко сантиметра от нея. Оттогава не смея да кажа за която и да е служба, извършена в която и да е църква, деноминация или дом в Божието име, че е „празна работа”. Нека всеки си вземе поука.

РАК НА БЕЛИЯ ДРОБ

Сестра Милка доведе на службата своя роднина, която плачейки, ни разказа, че мъжът ѝ Йордан е болен от рак на белия дроб и утре, понеделник, ще бъде опериран. Тя поиска от нас да се молим операцията да бъде успешна. Молихме се и помазахме неговата дреха, която му беше занесена още същата вечер.

Сутринта болният казал на лекарите: „Не може ли да се отложи операцията, понеже се чувствам много по-добре?“ Прегледали го на рентгена и открили, че образуването е намаляло. На снимката то било колкото чиния, а сега имало големината на яйце. Отложили операцията. След около месец болният бе изписан и замина за родния си град Якоруда.

Три години по-късно, когато пастир Димитър Куличев излезе от затвора, посетихме с него Якоруда. След богослужението една сестра ни покани на обед. Тя ни назоваваше по име, но аз си мълчах, за да не я обидя, че не я помня. Бях я забравил. Когато отидохме у тях, тя ни представи на мъжа си, че ние сме хората, които сме се молили за неговото изцеление. Поправих я, че ние сме само едни от хората, защото и много други са се молили за него.

Той беше възрастен човек, пенсионер. Благодарил на Бога за изцелението. Каза, че когато бил болен, се задушавал при най-малкото усилие и не можел да ходи, а сега ходел в гората за дърва и вършел всякаква селскостопанска работа, работел из двора и къщата си.

Между другото той ни разказа, че след като се разчуло за неговото изцеление, в дома му пристигнали двама поляци. Те го убеждавали да се откаже от изцелението си, защото не било от Бога. Те знаели, че ние не сме били истински свидетели на Йехова и изцелението му не било от Бога. Той нямал знания от Светото Писание, но им отговорил, че Бог е добър, а дяволът – лош, и че болестта е зло, а изцелението – добро. Значи изцелението е от Бога, а болестта от дявола. Няколко часовете им увещания не се увенчали с успех и „свидетелите на Йехова“ си отишли неудовлетворени.

Обяснихме му, че това са членове на една еретическа секта, чиято задача е да приобщи християните към старозаветната еврейска религия. Тази цел евреите са си поставили още в първия век на Христовата вяра и продължават да я преследват и до днес, като създават стотици и хиляди религиозно – еретически секти. Но както не са успели до днес, така няма да успеят и занапред. Според Писанията Църквата Христова и Израил ще станат едно, но тогава, когато евреите повярват, че Иисус е Христос. Пророк Исаия пророкува, че израилският народ ще се роди в един ден. Разбира се, тук става въпрос за духовно новородение */Исаия 66:8/*.

Някой е казал, че Бог е логика и хармония. Брат Йордан не е имал знания, но желязната му логика, го е защитила от еретиците. Следователно Бог го е защитил.

В края на 1992 година една неделя бях във Велинград. Вечерта брат Боре дойде от Якоруда, за да ме вземе и откара в София. Когато се настаних в колата, жената, която седеше до него, ми рече: „Брат Пешо, ти изцели мъжа ми Йордан от рак на белия дроб”. Отговорих ѝ: „Горко на мъжа ти, ако аз съм го изцелил”. Но тя упорстваше: „Да, Бог го изцери, но чрез твоята молитва”. Казах ѝ: „Много хора се молиха за него и Бог чу молитвата ни. Ние сме инструменти, но лекарят е Бог. Ако инструментите са чисти, Той ги употребява, ако са нечисти, взима други инструменти. Но кой инструмент може сам да се очисти? И така, славата е само на Бога.”

НАЙ-БЪРЗО РАЗВИВАЩИЯТ СЕ РАК

Молахме се за Светлана, младо момиче, за което светилата на българската медицинска наука бяха казали, че ще живее не повече от пет години. Обявихме верижен пост, но през втората седмица, двама се обезвериха и отпаднаха. На тяхно място застъпиха майката и лелята на Олга. Прогнозите на лекарите за младото момиче не се изпълниха.

Разболя се Олга. Решихме да застанем и за нея във верижен пост, но не ни достигаха двама души. Майката на болната гласно разсъждаваше: „Боже мой, толкова много братя и сестри, а да не можем да намерим седем души за верижен пост”.

След няколко дни срещнах родителите на изцеленото момиче и споделих тревогата на тази майка. Те не знаеха, че тя и сестра ѝ бяха постили и се бяха молили за дъщеря им, но веднага се включиха във верижния пост. С този случай Господ ни показва как доброто, което хората тайно вършат, Той го връща отново при тях.

Олга бе оперирана от професор Киров с диагноза рак. След операцията диагнозата бе потвърдена чрез посеви върху мишки. Установени били разсейки на двадесет сантиметра от мястото на операцията и определили втора операция. Професорът попитал майката дали има други деца, като ѝ дал да разбере, че дъщеря ѝ е обречена. След това ѝ обяснил, че този вид рак е най-опасният и най-бързоразвиващият се от всички видове, които са над седем хиляди.

Няколко дни преди втората операция посетих болната и я попитах иска ли в молитвената група за изцеления на болни да се молим върху нейна дреха, която да бъде помазана с масло в името на Господа Иисуса Христа. Тя отговори: „Разбира се“, но много изпитателно и уплашено се вглеждаше в очите ми, като се стараеше да разбере дали наистина състоянието ѝ е фатално, защото диагнозата се криеше от нея, но тя бе образован човек и не можеше да не се досети за състоянието си. Погледнах я в очите, усмихнах се и казах твърдо: „Не бой се! На повече от 450 места в Библията Бог казва на хората чрез светите пророци и апостоли: „Не бой се!“ След молитвата и помазването на дрехата ѝ от пастир Димитър Куличев, за изненада на всички, се установи, че не е необходима втора операция. Химиотерапията бе отменена, а отпускът по болест от шест месеца бе съкратен на един месец. Болната бе изцелена и се завърна в семейството си и на работното си място. Сега живее и работи в чужбина.

Наскоро след изцелението ѝ, молитвената група в Първа евангелска църква бе разпръсната по заповед на Държавна сигурност и дейността ѝ бе прекратена. Пастир Димитър Куличев бе изпратен в затвора, а срещу мен бяха направени най-малко десет опита да бъда убит. Защо? Това могат да отговорят само антихристите от бившата Държавна сигурност. Ако това не сторят сега, на страшния Божи съд непременно

ще им се наложи да го сторят. Моля се за тях да се покаят, защото знам, че след смъртта им, ако умрат непростени и непокаяни, душите им ще отлетят директно в ада. Това, което са извършили против мен от сърце им прощавам, но за другите си нечестиви дела трябва да искат прошка от Всемогъщия Бог – Творец, Господар и Съдия на всички човеци.

КАРЦИНОМА – РАК НА СТОМАХА

Един неделен ден бях закъснял за сутрешните служби, но реших да мина през центъра, за да се срещна с някои братя и сестри. Срещнах две сестри, които, като ме видяха, започнаха да се смеят. Доближих се и ги попитах:

– Защо се смеете?

– Току що попитах сестра Валя, не знае ли къде мога да те намеря, а тя те посочи и рече: „Ето го, идва насреща по тротоара срещу нас” – отговори сестра Къна.

– Сигурно не е случайна тази среща. Трябвам ли ви нещо?

– Братовчедката на мъжа ми е болна от рак на стомаха. Лично аз прочетох диагнозата на болничния лист. Изписаха я и казаха на мъжа ѝ, че наближава краят ѝ. Цялата ѝ коремна област е като вкаменена. Има силни болки. Отслабна много. Вече не може да става. Всичко повръща. Търсех те, за да отидем при нея и се молим за изцелението ѝ.

– Тогава да вървим.

– Ако Господ я изцели, ще се прослави името Му между всичките ни роднини, които вече очакват смъртта ѝ. Нейното изцеление може да стане причина мнозина да повярват и да спасят душите си.

– Вярвам, че Господ ще я изцели, но мнозина да повярват – съмнявам се. Сатана така е заслепил очите на хората в този свят, че те виждат Божествените изцеления и пак не вярват. Чудят се с какви ли не лъжи да си ги обяснят. Сега най-важното е изцелението на болната, а щом Господ започне едно дело, Той го върши докрай и съвършено. Със спасението от смъртта ще дойде и спасението на душата, стига да вярват.

– С майка си вярват по православному.

– Важното е да вярват, че Иисус Христос е Господ, че Той, Божият Син, е умрял на Голготския Кръст за моите и техните грехове.

Когато пристигнахме в дома на болната, заварихме я да лежи на леглото и да охка. Там бяха майка ѝ и синът ѝ. Седнах на стола до главата на болната и я попитах:

– От какво мислиш, че си болна?

– От лошата болест. Отдавна си мислех, че ще се разболея от нея и ето, че се разболях. Лекарите казват, че не съм болна от тая болест, но аз не им вярвам.

– Не бой се. Всички болести са лоши, но Господ Иисус Христос ги лекува. Той е универсален Лекар за всички болести и за всички времена. Вярваш ли, че Господ Иисус Христос е Син Божий?

– Вярвам.

– Вярваш ли, че е роден от Дева Мария и Светия Дух?

– Вярвам.

– Вярваш ли, че е бил разпнат на кръст и е умрял за греховете ни?

– Вярвам.

– Вярваш ли, че е възкръснал от мъртвите?

– Вярвам.

– Вярваш ли, че Той ще дойде втори път, за да съди живи и мъртви?

– Вярвам.

Веднага усетих с духа си, че в последното не вярва и затова я попитах:

– Струва ми се, че в нещо се усъмни.

– Да, в последното.

– Трябваше да кажеш, че се съмняваш или не вярваш. Като те изцели Господ, ще повярваш и няма да се съмняваш и в последното. Има ли човек, когото да мразиш?

– Има. Мразя една жена.

– Защо?

– Казаха ми, че мъжът ми ми изневерява с нея.

Сестра Къна и брат Иван се изсмяха и той рече: „Как си могла да повярваш на тия лъжци?” Тогава ѝ казах:

– Повтаряй след мен: Господи Иисусе Христе, моля Те да благословиш тая жена с изцеление на тялото, спасение на душата и с всякакви духовни и материални блага, от каквито се нуждае.

След като повтори горното изречение, отново я попитах:

– Сега мразиш ли я?

– Почти не я мразя.

– Сега ще се молим за прошка на греховете ти, и ако си спомниш някой грях, казвай в мислите си: „Господи, прости ми този грях!“ След молитвата за прошка на греховете я попитах:

– Има ли някаква промяна?

– Поолекна ми. Стана ми много леко, но болките пак са си същите.

– След малко и болките ще се променят.

Пристъпихме към молитвата за изцелението ѝ. Положих ръка върху главата ѝ и помолих нашия Господ да я изцели. Същата сутрин бях имал откровение, че ще се молим за една тежко болна жена. Светият Дух ми бе заповядал да я предупредя да не се докосва до прясно мляко, закупено от магазините и да я помажа с масло в Господното име. Това бе първото помазване, което щях да извърша, затова пристъпих с голям страх. След молитвата прочетох от посланието на апостол Иаков /5:14-16/, молихме се за освещение на маслото и я помазах в името на Отца, Сина и Светия Дух. Сестра Къна имаше видение по време на помазването. Тя каза, че стоята се изпълнила с някаква особена, виолетова светлина.

– Промениха ли се болките?

– Да. Наистина има промяна.

– Както боли зъб преди и след като бъде изваден?

– Нещо такова. Болката е като претръпнала.

– Не бой се. Вярвай, че си изцелена. Опитай се да станеш от леглото.

Цветанка се надигна, изправи се до леглото, като притискаше с ръце коремната си област. Тя беше много изтощена – един скелет, облечен в дрехи. Бавно тръгна из стаята и излезе навън. Майка ѝ се вгледа в мен с широко отворени очи и рече:

– Това тя не можеше да направи. Тя не можеше да се изправи.

– Но сега може, защото Господ е жив. Не бой се, дъщеря ти ще оздравее и ще живее.

Когато се върна в стаята, попитах я дали се храни, а тя отговори, че нищо не е могла да преглътне, а всичко повръщала.

Тогава ѝ казах:

– Отсега нататък ще ядеш всичко, каквото ти се яде, с изключение на прясно мляко от магазина. Ако можете, снабдявайте се с мляко от някои хора, които отглеждат крави, овце или кози, но от магазина не употребявай. Можеш да живееш и без прясно мляко. Това не е само мое мнение, а откровение от Светия Дух. Бог е вложил едно невидимо устройство в тялото на човека, което ни подсказва каква храна ни е необходима. Липсващите в тялото ни елементи се намират в онези храни, които най-много ни се ядат. Ако усетиш, че от някои храни не ти е добре – отбягвай ги. Не всичко е полезно за всички. Старай се повече да се движиш. Излизай в градината, а после и навън, но усетиш ли умора, спирай и се връщай. Ти си изцелена, но си много изтощена и за възстановяването ти е необходим един по-дълъг период.

След една седмица роднините на Цветанка дойдоха в молитвеното събрание за изцеление на болни и съобщиха, че Цветанка се чувства много добре, храни се нормално и дори яла пържола. Тя чувствала в отделни участъци от коремната си област някакви особени тръпки, като електрически ток, но приятни, след което участъците омеквали, а тръпките се премествали на други места. Това продължило, докато цялата ѝ коремна област омекнала.

Когато отново я посетих, тя беше в кухнята. Пържеше кюфтета и принасяше на масата, на която седяха нейни роднини. В разговора една от жените каза:

– Како Цеце, ти си оздравяла от силното си желание да оздравееш.

– Глупости – рече ядосан Иван. – Кой тежко болен няма силно желание да оздравее? Но всички ли оздравяват?

– Цветанке, кажи ни истината – попитах аз, – кой те изцели? Тя наведе глава до масата и без да я повдига, със силно зачервено лице, твърдо отговори:

– Аз знам, че Господ ме изцели.

Всички се умълчаха и се замислиха.

По-късно Иван ми съобщи с недоволство, че голяма част от роднините на Цветанка са атеисти и мнозина работят в УБО. Те разпространили из село Герман, където тя живееше, лъжата, че при нея идвал някакъв билкар, който ѝ дал билка, от която тя оздравяла.

– Не се дразни. И билките Господ ги е сътворил.

– Така е. Аз не отричам лечебните свойства на билките, но те с лъжите си пречат на хората да повярват. А колко други болни има, които Бог може да изцели, ако повярват? Като пречат на болните да повярват, те стават техни косвени убийци.

– Ще пречат и ще лъжат, защото са от дявола, който е баща на лъжата и човекоубиец.

При разпити в Държавна сигурност един от следователите ме попита: „Кой ти е дал право да миросваш? Ти да не си владика?“ Свещеници и евангелски пастири ме обвиняваха, че нямам право да полагам ръце и да се моля за изцеление на болни. Архимандрит Серафим забрани на някои православни християни да ме поздравяват. В милицията ме заплашиха, че ще ме изпатят в затвора, защото без да съм получил медицинско образование и без да съм назначен за лекар от Министерството на здравеопазването, съм лекувал болни. Отговорих им, че не съм излекувал нито един човек дори от хрема. Аз се моля, а Бог ги изцерява. На това ми отговориха: „Бог не може да лекува болни, защото Той не съществува.“ Само евангелският пастир Кирил Йотов веднъж ме спря и ме попита:

– Ти, брат Пешо, на колко години си?

– Току-що навърших петдесет.

– Думата презвитер, преведена на български, означава старейшина. Първите християни са удостоявали с това звание всички мъже, които са навършили петдесет години и пряко се ръководят от Светия Дух. Ти си точно такъв и затова Господ ти е казал да помажеш Цветанка. Не се съобразявай с недоволството на пастирите, свещениците и милицията. Дяволът изпълва свещенослужителите със завист, а милиционерите не разбират, и каквото им нареди Комитетът по вероизпо-

веданията, това вършат. И тъй, ако мислиш, че някой е за помазване, помазвай го.

След няколко месеца Цветанка Харизанова се възстанови напълно. Теглото ѝ се повиши с 12 килограма. Когато минавала пред ТЕЛК, един от лекарите ѝ казал: „Няма и следа от твоето заболяване, но ти даваме още отпуск до пълното ти възстановяване.“ Цветанка изживя и радостта на новороденото. Тя свидетелства, че само като помисли думата Бог, гърдите ѝ се разширявали и цялата се изпълвала със силата и радостта на Светия Дух. След като посетила богослуженията в различни църкви и религиозни общества, най-много ѝ харесало служението в Петдесятната евангелска църква в квартал „Хаджи Димитър“ и там посещаваше богослуженията заедно с майка си и сестра си, които също се покаяха и приеха Господ Иисус Христос за свой Спасител.

Въпреки че по време на боледуването ѝ на всички болнични листове, епикризи и документи диагнозата е била карцинома, след изцелението на Цветанка от Бога, лекарите смениха диагнозата ѝ, може би по заповед на атеистичните си ръководители, които в никакъв случай не са били съгласни да се прослави живият Бог, мислейки, че могат да Го излъжат.

След около три години сънувах сън. Видях, че пет-шест души, облечени в черно, влизат в дома на Цветанка. Един от тях криеше под черното си наметало голям нож. Имах чувството, че това са лоши хора, дошли да убият изцелената. Разказах съня на роднините ѝ, но никой не обърна внимание.

Една група християни започнаха да се събират в дома на Цветанка. Между тях имаше и хора с пророчески дарби и видения. В началото на месец май 1986 година посетих дома на Иван, където бяха събрани на молитва. Един от пророците ми каза, че трябва да полагам и помазвам с масло с лявата ръка, защото видял видение, че от небето се спуска светъл лъч и се влива в лявата ми ръка. Аз действително чувствах сила в лявата ръка, но когато той заговори, усетих, че силата премина в дясната ми ръка, затова станах и положих не лявата, а дясната ръка върху болните жени, като не се съобразих с неговото наставление, а повярвах, че Господ ме предупреждава, да не му вярвам. Тогава той се ядоса и каза,

че Господ ще ме унищожи, както е унищожил Бранхъм, който също не се съобразявал с откровения, давани му чрез други хора. Отговорих му, че доколкото знам, Бранхъм е бил убит при инсценирана автомобилна катастрофа от пияни мексикански терористи, затова, че не се е покорил и поклонил на лъжехристи – предполага се, че може би са били масони.

Наскоро след това Цветанка се разболяла отново. Завели я при брат Стефан в гр. Казанлък. Той ѝ казал, че е изцелена и болестният дух вързан, но като вързано птиче я кълве отново по стомаха. Казал ѝ, че тя не е болна, а това са само симптомите на болестта. Братята и сестрите я заплашили да не прави „негативни изповеди“ и да не казва, че е болна. Започнала да употребява прясно мляко от магазина, тъй като „пророците“ ѝ казали, че не бива да се плаши от него. Пък и неудобно било да взимат мляко от селяните, тъй като те го предавали срещу храна за животните.

Тук искам да предупредя всички, които имат онкологични заболявания, че Светия Дух ме предупреди няколко пъти, че в промишлено обработеното прясно мляко се поставят химически елементи, които са канцерогенни, т.е. причинители на туморни образувания. Предназначението им е да се опази млякото от прокисване. Когато разказах това пред вярващите, две сестри, едната от които е фармацевтка, потвърдиха, че не само млякото, но и саламите съдържат консерванти и антиоксиданти, които са канцерогенни. Слагат се в саламите, за да запазят свежия им вид.

Болестта на Цветанка се върна. Повикаха ме да се молим отново за изцелението ѝ, но ме обвиняваха, че не разбирам учението на доктор Йон Ги Чо, а роднините ѝ бяха обезверени. Кой бе ограбил вратата им, след като бяха видели такова чудно изцеление? Повторихме молитвата и помазването, но изцеление не се получи. Малко преди Нова година Цветанка почина.

Аз вярвам, че тя е между вечно живите и „няма да умре во веки“ /Иоана 11:26/, защото повярва в Господа Иисуса Христа. Но също така вярвам, че тази малка група хора, облечени в черно, които се вмъкнаха в дома ѝ и я объркаха, както и

всичките им сътрудници и господари, ще получат праведна отплата, ако не се покаят.

Няколко думи за „негативните изповеди“. Напоследък по евангелските църкви се разпространява едно учение, че ако някой каже, че е болен, ще допусне болестния дух да се настани в него. Ако Господ го е изцелил и го заболи нещо, а той каже истината, имало опасност болестта му да се върне. И понеже някои така вярват, така се и получава – според страха и вярата им.

Представете си, че сте болен и отивате на лекар. Когато лекарят ви пита какво ви боли, вие отговаряте: „Чувствам се отлично“. Няма ли да ви помисли за луд? Наистина има хора, които постоянно роптаят и виждат само негативното в живота и изгарят от желание хората да ги съжаляват, като дори се хвалят с това колко много болести имат, вместо с Господа да се хвалят. Такива хора постепенно започват да вярват, че болестите им са неизлечими и ги поставят по-високо от Всемогъщия Бог.

Вярата в положителните чувства, мисли и декларации никога не е била вяра в Бога и лъжата, че се чувстваш отлично, когато си болен, няма да може да те изцели. А пък изповядването на истината, че си болен и имаш болки не може да затрудни Всемогъщия Изцелител, ако вярваш в Неговите обещания, защото Той казва: „Аз съм Господ (Бог твой) целител твой“ / *Исход 15:26*/. Той е много по-велик от нашите положителни или отрицателни мисли, емоции и декларации, които са усилия и действия на плътта. Те може да имат голямо значение за психологическата обработка, внушение и самовнушение, с които се занимават източните религии, но без вяра в живия и възкръснал Господ Иисус Христос не струват пукната пара.

Преди изцелението си Цветанка направи негативна изповед, като заяви, че е болна от „лошата болест“, има болки в корема, нищо не може да яде, а всичко повръща и въпреки това Господ я изцели. При повторното заболяване, тя не смееше да каже, че нещо я боли и въпреки това умря. Какви други доказателства искат онези, които криво тълкуват това учение.

Смъртта на Цветанка не разколеба вярата ни в свръхестествените Божествени изцеления, в Неговата всемогъща

сила, милост и вярност на словото Му. След нейната смърт Бог извърши нови изцеления, на които съм свидетел.

ПОМНЕТЕ ЛОТОВАТА ЖЕНА

Една неделя вечер, преди изцелителното събрание в Първа евангелска църква, дойде сестра Ани Петрунова и ме помоли да отидем при тежко болна от рак жена в жилищен комплекс „Младост 1», блок 74. Тя се обадила по телефона като плачела и молела за помощ с думите: „Ани, умирам. Болките са адски. Състоянието ми е страшно. Моля те, направи нещо за мен.” Тръгнахме с брат Петър Петров и сестра Ани, а в последния момент и Пламен Иванов реши да дойде с нас. По пътя Ани караше колата и се молеше на глас: „Господи, смили се над Павлина. Тя е болна от рак и умира, но за Тебе, Господи, това няма никакво значение, защото лекуваш всички болести и възкресяваш мъртви.” Когато влезнахме в дома на болната, тя се бе успокоила след инжекцията и сега, като се ръкуваше с нас, се отпита да се усмихне. Лицето ѝ беше тъмножълто. Атмосферата бе напрегната. Роднините ѝ ни гледаха уплашени. Без да знам защо, започнах разговора по най-необикновен начин:

– След като Господ Ви изцели, лекарите, които знаят диагнозата Ви, непременно ще Ви попитат: „Кой Ви изцели?” Не е необходимо да разказвате с подробности – кои и кога са се молили за Вас. Само кажете: „Господ ме изцели”, това е достатъчно. Ако Ви попитат как, отговорете им: „Чрез вяра и молитва”.

Пламен си помислил: „Брат Пешо започва работата си отзад напред. Нека бъде изцелена, пък тогава да говорим за свидетелството ѝ”, но не се обадил.

Предполагам, че съм изговорил тези думи, подбуден от Светия Дух, за да се разпръсне всяко съмнение относно изцелението ѝ.

Докато разговарях, Ани продължаваше тихичко да се моли.

След като разменихме по няколко думи за обещанията, които Бог е дал на вяращите за спасението на душите им и

изцелението на телата им, и разбрах, че мъжът ѝ и синът ѝ са невярващи, а майка ѝ и дъщеря ѝ – вярващи, помолих ги да си поискат прошка един от друг и вярващите да останат, а невярващите да излязат от стаята на болната. Другите коленичиха, а аз се изправих до нея и положих ръце. След кратка молитва за прошка на греховете ѝ и изцеление на тялото ѝ, брат Петьо я помаза с масло в Господното име.

Разказах им съня, който бях сънувал тази сутрин, че точно в техния дом промушвам с меч голям звяр и го убивам, но чух глас, който ми каза да стоя по-настрана от този дом.

Когато си тръгнахме, отново им напомних, че след като бъде изцелена, не бива да се страхуват, нито да се срамуват от това, че Господ я е изцелил, но да не вдигат излишен шум около изцелението ѝ.

След няколко седмици Павлина дойде в молитвеното събрание за изцеление на болни в Първа евангелска църква и заяви, че след молитвата на пети февруари в нейния дом кризите са престанали и тя не е имала повече никакви болки. Храни се нормално и се чувства добре. Има само някакво смущение в краката и се чувства като свързана. Лицето ѝ бе променено. Жълтият цвят бе изчезнал. Павлина се усмихваше и не можеше да скрие радостта си.

След още няколко седмици, една сутрин у нас се позвъни. На прага стояха Павлина и майка ѝ Параскева. Разговаряхме почти цял ден. Между другото те ми разказаха следното: Двете се молили за изцеление, но нямало никакъв резултат. Направили всичко, каквото им казали православните християни: водосвет, маслосвет, откупване на литургии, четене на Василиевите молитви, молитви върху дрехи, но изцеление нямало. Тогава майката се помолила така: „Господи, изпрати ни Твои служители, които са по-силни от нас в молитвата, за да ни помогнат“. Пламен беше колега на Павлина – работеха като конструктори. Той знаел за истинското ѝ състояние, но се страхувал да ѝ заговори за Божествените изцеления, тъй като мъжът ѝ бил комунист и работел в същото предприятие. Това значело, че може да бъде уволнен и да остане без работа, а имаше четиричленно семейство. Когато разбрал, че при операцията само е отворена и затворена, а после

изписана, за да умре у дома си, решил да рискува. Свързал Ани с Павлина. Ани довели нас, а ние сме донесли Божиата сила за изцеление.

– Не нам, не нам, а на Божието име отдавайте слава – прекъснах ги аз.

– И все пак чрез вас дойде Божието благословение в нашия дом. Бог да ви благослови – опитваше се да ни похвали сестра Параскева.

– Бог има на разположение винаги и навсякъде хора, чрез които да го направи, стига да се намерят такива, които да го повярват, приемат и оценят.

Тогаваша заговори Павлина:

– Преди да се моля за мен, имах ужасни болки. Знаех, че диагнозата ми беше рак и напълно ми беше ясно какво е състоянието ми. След молитвата на пети февруари кризите и болките моментално престанаха и изчезнаха. Когато отидох да взема изследванията си, при лаборантките се бяха събрали няколко медицински сестри. Имаха почивка и те закусваха и шумно разговаряха. Лаборантката ме попита: „Вашите предишни изследвания бяха много лоши, а сега са отлични, кой Ви изцели?“ Отговорих само с една дума: „Бог“. Като че ли падна бомба. Всички млъкнаха и ме гледаха учудено. Взех резултатите от изследванията си и отидох при доктор Бобчев, който беше ме оперирал. След като ги разгледа, той също ме попита: „Павлина, Вие сте много добре, кой Ви изцели?“ В кабинета му имаше негови колеги и аз си помислих, че ако кажа, че Господ ме е изцелил, щях да го поставя в неудобно положение. Той трябваше да вземе отношение върху моето изказване. Отговорих му, че той ме е изцелил. Нищо не ми отговори, но почувствах, че е недоволен от отговора ми. Когато се прибрах у дома и прекрахих прага, за да влезна в апартамента, изведнъж почувствах, че всички симптоми на заболяването се върнаха и започва ужасна криза. Веднага грабнах телефона и поисках кабинета на доктор Бобчев. Обади се самият лекар. Казах му: „Доктор Бобчев, Павлина се обажда. Преди малко Ви излъгах. Господ ме изцели“. В този момент ме изпълни Божиата сила и аз разпалено заговорих. Казах му, че способностите му на отличен хирург са

му дарба от Бога. Почувствах, че той поема и гълта думите ми. Покани ме да отидем с мъжа ми у тях на гости. Отговорих му, че е по-добре той да дойде у нас със съпругата си. Когато пристигнаха и седнаха на трапезата, той рече: „Не се учудвам, че Господ те е изцелил. Моята майка е вярваща“. Обясни ми, че е имало много разсейки по вътрешните ми органи. Възнамерявал да изреже всичките ми вътрешни полови органи, но сега се радвал, че не го е направил, защото вече нямало никакви разсейки и изследванията ми били отлични. По време на операцията си помислил: „Има ли смисъл да продължавам? Тя не може да бъде спасена“. Не знам дали не се лъжа, но ми се стори, че съпругата му е недоволна от това, че прославяме Бога. Не съм сигурна дали тя му е повлияла или го е било страх да не заговоря и в болницата за Бога и така да го поставя в неудобно положение, но при следващата ни среща той се държа много студено с мен.

– А какво стана с химиотерапията? – От ИСУЛ ме потърсиха, но мъжът ми каза, че се отказваме от нея. Попитали го кой ще поеме отговорността за последствията и той отговори: „Аз съм съпругът на Павлина и поемам отговорността“. Сега съм му много благодарна. Искам да кажа и за болките в краката. След молитвата в Първа евангелска църква получих подобрение, но когато брат Цецо се молеше за изцелението на краката ми и каза: „Сега я изцели, Господи“, аз не повярвах, че това ще стане точно сега. Когато се прибирахме, мъжът ми забелязал, че съм много по-добре, защото съм бързала пред него по стълбите, което преди не можех да направя. Като влезнахме в апартамента, синът ми ме посрещна с думите: „Майко, ти изглеждаш много добре!“ Изведнъж почувствах, че съм напълно изцелена и съвършено здрава. По радиото свиреха ръченица. Започнах да играя и всички ме гледаха радостни и учудени. Когато музиката спря и аз престанах на играя, изведнъж почувствах, че краката ми отново са свързани. Разбрах, че Господ ми дава урок. Ако бях повярвала на думите на брат Цецо, изговорени в молитвата му, точно така щях да бъда изцелена, но поради неверието и съмнението ми болките в краката се върнаха.

Разказах им какво се бе случило в един дом в град Ямбол. По време на молитва Светия Дух казал на една сестра да посочи дете, което не познава и да каже думите: „Господ Иисус Христос ти подарява зрение. Прогледай!“ Тя се вгледала в очите на детето. Сторило ѝ се, че то гледа. Помислила, че този глас не е от Бога и замълчала. Когато свършила молитвата, детето изведнъж извикало: „Виждам, виждам! Виждам ви всички!“ Но след това заплакало. Отново тъмнина се спуснала пред очите му. Колко много губим, когато се съмняваме и сме непослушни. Библията казва: „...защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, издигана и размятана от вятъра; такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа“ / *Иаков 1:6-7*/.

– Така е – рече Павлина, – но нали и вярата е дар от Бога.

– Както вярата е дар от Бога, така пък съмнението ни се внушава от дявола и затова трябва да му се противим като на зъл дух. Светият Дух чрез апостол Иаков казва: „И тъй, покорете се Богу; опълчете се против дявола, и той ще побегне от вас“ /*Иаков 4:7*/.

Господ винаги е готов да ни помогне и изцели, но само ако отидем при Него с пълна вяра и смирение... Ако се съмняваме, нищо няма да се получи, защото ще има противоречие с думите Му, които току-що ви цитирах. Светият Дух пази авторитета на Светото Писание и нищо няма да направи, което да е противно на него. Той иска от нас да свидетелстваме за делата Му, за да се укрепи вярата и на други човеци, които имат нужда от изцеление. Нашето свидетелство не е нужно на Бога, а на нашите ближни, които имат същите или подобни нужди и Господ много ги обича. Ние не знаем кога Той ще ни срещне с някой човек, за когото близките му денонощно викат към Бога: „Господи, привлечи го към Себе Си“. С един от тях Бог Ви е срещнал и Вие добре сте сторила, че макар и от страх да не се върне болестта Ви, сте му свидетелствала за Господа Иисуса Христа. Това е Вашият лекуващ лекар.

– Но защо на следващата среща той се държеше студено? Това означава, че не е повярвал.

– Когато му се обадохте и му казахте, че Бог Ви е изцелил, какво почувствахте?

– Почувствах голяма радост.

– Винаги, когато изпълняваме Божията воля, Светия Дух ни изпълва с голяма радост, защото радостта е плод на Св. Дух. Затова и аз, като Ви слушам да свидетелствате за Вашето изцеление, радвам се заедно с Вас и на колкото повече хора кажете за чудното си изцеление, на толкова ще занесете радостта. А колкото за това, че някои няма да повярват, не се безпокойте. Един игумен изпратил монасите да проповядват Евангелието по близките на манастира села. Те се върнали разочаровани, защото малцина повярвали. На другия ден игуменът им определил по една малка площ – да я разкопаят и засеят с жито. Когато площите били засети, той им дал по един сърп и им казал: „Ожънете житото, което засяхте!“ „Как ще го ожънем, ние едва сега го посяхме и то още не е поникнало. То трябва да поникне, да порасте, да изкласи, да узрее и чак тогава може да бъде ожънато“ – казал един от монасите. „Така е и с царството Божие – рекъл игуменът. – Вчера вие го посяхте в душите на хората, остава да поникне и узрее и тогава ще бъде пожънато“.

Инженер Павлина Барковска се завърна жива и здрава на работното си място и в семейството при мъжа си и двете си деца.

След време сънувах, че се намирам в техния апартамент. Предложиха ми стол на терасата и аз седнах. Някой отзад силно ме блъсна и аз полетях надолу заедно със стола.

На пети февруари Павлина ме покани на гости по случай чудното и божествено изцеление. Разказах им съня, а те се чудеха какво ли ще означава.

На първи октомври неизвестни убийци се опитаха да ме изгорят с електрически ток от 400 ампера и 1000 волта напрежение, които пуснаха на електрическото табло в реактора на пети енергоблок в АЕЦ „Козлодуй“, когато работех на него. Само секунди ме спасиха. Сутринта бях предупреден насън, че тези, които са предизвикали смъртта на леля ми Ана Мачканова и братовчед ми Цветан Захариев Цветанов, ще се опитат да ме убият, но няма да успеят, защото Господ ще ме избави. Благодаря ти, Спасителю мой! След няколко дни напуснах Козлодуй, завърнах се в София и посетих Павлина.

Тя ми разказа, че на втори октомври, един ден след опита да ме изгорят, е почувствала в тялото си, че болестният дух на рака я обсебва. Какво се бе случило в този ден? Пламен ми разказа, че в негово присъствие и за негов ужас Павлина започнала да разказва виц против Бога. Когато останали насаме, той ѝ направил забележка, а тя му отговорила: „Още когато започнах да разказвам, усетих, че нещо ме обсебва, поисках да спра, но вече не можех“.

Болестта отново се връща с разсейки по вътрешните органи. Това е доказателство, че ракът е болестен дух, който обсебва човека след извършването на смъртен грях. Някой ще попита: „А защо хора, които вършат смъртни грехове и дори непростими грехове, са живи и здрави?“ На този въпрос ни отговаря Божието слово: „Греховете на едни човечеци са явни и ги предварят в съд, а на някои отсетне се явяват“ */I Тимотей 5:24/*. Това означава, че хора като Павлина, които са извършили смъртни грехове и са наказани – и греховете и наказанията им са явни, а другите, чиито грехове ще се явят отпосле, ще бъдат наказани в деня на Страшния Божи Съд.

Павлина отново постъпва в болница и е оперирана от д-р Бобчев, който сега изрязва всички вътрешни полови органи и очиства всички разсейки, според думите на Павлина. Лекарите ѝ казват, че стомахът, тънките и дебелите ѝ черва са подпухнали и запушени от мехури, като при някакво страховтно вътрешно изгаряне. Мехурите се пълнят с вода, запушват червата ѝ и подуват стомаха. Започнахме борба с пост и молитва за ново изцеление, но някой така добре беше обработил и настроил Павлина и мъжа ѝ против мен, че те на нищо от това, което ми откри Светия Дух, не повярваха. А неверието в Божиите откровения дава ужасни плодове.

По време на молитва видях във видение, че ми се показва кутия сладолед. Казах им, че трябва да яде сладолед, за да премахне възпалението в стомаха и червата. Мъжът ѝ ми отговори, че вместо сладолед ще ѝ купи боза.

Като пътувах в автобус No 313 леко съм задрямал и виждам, че две женски ръце правят палачинки с мармалад. Ръцете посипват от малко шише бял прах върху мармалада и аз чувам: „Отрова“. След това ръцете увиват палачинката

и я подават на болната Павлина. Духом разбирам, че тя напълно се доверява на тази, която я отравя, и много я обича, а убийцата е любовница на нейн близък роднина.

Павлина ми каза, че има намерение да се лекува с рафинирана газ. Господ ясно ми откри, че Жени Робева и племенничката ѝ Дора увещават болната да приеме това лечение, но то ще я изпрати в гроба.

Павлина ми отговори, че откровението е вярно, но Жени и Дора били изключително духовни сестри и тя е решила да пие рафинирана газ, която Дора ѝ изпратила от Австрия чрез сестра Жени. Тайно се помолих, ако има опасност за живота ѝ, Господ да не ѝ позволи да я пие. Следващата вечер ми разказаха, че когато мъжът ѝ доближил лъжичката до устата ѝ, изведнъж започнала да повръща и не могла да я изпие. След известно време, като се успокоила, той отново влязъл при нея, като криел шишето с газта. Но още когато бил при вратата, тя отново започнала да повръща и те се отказаха от намерението да се лекува с рафинирана газ. Тайно благодаря на Бога, като се радвах, че една атака на дявола е отбита.

На 15 януари имах откровение, че три нечисти духа я атакуват, като се крият в роднините ѝ. Когато разговарях с дъщеря ѝ, тя се разплака и каза, че гледа на карти и е участвала в спиритични сеанси. Призна, че страда от страхова невроза. Павлина се опита да я защити, като излъга, че това не е вярно, но момичето искрено се покая, донесе ми картите, които аз по-късно изгорих. Молихме се за развързването му и след няколко дни ми казаха, че вече не се страхува – безпричинният страх бе изчезнал, а с него и един от нечистите духове.

Поисках да говоря и със сина им, но не ми позволиха. Съпругът ѝ ми рече: „Това не са окултни духове, а младежки лудории. Не е необходимо да говориш с него“. Не можех да настоявам, макар много добре да разбирах, че вършат зло против себе си и сина си.

На 21 януари, около шест часа сутринта, по време на молитва видях в ясно видение, че висим на перилата на техния балкон, който се намира на 15 етаж. С лявата ръка държа Павлина, а с дясната съм се хванал за парапета на

терасата. Тя пък се държи с лявата ръка и така висим във въздуха. Властен мъжки глас пита: „Павлина, обещавах ли, че кракът ти няма да стъпи повече в „Доктор Лонг“?“ Тя отговаря: „Обещавам“. Веднага невидима сила ни повдигна, ние прекрачихме парапета и се озовахме в тяхната стая. Тогава гласът пак попита: „Убеди ли се, че в „Доктор Лонг“ се подвизават убийци?“ Тя отговори: „Убедих се“. Отново видях водна чаша пълна със сладолед.

Вечерта им разказах видението, като с радост очаквах, че тя ще изпълни обещанието и Бог непременно ще я изцери. Павлина рече: „Притисната съм...“ но сатана чрез устата на мъжа ѝ я прекъсна: „Не може да направи такова обещание“. Чувствах, че беше готова да обещае и се намира на крачка от ново Божествено изцеление, но се повлия от думите на мъжа си и рече: „Не мога да направя такова обещание. Не, не мога да си представя да се разделя със сестрите от „Доктор Лонг“, които постят и се молят за моето изцеление. Отказа да яде и сладолед. Каза ми, че вместо сладолед, този път ще пие хума и ще се налага с нея.

Когато видях видението, в мен се запали вътрешен огън и радост, че Павлина ще направи това обещание и ще бъде изцелена. Тази радост винаги гори в мен, когато болният изповяда вяра или изплаче за извършените от него грехове, или изповяда смъртните си грехове и обещае, че занапред ще внимава в живота си, или обещае да изпълни откровенията, които Светия Дух му дава чрез мен. Същата радост чувствам, когато свидетелствам на хората за моя Бог и те ме слушат с вяра. Но когато те не вярват или кажат, че това, което казвам не е истина, радостта ми се сменява с мъка. Отговорът на Павлина замени радостта с мъка и аз разбрах, че те не вярват и неверието им ще я погуби.

Сънувах, че съм поканен на банкет. Дълги маси, отрупани с плодове, храна и бутилки. Излизам от банкетната зала и тръгвам по течението на Стъргленската река. Тя е малка, може да я прескочи и дете. От лявата страна на реката има вада, по която някога е текла вода за воденица, но сега има само тиня. В тинята е затънала Павлина. Тя изважда единия

си крак, но затъва с другия и така продължава с голям труд да върви из тинята. Казвам ѝ: „Защо се мъчиш? Стъпи наляво или надясно, на здравата почва, и готово – ще се измъкнеш. Тя гледа в краката си и не иска да ме послуша, а продължава с голяма мъка да изважда краката си от тинята и пак да потъва в нея. Само на десет сантиметра наляво или надясно почвата е здрава. Чудя ѝ се защо не иска да ме послуша. Поглеждам назад и едвам успявам да ѝ извикам: „Бягай!“ Огромна вълна помита богато наредената банкетна зала. Хвърчат плодове, столове, маси и хора. Като стена водата минава покрай мен и отвлича Павлина.

Тълкуванието оставям на „учителите“, които успяха така да обучат Павлина, че тя да не ме послуша, но да остане в тинята и да бъде отвличена от наводнението, за което говори Господ Иисус Христос: „И всеки, който слуша тия Мои думи и ги не изпълнява, ще заприлича на глупав човек, който си съгради къща на пясък; и заваля дъжд, и придойдоха реки, и духнаха ветрове, и напяха на тая къща, и тя рухна, и срутването и беше голямо“ /Матей 7:26-27/.

Съвременните книжници и теоретици на християнството си въобразяват, че тези думи на Спасителя се отнасят само до писаното слово Божие, но не и за говорещото слово Божие, което идва чрез Светия Дух.

Веднъж заварих Павлина да говори по телефона с една сестра, която ѝ казала да не вярва в никакви сънища, видения и откровения, а само на Божието Слово. Взех Библията и я попитах вярва ли на това, което пише в нея, защото там е записано Божието слово. Тя отговори, че вярва. Разтворих Библията и започнах да чета от книгата на Иова: „Бог говори веднаж и, ако това не забележат, още веднаж: на сън, в нощно видение, когато сън наляга човеците, във време, кога дремят на леглото. Тогава Той открива на човека ухото и запечатва Своего наставление, за да отведе човека от някое предприятие и да отстрани от него гордостта, за да отведе душата му от пропаст и живота му от поражение с меч. Или бива вразумяван с болест на постелката си и с люта болка във всичките си кости – и животът му се отвръща от хляба, и душата му – от обичаната храна. Плътта на него изчезва, тъй че не се

вижда; костите му, които се не виждат, се подават. Душата му се приближава към гроба, и животът му – към смъртта. Ако има у него Ангел – наставник, един от хиляда, за да показва на човека правия му път, Бог ще се умилил над него и ще каже: освободи го от гроба; Аз намерих откуп. Тогава тялото му ще се освежи повече, отколкото на младини; той ще се върне към дните на младините си. Ще се моли Богу, и Той ще бъде милостив към него; с радост поглежда лицето му и възвръща на човека праведността му. Той ще гледа люде и ще казва: „грешил съм и кривил съм правдата, и не ми е въздадено; Той освободи душата ми от гроба, и животът ми вижда светлина“. Ето всичко това Бог върши два-три пъти с човека, за да отведе душата му от гроба и да го просвети със светлината на живите” /Иов 33:14-30/.

Павлина ме слушаше внимателно. Когато спрях да чета, тя рече: „Значи Бог прави това с човека два-три пъти. Той вече го направи два пъти с мен и може да го направи и трети път?”

– Разбира се, че може и иска да го направи, ако изпълниш Неговото условие – рекох аз, като почувствах, че изповядването на вярата ѝ в това Божие слово за изцелението отново запали огъня на радостта в мен.

Тя лежеше замислена. Наблюдавах я и разбрах, че в душата и се води духовна борба. Усетих как съмнението надделява и тя попита: „А ти молил ли си се Бог да ти открие дали сънищата, виденията и откровенията ти са от Него?” Огънят и радостта отново угаснаха. Отговорих ѝ: „От опит знам, че като mine известно време, тогава се разбира, че са от Бога. Преди това можем да вярваме и да помагаме или да не вярваме и да пречим за изпълнение на молитвите ни”.

Тя изпъшка и рече: „Толкова много откровения, че се обърквам и не смея нищо да направя. Всеки идва със своите наставления и откровения, и мисли, че съм задължена да ги изпълня, но не мога”.

Това беше последният ни разговор. Състоянието ѝ се влоши много и мъжът ѝ повика Бърза помощ. Лекарите решиха да я откарат в спешна хирургия. Асансьорът се повреди и спря. Ако вярвах на водене чрез обстоятелствата, щяха да разберат, че медицината няма да ѝ помогне, но може би си

мислеха, че някой умишлено е спрял асансьора. Живееха на 15 етаж и се наложи да я пренасят през покрива до другия вход, в който асансьорът работеше. Когато я качваха в колата, аз стоях настрани. Сестра ѝ дойде при мен и рече: „Трябвало да направи някакво обещание, за да я изцери Господ, но не можела. Аз мисля, че това е краят“. Помислих си: „Твоята вяра е дотук“, но ѝ рекох: „Докато човек диша – има надежда“.

Сега Павлина и мъжът ѝ вярваха, че изцелението ще дойде чрез лекарите. В това няма нищо лошо, ако над лекарите поставеха Бога и вярваха в Неговите думи, защото ако Бог не помогне, напразно се трудят лекарите. Ако най-опитната, най-знаещата, най-способната и даровита професорка от най-реномирания институт по онкология беше болна от болестта на Павлина, със своите знания и опит би ли могла да си помогне? Вярвам, че всеки разумен човек би отговорил: „Едва ли“. И ако някой друг се надява на нейните знания и опит, а пренебрегва Бога, едва ли ще получи изцеление. Словото Божие казва: „Престанете да се надявате на човек, чието дишане е в ноздрите му, защото какво знае той“ /Исаия 2:22/.

Директорът на Института по онкология в град София се разболя от рак. Братя и сестри го посетиха и му предложиха да се молим за изцелението му. Той отговорил, че не вярва в Божествено изцеление, а повече вярва на вътрешната мобилизация на организма. След тази декларация доктор Мушмов почина.

Посетих доктор Чавдар Драгойчев, който беше болен от рак на червата. Каза ми, че е направил над три хиляди сърдечни операции и вярва, че Бог е сътворил човека. През цялото си следване в Москва четял Библията, която накрая подарил на академик Туполев, който също бил вярващ, но според него Бахай бил по велик пророк от Господ Исус Христос и той се надявал повече на Бахай. Каза ми, че ще ме потърси след завръщането си от Франция, където заминава за доуточняване на диагнозата, но веднага след завръщането си той почина и Бахай не можа да му помогне. Бахай е реформатор в исляма и може да е пророк, но е човек и то мъртъв, а Господ Исус Христос е жив Бог. Разликата е огромна.

На 30 януари, по време на молитвата за Павлина, сестра Сашка видя във видение един мъж да стои на кръстопът. Той вдигнал ръката си като регулировчик преди да смени посоката. Видението беше изтълкувано, че Бог ще даде изходен път, като промени състоянието ѝ и тя бъде изцелена или почине. Брат Цвятко Джонгов имаше видение, че Павлина е заобиколена плътно от жени. Една ръка им дава знак да се отстранят. И когато те се отстраняват, оказва се, че между нея и жените имало дяволи, които я биели и измъчвали. Появил се някакъв огън, който ги разпръснал. Той вярваше, че след постъпването ѝ в болницата тя ще бъде изолирана от лъжеучителките, които пазеха дяволите около нея и Бог ще я изцери.

Павлинините роднини знаеха, че в църквата „Д-р Лонг“ по-стят и се молят за изцелението ѝ, но тайно от тях, пред мен някои сестри говореха, че Бог няма и не бива да я изцери, а по-добре било за нея да съкрати мъките ѝ. Да постиш и да се молиш за изцелението на някого и в същото време да говориш наляво и надясно, че Бог няма да го изцери, нима това е вяра? Ако Павлина беше тяхна дъщеря, майка или сестра дали така щяха да постъпят? До каква степен има заслепени християни можем да разберем от следния случай. Когато се молехме за изцелението на Светлана, една група „вярващи“ поканили баба ѝ Запряна в един дом да се молят. Те ѝ обяснили, че ако Бог изцери внучката ѝ и тя остане жива, след изцелението си щяла да натрупа много грехове, затова предложили да се молят Бог да я прибере. Те започнали точно така най-усърдно да се молят, а бабата коленичила и само повтаряла: „Боже, да бъде волята Ти“. Когато научих това и срещнах една от жените, която имаше син на годините на Светлана, попитах я: „Искаш ли да се молим за сина ти, Господ да си го прибере, за да не трупа повече грехове?“ – тя жестоко ми се разсърди и вече не ме поздравяваше. Защо? Мнозина ме питат, защо Бог искаше от Павлина да обещае, че кракът ѝ няма да стъпи повече в методистката църква „Д-р Лонг“. Не знам защо, но вярвам, че не е без значение. Ето няколко предполагаеми причини, според мен:

1. Майката на Павлина е православна християнка, а Павлина посещаваше евангелската методистка църква и по този въпрос

между тях са възниквали много спорове и кавги. Възможно е майка ѝ в гнева си да е казала: „Ако кракът ти стъпи в „Д-р Лонг“, проклета бъди.“ Една от Божиите заповеди казва, че ако слушаш баща си и майка си ще ти бъде добре и ще живееш дълго на земята. Подразбира се, че ако не ги слушаш, няма да ти бъде добре и няма да живееш. Светия Дух, Който пази авторитета на Божието слово, не може да направи нищо за изцелението ѝ, докато тя не послуша майка си и не се смири.

2. Видението за убийците в методистката църква „Д-р Лонг“ подсказва, че там се крият престъпници. Общуването на Павлина с тях я прави съучастница и има опасност да погине душата ѝ, която е по-ценна от тялото.

3. Възможно е в същата църква да се подвизават истински убийци на християните – антихристи, мафиоти, масони, сатанисти, терористи от КДС, КГБ и други участници в световната конспирация против здравето и живота на християните. Павлина изповяда пред мен, че болестта ѝ се е върнала на втори октомври, т.е. един ден след като направиха опит да ме изгорят с електрически ток в АЕЦ Козлодуй. Господ ми откри, че заповедта за убийството ми е издадена от масоните, с благословията на КГБ, които употребяват лъчево оръжие за избиване на активните християни. Бог обаче ще натрупа радиацията на главите им и на главите на потомството им, което се и изпълни след около три месеца с експлозията на АЕЦ в Чернобил, където загинаха около 5 милиона души. Ако Павлина има връзка с тях, тя ще вярва в Бога, но ще служи на дявола. А на такива отдавна е приготвено осъждането. И за да не бъде осъдена и тя, Бог иска да я изолира и отдели от тях.

4. С посещението си на тая църква и общуването с вярващите, възможно е Павлина да става волна или неволна информаторка на по-горе изброените антихристи. А предаването е грях за смърт.

5. Възможно е Господ с това да проверява послушанието и любовта ѝ към Него, тъй като тя беше Го похулила с разказването на виц против Бога. Възможно е този виц да е научила от някои лъжесестри и такова обещание щеше да бъде свидетелство, че тя обича Бога повече от тях. Господ Иисус Христос казва, че ако човек не намрази баща си и майка си и

дори собствения си живот заради Него, не е достоен за Него. Той намаза очите на един сляпороден и го изпрати да се измие на точно определено място. Ако слепият не беше послушал или беше се измил на друго място, нямаше да прогледне. Бог каза на Иисус Навин да обиколят стените на Ерихон седем пъти. Ако бяха ги обиколили шест пъти, те нямаше да паднат. Пророк Илия се моли седем пъти за дъжд. Ако беше се помолил пет пъти и беше се отказал, дъжд нямаше да има, но той вярваше на откровението, че иде дъжд. Пророк Елисей каза на Нееман да се потопи във водите на река Йордан седем пъти. Ако той беше се потопил по-малко от седем пъти във водите на река Йордан или бе се потопил във водите на друга река, нямаше да бъде очистен от проказата.

Всичко това са предположения, само Бог знае истината и ако човек вярва в Него и искрено Го обича с цялата си душа, с всичкия си разум и с всичките си сили, когато Бог изпрати някого от най-недостойните Си слуги с известие или заповед от Него, такъв човек ще разбере от Кого идва заповедта и ще се довери, защото Писанието казва, че любовта на всичко хваща вяра и няма да пита защо и за какво.

На 31 януари сутринта сънувах, че няколко вярващи пътуваме с трамвай и отиваме към „Пирогов“ на посещение при Павлина, където бе закарана спешно за операция. Намирахме се до Руски паметник. Бяхме насядали с гръб към прозорците. Пред нас имаше екран, на който се виждаше лицето на Павлина. То беше оранжево и главата ѝ – без коса. Тя гледаше към нас и шепнеше молитвата с устните си, но звук не се чуваше. Ани седеше от дясната ми страна. Тя рече: „За нея е по-добре да си премине“. В същия момент очите на Павлина се обърнаха и тя спря да мърда устните си. Главата ѝ се превърна в оранжева статуя. Помислих си: „Думите на Ани я убиха“. Чух думите: „Помнете Лотовата жена!“ Събудих се и погледнах часовника. Беше точно пет часа сутринта. Станах от леглото и се опитах да се моля за Павлина, но молитвата ми се спря. Разбрах, че е починала и затова се помолих за утешение на роднините ѝ.

Пламен ми се обади по телефона и ми каза, че тази сутрин в пет часа Павлина е починала.

Късно вечерта по време на молитва видях във видение, че влизам в църквата „Д-р Лонг“ и мисля да поздравя присъстващите с думите: „Здравейте, братя и сестри“, но вместо това от устата ми излезе думата „престъпници“.

Не знам кои са престъпниците, но съм сигурен, че ако не се покаят, няма да могат да избегнат осъждането си. Сигурно не е без значение и това, че сестрата, която я учеше да не вярва в никакви откровения, е починала в момента, когато са спускали тленните останки на Павлина в гроба. Ненапрасно Бог предупреждава в словото Си: „... недейте мнозина става учители, като знаете, че по-голямо осъждане ще получим“ /Иаков 3:1/.

Беше ли Божията воля Павлина и трети път да бъде изцерена от Бога? Аз вярвам и съм дълбоко убеден, че беше. Защо не оздравя? Отговор ни дава Господ Иисус Христос: „... поради вашето неверие“ /Матей 17:20/.

Изцеленията чрез вяра стават по законите на вярата и които искат да ги получат, не бива да пренебрегват тези закони.

Вместо да насочват вярата на болния към Бога, към Неговото Слово и Неговите откровения, някои „учители“ се стремят да му внушат да повярва в билка, рафинирана газ, хума, елексири или други лечебни средства и медикаменти, в чудотворци, лекари, професори и екстрасенси, насочвайки вярата му в лъжлива посока. Нито едно от тези неща не може да излекува болния от рак, ако Бог не му помогне.

Ракът е болестен дух, княз на много болести. Той се настанява в човека, когато последният или неговите родители и прародители до четвърто коляно са извършили смъртни или непростиими грехове. Ракът създава в тялото на болния свой организъм и започва борба за пълното му унищожаване. Този болестен дух може да бъде изпратен и от магьосници чрез черна магия за смърт върху хора, които са извършили смъртни грехове, но магьосниците нямат власт върху Божиите чада, чиито грехове са измити в кръвта на Божия Агнец, Господ Иисус Христос. Този демон не може да бъде изгонен от тялото на болния с билки, елексири, рафинирана газ, хума, радиоактивни елементи, облъчвания, химиотерапия, вътрешна мобилизация и други лечебни средства, защото нито

едно от тях не е в състояние да очисти и прости смъртни и непростими грехове.

Този демон на смъртта може да бъде изгонен от човека, само ако болният изпълни условията, записани в Светото писание, и те са: да се отрече от всяка наследствена обремененост; да изповяда смъртните си грехове, да се моли за прошка и да не ги повтаря; каквото може да поправи – да върне откраднатото; да прости на всичките си врагове и длъжници; да повярва на Божиите обещания; да повика църковните презвитери да се молят за неговото изцеление и го помажат с масло в Господното име, като положат ръце върху него; упълномощен от Бога християнин да върже и изгони княза на болестите, в името на Господа Исуса Христа.

За съжаление, има хора, и то искрено вярващи, които се молят на Бога да изцери болния, но със средство, билка или лекарства, които те са определили. Ако Господ ги послуша, надеждата на хиляди болни ще бъде насочена в лъжлива посока и те ще бъдат излъгани. Затова Бог никога няма да свърже името Си с подобна лъжа.

Безполезно е вярващите да се съсипват с пости и продължителни молитви, когато болният или роднините му отхвърлят единственото средство за опрощаване на смъртни грехове – Голготската жертва, Кръвта на Божия Агнец, Господ Исус Христос и когато не желаят да изповядат и оставят смъртните си грехове. Когато пък болният е извършил непростим грях, като хула против Духа Светаго, тогава никой и нищо не може да помогне.

Ако болният се смири, повярва, изповяда греховете си и ги остави, ако се моли за прощение и го получи с една радостна увереност и бъде развързан от демона на рака, тогава Светият Дух възстановява нормалните функции на болния организъм, като регенерира увредените клетки и органи. Това може да стане чрез прякото действие на Божията свръхестествена сила за няколко минути или дори секунди. Но може да бъде дадено откровение за лечебно средство, което да помага на естествената регенерация на организма. Това средство обаче не може да бъде универсално за всички видове рак, които са над седем хиляди. Трябва да помним, че стимулиращите

лечебни средства могат да действат само тогава, когато демонът на рака бъде изгонен от тялото и разрушителното му действие – прекратено. Туморното образуване може да бъде изрязано, изгорено или отстранено чрез химически елементи, но ако болестният дух е в тялото на болния, той ще образува нови тумори.

Някои „учители“ учат, че щом Бог е изцерил някого, Той никога няма да позволи болестта, от която е изцерен, да се върне отново. Случаите с Цветанка, Павлина, Иван от Стара Загора, Димитър от Търговище, Димитър от Карнобат и др. показват, че такива учители лъжат. Техните твърдения противоречат на Иисус Христовите думи: „... ето, ти оздравя; недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо“ /*Иоана 5:14*/. „Когато нечистият дух излезе от човека, минава през безводни места, търсейки покой, и не намира; тогава казва: ще се върна в къщата си, отдето излязох. И като дойде, намира я празна, пометена и наредена; тогава отива и довежда други седем духа, по-зли от себе си, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото...” /*Матей 12:43-45*/.

Изгоненият от Павлина нечист дух се върнал в нея, когато тя започнала да разказва виц против Бога.

Божествено изцереният винаги трябва да помни по-горе цитираните думи на Господа Иисуса Христа, които да го държат буден. Когато е бил освободен от нечистия дух и изцерен, неговата къща т.е. сърцето и тялото му, са били очистени и подредени, но празни. И за да не бъде сърцето му празно, то трябва да стане жилище на Триединния Бог. Как? Като се установи двойна връзка между човека и Бога. Когато четем Свещеното Писание, ние слушаме гласа на Бога, а когато се молим, ние говорим на Бога. Това общение ни очиства от всеки грях и Бог ни дава право да се наречем чада Божии, в които живее Божият Дух, т.е. къщата ни вече е пълна. И когато се върне нечистият дух и погледне в къщата, отдето е излязъл, и види, че тя е пълна със Светия Дух, той не ще може да влезне, защото Този, Който е изпълнил къщата, е много по-силен от него. Пастир Бонке казва, че ако човек пусне в неговото сърце да живее Господ Иисус Христос, когато дяволът дойде

и почука, Иисус ще го посрещне с думите: „Какво искаш?“, а дяволът ще отговори: „Извинявай, объркал съм адреса. Не знаех, че в това сърце живее Господ“.

Господ затова ни връща от смърт в живот, за да бъдем Негови служители и Негови деца. И като Му служим, ще помогнем и други хора да дойдат при Универсалния Лекар, Който ги чака, за да ги очисти от нечистите духове и изцери.

За съжаление, мнозина от изцелените се връщат отново в света и греха, които отварят вратата на сърцата им за дявола. Не забравяйте, че той е човекоубиец!

МОЕТО ВТОРО ИЗЦЕЛЕНИЕ

В един период от живота си мислех, че Бог лекува само чрез пряката сила на Светия Дух и че Неговото слово е само Светото Писание, т.е. писаното Слово Божие. От тази болест боледуват много християни и особено от протестантските, евангелски общества, които заявяват: „Словото и нищо друго“.

Има такива, които спят върху Библията и постоянно носят Евангелието във вътрешния си джоб, като се надяват, че по този начин ще бъдат опазени и изцелени, защото носят в себе си Словото, което е Бог. Посетих в провинцията един евангелски пастир, който беше болен от рак. Той не приемаше съвети от никого. Напълно и безрезервно уповаваше само на: „Писано е...“. Стените на стаята му бяха окичени с цитати от Библията за Божествени изцеления. Той изповядваше, че Господ непременно ще го изцери. Въпреки голямата му вяра и упование на писаното Слово Божие, той не бе изцерен, а почина, макар че за него се молиха много християни от много църкви, които също вярваха и изповядваха, че Господ ще го изцери. Неговата смърт предизвика сътресение в душите на мнозина.

Еврейските книжници и фарисеи също страдаха от тази болест, от която Господ Иисус Христос искаше да ги освободи, като им каза: „Изследвайте Писанията, защото вие мислите чрез тях да имате живот вечен. И те са, които свидетелстват за Мене“ */Иоана 5:39/*. Освен писаното Слово Божие от

Мойсей и пророците, Бог свидетелствува за Своя Син чрез гласа и откровенията на Божия Дух, както по времето на апостолите, така и днес. Когато евреите обвиняваха Иисус, че нарушавал Писанията, Той ги укорил с думите: „И пратилият Ме Отец Сам засвидетелствува за Мене. А вие ни гласа Му някога сте чули, ни вида Му сте видели” /*Иоана 5:37*/.

Продължителното ми боледуване ме извади от заблуждението и аз от опит разбрах, че освен писаното слово Божие има и говорещо Божие Слово, често отхвърляно от съвременните книжници и теоретици на християнството.

Една вечер през лятото на 1976 година, когато бях коленичил в църквата в квартал Хаджи Димитър и се молах, почувствах като че ли някой нанесе два последователни удара с нож в гърба ми. Болките бяха остри, режещи, но моментално престанаха. Обърнах се и видях точно зад мен една редица мъже, които стояха прави с отпуснати ръце и се молеха. Когато се завърнах в къщи и се съблякох, видях, че на гърба на ризата ми има две дупчици с диаметър около пет милиметра, които бяха на разстояние една от друга на около двадесет милиметра. Същите дупчици и малко засъхнала кръв имаше и на потника ми. Не им обърнах повече никакво внимание и ги забравих.

Няколко дни след това сънувах, че се боря с една голяма, дълга няколко метра змия. Когато успях да смажа тялото ѝ и тя лежеше мъртва на земята, се доближих до главата ѝ доволен, че съм я убил. Точно тогава тя събра последни сили, рязко извърна главата си и ме клъвна по лявата ръка. След това отпусна главата си в прахта и аз разбрах, че малко преди да умре, змията успя да ме ухапе. Представях си как отровата и тече вече по вените ми и уплашен си мислех, че ще умра. Тогава се изправих до змията и казах на глас: „... ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди” /*Марка 16:18*/ . Така се събудих, без да разбирам, че действително отровата е вече в кръвта ми.

Започнах да чувствам болки в ръцете и краката. По вените ми като че ли течеше вряла вода. Остри режещи болки в областта на сърцето не ми позволяваха да спя. Зрението ми само за няколко часа силно намаля. Задушавях се и забеля-

зах, че това става поради спирането на дишането ми. Трябваше да мисля за вдишването и издишването, които правех с усилия на волята. Пантелей ме посъветва да мисля само за издишването. Когато направя пълно издишване, гърдите сами ще се напълнят с въздух, но това не се получаваше. Разбихах, че дихателният нерв отива към парализа, а това означава смърт.

Когато се опитаха да ми вземат кръв, спринцовките се запушваха, защото кръвта веднага се съсирваше. Кардиологът от IV работническа болница, като се подсмиваше и ме гледаше с някакво сатанинско злорадство, ми каза да се справя с нервите си. Неврологът след основен преглед записа в картоната ми: „Няма никакви данни за неврологично заболяване“. При него бях точно на обяд. Той отиде в съседната стая и като се увери, че няма никой, доближи се до ухото ми и тихо рече: „Напускай работа и си спасявай живота“. После бързо се отдалечи от мен и отиде в другата стая. Разбрах, че го прави, за да нямам възможност да изговоря каквото и да е – опасявал се е, че кабинетът му се подслушва.

В III градска болница ми поставиха диагноза „флеболия“ – възпаление на кръвоносната система, и ме „утешиха“, че болките в краката се дължат на равните ми стъпала. А те бяха равни, защото краката ми отичаха.

Подадох молба за напускане поради заболяване и отдалеченост. Близко 16 години работех в този завод и не ми е дотягала отдалечеността му, но сега прибирането ми от работа се превръщаше в кошмар. Задушавах се в автобусите и едвам издържах. Няколко дни след подаването на молбата получих две последователни заповеди за наказание. Мислех си: „Какво варварско отношение на комунистическите директори към работниците в социалистическа България“. Скъсах заповедите, за да не се настройвам враждебно и да не заприличам на тях. Председателят на Профкомитета доведе при мен един журналист от вестник „Вечерни новини“, който идвал, за да ме защити. След като му разказах защо напускам, той започна да ме поучава с високомерен тон. Прекъснах го с думите: „Вие за какво сте дошли при мен, да ме защитите или да си изкарате хонорара?“ Той си отиде, без да промълви нито дума.

Шест дни преди изтичането на тримесечното антирабочническо и античовешко предупреждение изпаднах в прединфарктно състояние. Извиканият от дежурния районен лекар екип на Бърза помощ, след прегледа ми, нареди да лежа на високи възглавници и да пия предписаните ми лекарства.

Заводската лекарка отказа да ми завери болничните, като ме обвини, че лекарите от Бърза помощ ми били приятели. Тази информация тя имала от директорите на завода.

На 4 февруари изтече срокът на предизвестие ми за напускане от работа, но трудовата ми книжка бе заключена в бюрото на директора и не ми я дадоха, докато не изтече едномесечният срок, в който бих могъл да се оплача. Уволнен съм по буква „Г“ като престъпник. Един от директорите ме изпрати с думите: „Ще те накарам като гладно куче да обикаляш оградата на завода!“ На 3-ти март, деня на Освобождението от османско робство, който тогава не се празнуваше, и аз бях освободен. Тодор Раев, член на заводското партийно бюро, ме попита: „Как се чувстваш?“ Отговорих му: „Чак сега разбирам, защо някои хора са жертвали живота си за свободата. Чувствам се свободен“. В трамвая пътувахме със Симето, мой колега. Той също беше болен и отиваше на преглед в болницата. Качи се негов познат и в разговора го попита: „Симо, къде работиш?“, а той му отговори: „В концлагер „6-ти септември“. Лежах вкъщи и се опитвах да се самоллекувам по съветите на Луи Куне, Кнайп и Петър Димков, но състоянието ми се влошаваше. Бъбреците почти спряха да работят. Средно урината ми беше между 100 и 200 млл на 24 часа. Бях предупреден насън: „Болен си от отравяне на кръвта и ако не вземеш мерки ще умреш. Пий дестилирана вода“ Същата сутрин дойде една сестра и ми каза като плачеше: „Трябва да ти кажа нещо, но ми е много мъчно да го кажа“. Прекъснах я: „Говори, не бой се!“ Тогава тя рече: „Господ ме изпраща да ти кажа, че ако не се лекуваш, ще умреш“.

На 21 април бях приет в Института за професионални заболявания с предполагаема диагноза „отравяне с тежки метали“. Започна ново изследване. Оказа се, че имам намалено зрение. Очната лекарка записа в картоната ми: „Необясними изменения на кръвоносните съдове в очните дъна.“ На

рентгеновата снимка личаха две петна с диаметър около 5 мм. Лекуващата лекарка ми каза, че те нищо не значат, тъй като са калцинирани.

В съновидение видях руса жена, която ми показваше написани на един лист елементи, с които съм бил отровен. Между тях бяха: олово, манган, мед, калай, желязо и др. Цялата страница беше изписана с метали. Тя обърна листа, за да видя и другата страница, която бе изписана с неметали. Русата жена ме попита: „Какво си правил? Да не си решил да калайдисваш кръвоносните си съдове и вътрешностите си?” По-късно видях тази жена в лабораторията. Тя работеше като лаборантка и сигурно е била добър човек, но аз не се възползвах от откровението, за да ѝ поискам изследванията.

Един от лекарите ме извика в кабинета си и в присъствието на свой колега ми каза: „Преди известно време изписахме болен като теб. На епикризата му писахме, че е здрав и трудоспособен, подписахме се всички лекари и ръководители. Когато той напускаше болницата, падна в коридора пред вратата на моя кабинет и умря.” После взе картоната ми и го показва на другия лекар с думите: „Може ли един работник, който е работил в едно предприятие 16 години и е ползвал през това време само 17 дни болнични, да е симулант, както някои искат да ме убедят?” След това ме хвана за ръката, заведе ме при лекаря, натисна безименния ми пръст с нокътя си и така стояха и гледаха отпечатъка. Дълго време мястото не се изпълни. Тогава той каза: „Е-е-е?”, а аз си помислих, че го пита: „И тоя ли да го изпишем с невроза, че е здрав и трудоспособен?” На дванайстия ден от постъпването ми в болницата сънувах епископ Антоний. Той влезе в лабораторията, разбута епруветки и шишета и ядосан се обърна към мен: „Махни се от тук, че ще те уморят”. Същата сутрин имаше визитация, на която присъстваха студенти-медици. След визитацията болните изскочиха навън. Малко по-късно се върна един от студентите, наведе се над мен и прошепна: „Измъквайте се оттук, защото ще Ви ликвидират”, обърна се и бързо напусна стаята.

На следващия ден дойде лекуващата лекарка и ми каза: „Нищо не намираме. Вие сте здрав и трудоспособен”. Като

си спомних съня и предупрежденията на лекаря и студента, бързо отговорих: „Тогава веднага ме изписвайте“. Тя ме погледна учудена и попита: „Но как ще живеете?“ „Не се грижете за това, Друг е промислил“. Тогава тя каза: „Ето, виждате ли, ядосвате се, значи сте болен от невроза“.

Напуснах болницата. Като слизах по стълбите видях голям плакат на стената: „За нас най-важното е здравето и трудоспособността на населението (Георги Димитров)“. Помислих си: „Как да ви вярваме и да ви обичаме, като делата ви са пълна противоположност на думите ви“. Едвам стигнах до спирката. Полека-лека пристигнах в районната поликлиника и без да им казвам, че идвам от болницата, ги помолих да ми направят изследване на кръвта и урината. Оказа се, че не съм чак толкова здрав и трудоспособен. На другия ден рано сутринта се позвъни. Аз лежах. Отвориха роднините ми. Влезе участъковата лекарка, д-р Филипова, и ми каза, че веднага трябва да постъпя в болницата, понеже изследванията ми били много лоши. Подадох и епикризата, в която пишеше, че всичките ми параклинични изследвания са в нормални стойности и аз съм здрав и трудоспособен. Лекарката я прочете, погледна ме, вдигна високо рамене, завъртя се кръгом и без да каже нито дума, напусна жилището ми. Мислех си: „Не може тия лекари, които са ми написали епикризата и само преди един ден са си сложили подписите под нея, да са чак такива некадърници. Това са варвари, убийци.“ Дойде ми мисъл да последвам примера на чеха Ян Палах – да се заляя с бензин и да се запаля в знак на протест против варварското отношение към хората в България. Помолих се на Бога и попитах какво да правя. Точно тогава в мисълта ми дойде един случай от живота на руския цар Петър I. Когато отишъл на фронта и командващият генерал го посрещнал с думите: „Ваше Величество, до един сме готови да умрем за Вас и за отечеството“, царят отговорил: „Глупак, не ми трябва умрели, а живи и то победители“.

Сънувах Васил Левски. Той ме среща при Народния театър и ми каза: „Мен ме обесиха турците, но ме предадоха българи. Внуците на моите предатели, мразят християните и по най-коварен начин избиват най-активните. Някои от тях

се намират в Художествената академия. Там зомбират ученици и студенти и ги водят към самоубийство. Те решиха да те убият. Смъртната ти присъда е одобрена от КГБ. Ела да те запозная с мъжете от „Епопея на забравените“. След това ме заведе в един тесен и тъмен коридор на ул. „Раковски“. В него имаше мъже строени в една редица. Левски посочваше всеки поотделно и казваше: „Волов, Бенковски, Хаджи Димитър, Караджата, Петлешков“ и т.н. Събудих се и си мислех: „Господи, защо са в тъмен коридор? Нима тия мъченици за националното ни освобождение не са на най-голяма почит на небето? Или може би всички са били предадени от дедите на днешните антихристи?“ Изведнъж ми просветна. Разбрах, че ако се самозапаля, ще бъда на почит като тях и като Ян Палах, но през вечността ще бъда в тъмнина.

Свети Дух ме възпираше от всякаква протестна дейност, но дяволът не ми даваше мира и за да ме накара да мразя атеистите ми напомняше всички унижения, коварства, вероломства, които те бяха извършили против мен. Един възрастен работник дойде при мен и ми каза: „Тия, дето те тормозят, са гадове. Нито те, нито бащите им са били някога работници. Това са лъжекомунисти. Аз им станах поръчител да ги приемат в партията и сега не мога да си простя. Проклети да са! Прокълни ги и ти“. Помислих си: „Пратеник си на сатана“. Но съветът му остана в сърцето ми. Няколко дни след като ми бяха пуснали безпричинни заповеди за наказания, срещнах директорите на една от алеите в завода, погледнах ги и казах: „Проклети бъдете!“ Единият разтърси главата си, като че ли го ударих с чук по нея, а другият рязко се обърна към мен и ме погледна с голяма злоба. Помислих си: „Този е окултист“. Веднага разбрах каква грешка направих. Изоставих учението на Господа Исуса Христа да прощаваме на враговете си и се върнах на старозаветното: „Око за око и зъб за зъб“. Вечерта се молих Господ да не допусне да се изпълни клетвата ми върху тях, защото може да ги погуби. През нощта сънувах, че стрелям срещу тях и се уплаших, че ще ги убия, но Господ ми каза: „Не бой се, извадих куршумите от патроните ти“. Още докато лежах, някаква сила ме караше отново да ги прокълна. Вместо това станах, взех лист и молив и написах имената на

всичките си врагове. Властен вътрешен глас ми рече: „Запиши и Калоянова“. Никога не съм имал нещо против тая жена или вземане-даване с нея. По това време тя бе партийна секретарка на завода и аз мислех, че дори не ме познава, но Светият Дух знаеше, че ме познава и е от враговете ми. Записах и нея и започнах да се моля за всеки един от тях, както Господ ни учи. Бурята в душата ми спря и настана чуден мир. Разбрах, че Бог ме освободи от духа на отмъщението. Изповядах пред един свещеник греха, че съм проклетел директорите, а той се усмихна и каза: „Не се притеснявай, те си го заслужават. Преди да стана свещеник работех в един завод. Като разбраха, че съм християнин, понижиха ме на първи разряд“.

През нощта сънувах, че се намирам в гробищата и там срещнах няколко военни и една жена. Попитах жената: „Къде ще бъде моят гроб?“, а тя ми отговори: „Ти не бързай. Най-напред започни с диетично хранене“. Там видях шест жени заровени до кръста в земята. Те пищяха и викаха за помощ, но никой не идваше да им помогне. Когато се приближих, видях, че на места главите им бяха загнили и разядени от страшни язви. Хванах една от жените и се опитах да я измъкна, но не можех да я помръдна. Тя като че ли беше циментирана в земята. Някои казват, че жените са символ на църкви или де-номинации в България. Ако е вярно, те са заровени в земята, понеже са затънали в гонене на материални интереси. Главите са техните ръководства, разядени от борби за църковна власт, кариеризъм, партизанства, доноси и предателства.

Няколко дни след този сън получих писмо от д-р Драмчев, който беше на лечение в Париж. Той ме съветваше да започна диетично хранене и ми препоръчваше да се свържа с Лидия Ковачева. Ако не бяха сънят и писмото, не бих се свързал с нея, защото бях чувал от вярващи хора, че общува с дъновисти и окултисти. Природолечителката ме прие много любезно и под нейно ръководство изкарах 45 дни без хляб, само на сокове, плодове и зеленчуци. Теглото ми намаля с 12 килограма, но силите ми се възвръщаха. През този период Светият Дух ме ръководеше с ясни сънища и видения, които точно се стараех да изпълнявам. Ето някои от тях:

- Видях строеж, в който бе вграден средно голям гранитен камък. От външната страна бе побелял като от силен удар. Чух глас, който каза: „Този камък си ти. Удариха те, но не те помръднаха. Ще изтребя децата и внуците на ония, които посегнаха върху теб”. Болен си от отравяне на кръвта, поради което са болни бъбреците и сърцето ти. Лекувай се и ще живееш.
- Както си лежах сам в стаята, чух нежен женски глас, който каза: „Излизай на разходка навън, но се пази от умора”.
- Сънувах, че Коста Велев ми казва: „Пий отваря от птиче просо. Има го по орниците, с него храня конете”.
- Сънувах, че някой ми казва: „Пий отваря от цвят на магарешки трън с разтворен в нея пчелен мед. Употребявай тикви – кестенки. На ден яж от четири до осем добре узрели домата. Не употребявай нито капка алкохол”.
- Сънувах, че се намирам на междуселски път и там прочетох на една табела: „За да оздравееш по-бързо, излизай често в планината и ходи бос из реката” – Свети Луи Куне.
- Сънувах, че се намирам пред „Пирогов” и ме подготвят за операция. Идва един древен войн и казва: „Легни по очите си, за да убия болестта, която е на гърба ти”. Легнах върху масата и извърнах главата си, за да го гледам. Той бе насочил едно копие, за да го заби в гърба ми. Затворих очи и очаквах болката от забиването на копието, но не ме заболя. Погледнах пак и видях, че изважда забитото в гърба ми копие и го вдига във въздуха, но болка пак не чувствах. Каза ми: „Ставай! Ти си изцерен!”
- Сънувах, че срещам една жена, която ми каза: „Пий отваря от шипки. Употребявай лекарството „Витаклейт”.
- Сънувах, че съм на централния пазар. Наредили сме се на опашка пред каса, от която всеки получава банкноти и валута срещу листче, на което е написан някакъв номер. Когато подадох моя номер, касиерът рече: „Ти нищо не печелиш”. Помислих си: „Господи, защо само аз не спечелих?” Тогава касиерът стана от мястото си и като ме гледаше строго в очите, каза със силен глас: „Но ти спечели, защото са ти простени всички грехове и

беззакония и точно след пет месеца ще бъдеш изцелен.”
Това бе на 5 януари 1980 година.

- Точно след пет месеца, срещу пети юни, сънувах, че се намирам в болница и една лекарка, облечена в бяло ми казва: „Изцелен си. Изписвам те. Заедно с теб изписваме един болен, изцелен от заболяване на ушите”.

Състоянието ми рязко се подобри. Вече можех спокойно не само да ходя, но и да тичам, за което преди не смеех да мечтая.

Сега добре разбирам, че ако директорите и комунистите в завода не бяха се озлобили против мен, не ме наказваха и унижаваха безпричинно, аз нямаше да напусна работата си, защото я обичах. А това означаваше, че щях да умра на работното си място, както умряха някои от колегите ми.

Седем години бях без работа, без стотинка социална помощ. Отказаха да ми заверят болничните листове, за да ме накарат „да обикалям завода като гладно куче”, но не успяха. Извинявайте, господа комунисти, но вече по никакъв начин не можете да ме излъжете и убедите, че античовешкото общество, ръководено от вас, е най-хуманното. Хуманен е само Бог, Който винаги се грижеше за мен и нито една вечер не съм си легнал гладен или лишен от нещо, от което съм имал нужда. Вие искахте да ме изпратите от живот в смърт, а Бог ме върна от смърт в живот. Кой е хуманен, вие или Бог? Благодаря ти, Благодетелю мой, Господи Иисусе Христе, задето плати цената на моите грехове и ме откупи от болестите. Не само вярвам, но знам, че Ти много ме обичаш и искаш от мен да простя на убийците и враговете си. Простил съм им и не им желая никакво зло, но не мога да им вярвам, докато не се покаят и не престанат да ни лъжат, че най-варварското общество било най-хуманното. Простил съм и на доносниците и предателите, които са писали доноси и клевети против мен, но не мога да ги обичам, ако не се покаят. Аз не вярвам да има на земята искрен християнин, който да обича Юда Искаротски. Обичат го само ония, които, обявявайки го за първия революционер, му направиха проект за паметник в град Тамбов – те са негови синове и дъщери и смятат доносничеството, предателството и убийството на ближния си за върховен дълг към господаря

си, човекоубиеца сатана. Господи, отвори духовните им очи, за да видят кому служат.

ИСТИНАТА ЗА ИЗЦЕЛИТЕЛНИТЕ СЪБРАНИЯ

Малка група християни от различни вероизповедания започнахме да се молим за изцелението на болни. Това беше през пролетта на 1983 г. Събранията ставаха в малкия молитвен салон на Първа евангелска църква в София, след неделното вечерно богослужение. За слава Божия и наша радост, Св. Дух изцери в името на Господа Иисуса Христа няколко, според медицината, неизлечимо болни. Още след първите резултати салонът се напълни с вярващи, които търсеха помощ за изцеление или утешение, както и с такива, които идваха да помагат с молитвите си. Идваха болни от различни вероизповедания и от различни градове и села на страната – от Пловдив, Варна, Стара Загора, Ямбол, Троян, Брезник, Търговище, Самоков и др.

Мнозина ставаха и прославяха Бога, че след като сме се молили над тях или над техни дрехи и са били помазани с масло в името на Светата Троица, те са получили Божествено изцеление от тежки, според медицината неизлечими страдания като рак, захарна болест, паркинсон, епилепсия, страхови неврози и други.

Бях предупреден насън, че Светият Дух ще започне да ни ръководи и с небесна телевизия. Мнозина от присъстващите получаваха видения и откровения, чрез които Св. Дух разкриваше причините за заболяването или даваше наставления на болните. Бяха разкрити окултни грехове, магии, кражби, предателства, разпространяване на еретически религиозни учения, убийства, извършени от родители и прародители на болните, блудства, прелюбодеяния. Господ ни предупреждаваше, че при тежки, неизлечими болести има извършени смъртни грехове, които, ако не се изповядат и оставят, не може да има изцеление. За това свидетелства и Светото Писание: „Ако някой види брата си да съгрешава с грях не за смърт, нека се моли, и Бог ще даде живот нему – сиреч, на оногова,

който съгрешава не за смърт. Има грях за смърт: не за него, казвам, да се моли. Всяка неправда е грях, но има грях не за смърт” /*Иоана 5:16,17*/.

Прочитяхме следните пасажии от Светото Писание: „И рече им: идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден. А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици; ще хващат змии и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави” /*Марка 16:15-18*/.

„Болен ли е някой между вас, нека повика презвитерите църковни и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господне. И молитвата, произлизаща от вярата, ще изцери болния и Господ ще го дигне; и ако грехове е сторил, ще му се простят. Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите; голяма сила има усърдната молитва на праведника” /*Иаков 5:14-16*/.

С вяра изпълнявахме това, което Божието слово изискваше от нас – полагахме ръце в молитва върху болния и го помазвахме с масло в Господнето име.

Насъне имах предупреждение, че България я очакват жестоки наказания. Чух глас от небето, като гръм, който рече: „Ще очистя земята от това извратено и нечестиво поколение!” Паднах по очи и попитах: „Господи, какво да сторим, за да бъде запазен животът на планетата Земя?” Гласът отговори: „Всеки да се помири с брата си и да склучи мирен договор с небето!” След това видях трима евангелски пастири и гласът продължи: „И тримата са предатели и небето ги осъжда на смърт. Нито проповедите, които проповядват, нито песните, с които Ме хвалят, нито молитвите, които Ми принасят, ще им помогнат. Наказанието за предателство е смърт!” Когато написах Мирния договор на грешника с Небето, отново сънувах, че се намирам до автогарата на площад „Пирдоп” и чувам същия глас от небето, който рече: „Какво държиш в ръцете си?” Отговорих: „Мирния договор на грешника с небесното царство”. Гласът продължи: „Това е универсално лекарство против всички болести и рака. Който го приеме, изпълни и от

цялото си сърце се отрече от греховете си, а не формално, ще живее, а който тежко болен го отхвърли, ще умре, дори ако за неговото изцеление се молят много християни от различни църкви и вероизповедания в страната и чужбина”.

Когато научиха за това откровение, петдесетните пастири се присмяха и го отхвърлиха, а един от тях заяви, че само чрез лидерите на Петдесетния съюз ставали изцеления. Съпругата му се разболя от рак. Тя беше роднина на лидерите на Българска Божия Църква. Всички лидери на Петдесетния съюз и на ББЦ и много християни от България и чужбина се молиха за нейното изцеление, но тя не получи изцеление, а почина. След време същият пастир се ожени за друга сестра, но и тя се разболя от рак. Отново всички петдесетни лидери и лидери от ББЦ и много християни от различни деноминации в България и в чужбина се молиха за изцелението на болната сестра, но и тя не получи изцеление, а почина. Усърдно се молих и аз за тяхното изцеление, но Господ не ме послуша.

Сънувах, че във Втора Петдесетна църква влезна цар Давид и каза: „Пастирът да слезе от амвона!” Той се подчини и на негово място застана друг. Цар Давид отново каза: „И тоя да слезе от амвона”.

Разказах съня на дяконите в църквата и те ме попитаха, какво да правят. Отговорих им да се молят да бъде Божията воля. След известно време във влака видях един пастир от ББЦ и се зарадвах, че ще пътуваме заедно. Поздравих го, но той ме посрещна враждебно и каза: „Ти си казал, че баджанакът ще слезе от амвона, но това никога няма да стане”. Кротко му отговорих: „Брат, ако това съм го казал аз, може да стане, може и да не стане, но ако Бог го е казал, сигурно ще стане.”

В деня на годишното събрание ме поканиха на сутрешното богослужение, след което ме помолиха отново да разкажа съня пред дяконите на църквата. Пак ме попитаха какво да правят. Предложих да застанем на молитва. По време на молитвата Светият Дух ми каза: „Пост”. Те се изсмяха: „Какъв пост? Сега е 14 часа, а в 18 часа започва събранието”. Отговорих им: „Каквото чувам, това казвам .” Вечерта при гласуването се получи равен резултат: 50 за и 50 против. Пастир Вирчев отложи събранието за следващата неделя, Тогава ги

попитах, дали има време за пост и те ми отговориха, че има. На следващото събрание резултатът от избора беше 18 за и 90 против. Пастирът слезе от амвона, въпреки категоричната декларация на баджанака му, че това никога няма да стане.

Сънувах, че пред Първа Петдесятна Църква са застанали пастирите Чернев, Зарев и Желев. Пред всеки от тях имаше меден котел на земята. Появи се една лопата с много дълга дръжка (над сто метра). Тя се вдигна до небето, удари котела в краката на пастир Чернев и той се сплеска. След това удари котела пред пастир Зарев и той се сплеска до половината, възстанови се, но потъмня. Трети път лопатата се издигна в небето и удари котела в краката на пастир Желев. Той подскочи от удара и се калайдиса снежно бял. Срегнах пастир Д. Желев и му казах, че съм го сънувал, а той ме погледна подозрително, усмихна се и каза: „Ще остави Господ Иисус тронната зала в небето и ще дойде да говори на брат Петър. Така ли?“ Помолих го да ме изслуша и тогава да коментира. Когато разбра какъв е сънят, отново се усмихна, този път радостно и каза: „Ела в църквата да разкажеш този сън“. Разказах съня пред някои братя и сестри от Петдесятната църква. Един брат ми каза: „Какво искаш да кажеш, че Чернев ще умре, Зарев ще слезе от амвона и на негово място ще се качи Желев ли? Това никога няма да стане!“

Когато точно това стана, попитах същите братя и сестри: „Помните ли съня с котлите и лопатата с голямата дръжка?“ „Помним, помним“ – отговориха те, но същият брат добави: „Да, но Господ ще го премахне“. Наскоро след тази негова декларация, той се разболя и след продължително боледуване почина, а пастир Желев е жив и здрав.

Нека внимаваме за думите си и никога, никога да не казваме: „Това никога няма да стане“, защото може и да стане, и ние да се превърнем в лъжливи пророци.

Никой не може да ограничи Бога да прави чудеса, да дава откровения и да изцелява болни само чрез едни или други лидери в една или друга деноминация, или в едно или друго вероизповедание.

Предупреждавахме болните, че ако искат да оздравеят, трябва да оправят отношенията си с човеците и с небесното

царство. И когато им прочитахме Мирния договор, мнозина от тях получаваха силата на Светия Дух и искрено изповядваха окултните и смъртните си грехове, отваряйки сърцата си за Божията изцелителна сила. Покаяха се магьосници и такива, които са разнасяли магиите из цялата страна, и бяха развързани и освободени от насилието на бесовете. Покаяха се убийци, крадци, блудници и прелюбодейци, астролози и окултисти и получаваха изцеление, но някои не оздравяваха. Тогава Св. Дух ми каза: „Които от сърце се изповядат, отричат и покаят по „Мирния договор“ ще получат изцеление, но които се отричат формално и неискрено, няма да оздравеят.”

Един военен летец се разболя от рак на лимфите. Изповяда се и се отрече по „Мирния договор“, но Св. Дух ми откри, че се отрича формално. Да му кажа, че се е разболял, защото прелюбодейства. Когато му казах, той се усмихна и рече: „Е, да де! Задирям жените.” Този красив и строен военен летец не пожела да се покае и не получи изцеление, а почина, въпреки усърдните ни молитви за него.

У ръководителите на някои деноминации се проявиха отрицателни реакции. Те заплашваха своите слушатели да не идват при нас, защото не сме имали право да полагаме ръце и да се молим за изцеление на болни. Някои от слушателите им не се съобразяваха със заплахите, идваха и получаваха изцеление. Това още повече ги озлоби и те, подобно на еврейските книжници и фарисеи, потърсиха помощта на властите в лицето на Комитета по вероизповеданията, за да забранят изцелителните събрания.

Брат Димитър отишъл при сестра Катя, която имала пророчески дар, за да пита има ли Петър Велев сила за изцеление на болни. Той дойде запъхтян у нас и рече: „Сестра Катя каза, че ти нямаш сила”. „Тя ти е казала истината. Как завършва молитвата „Отче наш”? – „Защото е Твое царството, и силата и славата”, нали?” Той помълча малко и си отиде недоволен.

Не се лъжете, братя и сестри. В никакъв лидер и в ничие име на религия, вероизповедание, религиозно общество или църковно дружество, патриарх, папа, кардинал, митрополит, епископ, свещеник, пастир, велик евангелизатор и проповед-

ник или който и да е човек няма сила за Божествено изцеление. СИЛАТА Е В ИМЕТО НА НАШИЯ НЕБЕСЕН ОТЕЦ.

Имах видение, че се разхождам из една градина и разговарям с невидимия Свети Дух. Аз Му задавах въпроси и Той ми отговаряше. Между другото, Той ми каза, че всеки, който е живял и живее духовен живот, т.е. който има пряко ръководство от Божия Дух, има право да полага ръце за изцеление на болни и за благословение. И че всички вероизповедания и деноминации в България са отпаднали от силата Му, защото ръководителите им са извършили предателства.

Обвиняваха ни в лъжа, когато разказвахме за виденията, които Светия Дух ни даваше. Твърдяха, че Господ Иисус Христос не можел да се явява на нас, простосмъртните, защото Той бил на небето в Тронната зала и седял отдясно на Бога. Тогава ги попитах: „Как става така, че Тодор Живков се намира в резиденция Бояна, а ние го виждаме в домовете си на телевизионните екрани? Ако човек може да предава картини на разстояние и ние да ги виждаме от най-отдалечените кътчета на земята, Бог не може ли да ни даде небесна телевизия?” Опитаха се да ме убедят, че виденията били за Стария Завет и в Новия Завет Бог говорел само чрез писаното слово Божие. Не се съгласих с тях и ги попитах: „Сънищата на Йосиф, в които Ангел Господен му каза да вземе Мария за жена, да бяга в Египет с детето Иисус и майка Му, да се върне от Египет от Стария Завет ли са?” Отговориха ми: „Да. Новият Завет започва от кръщаването на Иисус Христос в реката Йордан”. Знаех, че това не е вярно, но не исках да споря, а ги попитах: „Видението на Корнилий, на апостол Петър за платнището, в което имаше „всички земни четвероноги, зверове, влечуги и птици небесни” /Деяния 10:12/, видението на ап. Павел и цялото Откровение на апостол Иоан от Стария Завет ли са?”. Тогава ми рекоха: „Ти за апостол ли се мислиш?” Говорителките в двете софийски петдесятни църкви на женските събрания изговорили хулни думи против нас, но и двете се разболяха от рак. За изцелението им се молиха много петдесятни лидери и християни от няколко деноминации в страната и чужбина, но те не бяха изцелени, а починаха. За тях и за пастирите се молих и аз, като казах: „Господи, прости им, защото не знаят

какво говорят и какво правят”, но Той ми отговори: „Няма да им простя, защото знаят какво говорят и какво правят”.

Искрено съжалявам за ранната смърт на няколко сестри, които отхвърлиха откровението за Мирния договор на грешника с Небесното царство и се лишиха от Божествено изцеление, но вярвам, че минавайки през огненото изпитание на тази страшна болест са помилвани от Небесния ни Баща със спасение на душите им.

Още в началото Светият Дух ни предупреди да документираме изцеленията. Купихме една голяма тетрадка с твърди корици и започнахме да записваме имената и адресите на болните, диагнозите им и свидетелствата за изцеленията. Тетрадката бе открадната.

Когато изцеленията вече бяха факт, противниците ни започнаха да ни обвиняват, че лекуваме с билки, биотокове, внушения и интерферон, който американците ни изпращали, и измисляха какви ли не други лъжи. Наричаха ни мошеници, шарлатани, манияци, американски шпиони, комунистически кучета, болшевишки агенти, блудници и с други хулни думи. Радвахме се, като знаехме, че се изпълняват думите на Господа Исуса Христа: „Блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене. Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата; тъй бяха гонени и пророците, които бяха преди вас” */Матей 5:11-12/*. Но в същото време скърбяхме за ония братя и сестри, които ни наричаха безумни и психически болни или казваха да изгоним бесовете първо от себе си, защото Господните думи висяха над главите им като страшно предупреждение: „Аз пък ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си без причина, виновен ще бъде пред съда, а който каже на брата си: „рака” (празноглав, смахнат) виновен ще бъде пред синедриона, а който пък каже: “безумнико”, виновен ще бъде за геената огнена. */Матей 5:22/*.

Ние не се занимаваме с лекуване чрез научните постижения на медицината или чрез природолечение, но не ги и отхвърляме. Ние само се молим, а Господ е, Който лекува чрез свръхестествената Божествена Своя сила и огненото присъствие на Светия Дух. Ако чрез дарбите на Духа бъде

посочена някоя билка, която се знае, че е безвредна, или се постави някое друго условие пред болния или близките му, ние им ги казваме, а те имат пълна свобода да ги приемат или отхвърлят.

Съгласни сме с критиките на обвинителите ни, които сочат противоречия с Божието слово, ако има такива, но критики отхвърлящи факти, на които сме свидетели, не можем и няма да приемем. Това би значело да се съгласим с лъжата и да им се поклоним, но ние, християните, се кланяме само на Бога, Който е Творец и Господар на Вселената. Обичаме, уважаваме и се възхищаваме и на Неговите творения, но според заповедите Му, не можем и не искаме да им се кланяме.

ЧАСЪТ НА ТЪМНИНАТА

През септември 1984 година ме извикаха в Първо районно управление на МВР и ме разпитваха за дейността на молитвената група. Опитваха се да разберат „технологията“ на изцеленията и поискаха от мен да им дам имената на изцелените. Отказах им, като обясних, че в България има сили, които са готови да ги убият. Попитаха ме имам ли нещо против народната власт. Отговорих, че имам. Тогава един от следователите скочи от стола и се развика срещу мен:

– Ти си против народната власт! Така ли?

Отговорих, че не съм против народната власт, а имам нещо против нея и то е, че тя не е осигурила на българския народ Библии. Другият следовател ме прекъсна и попита:

– А ти имаш ли Библия?

– Имам.

– Тогава какво искаш? – попита той.

– Искам всеки желаещ българин да може да си купи Светото Писание и като го чете, да се учи на християнските добродетели, а не да му предлагат това, което той не иска да чете, защото разбира, че е лъжа.

Другият следовател скочи и започна да се разхожда из стаята, като викаше:

– Какво искаш, бе? Комунистическата партия да напечата толкова много Библии, че да напълни книжарниците и ние,

комунистите, да развихрим такава религиозна пропаганда, че всички българи да станат християни. Това ли искаш?

– Ако това направите....

– Да, но ти забравяш, че ние сме идеологически врагове – прекъсна ме той.

– В Библията пише: не кради, не лъжи, не убивай, обичай ближния както себе си, а вие за противното ли сте?

– Не сме за противното. А ти какво ще кажеш за Червения звяр, за Северния цар? – попита първият следовател.

– Нищо не мога да кажа. Авторът на Библията знае кой е той.

След това се опитаха да ме убедят, че изцеленията на неизлечимо болните ставали чрез биотокове, които ние сме получавали чрез биогенетичен автотренинг и ми предложиха литература по този въпрос. Обещаха ми да ме направят пастир или дори владика, ако се съглася да казвам, че не Бог, а аз изцелявам болните чрез биотокове. Ако пък не се съглася, ще ме изпратят в затвора.

Казаха ми също, че пастирите Куличеви ще бъдат уволнени и изпратени в затвора. Когато ги попитах какво престъпление са извършили, вторият следовател рече: “Пастир Бозовайски спи, Куличевите братя развиват трескава религиозна пропаганда и на тоя фон се появяваш ти - новият пророк и месия”.

Разбрах, че намеква за предупреждението, което бях изрекъл в малкия салон на Първа евангелска църква към агентите на КГБ и Държавна сигурност – да престанат да облъчват активните християни с лъчево оръжие, да ги хранят с изотопи и тайно да ги избиват, защото Светият Дух казва, че ако не престанат, ще натрупа радиацията на главите им и на главите на тяхното потомство. Също така разбрах, че главното обвинение срещу братя Куличеви е „трескавата религиозна пропаганда”. В тоя момент първият следовател рече:

– А знаеш ли, че Христо Куличев е писал писмо до Тодор Живков и го е заплашил, че ако не разреши да се печата вестник „Зорница”, Бог можел да го свали от високия му стол? Как може да пише такова заплашително писмо до председателя на Държавния съвет и генерален секретар на Партията?

– Доколкото ми е известно, вестник “Зорница” е печатан през миналия век по време на турското робство и след Освобождението.

– Искаш да кажеш, че през турското робство е имало по-голяма свобода на печата, отколкото при народната власт ли?

– Така излиза. В него са сътрудничили големи възрожденци и писатели като Петко Славейков, Стоян Михайловски, Пенчо Славейков...

– И Ватралски – прекъсна ме първият следовател.

След това смениха темата. Започнаха да ме ласкаят и казаха, че съм бил скромнен и честен работник и точно на такива честни хора те имали доверие и затова ми предлагат сътрудничество. Имал съм влияние върху масите и те могат да ме изпратят в Англия да завърша богословие, за да стана църковен служител и да говоря и проповядвам по международни конференции. От мен ще искат само да им казвам истината за настроението в църквата, а на международните конференции да казвам, че в България има голяма свобода на религията. Отговорих им, че във всяка църква те си имат най-малко по десет души доносници.

– Имаме – призна първият следовател – но те ни носят противоречиви сведения, а ние искаме да знаем истината.

– Който вярва на лъжата, не може да повярва на истината – отговорих аз.

– Как ще ни докажеш, че е така? – попита същият следовател.

– Много лесно. Защо Сталин не повярва на истината, че Хитлер ще нападне Съветския Съюз? Защото беше повярвал на лъжата, че няма да нападне. И както Сталин не повярва на доктор Зорге, така и вие няма да вярвате на истината, която аз бих ви казвал.

– Ти откъде знаеш за доктор Зорге? – попита ме вторият следовател.

– Четох някои книги за него и гледах филма „Кой сте вие, доктор Зорге?“ Отново ми предложиха да стана сътрудник на Държавна сигурност, като ми подадоха да подпиша готова молба. Тогава си помислих: „Този подпис ще ми осигури квартира във вечния ад. Може би мнозина пастири и свещено-

служители са си осигурили квартира в пъкъла с подписите си”. Отказах да подпиша молбата. Попитаха ме: „Защо?”

– Защото не искам да пострада невинен човек от моите доноси.

– Ние също не искаме да страдат невинни хора. Когато пострада невинен човек, всичките му роднини и приятели се настройват против народната власт, затова искаме да ни помагате да откриваме само злосторниците. Например да ни се обаждате по телефона, когато в църквата дойдат чужденци.

– Не мога да разпитвам хората в църквата кой е българин и кой чужденец.

– Те се познават по дрехите – рече първият следовател.

– Има българи, които се обличат с вносни дрехи и може да пострада невинен човек.

– Казах ти, че и ние не искаме да пострада невинен.

– А защо преследвате активните християни и искате да изпратите братя Куличеви в затвора? Казаха ми, че разговорът е свършил и аз съм свободен. Попитах ги какво да правим с неизлечимо болните, според медицината. Да се молим ли за изцелението им? Първият следовател рече: „Разбира се, стига да оздравяват”.

При друг разговор служителят от Държавна сигурност предложи да ми дадат безплатна карта за вечеря в някой ресторант, а аз да им докладвам кои хора редовно посещават ресторанта и разполагат по-нашироко. Отговорих му, че съм въздържател и ще бъде много подозрително да стоя с часове в някой ресторант на една лимонада. Тогава ми предложи да ми даде служебна карта за стадионите, за да му докладвам кои викат против ЦСКА. Казах му, че не обичам да ходя на мачове и го попитах: „А защо за такава работа не използвате партийците”, на което той отговори: „Всички комунисти са задължени да ни дават информация и да ни подават сигнали, но хората им нямат доверие. Когато двама или трима работници говорят и към тях се приближи комунист, те прекъсват разговора или започват нова тема, а на теб хората ти имат доверие.” Спомних си разговора с Иван Василев, приятел на баща ми. Той ми разказа, че като завършил военната си

служба, бил извикан от политическия командир в кабинета му и последният му казал: „Ти си отличник и първенец по бойните дисциплини. Предлагаме ти една много добра работа. Ще пътуваш в чужбина. Ще получиш софийско жителство и добра квартира. Ще имаш на разположение много пари. Ще те изпратим да завършиш школа за разузнавачи“. Тогава Иван го попитал: „Другарю майор, Вие имате ли брат?“. Майорът отговорил: „Да, имам. Защо?“ „Предложете тази много добра и доходна работа на брат си“. Майорът скочил от стола, развикал се и изгонил Иван от кабинета си.

През януари отново бях извикан и предупреден от МВР да прекратя изцелителните събрания в Първа евангелска църква, като писмено ме уведомиха, че ако не се подчиня, ще бъда предаден на прокурора. По това време братя Куличеви бяха следствени в затвора. Заплашиха ме, че ще поискат от прокурора да бъда осъден на седем години затвор по следните обвинения: за неподчинение на властите – една година, за практикуване професия без разрешение – една година, за проповядване религиозна омраза – една година, за мошеничество и шарлатанство – една година, за служене на чужди разузнавания – три години.

Попитах ги на кое разузнаване служа, а един от следователите ми рече:

- На англо-американското.
- Но аз не познавам нито един англичанин или американец.
- Ние много лесно ще те запознаем с някой англичанин или американец – рече цинично той, като се смееше.

Обясниха ми, че според чл. 324 от Наказателния закон нямам право да изцелявам болни, тъй като не съм назначен за лекар към Министерството на здравеопазването. Казах им, че аз не съм изцелил нито един болен дори от хрема, а само се моля на Бога и той ги изцелява. Тогава вторият следовател гневно ме попита:

- Как Бог ще изцелява болни, когато Той не съществува?
- И съществува, и изцелява – отговорих аз.
- И от какви болести изцелява? – попита вторият следовател.

– От всякакви. Има изцелени от рак, диабет, язви, урея, левкемия, страхови неврози, паркинсон...

– Страховите неврози и паркинсона медицината ги лекува – прекъсна ме първият следовател, а другият продължи: „за нас вие сте мошеници и шарлатани.

– Не знаех, че съществува безкористно мошеничество и шарлатанство.

– А колко пари и подаръци получаваш тайно от изцерените?

– Не съм получил нито стотинка. След изцелението на Цветанка Харизанова от рак в стомаха, тя ни изплете по един пуловер на мен и братовчед си, но аз отказвах да го взема. Тя много настояваше и като видях сълзите ѝ, разбрах, че с това я наскърбявам, затова го взех и го пазя като реликва. Не считам, че с това съм се обогатил. Ако за този подарен пуловер считате, че заслужавам една година затвор, предайте ме на прокурора.

– Ти проповядваш религиозна омраза.

– Аз съм за единството на всички християни от всички вероизповедания и деноминации и за уважение към всички останали религии, защото Божието слово ни заповядва да живеем в мир с всички хора, доколкото това зависи от нас. Но вярата ми в Божия Син, Господ Иисус Христос е смисъл и съдържание на моя живот.

Двамата следователи силно и подигравателно се изсмяха и първият рече:

– Имаме сведения, че си говорил против Ванга, екстрасенсите, ясновидците и магьосниците.

– Не съм говорил против тях, а предупреждавам болните, да не ползват услугите им, за да не страдат от страхови неврози, нервнопсихически разстройства, главоболия, натрапчиви хулни мисли и мисли за самоубийства. Аз не мога да бъда против тях, защото знам, че те са нещастни пленници и служители на сатана, които също имат нужда от развързване и освобождение, но това не може да стане, докато не се покаят. Свидетел съм на развързването на две обладани семейства, които са се занимавали с магьосничество и са разнасяли магиите из цяла България.

– Вие вярвате ли в магьосници? – попита първият следовател, като ме гледаше и се подсмиваше.

– Ние вярваме в живия Бог, но знам, че съществуват магьосници, екстрасенси и ясновидци, които нямат нищо общо с нашия Господ Иисус Христос, защото те и Ванга не пречат на атеистите и терористите, но Господ им пречи.

И така, за изцелените над сто болни от най-различни, неизлечими според медицината, болести в продължение на около две години, изцелителните събрания са забранени, пастирите Куличеви са в затвора, а мен заплашват със седем години затвор. Нищо ново под слънцето. Преди около две хиляди години апостол Петър казва пред синедриона, когато ги разпитват и искат да ги осъдят, че са на разпит за благодеяние към немощен човек, изцерен в името на Иисуса Христа Назорея /Деян 4:8-10/.

Казах на следователите, че на последното събрание около тридесет души от присъстващите вдигнаха ръце, че са получили Божествено изцеление и са готови да свидетелстват за това. Тогава вторият следовател ми рече:

– Пред съда няма да пуснем нито един от тях, а срещу теб ще бъдат изправени такива, които не са получили изцеление.

– Те ще свидетелстват против вас, че сте мошеници и шарлатани – добави вторият.

– Но нали на миналия разпит, когато си тръгнах, ви попитах да се молим ли за болните, и Вие казахте: „Разбира се. Стига да оздравяват”.

– Не съм казал такова нещо. Това не е вярно – излъга той, а колегата му продължи:

– Ние нямаме нищо против изцелението на хората, но Комитетът по вероизповеданията иска от нас да забраним изцелителните ви събрания, защото протестират вашите братя, не от Конгрешанския съюз, а от други църкви.

– Ние знаем кои са тези наши “братя”.

– Кои?

– Петдесятните пастири.

Той ме погледна много злобно, надигна се от стола и изръмжа нещо като: „М-м-м...”. Очите му се обърнаха, така че се показва само бялото. Помислих, че ще припадне и ще има

нужда от развързване, но той се успокои и седна обратно на стола си.

Откъде знаех, че са петдесятните пастири? В молитвените събрания помагаша с молитвите си няколко души от Петдесятната църква. След арестуването на братя Куличев и брат Цветко ме предупреди, че преставаша да посещава събранията, а братята Игнат и Гошо били извикани от пастирите, които им забранили да се молят за изцеление на болни заедно с нас.

Една вечер брат Петко ме предупреди, че милицията ще забрани събранията. Той имал приятели, полковници от МВР, и те му казали, че петдесятните пастири искали от Комитета по вероизповеданията, а той от Милицията, да забрани изцелителните събрания, понеже имало опасност техните пасоми да се прехвърлят в Конгрешанската църква.

На следващия ден един от следователите ми се обади по телефона в работата и ме попита: „Да ти изпращаме ли призовка или сам ще дойдеш?“ Казах му, че ще дойда и без призовка.

Сутринта преди този разговор сънувах, че петдесятните пастири разговарят с г-н Цветков, главен специалист в Комитета по вероизповеданията, и те поискаха от него да забрани изцелителните събрания. Видях, че двамата пастири слязоха в голяма пропаст и започнаха да се разхождат по една талпа, която беше поставена върху две греди на десетина метра под повърхността. Стените на пропастта бяха вертикални и те не можеха да се измъкнат оттам сами, но като че ли не се безпокояха за това, а се разхождаха по талпата и проповядваха Евангелието. Те можеха да бъдат извадени от пропастта, ако някой им хвърлеше въже отгоре и им помогнеше да излязат. На брега стоеше голям Ангел, който, като ги посочи, ми рече: „А те мислят, че са намерили дебелата сянка. Единият е служил на франк-масоните, а другият е агент на КГБ“. Горките пастири, те си мислят, че никой не знае кому и как служат. Ето защо са върли противници на всякакви откровения и не могат да разберат, че откровенията могат да им помогнат да се покаят и спасят.

Като разбрах, че знам кои са поискали забраната на изцелителните събрания, един от следователите ми рече: „Как

можеш да служиш на тия....”, но преглътна думата, може би „предатели”, като ми даваше да разбере, че и той се гнуса от предателите. Сигурно не е случайно и това, че някои служители в милицията наричат доносниците по църквите „тоалетни хартии” – употребяват ги, но се гнусят от тях.

Няколко дни преди забраната посетих болния и спял пастир Димитър Тодоров. В разговора ни, между другото, той рече: „Опълчили сте се против сатана. Той ще събере всичките сили на тъмнината и мракобесието на поднебесната в България и ще ги изпрати против вас, защото сте разкъсали фронта му. Не се ли появиха при вас теософи?” И теософите пристигнаха. Те се представиха като студенти по теология от Духовната академия. Опитаха се да ме убедят, че и екстрасенсите, окултистите, дъновистите, магьосниците, йогите, будистите, конфуцистите, мохамеданите и вярващите от всички религии са служители на живия Бог и щели да се обединят с нас, християните. Като не успяха да ме убедят, заплашиха ме, че техните ръководители и особено ректорът на Духовната академия непременно щели да поискат от Комитета по вероизповеданията да забрани изцелителните ни събрания.

Пастир Кирил Йотов ми разказа как някога се увлякъл по теософията като студент в Германия, но някои опитности го накарали да разбере, че тя е лъженаука. В Германия пристигнал Махатма Ганди, който бил с претенции, че е преродилият се Христос. По време на проповед пред него припаднал един човек. Приближените му го попитали: „Учителю, какво да правим?”, а Ганди отговорил: „Как какво? Викайте веднага „Бърза помощ”. Брат Йотов си помислил: „Ако ти беше Христос, нямаше да викаш „Бърза помощ”. А когато видял лидерите на теософията в Швейцария да се кланят на един корен от дъб, съвсем се разочаровал от тях.

За нас е ясно, че теософите служат на масоните и с това подготвят почвата за възцаряването на антихриста, който трябва освен политическата, да вземе и цялата религиозна власт на планетата в свои ръце. С всяка религия и лъжерелигия ще се съгласи той, освен че Господ Исус Христос е Божият Син.

Всичко това ставаше в началото на 1985 година. Две милиционерски коли спряха пред вратите на Конгрешанската църква и слезлите от тях десетина цивилни и униформени милиционери се опитаха да натрапят на църквата Павел Иванов. Жените и майките с малки деца в ръцете си окупираха амвона и не позволиха на Иванов да се качи и да проповядва, като някои го наричаха предател и антихрист. Няколко души от младежите, които бяха залостили вратите на канцеларията и не го пускаха да влезе, защото не желаеха да им бъде пастир, бяха изпратени в тухларните фабрики на поправителен труд.

Една вечер се помолих и казах: „Господи, кому служи новият пастир?“ Над главата си чух ясен и властен мъжки глас: „На Държавна сигурност“.

При разпита следователите ме попитаха защо вярващите не го искат за пастир. Казах им, че той не отговаря на библийските изисквания.

– Какви са изискванията? – попита един от тях.

– Той трябва да бъде мъж на една жена...

– Че той да няма сто жени? – прекъсна ме другият следовател.

– Но тази негова жена трябва да бъде мома от народа му. Да не бъде блудница, прелюбодейка или разведена, а неговата жена е била разведена. Той може да стане светец и да бъде канонизиран за такъв, но според Светото писание не отговаря на изискванията за пастир и епископ.

– Може да не отговаря, но той ще ти бъде пастир – рече първият следовател.

– На мене той никога няма да ми бъде пастир. Аз имам само един пастир и това е Господ Исус Христос.

– Едни са против Павел Иванов, а други са против Куличевите братя. Откъде да знаем кой е желаният от хората пастир?

– Много лесно ще разберете. В Конгрешанската църква има два салона. Нека в единия да проповядва Павел Иванов, а в другия – един от братя Куличеви. При когото отиде народът, той е пастирът.

– Много искаш – сърдито рече той.

Въпреки съпротивата на вярващите, Павел Иванов беше натрапен за пастир и председател на Конгрешанския съюз. Той

веднага започна да проповядва за любовта към ближния. Тогава си спомних английската пословица: „Когато лисицата чете проповеди, пазете си гъските“. Павел Иванов стана причина за разкриването на много предатели и доносници по църквите. Всеки, който го поддържаше, се оказваше, че е лъжехрист. Чрез него бяха разкрити повече от сто и двадесет предатели по църквите в София и провинцията. Имах съновидение, че вървя през поле с узряло жито. От небето пада един лист с написани имена на много хора. Списъкът падна в ръцете ми и аз прочетох следните думи: „Списък на предателите по църквите в България, които небето осъди на смърт“.

В Конгрешанската църква в София бяха разкрити десетина предатели. За тях сънувах друг сън. Намирах се в църквата. Беше девети май – денят на победата над фашизма. Влезе офицер от милицията и като извикваше един по един същите предатели, даваше им подаръци. Когато той си отиде, до амвона застана цивилен мъж, който се обърна към присъстващите и извика със силен глас: „Ония, които получиха подаръци, добре да ги запомнят. На страшния Божи съд ще им бъдат припомнени, за да разберат колко евтино продадоха душите си“.

След няколко дни казах това на една от жените, която беше получила подарък в съня ми. Тя се стресна и започна да повтаря уплашена: „Ау, брат Петре! Ау, брат Петре!“ Някои от предателите се покаяха и изповядаха, че са им били подарени платове за костюми, а на други – ризи. Е, не са продали първородството си и вечния си живот за паница леща като Исав, но ги продадоха за един костюм или за една риза. Нещастни и жалки предатели, ако знаеха какво ги очаква, ако умрат непокаяни! Веднага след като братя Куличеви попаднаха в затвора, по всички евангелски църкви плъзнаха провокатори, които се опитваха да доказват, че двамата братя са виновни и заслужават затвор. И по-рано се съмнявах, че тези хора са доносници, но сега вече можех да се обзаложа, че са такива. Словото Божие ни предупреждава да се отстраняваме от тях, за да не станем съучастници в делата им.

Имаше и такива, които повярваха на измамата. Нали на това разчитаха антихристите. При един от тях бях изпратен от Светия Дух с думите: „Кажи му, че е застанал на страната

на антихристите, като се опълчва срещу братя Куличеви. Като ти каже: „Откъде да знам кой е Христов и кой антихрист?“, отговори му: „Как да не знаеш? Който страда за Исуса Христа и за Църквата е Христов, а който е против него е антихрист“. Точно така се разви разговорът ни, но дали този човек се е коригирал, не знам.

Разговарях с един съквартилец на братя Куличеви. Попитах го: „Вярваш ли, че те са крадци и предатели?“ „Не – твърдо отговори той, – по този въпрос не може да има грешка. За всеки друг в квартала бих повярвал, но в тях не се съмнявам. Това е клевета“.

Когато ме разпитваха, попитах следователите мога ли да присъствам на делото на братя Куличеви. Отговориха ми: „Разбира се. Достъпът е свободен“.

Някои бяха слушали западни радиостанции, които съобщили, че делото ще се гледа при закрити врати, но аз вярвах на народната власт, а не на „клеветническите“ западни радиостанции.

Делото се гледаше в Районния съд. Едва ли имаше по-малка зала. Натъпкахме се като сардели. Прокурорът предложи и съдиите решиха делото да се гледа при закрити врати. Адвокатите протестираха, но не им обърнаха внимание. Трима охранени милиционери се спуснаха срещу нас, зрителите в залата. Изпъдиха ни в коридора, а вътре останаха само роднините на подсъдимите. Оказа се, че достъпът не е свободен и западните радиостанции са много по-добре информирани от органите на МВР.

В коридора имахме възможност надълго да разговаряме с г-н Цветков, главен специалист в Комитета по вероизповеданията. Той ни прочете от Конституцията онази част, в която се казваше, че всички граждани на Народна Република България са равни пред закона. Тогава някой попита: „Могат ли братя Куличеви, които имат висше образование, след като се знае, че са християни, да работят като съдии, прокурори или адвокати?“

– Не! – отговори г-н Цветков.

– А офицери от армията и милицията? – попита друг.

– Не.

– А ръководители на предприятия, учреждения, цехове или отдели?

– Не.

– А учители? – попитах аз, като знаех, че са били назначени за учители, но поради християнските им убеждения са били уволнени.

– Учители може – отговори г-н Цветков, но след като помисли малко каза – не, не, не. Не може и учители, защото възпитанието на децата и младежите принадлежи на партията и държавата.

– Значи, едни от гражданите на НРБ са равни пред законите, други са по-равни, а трети, като християните, никак не са равни.

– Така е – вдигна безпомощно рамене г-н Цветков.

После той ни разказа за свои посещения в някои вероизповедания и деноминации в страната и в чужбина. Тогава го попитах:

– След като сте присъствали на толкова много богослужения и сте се срещали с толкова християни, вярващи в живия Бог, не ви ли е минавала поне мисълта: „Ами, ако има Бог?“ Господин Цветков се надигна от пейката и бързо отговори:

– Не, никога. Аз съм завършил философия и знам, че няма Бог.

– И Димитър Куличев е завършил философия, а вярва и проповядва, че има Бог. Аз пък не съм завършил философия, но знам, че има Бог.

Той започна да ми обяснява откъде, според материалистическата философия, е произлязла вярата на човека в Бога. Как пещерният човек се е страхувал от гръмотевиците и други природни бедствия и явления и е мислил, че има някой много по-силен от него, който ръководи Вселената. Тия банални глупости ги знаех още от училище и затова го прекъснах:

– Г-н Цветков, чели ли сте Библията?

– Имам я в библиотеката си, но все не ми остава време. Може би като се пенсионирам, ще я прочета.

– Това Ви е професионално задължение. Отговоряте за християните в Комитета по вероизповеданията, а да не знаете в какво точно вярват.

- И за мохамеданите отговарям – похвали се г-н Цветков.
- Тогава ще трябва да прочетете и Корана.

В това време го извикаха в залата. След малко излезе зачервен и повтаряше: „Адвокатски шашарми... адвокатски шашарми...” По-късно научих от роднините на подсъдимите какво се бе случило. Съдийката го попитала Христо Куличев регистриран ли е в Комитета по вероизповеданията като пастир. Той отговорил: „Не”. Тогава адвокатът прочел една заповед на Комитета, в която се казвало, че Комитетът по вероизповеданията командирова пастир Христо Куличев на конференцията в Белград, Югославия. Заповедта била подписана от г-н Цветков и подпечатана с печата на Комитета.

Християните от Баптистката църква заобиколиха г-н Цветков и сестра Милка му рече:

- Не сте прав да ни натрапвате този антихрист за пастир.
- Хайде, хайде... и вие не сте кой знае какви светци. Той произлиза от четири поколения пастири...

– Лъжепастири – обади се някой от хората.

– Добре де, щом не го искате, няма да ви бъде пастир. Друг ще ви изпратим. Знаем ви вие за какво се молите и на какво се надявате, ама няма да го бъде. Искате духовно пробуждане, съживление и възраждане на християнството в България, но това няма да стане, защото нашата цел е унищожаването на християнството. Ще видим кой ще победи.

– То се знае Кой – обади се едно момче, което слушаше от страни.

– Кой? – попита г-н Цветков, като рязко се обърна към него.

– Бог! – спокойно отговори момчето.

– Ще видим, ще видим... – повтаряше г-н Цветков и отново се отдалечи на една пейка.

По едно време г-н Цветков се вгледа в мен и рече:

– Тая сутрин ми се обади някой по телефона и каза: „Внимавайте какво ще говорите пред съда, за да не влезете като отрицателен герой в историята!” Питам: „Кой се обажда?”, а той отговаря: „Захари Стоянов. Продължавам да пиша „Записките по българските въстания...”

– Не съм аз, г-н Цветков. Ако бях аз, щях да Ви кажа.

Тези думи на служителя от Комитета по вероизповеданията ме накараха сериозно да се замисля и да опиша всичко около процеса на братя Куличеви така, както съм го видял и чул. Предполагам, че и този, който се е представил за Захари Стоянов, също ще го опише.

След малко при нас дойде пастир Бозовайски и попита Цветков:

– Спомняш ли си някога да съм казвал пред тебе: дайте ми последен шанс и аз ще се справя с братя Куличеви?

– Не си спомням такова нещо. Вие идвахте с Васил Кожухаров и Делчев при мен, но такова нещо не сте казвали.

– А преди малко точно това казаха пред съда. Ние с Кожухаров твърдим, че не е вярно, което е самата истина, а те твърдят, че е вярно. Би ли се съгласил пред съда да кажеш, че такова нещо не съм казвал и особено тези думи: “Дайте ми последен шанс”?

– Не мога. Откъде да знам, може пък и да си го казал. Аз не мога да помня всичко, каквото съм говорил и каквото са ми казали някои хора.

Какво бе станало в съдебната заличка? Павел Иванов обвинил братя Куличеви, че са присвоявали църковни средства, като са товарили дървен материал на колите си и го откарвали в домовете си. След разпита на свидетелите се оказало, че този дървен материал наистина е товарен на колите им, но е бил откарван за обработка в една кооперация и отново връщан в църквата, където Христо Куличев с помощта на няколко младежи обкова тавана на Първа евангелска църква. Ако някога минавате по улица „Солунска“, отбийте се в църквата на N 49 и погледнете тавана, изработен от ръцете на пастир Христо Куличев и няколко помощници. За този негов безкористен труд антихристите и лъжехристите му заплатиха с осем месеца затвор.

При обиска в домовете на братя Куличеви бил иззет протоколът от годишното събрание, на което двамата братя били избрани за пастири с един въздържал се и нито един против. Обвинението заявило, че такова събрание не се е състояло и няма такъв протокол. Тогава защитата прочела копие от

протокола, което предвидливата съпруга на Христо извадила на ксерокс преди обиска.

Въпреки невинността на двамата братя, вече в по-голяма зала, при свободен достъп, бе прочетена присъдата. Когато съдийката четеше, че двамата братя са работници, с висше образование, женени, неосъждани и съдът ги намира за виновни (без да знаем в какво), като осъжда Димитър Куличев на шест месеца затвор, а Христо Куличев – на осем месеца, нечий глас тихо рече: „И тая е дъщеря на Пилат”.

След като съдебното тяло напусна залата и осъдените бяха изведени с белезници на ръцете, възрастна жена, дошла за друго дело, попита една от сестрите за какво са осъдени, а тя ѝ отговори: „За това, че вярват в Бога и проповядват Христовото Евангелие”. Старата жена се прекръсти и рече: „Боже, Боже, мъченици за Христовата вяра”. Колко много се различаваше тая стара българка от оная бабичка, която искала да има дял в изгарянето на „еретика”.

Вярвам и съм дълбоко убеден, че иде Видовден, денят на разплатата, когато на голям бял престол ще седне Вечносъществуващият, Който праведно съди. Той ще изправи пред Страшния Си Съд всички лъжливи обвинители на братя Куличеви. След това ще им покаже скромно облечената стара жена, забрадена с шарена кърпа, и ще им каже: „Погледнете я! Тя нямаше вашите знания и образование, но с доброто си сърце можа да разбере само от едно изречение какви хора са братя Куличеви. А вие, змии, рожби ехидни, коравовратни и коравосърдечни, защо не можахте да разберете? Идете при Пилат и Иуда Искаротски и при всичките им синове и дъщери, конспиратори, предатели и съдии, които несправедливо сте осъждали и предавали тези, за които Аз умрях. Думите на старата жена ви осъдиха!”

След като братя Куличеви бяха изпратени в затвора, а срещу мен направиха няколко опита физически да ме унищожат, Светият Дух ми каза да напусна Първа евангелска църква. Сънувах, че влизам в Конгрешанската църква. Сградата се напука по ъглите и от десния преден ъгъл се чу силен глас, който каза „их авот”, което значи: „Славата премина”. Излязох от църквата и я погледнах отвън. Тя се срути и се превърна в

купчина тухли. Отидох при купчината и видях, че няма нито една счупена тухла. Всичките бяха здрави и добре изпечени и аз си помислих, че от тях може да се изгради нова и по-хубава църква. Тогава от небето се чу глас, който каза: „Както по времето на пророк Илия”.

По времето на пророк Илия царувал нечестивият цар Ахав, който слушал жена си Изавел, та преследвал и избивал Господните пророци. И когато пророк Илия си мислел, че само той е останал, Господ му казал, че има седем хиляди, които не са се поклонили на Ваала. Ахавовите лъжепророци насърчили Ахав да отиде в Рамат Галаадски и да победи, но там той бил убит. Убита била и Изавел. Бог възстановил авторитета на пророк Илия и на Господните служители, а Ахавовите пророци били изстребени. Тогава била и голямата суша, траяла три години и половина, предизвикала голям глад и страдания в Израил. Но когато народът се обърнал към своя Бог, Той дал благодатния дъжд.

Рано ли, късно ли, аз не знам, но съм сигурен, че Господ ще защити верните Си служители и ще въздаде на лъжливите вероотстъпници според делата им. А народа ни го чака глад и мизерия, ако искрено не се покае. Но сега е часът на тъмнината и властта на Антихриста. Знае се, че малко преди зазоряване тъмнината е най-гъста, но точно тогава е и нейният край и началото на зазоряването. Тъмнината не може да победи светлината, нито лъжата – истината. Те са непобедими. Те винаги възкръсват.

Светлината на духовното пробуждане, съживление и възраждане в България не може да бъде спряна от напъните на всички мракобесници, обединени около своя вдъхновител – сатана. Божествените изцеления и освобождаването на насилваните от дявола е действие на невидимата сила на Божия Дух, която при спазване на условията, които Божието слово изисква от нас, побеждава и унищожава тъмнината и злото на болестите. Тази сила не може да бъде спряна от никого и от нищо. Изцелението е светлина, която носи мир и радост в дома на изцеления.

Българският народ е един болен организъм, пленен от духа на Антихриста. Но ако народът се обърне към своя Бог,

смири се и се върне от лошите си пътища, ако започне да се моли на Всемогъщия, вярвам, че Бог ще чуе молитвите му, ще отстрани страданията и робството на антихристите, за да дойдат Божиите благословения. Ако пък хората не се покаят, а закоравят сърцата си, то проклятията, описани във Второзаконие, 28 глава, ще се изсипят върху главите ни.

А вие, които обичате Господа, своя Бог, отдалечете се от богохулниците, защото настъпва часът на зазоряването, предвестник на изгряващата светлина на Христовото Евангелие, а тъмнината бяга и се приближава към своя край.

РАДИАЦИЯ

В началото на месец януари 1977 година сънувах, че се намирам в местността Чекръклия. До един прясно изкопан гроб стоеше брат Фоти Янев, а срещу него Атанас Кюркчийски. Встрани от тях стоеше Костадин Бранков. Кюркчийски се обърна към мен и рече: „Понеже Фоти е представител на Кръста, а аз на петолъчката, той ще умре”.

След няколко дни разказах съня на брат Фоти. Той ме изслуша внимателно и рече: „Ако Господ е решил да ме предаде в ръцете им, аз какво мога да направя – Атанас Кюркчийски е моят заместник”.

След около месец брат Фоти внезапно почина. Една неделя сутрин ръководел неделен урок в Петдесятната църква на ул. „Бачо Киро” и накрая казал, че ако сме живи и здрави, следващата неделя ще продължим, ако пък Господ е решил да го прибере, той е готов. По пътя към дома си припаднал, откарали го в „Пирогов” и там починал.

След смъртта му научих, че е имало и други предупреждения за грозящата го опасност. Сънувах сън, в който видях, че той върви по улицата, която е от източната страна на „Пирогов”. От една сграда излязоха сноп лъчи, които го пронизаха и той припадна.

Няколко дни след смъртта му пред вратите на Петдесятната църква на ул. „Бачо Киро” се появило едно непознато лице, което попитало излизащите от църквата богомолци: „Как се приема смъртта на Фоти Янев?” Брат Панталей Христов

отговорил: „Нормално. В Христовата църква е имало, има и ще продължава да има мъченици за Христовата вяра”. Лицето се опитало да се усмихне, но се озъбило и бързо се отдалечило.

Сънувах и друг сън. Намирах се около гара Север. Видях, че над София пада огромна бомба. Тя експлодира и над града се образува огромна гъба от атомната експлозия. Изведнъж се намерих на площада пред БНБ. Хората бягаха и се криеха. Някакви бели прекъснати лъчи, като тирета, падаха от небето под наклон от североизток на югозапад към земята и ни пронизваха. В небето се появиха големи образи на брат Фоти и сестра му Сийка, която почина от рак. Чу се силен глас от небето: „Ще накажа жителите на град София, поради смъртта на Фоти Янев и сестра му Сийка”. Непознат мъж ми рече: „Ела с мен да се скрием в скривалището под Народната банка”. Влезнахме и тръгнахме по едни стълби надолу. Пред мен се отвори голяма желязна врата и оттам се чу мъжки глас: „Няма спасение. Радиацията прониква и тук”.

Срещу 23 април 1984 година сънувах, че някой ми казва: „Атеистите и масоните решиха да те ликвидират с лъчево оръжие. Предупреди ги, че ще натрупам радиацията на главите им и на главите на потомството им.” След това видях, че се намирам на североизток от Киев. Точно на север от града имаше една група мъже и жени, облечени в национални украински носии, които пееха: „Христос възкресе из мъртвих”. От север дойде един милиционер и хора, облечени в черно. Диригент беше Костадин Бранков. Милиционерът посегна да сложи белезници на Бранков, но точно в този момент се чу страшен гръм. Небето се разцепи над нас от юг на север като от голяма светкавица. Оттам се чу мощен глас, който каза: „Не бойте се от тях, които убиват тялото, а на душата нищо не могат да сторят, но ще ви кажа от кого да се боите: от Този, Който след като убие тялото, има власт да хвърли в огнения пъкъл”. Всички се разтреперихме. Погледнах към небето, откъдето идваше гласът. Оттам слизаше нещо бяло. Когато достигна земята, видях, че това е Господ Исус Христос, облечен в снежно бяло облекло. Той застана между пеещите и милиционера, който трепереше от страх и изпусна белезниците. Колената му се удряха едно в друго. Господ

Иисус Христос му рече: „Не бой се! Защото ти казвам, че не е по волята на Моя небесен Отец да погине нито една душа, но всички да дойдете до покаяние”.

През месец август 1984 година баща ми имаше видение, в което му бе казано: „Небето полага всички усилия за спасяването на Русия. Има заповед и за България, но българите ще трябва малко да почакаат”. По същото време отново бях предупреден, че ни облъчват с лъчево оръжие. Предупредих от амвона на Първа евангелска църква по време на молитвеното събрание, че ако атеистите не престанат да избиват активните християни и членове на техните семейства с лъчево оръжие и изотопи, Господ ще натрупа радиацията на главите им и на главите на потомството им.

Един неделен ден, когато отивах на следобедните служби в Първа евангелска църква, на ул. “Солунска”, ме спря непознат човек. Беше в деня на “корекцията” на цените. Той рече:

– Здравей, брат Пешо.

– Здраве желая, но не Ви познавам – отговорих аз.

– Как да не ме познаваш, аз те познавам. Аз съм вярващ.

Той тръгна по тротоара и ми поиска пет лева назаем, като рече: – Вече няма да ти искаме по десет лева назаем.

Бях казал само на Боби, че един пенсионер от милицията често идва и ми иска по десет лева назаем. Предполагах, че по този начин ме проверяват дали не получавам някакви суми от чуждо разузнаване.

Непознатият ме заговори:

– Брат Пешо, какво направиха другарите, а, какво направиха?

– Кой каквото прави, на себе си го прави – рекох аз.

Той скочи срещу мен и изкрещя в лицето ми:

– Ще мълчиш! Аз имам право да те арестувам. Сега ще дойдеш с мен и аз ще те изпратя в затвора.

– Няма да ме уплашиш. Затворът не е толкова страшен. Там ще ми осигурите отопление, осветление, храна, облекло и квартира.

Продължихме към църквата. Пред вратата ѝ той пак застана срещу мен:

– Арестуван си. Ще дойдеш с мен.
– Ще дойда, когато ми покажеш заповед от прокурора за арестуването ми.

– Ти си в нарушение. Хулиш партията и правителството.
– Нищо друго не съм казал, освен че цитирах една народна мъдрост и пак я повтарям. И извиках силно, за да чуят минувачите: „Кой каквото прави, на себе си го прави”.

– Ще мълчиш – изкрещя той вбесен, като се озърташе дали хората ни гледат и слушат. После скочи срещу мен, хвана ме за реверите, кикотеше се като луд и повтаряше: – Ще дойдеш, ще дойдеш! Тази нощ ще ми трябваш. Тази нощ си мой.

Леко го блъснах в челото с дясната ръка и някаква невидима сила го отхвърли на два метра от мен. Той беше над сто килограма, с голяма глава и оръфани уши на борец, и силата, която употребих, в никакъв случай не можеше да го отхвърли на такова разстояние. Той клекна до едно дърво, гледаше ме като разярен звяр и крещеше, но от разстояние:

– Ела тука, бе! Ти си арестуван! Тръгвай с мен!

Като влизах в двора на църквата, му рекох:

– Ако искаш, можеш да влезеш на богослужение, ако ли не, върви по пътя си.

След няколко дни капитан от МВР ме попита: „Ти с какво се отопляваш?” Отговорих му, че с каквото той се отоплява, с това и аз се отоплявам, но от въпроса му разбрах, че провокаторът е техен човек и те с полковник В. са се чудили на отговора ми, като са мислили, че нямам отопление и в затвора ще ми осигурят.

Домоуправителят И. К. ми донесе да попълня една декларация, че не притежавам огнестрелно оръжие, боеприпаси и силнодействащи отрови. Подписах я и се досетих, че антихристите пак ми кроят нещо, затова се помолих: „Господи, осуети намеренията им”.

По това време един пастир ме спря пред вратата на Петдесятната църква на ул. „Бачо Киро” и ми рече: „Имам сведения, че събираш вярващи в дома си и ги учиш да пият ракия”. Отговорих му, че искам очна ставка с човека, от когото е получил сведенията, ако ли не, публично ще го обвиня в клеветничество, тъй като в моя дом няма нито грам ракия. Той

се усмихна, погледна ме победоносно и рече: „Е-е, сведенията са от много сигурно място”.

Един ден преди да забранят изцелителните събрания дой-доха брат Матей и брат Никифор. Те имали видения, че аз пия ракия. Брат Матей ме видял как се занасям пиян пред амвона и пиша рецепти за изцелението на болните християни. Но дошли два ангела и ме изхвърлили от църквата и молитвените събрания за изцеление на болни били прекратени. Помислих си, че „ангелите” ще са в униформи на милиционери, но нищо не казах. Нали е писано да не се изобличават стари хора. На другия ден ме извикаха в МВР и двама следователи писмено ме предупредиха, че изцелителните събрания се забраняват.

Като се връщах от милицията, на входната врата ме спря леля Гина Русинова и рече: „Наредиха ми на никого да не казвам, защото имало лоши хора, които можели да ми лиснат сода каустик в лицето и да ме ослепят, но аз знам, че ти не си лош човек”.

И тя ми разказа, че имала градина със сини сливи, варяла си ракия и продавала, за да се подпомага, защото пенсията и не стигала. Няколко пъти крадци влизали в мазето ѝ и крадели от ракията. Тя ходила да се оплаква при кварталния, но той и отговарял: „Ние толкова работа имаме, та с твоя ракия ли ще се занимаваме”. Но преди няколко дни отново били взети две бутилки и на тяхно място поставени бутилки с тъмна течност. Леля Гина се обадила в милицията и този път пристигнали двама лейтенанти и един полковник. Попитали я: „Чие е това мазе?” Тя отговорила: „Мое”. „Как ще е твое?” – развикал се полковникът. „Ами така, мое е” – отговорила тя. Той и наредил никому да не казва, но тя не се уплашила и сподели с мен: „На теб ти имам доверие и затова ти казвам”.

Работата беше в това, че мазето на леля Гина по документи в съвета и на нотариалния ми акт се водеше на мен. Когато се настанявахме покойният ѝ мъж бе взел моето мазе и ме помоли да се разменим. Аз се съгласих и се настаних в мазето до моето и тази замяна осуети намеренията на злосторниците или както Библията ги нарича „изобретатели на зло”, които увреждат невинни хора. Горко им, ако не се покаят. Бог е виждал в бъдещето ми и е знаел, че след петнадесет години

атеистите ще ме обвиняват лъжливо, че притежавам силно действащи отрови, които ще сложат в мазето ми. Затова е внушил на Петър Русинов да се настани в моето мазе. Леля Гина мислеше да се оплаква на Станко Тодоров, който и бил роднина, но аз я посъветвах да не се занимава с тях. Не исках да търся помощ от „Египет“. Божията защита ми е достатъчна. Когато разпитвали брат Атанас Реизов в Трето районно управление на МВР му казали, че ще побъркат и изпратят в лудницата неговия приятел и брат в Господа Петър Велев. Гина Русинова се разболя от шизофрения. Другият ми съсед по мазе Бойчо Тодоров също се разболя от шизофрения. Възможно е да съм се настанил вместо в мазето на леля Гина, в това на Бойчо, а той да е взел нейното и садистите да са хранили и него с изотропни вещества, които влияят отрицателно върху психиката. След всичко това една съседка ме срещна на стълбите и ме попита: „Велев, кое е твоето мазе?“ Отговорих ѝ: „Аз нямам мазе.“

Господа офицери от МВР, не ви ли е срам да крадете сливова ракия от мазето на бедната вдовица! Така ли се борите с кражбите? Добре че не сте сложили картечница или друго оръжие в мазето ѝ и да я обвините, че е решила да сваля народната власт, защото това сигурно щеше да се разчуе и щяхте да станете за резил. Ако сте слагали в предполагаемото ми мазе изотропни и други „лекарства“, предизвикващи натрупване на холестерин в храните на Гина Русинова и Бойчо Тодоров и с това сте предизвикали разболяването им, мислите ли, че ще се скриете от всевиждащото око на Бога? Моето мазе съм го дал да го ползва сем. Петкови. Внимавайте, убийци, те имат две деца.

Мога ли да имам доверие на „брата пастир“, който имал сведения от „много сигурно място“ и на ония старци, които ме обвиняваха в пиянство? Жал ми е за тях, защото Господ ми каза: „Наказанието за предателство е смърт.“

Както вече споменах, при една командировка в АЕЦ „Козлодуй“ бе направен опит да бъде убит с електрически ток, който пуснаха на таблото в реактора на пети енергоблок, на което работех. Токът беше от хиляда волта напрежение, но Господ ме спаси. Закъснях с няколко секунди. Вечерта убиецът ми

каза, че ако партията му нареди да убие баща си и майка си, той щял да го стори. Така го научил баща му. Попитах го какво работи баща му, а той ми отговори, че бил учител. Какво можех да кажа на тоя нещастник? За мен той беше духовен мъртвец, роден и възпитан от духовни мъртъвци.

През ноември ме командироваха в Биологическия институт. Насън бях предупреден, че съм изпратен там, за да бъда унищожен чрез изотопи. Когато бях насаме с една от лаборантите, тя ме погледна много загрижено и рече: „Ние работим с изотопи” и бързо излезе, като ми даваше да разбере, че ме грози опасност. В тази лаборатория работеше един научен работник, който много приличаше на Лео Конфорти.

Донесоха ни сандвичи за закуска – филии хляб, намазани с масло, и парче шунка. Два от сандвичите, които бяха най-отгоре в подноса, бяха със ситно нарязани парчета шунка. На мен и на оксигениста Коце ни се клатеха предните зъби. Някой е знаел това. В миг ми мина през ума, че изотопите са върху тези два сандвича, но не се съобразих с това. Още същата вечер главата и стомахът ми се подуха и отекоха с болки в тях и по целия гръбнак. Зъбите ми пламнаха и ушите ми бучаха. В поликлиниката ми поставиха диагноза “радикулит”. Когато лекарката ми пишеше болничния лист, нахълтаха двама нахални мъже, които ме гледаха със злорадство. Те поискаха да влезнат преди мен, а аз да изляза, но пак бяха закъснели със секунди и тя ги помоли да излязат навън. Даде ми три дни болнични и ми каза, че след това ще ми даде още три и ако не се подобря, ще ме изпрати на лечение в Първа работническа болница. Когато отидох втори път при нея, тя ме посрещна с подозрение и на мен ми стана ясно, че двамата нахални мъже бяха я обработили. От поликлиниката до спирката ме придружаваше един колега, който се възмущаваше и ги псуваше, защото виждаше как се налага на всеки двадесет метра да спираме и да почивам, поради големите болки.

Същия ден вечерта, когато ни нахраниха със ситно нарязаната шунка, в Биологическия институт на тавана избухнал пожар. Милиция и пожарникари бяха заградили Института и

не позволяваха да се влезе вътре, защото търсеха причината за пожара.

Оксиженистът Костадин Коцев каза, че го командироваха в Бургас и сподели пред мен и Асен Захариев: „Повече няма да се видим. Садистите ще ме убият. Издайте ми маркуците за оксигена и одеялата, които ми се водят, за да не се занимава жена ми с тия работи“. Опитах се да го разубея, но той ме прекъсна: „Не ме кандърдисвай. Аз знам какво ми кроят“. Това бе последният ни разговор. Пристигнал в гр. Бургас и през нощта умрял от сърдечен удар в хотела.

Светият Дух ми откри, че при облъчването са ми стопени оплетките на нервите и затова имам болки, но Той ще регенерира всичко, като ми каже какво да правя, какво да ям и да пия, за да бъда очистен от изотопите и изцелен, след като Го бях помолил за изцеление с вяра, че радиацията не можа да навреди на Енох, пророк Илия и апостол Павел, който бе издигнат до третото небе. Никак не се съмнявах, че Този, Който е сътворил Вселената и законите на ядрените реакции в звездите и Слънцето, знае как да ме изцели и опази. И Той го направи. Благодаря Му и Го прославям.

Наскоро след изцелението си пътувах в трамвай № 3 от Халите към паметника Левски. На спирката пред Операта се качи научният работник, който приличаше на Лео Конфорти. Като ме видя, той се опули срещу мен, поколеба се за миг и после бързо слезе от трамвая. Тогава си помислих: „Професоре, професоре, и ти си от садистите. Гузна ти е съвестта.“ Не мога да си спомня кога точно сънувах този сън, но той има нещо много общо с радиацията. Вярващите, пред които го разказах, ме посъветваха да не го записвам и разказвам, защото антихристите ще се озлобят и ще ме обвинят в създаване на паника и разпространяване на лъжливи слухове. Съжалявам, че ги послушах.

Сънувах, че се възцарява личността Антихрист. На възцаряването му присъстваха комунисти, комсомолци и пионерчетата, но имаше и много християни от всички вероизповедания и деноминации, а най-много от Методистката църква. Около него вървеше една свита от хора, облечени с фракове и с бели

ръкавици. Попитах този, който стоеше от дясната ми страна: „Кои са тия?“, а той отговори: „Франк-масоните, които ще го възцарят“. Възцаряването ставаше в огромна зала с пищна украса. Антихристът мина покрай мен и един от следващите го масони рече на друг масон: „Над един милиард човеци вече му вярват“. Рекох си: „Какво търся тук?“ и напуснах залата. След възцаряването си Антихристът тръгна покрай една река, а след него вървяха тълпи народ от всички възрасти и деца. Аз стоях на другия бряг на реката и ги наблюдавах. Изведнъж от реката изскочиха много пиявици и се нахвърлиха върху хората и особено върху децата. Те се впиха в краката, ръцете и лицата им и всички изпаднаха в страшна паника. Една пиявица излетя от реката и се лепна на дясното ми коляно. Откъснах я от крака си и я стъпках с обувката. Вдигнах крачолата си и видях, че хоботчето и е останало в кожата ми. Чу се силен глас от небето: „Отровата на пиявиците е като отровата на пепелянката“. Картината се смени. Намирах се в кухнята. Пуснах вода от чешмата и в умивалника заедно с водата падаха от същите пиявици.

Специалистите твърдят, че когато стронцийт от радиацията се настани в костния мозък, той унищожава червените кръвни телца и костният мозък, облъчен и увреден, не може вече да ги произвежда и човек умира от злокачествена анемия – левкемия. Кръвта изчезва като изсмукана от пиявици. Стронцийт се разгражда напълно за 66 години. Светият Дух ми откри, че стронцийт може да бъде изхвърлен от тялото на човека чрез Божията сила.

Сънят показва, че водата ще стане радиоактивна и опасна за пиене.

Преди около десет години бях отровен от неизвестен убиец. Преди да се случи това, сънувах, че се намирам пред църквата „Св. София“, до гроба на Иван Вазов. Там е изкопан гроб и аз чакам да бъда убит и заровен в него. Питам убийците: „Кой издаде заповедта да бъда убит?“ Един от тях отговори: „Инженер И. М.“.

Когато подадох молба за напускане след отравянето ми, инж. И.М. изсъска с голяма злоба срещу мен: „Ще те накарам като гладно куче да обикаляш оградата на завода“. Нищо не

му отговорих, но си спомних думите на Владимир: “Ние знаем как да се справяме с враговете си”.

Защо и кога изговори тези думи? Бях бригадир на Прототипния участък в завод „6-ти септември”. Инж. Зегов, тогавашен технически директор на завода, доведе нов работник в бригадата и ми каза, че трябва така да го обуча, че той да знае всичко, каквото аз знам и мога, защото го подготвяли за сервизен техник в чужбина. През нощта насъне ми бе казано, че новият работник е капитан от милицията, работи в контра-разузнаването и е дошъл специално за мен. Казано ми бе да го предупредя да се покае, защото е извършил две убийства, и ако не се покае, ще умре от инфаркт.

На другия ден отидох при него и го попитах иска ли да поговорим. Той охотно се съгласи. Попитах го дали му се е случвало да сънува сън. Отговори ми, че не вярва в Бога, но често сънувал сънища, които се изпълвали в живота му и поради тая причина вярвал в сънищата. Тогави му разказах съня. Той се замисли и рече: „Значи и другият е умрял”. После призна, че всичко, което му казвам, е самата истина. Имало донос против мен от петдесетните пастири и контраразузнаването му възложило да провери сигнала. Проверката, която предварително направил, показвала, че аз съм трудолюбив и дисциплиниран работник, а пастирите са клеветници. Попита ме: „Ако някой християнин пише доноси против друг християнин, ще се замисли ли много, ако трябва да пише доноси против атеисти?” Отговорих му: „Не”. Тогави ми каза, че ги е бил в затвора и ги мрази, защото пишели доноси против християните, на които уж били пастири, и никак не се съмнявал, че ако политическата обстановка в България се смени, същите доносници ще пишат доноси против тях – служителите в МВР. Особено ги ненавиждал и поради това, че неговият баща бил християнин. Разделихме се като приятели.

След два дни, в понеделник сутринта, се забавих в съблекалнята. Един от работниците, Ненчо Михнев, беше забравил нещо и се върна да го вземе. Много възбуден ми рече: „Новият е събрал цеха и бълва змии и гущери срещу тебе. Каза че си англо-американски шпионин и евангелист”.

Когато влезнах в цеха, той млъкна. Аз отидох при него и се обърнах към работниците с думите: „Току-що са ви осведомили, че съм англо-американски шпионин, затова ви моля занаят да говорите с мен само по служба и да се пазите, за да не ви завербувам за англо-американското разузнаване”. Той не каза нито дума, само се чудеше откъде знам всичко това. Казах на работниците да започнат работа, а аз излязох от цеха и отидох в друг отдел. Когато се върнах, работниците ми съобщиха разтревожени, че той пак започнал да хули Света Богородица, светиите и Исус Христос, но изведнъж се хванал за сърдечната област и не можел да си поеме дъх. Извикали Бърза помощ и го откарали. Около месец беше в болницата на МВР на Руски паметник. През това време редовно се молах за него – Бог да удължи годините на земния му живот и ако е сторил грях против мен да му прости, защото аз от сърце му прощавам. След изписването му от болницата, напусна завода.

Наскоро след това, като се миех на чешмата, видях в огледалото над нея, че в цеха влизат председателят на профкомитета Райчо Каравасилев и партийният отговорник Владимиров. Последният извика: „Всички християни са свине”. Настана мълчание. Работниците току-що бяха се измили и приготвили за обяд. Без да се обръщам, като го гледах в огледалото, попитах: „Другарю Владимиров, мога ли да ви задам един въпрос?”

– Разбира се – побърза да отговори той.

– Тия, които създадоха славянската азбука, за да преведат Библията и ти да можеш да четеш и да пишеш на родния си език и името ти да е Стоян, а не Асан, светите братя Кирил и Методий свине ли са? Тоя, който написа славянобългарската история, отец Паисий, свиня ли е? Дякон Игнатий, Васил Левски, който преди да бъде обесен, се е изповядал и причастил и умря като християнин, свиня ли е? Никой нищо не отговори, а Владимиров блъсна желязната врата и излезе навън.

След няколко дни той дойде при мен, седна между струговете, където обядвах и рече: „Исус Христос не е съществувал. Той е митическа личност, нещо като Крали Марко.”

– А ти обичаш ли Го? – попитах спокойно аз.

– Мразя Го. Мразя вашия Христос! – развика се Владимир, като скочи от пейката.

– Точно това доказва Неговото съществуване.

– Как?

– Много просто. Може ли да се мрази нещо, което не съществува? Това, че ти мразиш Господ Иисус Христос е сигурно доказателство, че Той съществува и е жив.

Отиде си много сърдит.

Един ден дойде при мен Никола Джатов и каза:

– Дядо ми е поп. Аз съм християнин и вярвам също като теб в Бога. Светият Дух ми рече: „Той е антихрист.” Рекох му:

– И бесовете вярват, но треперят.

Разказа ми, че като дете ядял пържоли и отивал при дядо си да го причасти и въпреки това Бог не го наказал, а другите деца се измъчвали и постели. Прекъснах го:

– Слушай, Кольо, иди кажи на господарите си, че номерът няма да мине. Ти не си християнин, а си антихрист.

Той се изчерви, ухили се и си отиде. Веднага след него дойде при мен Никола Чолаков. Каза ми, че е християнин и жена му е католичка. Докато той говореше, Светият Дух ми даде знак: „Антихрист”. Помолих го да ме вземе на богослужение в тяхната католическа църква. Отговори ми, че било опасно. Децата му били студенти и ако комунистите го видели в църквата, имало опасност да ги изключат от университета.

Работниците се връщаха от обедната почивка и ни заобиколиха. Дойде и Борис Минев, доближи се до мен и рече: „Здравей, брат Петре!” В това време Св. Дух предупреди: „Антихрист”. Отговорих му: „Здраве желая, лъжебрат Борисе”. Той почервения като рак и се развика: „Защо лъжебрат, защо лъжебрат?” Един от колегите му рече: „Ти много добре знаеш защо”.

В края на годината Владимир, като влизаше в цеха, извика, за да го чуят работниците:

– Здравей, Иисусе!

– Здраве желая, Иудо Искаротски – отговорих и аз също силно, за да ме чуят.

Той се спря, обърна се и излезе от цеха, като си повтаряше: „Иуда Искаротски, Иуда Искаротски...” Предполагам, че Владимир за първи път чу това име и искаше да го запомни.

Пак дойде при мен и каза: „Ние сме абсолютно сигурни, че ти служиш на чуждо разузнаване”. Спокойно му отговорих: „Разбира се, че служа”. Той се зарадва, че ме е разкрил, скочи срещу мен, хвана ме за реверите и извика: „На кое?” Като вдигнах ръката си и посочих нагоре, отговорих: „То не е от тая планета”. Пусна ме разочарован и си отиде.

Райчо Каравасилев ми разказа, че партийното бюро предложило на стопанския съвет да ме уволнят. Той се намесил и попитал: „Аз съм работил в неговата бригада и го познавам. Лош работник ли е? Недисциплиниран ли е? Защо ще го уволнявате?” Отговорили му: „И добър работник е, и е дисциплиниран, но е християнин”.

Точно тогава срещнах един човек по алеята в завода, който ме попита: „Къде се намира Прототипният цех?” Отговорих му: „Вървете с мен, аз отивам там. Кого търсите в Прототипния цех?”

– Петър Велев.

– Аз съм Петър Велев.

– Така ли? Тогава няма нужда да ходя в цеха. Подгответе се, защото ще трябва да заминете в командировка в Чили на панаира в Сантяго.

Усмихнах се и рекох:

– Сигурно имате грешка. Това не може да бъде!

Той се ядоса. Разтвори куфарчето и ми подаде една бланка.

– Ето това е заповедта на министъра. Чети.

Прочетох заповедта за командироването ми, която беше подписана от министъра на машиностроенето и подпечатана с печата на министерството. Казах му, че имам проблеми с ръководството на завода, а той каза:

– Ти само си трай. Такава заповед ще пристигне и в завода и нито партийният секретар, нито директорът ще смеят да я отменят.

След няколко дни ме извика директорът Щирков. Той ми подаде един запечатан плик и ми каза да отида в Министерството на машиностроенето при другаря Лозанов, който ще

ме командирова в Москва. Разбрах хитростта им. Заповедта на министъра беше дошла и те бързаха да ме изпратят в Москва, за да не мога да замина за Чили. Когато влизах в стаята на Лозанов, помолих се и казах: „Господи, ако е волята Ти да замина за Чили, ожесточи сърцето му, за да ме изгони“. Лозанов скъса плика, прочете го и се развива: „Вашият директор да не е полудял? Каква работа имаш в Москва?“ И докато той викаше и нареждаше, аз мислех в сърцето си: „Викай, викай, другарю Лозанов, защото Божията воля е да отида в Чили“. И така номерът им не можа да мине. Когато попитах Асен Наумов, кой ме е предложил на министъра да бъда командирован в Чили, той ми отговори: „Аз“. „Но вие не ме познавахте?“ – продължавах да питам. Тогава той ми разказа, че бил бивш партизанин, а в момента партийен секретар на Търговска палата. Заводските административни и партийни ръководства изпращали командировки в чужбина и особено в западните страни хора, които не можели да се справят с пускането, ремонта и демонстрирането по изложбите и панаирите на българските машини. Затова той решил да подбере екипа си с хитрост. Обадил се по телефона на кадровика на завод „6-ти септември“ и го попитал кой техник би могъл да направи спешен и добър ремонт на няколко електрокари и мотокари. Кадровикът му казал, че с тая задача най-добре може да се справи бригадирът на сервиза и на Прототипния участък, който според него най-добре познава машините. Този бригадир бях аз. Така постъпил и с техника от ЗММ Стоян Етев. Представил имената ни пред министъра на машиностроенето и му казал, че според кадровиците на тези заводи, ние сме техниците, които най-добре ще се справим с работата ни в чужбина. Министърът подписал заповедта. Така Бог употреби един бивш партизанин, за да ме прехвърли през океана в Чили и да ме скрие от злобеещите погледи на антихристите. Бог да благослови господин Асен Наумов със здраве и дълъг живот.

Когато се завърнах от Чили, Владимиров ме посрещна с думите:

- Ти сигурно имаш някой голям човек, който те защитава.
- Имам.

- Да не е някой министър?
- По-голям е от министър.
- От министрите е по-голям само Тодор Живков.
- И от него е по-голям.
- От него е по-голям само Брежнев.
- И от него е по-голям. Пред Него те са като скакалци.

Не знам дали ме разбра или си помисли, че ме защитава президентът на САЩ, който също е като скакалец пред лицето на моя Бог.

Веднъж Владимиров ме погледна в очите с явна омраза, опита се да се усмихне и процеди през зъби: „Ние знаем как да се справяме с враговете си“. Изпълни ме някаква мъка, не за живота ми, а за неговата душа, защото разбрах, че е решил да погуби душата си, изпитвайки удоволствие да пролива невинна кръв. По-късно научих, че дядо му е бил християнин евангелист. Как ли е благодарил на Бога, когато са му казали, че му се е родил внук и мислил ли е някога, че дяволът ще направи от него такъв антихрист. Какво можех да направя за него, освен да се моля Бог да го докосне. И вярвам, че вече го е докоснал.

След като се завърнах от Чили, по евангелските църкви се разнесе слух, че съм агент на ДС, а в Петдесятната църква на ул. Бачо Киров публично ме нарекоха „болшевишки агент“ и „комунистическо куче“.

На 26 март 1986 година сутринта сънувах, че се намирам в Първа евангелска църква. До амвона стоеше пастир Атанас Кременлиев. Влиза непознат чужденец, качва се на амвона и от там казва на Кременлиев: „Непременно трябва да унищожите Петър Велев. Командировайте го в Козлодуй. Отново ще го облъчите с лъчево оръжие. Да му се постави диагноза „радикулит“. Лекарствата няма да му помогнат. Тогава му предложете вносно лекарство със силна отрова, с което като се намаже да се самоотрови. Ако извършите убийството му така, както ние искаме, за това и за другата операция ще получите един милион долара“. Бях на втория етаж и те не ме виждаха и не знаеха, че аз ги виждам и чувам. Без да чуя глас, ми се внуши, че те са масони и чужденецът е дошъл от Централната масонска ложа. Чух глас, който каза: „Ела да ти

покажа откъде идва заповедта за убийството ти и къде ще се извърши втората операция. Намерих се пред вратата, където живееше брат Тодор Диамандиев със съпругата си Маринка и двете си деца. Те бяха вярващи и аз често ги посещавах. Гласът рече: „Тук живее агент на КГБ“. В коридора имаше бутилка с пропан бутан. Беше нощ. Позвъних. Вратата се отвори и отвътре светеше силна светлина. Показа се мъж, който обърна главата си, за да не го позная. Разбрах, че той е човекът, който е поискал убийството ми, агент е на КГБ и се крие, за да не го позная. Попитах го: „Тук ли е Иван?“ Чу се страшен гръм. Вратата се блъсна и затвори пред мен, но около нея с голяма сила отвътре излизаха огнени пламъци.

Отново се разболях от „радикулит“. Началникът на отдела ми предложи вносно лекарство, с което да се намажа, за да оздравея. Забелязах, че той е смутен и като че ли иска да ми каже: „Предлагам ти това лекарство, но ти не го взимай.“ Отказах лекарството, като си помислих: „Шефе, върни го на ония, които са ти го дали, те да се намажат с него“, но замълчах.

Точно след един месец, на 26 април през нощта стана аварията в Чернобилската АЕЦ. Втората операция е извършена, но с убийството ми се забавиха.

На Възкресение Христово, 4 май, осем дни след експлозията, една християнка ми каза в храма „Свети Александър Невски“, че терористите щели да ме оставят на мира и повече нямало да ме преследват и притесняват, но отец Николай имал откровение за мен, че ме очакват голям кръст и големи страдания. Казах, че Големия Кръст и големите страдания ги понесе моят Господ и Спасител Иисус Христос заради мен. При една молитва в с. Герман, Цвятко Джонгов имаше откровение, че ще бъде ликвидиран като Бранхам. Казах му, че той е бил убит чрез инсценирана автомобилна катастрофа от мексикански платени терористи.

На 15 май, около 17,30 часа, пред жилищния ми блок беше направен опит да бъде убит чрез инсценирана автомобилна катастрофа, но Светият Дух ме предупреди, спаси и опази, и те не успяха да изпълнят пъкления си план. След известно време отново се опитаха да ме убият на кръстовището на улиците „Константин Величков“ и „Цар Симеон“ и убийците

едва не се разбиха в стълба, до който стоях. Наскоро след тези опити намерих листовка в пощенската си кутия, в която обясняваха колко автомобилни катастрофи стават годишно в България с граждани от различни възрастови групи. Не знам дали целта им беше да ме сплашат или да ме убедят, че инсценираните от тях катастрофи бяха случайности. Аз не вярвам в случайности. Откровението на отец Николай и пророчеството на Цвятко Джонгов не могат да бъдат случайни съвпадения с организираните катастрофи. И ако убийците-садисти не успяха, това е защото Господ не им позволи, но ако някога успеят да ме убият, бъдете сигурни, вие, мои приятели, близки и роднини по вяра, дух и плът, че това не го е направил Бог или моят Спасител, Който проля кръвта си за моите грехове. Той няма нищо общо с убийците, терористите и садистите. Той казва, че сатана ще убие някои от нас, разбира се „чрез своите сатанински служители – антихристите“.

Когато казах на вярващите, че радиацията ще бъде натрупана на главите на ония, които употребяват лъчево оръжие срещу невинни християни, някои от тях ме попитаха: „Как ще стане това?“, а един от следователите ми се присмъ и рече: „Ти ли си новият пророк и месия?“ Нямам претенции да съм пророк и от себе си нищо не казвам. За това, което чувам и виждам, свидетелствам и съм задължен да го кажа, независимо от последствията, та дано атеистите и масоните се опомнят и престанат да унищожават, осъждат, интернират и унижават невинни християни, които според тях се занимават с трескава религиозна пропаганда. Дано заедно с тях се опомни и целият ни народ, който за първи път в историята на християнска България обяви за работен ден най-светлия и радостен празник на планетата Земя – Великден. Неговите изкуфели управници решиха, че като работят на Възкресение Христово, ще построят „светлото бъдеще“ на България и вкараха народа ни под проклетие, за срам на дедите ни, които са умирали за Христовата вяра. Ако пък не се покаем, а продължаваме да кощунстваме с Христовите празници и Христовата вяра, ще се изпълни предупреждението на Светото Писание: „... не кощунствайте, за да не станат оковите ви по-яки; защото аз чух от Господа, Бога Саваота, че е определено изтреба за

цяла земя” /Исая 28:22/. Когато пророкът е казал това, мнозина може да са се присмели и да са попитали: „Как ще стане това?“, но днес всички разбираме, че много лесно може да стане. Веднъж чух насъне силен глас от небето: „Ще очисти земята от това извратено и нечестиво поколение”. Приличат ли тези думи на цитирания по-горе пасаж от пророк Исаия? Един ден преди смъртта на Людмила Живкова сънувах, че се намирам на булевард „Дондуков” до Софийската опера. На една трибуна говореше човек, който каза на заобиколилия го народ, като посочи една жена облечена в черно: „Видите ли тая вдовица? Пладнешки крадци и разбойници и вземаха нивите, добитъка и инвентара и ѝ дадоха двадесет лева пенсия. Но иде, иде видовден – денят на разплатата. Божият гняв се разпалва, кой може да го спре?” В това време се зададе шествие по ул. „Раковски” откъм бул. „Сливница”, което пееше: „О майко моя, родино мила...”.

Брат Димитър следваше в Духовната академия. Нощно време работеше в хлебозавода в с. Горубляне. Веднъж, като излязъл от смяната си, бил ударен от лека кола, откаран в страничен път и захвърлен до него, за да умре. Случайно по този път, който свързва Горубляне с жк „Младост”, минала друга кола и шофьорът го видял. Откарали го в „Пирогов”, а убийците избягали. Цяла седмица роднините му го търсеха чрез милицията. В една молитва Светият Дух казал, че е в „Пирогов”. Оказало се, че в деня на изчезването му е зачислен един неизвестен, който бил в безсъзнание и нямало в дрехите му никакви документи. Лицето му било бинтовано и подуто и майка му не могла да го познае. Познала го по белези по тялото му. По думите на лекуващата лекарка, изключително силната му физика на тежкоатлет му помогнала да остане жив. Но според нас, поради Божията милост. Около един месец беше в безсъзнание. Пет пъти изпада в кома. В болницата опитите да бъде ликвидиран продължиха. При операцията засегнали трахеята и се наложило да диша с тръба – трахостома. Една нощ един от „лекарите” измъкнал тръбата и го оставил да умре. Но когато се задушавал и умираше, пак „случайно” влязла друга лекарка и като видяла това, спасила Митко, а „лекаря” предупредила, че ще го предаде на про-

курора. Но той не се уплашил. Дошъл през нощта при брат Димитър и му казал, че ако не каже на следователите, че сам си е извадил трахостомата с цел да се самоубие, той щял да го унищожи, тъй като имал много начини за ликвидирането му. На следователите брат Димитър казал истината – че този „лекар“ измъкнал трахостомата с цел да го ликвидира, но те решили, че не може да се вярва на човек, на когото са правили мозъчна операция. След операцията, при която били изрязани клетки от мозъка, лекарите казали на майка му, сестра Мария, че синът ѝ ще живее най-много още пет-шест дни, но тя твърдо им отговорила, че той няма да умре. При това го оставили гол в бокса и той се разболял от бронхопневмония. Никой не искал да го лекува. Майка му идваше в молитвените събрания и ние се молахме Господ да употреби някой лекар с по-милостиво сърце, за да го спаси. Тя каза, че видяла във видение две нежни женски ръце. И наистина една лекарка се зае с лечението му. Тя извадила около три и половина литра гной и вода от гърдите му и той бе спасен. Счупеният крак и счупената ключица се възстановиха, но после Митко се разболя от опасна заразна болест, от която малцина остават живи, но той бе изцелен и от нея.

Колата бе открита и срещу убиеца бе заведено дело, но никой адвокат не желал да защитава пострадалия. Следствието реши, че той е виновен. Съдът реши, че пострадалият трябва да заплати на собственика на колата, който се бе опитал да го убие и след катастрофата бе избягал, сумата сто и петдесет лева, колкото стрували счупените при удара в тялото на брат Димитър фарове, които в очите на нечестивите съдии се оказаха много по-ценни от живота и съдбата на един млад човек, студент по богословие.

По време на борбата за спасяване на живота му мнозина християни постеха и се молеха за него, но е интересно и това, че някои пастири и свещеници се отнасяха много грубо към майка му, когато тя отивала в църквите и със сълзи на очи молела да ѝ помогнат с молитвите си.

Един от професорите в „Пирогов“ попитал майката: „Какво правиш за сина си? Това, че е жив е истинско, невероятно чудо“. Тя отговорила: „Ходя от църква в църква, моля се на

Бога и моля другите християни да ми помагат с молитвите си.” Професорът се замислил и нищо не отговорил.

Брат Димитър е жив. Пенсионираха го с петдесет лева пенсия, но без право да практикува каквато и да е професия.

Сигурни ли сте, господа терористи, които разбихте и осакатихте живота на брат Димитър, че ще се разминете с деня на разплатата, който иде срещу всички престъпници и вероломци? По този ли начин мислите да унищожите християнството, г-н Цветков? Покайте се, защото е приготвена ужасна радиация за вас и потомството ви, ако навреме не се свестите и опомните.

Враговете на християните си въобразяват, че никой не ги вижда и няма да отговарят за убитите невинни хора. Но те жестоко се мамят. Искам да им разкажа няколко действителни случая, с които да ги предпазя от лекомислено извършване на тежки престъпления против собствената им съдба и тая на потомството им.

1. Едно момиче бе изцелено от епилепсия. Вуйчо му, партиен секретар, се ожесточи срещу човека, когото Бог употреби за изцеление на племенницата му. Похули него и неговия Господ. След няколко дни получи мозъчен удар и след тежко боледуване почина.

2. Едно лице дойде и ме агитираше да стана член на масонската ложа, тъй като комунистите били продали българските църкви, а и цяла България, на масоните, които им обещали да им запазят богатствата и привилегиите. Обещавахе и на мен богатства и привилегии. Решително му отказах. Заплаши ме да мълча, защото те много лесно можели да ме накарат да онемея. След известно време ме извикаха да се моля за изцелението на човек, получил белодробен инфаркт и онемял. Оказа се, че това е същото лице, което ме заплашваше, че ще ме накарат да онемея.

3. Един учител изнесе беседа за най-висшия стадий на човешкото общество – комунизма. Моя роднина се обадила и каза, че учението им прилича на Христовото, но той я прекъснал и казал, че Иисус Христос учел, ако те ударят по едната страна, да си обърнеш и другата, а те казвали: ако

някой ти извади едното око, ти му извади и двете очи. След известно време той ослепа и с двете очи.

4. В едно село близо до София действала магьосница, която направила много зло на хората. Синът ѝ се завърнал от чужбина и определили деня на сватбата му. През нощта срещу сватбата внезапно починал. На погребението му майката-магьосница извикала пред отворения гроб: „Господи, много зло съм сторила на хората, но Ти много жестоко ме наказва“.

5. В квартал „Красна поляна“ в София живеело едно жестоко момче. То хващало пиленца и им режело езичетата. За тази негова жестокост знаели всички деца в квартала. Пораснало и се оженило. Родило му се дете, но – няма. Родило му се и второ дете. Пораснало, но и то останало няма.

6. Друго жестоко дете се качило на покрива, стигнало до гнездото на щъркелите и изболо очите на двете малки щъркелчета. За тази негова жестока постъпка знаели много хора. След време станал баща на две деца, но и двете били слепи.

7. Партиен секретар в едно село в Софийски окръг заявил пред селяните, че ще направят църквата на склад или конюшня. Жена му починала, той се самоубил, а църквата си стои и до днес.

8. Един лъжехрист се занимаваше с магии. Той беше в магьосническа група, която правеше магии за смърт срещу Господни служители. На трамвайната спирка до Халите разпалено лъжеше младежите от Петдесятната евангелска църква. Попитах го строго: „Кой говори от устата ти?“, а той отвърна: „Сатана“. Младежите се изсмяха, а той, като се окопити, посочи ме и извика: „Не сатана, а Бог говори от устата ми, а ти си сатана“ и избяга към трамвая. Повече не го видях. Спукал му се апандиситът и починал.

9. Светият Дух ме изпрати при един пастир от провинцията да го попитам кому служи: на Христос или на антихристите. Той се разтрепери, започна да се оправдава и накрая се ожесточи, но не каза истината. След около месец почина.

10. Един жесток човек се басирал, че ще одере живо агне и го направил, но когато се прибирал, пред вратата на неговия дом паднал гръм и го убил. Когато карали тялото му към

гrobiщата, паднал втори гръм върху ковчега, а след погребението му паднал трети, върху самия гроб.

11. Господ ме изпрати в една евангелска църква да кажа, че има опасност от катастрофа. Църквата да се моли за предотвратяването ѝ. Бях предупреден, че един пастир от провинцията ще ме прекъсне, но аз да го попитам, дали поема отговорността върху себе си. Когато станах и заговорих, пастирът ме прекъсна. Попитах го дали поема отговорността. Той не отговори. Катастрофата стана и загинаха много хора. Пастирът почина.

12. Следователят, който ме заплашваше със седем години затвор след около десет години, сам попадна в затвора. Вестниците писаха, че е следствен и ще бъде съден за държавна измяна, защото е продавал досиета. По-късно научих, че е осъден на пет години затвор.

Такива случаи около нас има стотици и хиляди. Затова вие, които изобретявате зло, бъдете абсолютно сигурни, че грехът ще ви намери. Нищо в този свят не става случайно, включително и аварията в атомните електроцентрали.

Веднъж иудеите замеряха с камъни Господ Иисус Христос и искаха да го убият, а Той ги попита: „Много добри дела ви показах от Моя Отец; за кое от тия дела с камъни ме замеряте?“ */Иоана 10:32/*. Те му отговориха, че го замерват с камъни, защото, бидейки човек, се правел на Бог. Те бяха видели с очите си изцелението на болни, отварянето на очите на слепи, очистиането на прокажени, освобождаването на беснуеми, възкресяването на мъртви и въпреки това искаха да убият Началника на живота, Господ Иисус Христос и накрая го убиха.

Близо две хиляди години след тези събития братя Куличеви са изпратени в затвора. Пастирите Тома Спасов и Павел Игнатов бяха изселени от София, а мен се опитват много пъти да ме убият. Питам антихристите: Защо? Ние никога не сме говорили и дори помислили да се правим на богове. Вярно е, че в малкия молитвен салон на Конгрешанската църква бяха изцерени много болни от различни болести. Спомням си как сълзите се стичаха по лицето на брат Димитър Куличев, когато се молеше за едно болно дете. За кои от тези му добри дела беше изпратен в затвора и за кои от изцеленията

ни отмъщавате и се опитвате да ме убиете? До каква степен са промити мозъците на някои хора можете да разберете от следния случай: Поканиха ме да се молим за изцелението на младо момиче, болно от мултипленна склероза. То беше парализирано и за да седи на леглото го заграждаха с възглавници. Момичето се изповяда искрено пред мен и след молитвата получи подобрение. Баща ѝ, полковник от МВР, беше в командировка в град Русе и майката използваше случая, за да ни покани да ги посетим. Когато той се върнал, намерил дъщеря си да седи на стол до прозореца и да гледа навън. Зарадвал се на подобрението ѝ, но когато му разказали за нашето посещение, той се разгневил и заявил, че ако втори път християни посетят дома му, ще ги застреля.

Една сестра ми каза, че според нея антихристите мислят, че аз съм открил универсално лекарство за лекуване на рака, а Дълес направил завещание за онзи, който открие такова лекарство. И като убият мен, те може да открият лекарството и да вземат завещанието на Дълес.

Ние не правим нищо тайно, а лекарството, което сме открили, е жертвата на Божия Агнец, Господ Иисус Христос, на Голгота. Кръвта му очиства от всеки грях, а в раните му може да бъде изцелена всяка болест.

Мисля, че причината е друга. Ние казваме на хората истината за Бога, а сатана, греха и лъжите на антихристите изобличаваме, но дяволът и неговите слуги мразят такава дейност. Те искат да прославяме тях и да лъжем или поне да крием истината за Бога. Но те не знаят, че тя не може да бъде скрита. Истината, рано или късно, винаги възкръсва. Пророчествата едно след друго се изпълняват и ние усещаме, че приближава и е много близо вече великият и страшен ден Господен, денят на Господното Пришествие, когато всички отрудени и обременени, унижавани и преследвани, заплашвани и малтретирани ще бъдат освободени от сатана и неговите служители, а конспираторите и убийците, магьосниците и атеистите, мафиотите и терористите, доносниците и предателите и всички умишлени престъпници против честни хора ще получат заслужена заплата. Това е последното от проро-

чествата и както другите са се изпълнили и се изпълняват, така и то непременно ще се изпълни.

Господ иде и страшният Божи съд приближава, за да очисти земята от греха. Помнете, че има само два начина за очистването на греха от сърцата ни, домовете ни, организациите и партиите ни, народа ни и целия свят. Те са: искрено покаяние или Божият гняв. Изберете си чрез кое от тези средства да бъдете очистени. Покайте се и вярвайте в Евангелието, за да наследите вечния живот в Христа Иисуса. Ако не го направите, душите ви ще отлетят към „черните дупки на вселената” и там ще погинете заедно със сатана, антихриста и лъжепророка, а след страшния съд ще горите в огненото езеро. Много, много дълга е вечността. Не се лъжете, че можете да се разминете с нея. Прекрачването през прага на неизвестното непременно ще дойде. Не отлагайте, сега се покайте. Аз се моля за вас, всички мои предатели, доносници и врагове, но без вашето решение не можете да се спасите. Бог да ви е на помощ. Амин!

СМЪРТТА НА БАЩА МИ

През есента на 1983 година баща ми – Иван Цветанов Велев, на 77 годишна възраст получи мозъчен удар – инсулт, с ограничено движение на лявата ръка и левия крак. През пролетта на 1984 година получи значително подобрение и се движеше с леко накуцване, но за пълното му възстановяване ни препоръчваха и настояваха да го прегледа проф. Димитър Константинов. Той обеща значително подобрение и предписа нагrevки, но от тях на 15-ия ден баща ми рухна. Състоянието му се влоши много. Отпадна физически и целият пожълтя. Това беше в края на април. Приеха го в инфекциозната болница с предполагаема диагноза „хепатит”. След основно изследване установиха туморно образуване в областта на панкреаса (подстомашната жлеза) с диаметър 43 мм. Изпратиха го за операция в I хирургическо отделение на ВМИ. Той отказа да се оперира. Състоянието му се влошаваше. Появиха се остри болки в десния крак. При посещението си у нас доцент Константинов от ВМИ, друг лекар със същото фамилно име, каза: „Болестта се развива нормално, болките

са от нея”. Обеща да уреди приемането му в болницата за операция. Баща ми отново отказа да се оперира. В коридора доктор Константинов ме увери, че ако не се оперира, ще живее най-много един месец, т.е. да чакаме смъртта му в началото на месец юни. Не му повярвах, защото знаех, че Бог може да го изцели и да удължи живота му.

Казах на баща си, че ако се молим на Бога да му прости греховете и да изцели тялото му, Господ е силен да го направи и той ще бъде изцелен. Нека поиска от Бога знак, за да се убеди, че Господ го чува. Той ми отговори: „На земята има повече от четири милиарда човеци, как може да се занимава Господ с всеки един от тях?” Тази мисъл ми беше минавала и на мен преди години, в началото на повярването ми, и аз добре го разбирах. Поръчах му да се молим Господ да премахне болката в десния крак, за да се убеди, че го чува. Молихме се и болките изчезнаха и повече не се появиха.

Нищо не го болеше, но постепенно спря да яде, като пиеше само по няколко глътки вода от време на време. Отслабна много и престана да се движи. На няколко пъти имаше кризи, при които се очакваше смъртта. Определеният от лекарите срок приближаваше и роднините и познатите постоянно говореха за това, но аз имах вътрешен мир и отхвърлях опитите на хората да ме убедят, че баща ми си отива.

И действително, определеният от лекарите срок мина и баща ми започна да се подобрява.

Няколко пъти се молихме за изцелението му в молитвено събрание. На 18 юни една сестра имаше видение, че е изцелен. Когато му го разказа, той отговори, че е почувствал някаква радост в гърдите си. На следващия ден обаче отхвърли видението: „Господ може да се яви, но на някой владика или светия, а не на една жена”. Веднага след тази декларация състоянието му се влоши. Вечерта разговарях със същата сестра и тя сподели, че отново имала видение – хора, облечени в черно, се опитали да залепят некролог на вратата, но един ангел се спуснал от небето и ги разгонил. Видяла във видение и че баща ми е отчаян. Светия Дух и казал, че той е изгубил изцелението, понеже е отхвърлил видението, дадено за него от Бога. Тя нищо не знаеше за отхвърлянето на видението.

Вечерта, по време на молитвата, видях някаква дюза с много жигльорчета, които постепенно се отпушваха. Помислих си, че това са каналите на подстомашната жлеза запушени от туморното образуване, които се отпушваха, а туморът изчезваше. След това видях стръкче от някакво растение, но не разбирах какво е. На другия ден го видях в храстите и се сетих, че точно това бях видял във видението. Отскубнах едно стръкче заедно с корена, нарязях го на ситно и го попарих с вряла вода. Баща ми пи вечерта от отварата, но рече: „Боклук е“. На другата сутрин се събудих от думите на Светия Дух: „Които със сълзи са излизали да сеят, с радост ще се върнат, носейки снопите си“. Отидох при баща си. Той ме посрещна с думите: „Както легнах снощи, така се събудих сутринта. Толкова сладко съм спал. Каква беше тази медовина? Откъде дойде това приятно нещо и слезе върху мене? Снощи видях, че се намирам в някакъв дворец. Имаше много хора от различни държави и говореха на различни езици. Аз седях на една пейка заедно с други хора. При мен дойде един руснак, който бил голям началник и каза: „Особени грижи и усилия се полагат за спасяването на Русия. Има заповед и за България, но българите ще трябва малко да почакаат“. А аз се радвах, че живея и работя в такава чиста и красива атмосфера“. Попитах го сънувал ли е или видял това, а той ми отговори: „Не, виждам го пред мен като на телевизор“.

Баща ми започна да яде. Това е чудо! Ония, които знаят какво представлява рака на панкреаса, ще се съгласят, че това е чудо!“ Гледах баща си. Той лежеше много спокоен. Жълтият цвят отстъпи от лицето му. На бузите му се появиха червеникави петна. Гърдите му се зачервиха. Попитах го дали го боли нещо, а той отговори, че нищо не го боли. Попитах го дали му е лошо. Отговори ми, че не му е лошо, но се чувства много слаб.

Изведнъж състоянието му отново се влоши. Тогава сънувах, че той е много зле и ме вика с умоляващ глас: „Пешо! Пешо!“ Станах и се молих за него. После пак съм заспал. Сънят се повтори. Отново станах и отново се молих. Сутринта чух църковната камбана да бие на умряло. Упорито ме атакуваше мисълта: „Баща ти е умрял и те вика насъне“. Отговорих:

„Друг някой е умрял“. Изправих се и се молих за утешаване на роднините на починалия. Отидох при баща ми. (Аз живея в друга къща.) Намерих го да лежи спокойно. Измих гърдите и гърба му със студена вода и той рече: „Нещо много приятно идва върху мене“.

На 7 юли сънувах, че се намирам пред един малък отвор в земята. Погледнах през него и видях, че на дълбочина около десет метра има друг етаж и там е затънал баща ми. До отвора стоеше мъж, облечен в черно, който ми рече: „Вече никой не може да помогне на баща ти, ако не изповяда греховете си“. Той отказа да се изповяда. Състоянието му се влоши.

Отново имах видение по време на молитва. Видях една порцеланова чаша, около двестаграмова, пълна с бистра вода. Внуши ми се, че е дестилирана. Той отказа да я пие. Състоянието му продължаваше да се влошава. На 12 юли казал на сестра ми: „По всичко личи, че ще умирам, но не знам как ще стане тая работа“. Отново престана да яде.

На 22 юли го посетила лекарката от селото и му каза, че дестилираната вода не вреди. Тогава той започна да пие от нея и храненето му отново се възстанови.

Състоянието му периодически се влошаваше, но само когато отсъствувах. Това ме накара да мисля, че причината е външна и тя не се появява, когато аз съм при него. Една сестра имаше видение, че аз трябва да стоя постоянно при леглото на баща си, ако искам да оздравее. Брат Пламен също имаше видение. Той видял мраморен ковчег и му се внушило, че ако аз се отделим от леглото на баща си, той ще умре. Започнах да спя при него и, доколкото бе възможно, да не се отделям от стаята му. Виждах как се подобрява. Започна да спи спокойно, гласът му се усилваше, силите му се възвръщаха.

По това време и баща ми имаше видение, в което му бе показано, че Америка и Русия щели да сключат мирен договор и обществото ще живее в мир, ще разпределя правилно храните за хората и добитъка. В България житото и златото щели да се продават свободно.

На 30 юли сутринта закуси попара с хляб и сирене, а на обяд яде супа от картофи и рече: „Стига. Трябва постепенно да се възстанови храненето ми“. На следващия ден ми рече:

„Днес ще има нещо ново. Ще стана и ще ходя. Чудя се как се махна тая страшна болест от мен. Отвращавах се от всякаква храна, а сега всичко ми се услажда”.

Около един месец не беше ставал от леглото. С голямо усилие му помогнах да седне и да поседи малко, като го придържах, след което отново си лягаше. Като останал сам, надигнал се и седнал на кревата. Каза, че влезнали двама мъже и единият му рекъл: „Стани! Ти си изцелен! “ и той станал.

Следобед съм задрямал и сънувах, че под крушата стои висок красив мъж, който ми рече: „Аз съм благодетелят на баща ти. В никакъв случай не се съгласявай, че е изцелен от някакво лекарство или билка. Не позволявай да му дават повече никакви лекарства, защото това може да му коства живота.”

Вечерта отново се нахрани, но не можеше да заспи. Появи се едно необичайно хълцане. Каза ми, че видял във видение, че се появил един дявол, който се опитал да натъпче в гърлото му една топка с косми.

Някои братя и сестри изтълкуваха появата на дявола с топката от косми, че в храната му е имало магия за смърт.

Сънувах магьосницата Мария от село Мирково, че е коленичила с една група цигани в една църква и повтаря думите: „Да умре бащата на брат Пешо! Да умре бащата на брат Пешо”. След това видях един черен човек, че дойде и каза: „Аз съм зъл дух и съм дошъл да те мъча”. Попитах го: „Кой те изпрати?”, а той отговори: „Магьосницата Мария от Мирково”. Казах му: „Е, започвай да ме мъчиш”, а той отговори: „Не мога, защото държиш нещо в ръцете си и ме е страх от него”. Погледнах и видях, че държа в ръцете си ръжен. Насочих го към него и той избяга.

След няколко дни срещнах един вярващ от Мирково, който ми каза, че бялата Мария – така наричаха магьосницата, ги събрала и им казала: „Сега ще видите какво ще направя с тоя брат Пешо”, но на другия ден се разболяла и била много зле. След известно време я видях, че е коленичила до амвона на Петдесятната евангелска църква на ул. „Бачо Киро” и пастир Милчо Тотев е положил ръка върху главата ѝ и се моли за изцелението ѝ. Попитах го: „Знаеш ли, че тя е магьосница?”

Тя скочи, побягна по пътеката и напусна църквата. По-късно нейните роднини ми казаха, че тя се разболяла много тежко, ослепяла и починала. Горко ѝ, ако не се е покаяла.

На първи август баща ми яде по малко от различни храни и пак каза, че всичко му се услаждало. Вечерта го намокрех със студена вода, а през нощта, когато бяхме сами в стаята, ми рече: „Стани да си говорим!” Казах му: „Ако нещо си видял и чул във видение или насъне кажи ми го. Аз никога няма да ти се присмеея, защото вярвам в Бога и дарбите на Светия Дух”. Той отговори: „Знам”. Помисли малко и продължи: „Снощи дойдоха двама красиви мъже, руси със сини очи, като германци. Те ми казаха, че когато човек е топъл – има висока температура трябва да бъде намокрен със студена вода, а когато му е студено – с топла, за да се затопли и оздравее. Запиши и помни: топлият човек се залива със студена вода, а студеният – с топла. Ако не признаеш, че това откровение ми е от Бога, ти не вярваш в Него”. Отговорих му: „Признавам и вярвам, че е от Бога”.

Каза ми, че му е горещо и аз го намокрех със студена вода, а той ме благославяше и викаше: „О-ха, какво хубаво нещо става с мен. Да си ми жив и здрав, да си ми жив и здрав!” През нощта му се възвърнаха силите и той говореше със силен глас. Каза ми, че е сънувал, че е малко момченце и си играе в детската градина. Техен учител бил Иван Младенов. Този човек е може би единственият в селото, който е завършил духовна семинария или академия. Сънят означаваше, че баща ми е вече в детската градина на вярата и дете по вяра. Сега не се противеше да му чета от Библията, но искаше по малко, за да го разбере и запомни. Когато му прочитях някой псалом или пасаж от Евангелието, той казваше: „Разбрах го. Стига толкова, за да го запомня!” Съгласи се да му прочета Мирния договор на грешника с Небесното царство, в който се изповядват и отричат окултните и смъртни грехове. При някои отричания му беше много трудно и трябваше да го изчакам. Молихме се за прошка на греховете и изцеление на тялото. Той заспа и като се събуди ми разказа, че някаква машина дошла и изгорила всички боклуци, като ги всмуквала с вакуум от къщата и двора – всички парцали, хартии, паяжи-

ни, парчета желязо и всякакви други боклуци. Те попадали в машината и там изгаряли в една пещ. Обясних му, че това са греховете му, които Господ му прощава и ги унищожава, а той рече: „Много съм му благодарен, че ми подари един живот без болести. Направиха ми само една операция от апандисит. Голямо богатство е здравето.” Около обед впери погледа си в тавана и гледаше с явно любопитство. Каза ми, че таванът се отворил и от небето се спуснала сребриста бяла светлина, зад която се виждало нещо много, много красиво. Поиска да стане. Направихме една обиколка на стаята и после седна на кревата. Преди не можеше да седи. Главата му увисваше между колената. Сега седеше спокойно. Когато си легна, отново впери поглед в тавана. Каза ми, че пак се отворил и зад светлината се появили много хора, облечени в бяло и малко червено, които му махали с ръце и го викали да отиде при тях, но той отказал.

Предполагам, че облечените в бяло и малко червено – т.е. опръскани с кръв, са мъчениците, умрели за Исуса Христа, Който също се яви на апостол Иоан в дреха, обаяна с кръв /Откровение 19:13/. Това, че обаяни с кръв викат баща ми между тях, означаваше, че болестта му е била умишлено предизвикана. Никого не обвинявам, но е напълно възможно заболяването му да е причинено от много силните нагrevки или друго лъчево оръжие.

Казах това мое предположение в изцелителното събрание и тогава сънувах, че няколко души, облечени в черно, избягаха от църквата и се скриха в клуба на активните борци срещу НДК.

Бях предупредил роднините си да не му дават никакво лекарство, защото това ще коства живота му, но те не ме послушаха. Добра, втората жена на баща ми му дала аналгин хинин.

Веднага след лекарството баща ми започна да вика: „Ох, ох...” Попитах го къде го боли, а той, като посочи стомаха си, рече: „Много ме боли тук”. Той посочи гардероба и рече: “Отвори гардероба и бръкни във вътрешния джоб на балтона ми. Там има увити във вестник повече от седемстотин лева. Те са за погребението ми и нареждането ми след това.

– Ти няма да умреш. Господ те изцери и затова мен не ме интересуват никакви пари – отговорих аз.

– Слушай какво ти говоря и не ме ядосвай. Слушай ме внимателно! Аз съм много благодарен на Бога, защото ми даде един живот без болести, но сега стана нещо в мен, силите ме напускат и чувствам, че скоро ще умра. Ето, на стената се появи часовник, който показва 12 часа. Предупредил съм жената и сестра ти, че ако те лишат от наследство, ще бъдат проклетни. Аз съм на 78 години. Ако живея, няма да бъде повече от десет години, но нима това ще бъде живот? Внесъл съм на жената десет хиляди лева, а на вас със сестра ти дадох по хиляда. Аз имам девет хиляди в книжката, които ще разделяте по равно. Сега бръкни в балтона и ми дай пакета с парите! Донесох му ги и развих пакета, но не ги броих. Казах му, че му вярвам, че са над 700 лева.

В петък през нощта състоянието му се влоши много. Закашля се и се задави. Появи се една хрчка, която го задавяше и той не можеше да диша, но беше в пълно съзнание, защото повтаряше: „Донесете машинката за вадене на хрчки!“ Аз не знаех, че има такава машинка, а той повтаряше: „Машинката за вадене на хрчки донесете!“ На погребението Стоян Аршинков ми каза, че имал такава машинка. Той беше болен от силикоза и без тази машинка отдавна да е умрял. Но и дори да бяха донесли машинката, ако панкреасът е бил спукан, тя нямаше да му помогне.

До сутринта той повтаряше само две думи: „Хайде, машинката“.

Дойде сестра ми и свещеникът и ние застанахме в молитва. Той се успокои и се опитваше да се завие, за да не бъде разголен по време на молитвата. Излязох да изпратя свещеника и когато се върнах, видях го, че пое на два пъти въздух, без да издишва, забави се малко, пое още един път с пълни гърди и заспа със затворени очи. Тялото му за секунди пожълтя. Той не бе вече в него, а може би летеше към облечените в бяло и малко червено мъченици за вярата в Христа Исуса. Видях, че точно над тялото му за миг блесна сребриста бяла звезда – печатът на Божиите чада. Това беше краят на земния и началото на вечния живот на моя земен баща.

Когато прочетох виденията и съновиденията, които записвам в една тетрадка, открих, че на 14 февруари 1984 година съм описал едно предупреждение, че баща ми ще бъде убит от терористическата организация, която е предизвикала смъртта на Андропов. Тогава съм записал, че на ухото и гърлото му ще има рани, които в действителност се появиха, но аз бях забравил този сън, който бях сънувал пет месеца преди смъртта на баща ми.

Дежурният лекар от 18 поликлиника отказа да издаде смъртен акт. Той твърдеше, че баща ми не е бил болен от рак на панкреаса, защото е невъзможно, след като е престанал да яде, отново да се възтанови храненето му. Каза ми да не съжалявам, че не се е съгласил на операция, тъй като ако беше опериран, едва ли щеше да остане жив. След дълго колебание написа, че смъртта е настъпила вследствие на сърдечносъдова недостатъчност, но неговият смъртен акт бе скъсан и хвърлен в кошчето за боклук от чиновниците в кметството на с. Долно Камарци.

Разказах всичко около смъртта на баща ми на една лекарка, която не го познаваше и не можеше да има никакво пристрастие в отговора ѝ. След като ме изслуша много внимателно, тя ми обясни как е настъпила смъртта. Според нея баща ми е имал запушване на каналите, свързващи подстомашната жлеза с жлъчката, и затова тялото му е пожълтяло, а по-късно, когато каналите са се отпушили, както съм ги видял във видението, постепенно се е възвърнал нормалният цвят на кожата и всички храни отново са му станали сладки и приятни, което е невъзможно при рак на панкреаса. В резултат на тримесечния глад и постоянното възпаление на подстомашната жлеза, ципата ѝ е била много изтънена и затова Светият Дух ме е предупредил, че има опасност за живота му, ако вземе каквото и да е по-силно лекарство, което може да предизвика спукване на подстомашната жлеза. Аналгин хининът е силно лекарство, което е предизвикало спукване на панкреаса, отравяне и в резултат на сърдечно-съдовата недостатъчност от отравянето е настъпила смъртта, както и лекарят от 18 поликлиника е записал в смъртния акт.

На 15 август, Успение Богородично, около 15 часа в молитва се помолих и попитах: „Господи, има ли вина Добра за смъртта на баща ми?“ Видях в ясно видение баща ми на легло до автогарата на площад Пирдоп. Той беше жълт, както в началото на заболяването му. Постепенно жълтият цвят изчезна, лицето и гърдите му порозовяха, а на лявото му ухо се появи рана. След това се повтори моментът на смъртта му, като всичките му клетки вибрираха в някакъв ужас, като при вътрешно „земотресение“. Над главата си чух властен и силен мъжки глас, който каза: “За нея щеше да бъде по-добре жива да беше изгоряла, но да не му беше дала тия лекарства”.

След около четири години и Добра, втората съпруга на баща ми, почина. Сънувах я, че дойде при мен и ми каза: „Моята светлина угасна в дълбока тъмнина“. Колко е страшно това, то започва с едно сатанинско закоравяване и амбиция, които водят към гибел. Аз вярвам, че баща ми *й* е простил. Моля се и Бог да *й* прости.

В няколко съновидения ми беше показано, че баща ми е жертва на организиран заговор на атеистите и франкмасоните, които Светият Дух нарече садисти. Комунистите са продали църквите в България на франкмасоните и са си поставили задача да унищожат християнството. Имали са таен конгрес в Михайловград, на който са взети решения да се мобилизират всички активни борци против капитализма и фашизма, всички служители от МВР, пенсионери от армията и милицията, активистите от комсомола и други организации за пълното ликвидиране на християнството.

След смъртта на баща ми помолих Господ да ми открие спасен ли е. Св. Дух ми откри, че не е изповядал един грях - напиване с алкохол, който аз не съм записал в Мирния договор, като съм считал, че не е смъртен. Беше ми показано в съновидение мястото, където са заключени и се мъчат франкмасоните и членовете на различни терористични организации и партии. Когато влязох в града на Бога, срещнах баща си. Той ме предупреди да не влизам в никаква сладкарница и да внимавам какво пия и с какво се храня, за да не пострадам, защото антихристите са решили да ме отровят. Наскоро след това ме напоиха с вишна, в която имаше метил,

но всичко мина благополучно. Пострадаха барманът и един от организаторите, за да разберат, че „Кой каквото прави, на себе си го прави“.

Сега имам голяма увереност и радост, че и майка ми, и баща ми са спасени и имат вечен живот. Но имам и мъка за Добра, която не пожела да се покае. А вечността е толкова дълга. Бог да ѝ прости!

ИЗЦЕЛЕНИ ОТ ДИАБЕТ

Моето лично мнение за диабета е, че увреждането на панкреаса се получава от демон, който се настанява в човека при стресови състояния и при извършени смъртни грехове от болния или роднините му. До четири поколения назад. Този демон може да бъде изгонен **чрез пост и молитва** или от **повярвалите, които практикуват изгонване на демони в името на Господ Исус Христос**. Мнението, че от диабет боледуват само пълните хора, не е вярно.

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ЕЛЕНА 3.

Сестра Е.З. разказва:

„От дете имах увереност, че има Бог. Но не смеех да се доближа до Него, за да не увредя бъдещето на децата си. Така проспах много години, докато през 1990 г. Духовното ми невежество едва не ме вкара в гроба.

Вече знаех, че през целия ми живот Бог е бдял над мен и много, много ме е обичал.

През 1984 г., вследствие на внезапната смърт на сестра ми, изпаднах в стресово състояние и от това получих диабет. Отслабнах с 12 кг. Пазех строга диета, но подобрение нямаше. През юли 1990 г. реших да се лекувам при екстрасенса Пенка Михайлова. Бях уверена, че това е нов неизвестен научен начин на лечение. Колко много хора като мен, от липса на духовна култура, тръгват по неправилни пътища, за което по-късно скъпо плащат. И аз не знаех, че отивам при противника на Бога. След първите сеанси състоянието ми леко се подобри, но след седмия сеанс рязко се влоши. Тя ме успокояваше,

че не бива да се плаша, защото това е реакция на жизнените сили. Състоянието ми продължаваше да се влошава и на 19 септември същата година постъпих в болница. Бях много зле и един ден изпаднах в клинична смърт. Апаратурата за кръвното налягане и сърдечната дейност показвали нулево деление. За да заработи отново сърцето, лекарите, като последна мярка, ми направили сърдечен масаж и силно ме ударили в сърдечната област. Благодаря на Бога, че ми върна живота. Дълго време бях зле, на системи, и един ден чух лекарите да си говорят, че не знаят какво по-напред да лекуват – сърцето, диабета, туберкулозата или рака. В това състояние бях повече от пет месеца и имах достатъчно време за размисъл. Разбрах, че съм тръгнала в погрешна посока. Когато излязох от болницата посетих Българска Божия Църква и там научих, че една група християни от различни вероизповедания се събират на молитви за изцеления на болни. Когато посетих събранието, брат Петър Велев каза: „Тук има една сестра болна от диабет. Господ иска да я изцери“. Обърнах се назад, изгледах всички, но никой не се обади. Тогава разбрах, че се отнася за мен. Братята положиха ръце и се молиха всички заедно. Бог ме посети. Покаях се за греховете, които съм вършила в незнание. Отрекох се от всички окултни и смъртни грехове, от екстрасенсите и почувствах как безкрайната Божия любов ме обгръща. Аз мълчаливо хълцах и плачех, но бях радостна и щастлива. Започнах да чета Библията. С Божията помощ, думите ѝ ме чистеха от греховете. При проверката в болницата се оказа, че няма и следа от диабета. Изчезна и псориазисът и сега се радвам на добро здраве, но най-много се радвам на уверението, че моето име е записано в Книгата на вечния живот. Слава на Бога!

СВИДЕТЕЛСТВО НА СЕСТРА НАДЯ ИВАНОВА

Бях прекарала пневмония. Започнах да получавам сърбежи по тялото и умора. Лекувах ги много трудно. Лекарите ми казаха, че са от антибиотиците, но когато си направих изследване на кръвта, се оказа, че съм болна от диабе т. Кръв-

ната ми захар беше 13,56. Започнах да пия канела и чайове за лекуване на диабет. Хранех се на диета за понижаване на кръвната захар, но състоянието ми се влошаваше. От канелата ми ставаше по-зле. Каквото и да пиех, нищо не помагаше.

Започнах да постя и усърдно да се моля. Сутрин, преди да отида на работа, чувствах голяма умора и не знаех дали ще мога да работя. Молах се на Господ Иисус Христос да ми даде сила, за да мога да си изпълнявам задълженията в работата, защото не можех да отсъствам от работа. Молах се около един час и тогава получавах сила и изкарвах работния ден без проблеми. Ако не беше помощта от Господа Иисуса Христа, аз не можех да работя. Затова престоявах в усърдна молитва и пост. Молах Го да възстанови функциите на панкреаса и да регулира кръвната ми захар. Казвах: Господи, както възобнови в тялото на Лазар всяка клетка, така възобнови и функциите на клетките в моето тяло.

След известен период на молитва и пост, умората изчезна. Слава на Господа Иисуса Христа! Сърбежите също изчезнаха. Чувствах промяна в тялото ми, но не смеех да си направя изследвания. Взех решение да оставя употребата на канела, чайове и лекарства и да се доверя изцяло на Господа Иисуса Христа. Продължих да постя и да се моля денем и нощем. След известен период от време получих подбуждение да си направя изследване на кръвта. **Кръвната ми захар беше 4.**

Оттогава, близо четири години, всеки път, когато проверявам кръвната си захар, тя е в нормални стойности. Благодаря на Господа Иисуса Христа, защото Той ме излекува. Той ми даваше сила, за да мога да работя през всичкото време, когато не бях добре.

Сега, няколко години след изцелението ми, аз се храня нормално, без да се лишавам от нищо, ям сладко и съм жива и здрава, благодарение на Божията милост. Слава, вечна слава на Господа Иисуса Христа, Който ме излекува и изгради болните клетки и системи да работят нормално и нормализира кръвната ми захар.

Искам да уточня, че решението ми да се откажа от лекуване с билки, инсулин и лекарства е лично мое. Аз вярвах, че Бог ще ме излекува, защото Господ Иисус Христос е казал, че е

взел всяка немощ и всяка болест върху Себе Си. И щом Той го е казал, значи е така. Затова уповах с цялото си сърце и сила на обещанието Му и Той даде отговор според словото Си, което е вярно и непоклонимо. Слава на Бога!

РАЗВЪРЗВАНЕ НА ОМАГЬОСАНИ

Посетих едно семейство в жилищен комплекс „Младост“, което се намираше в ужасно състояние. Бащата се страхуваше да отиде на работа и не смееше да излезе дори на спирката на автобуса. Майката не се решаваше да се качи на никакво превозно средство. Синът беше катастрофирал и се намираше в болница. Дъщерята страдаше от чувство за малоценност – говореше и плачеше, че била грозна и дебела, което не беше вярно.

Оказа се, че всички от семейството са се занимавали с магьосничество, като са пътували из страната и са сътрудничили на магьосници, „за да развалят магии“.

Искрено се покаяха и обещаха пред Бога, че никога повече няма да се занимават с магьосничество и окултизъм. Молихме се за прошка на греховете им, за развързването и пропъждането на магьосническите духове от телата и дома им.

След молитвата сънувах следния сън: Намирах се пред техния жилищен блок. От него излетя една грамадна черна ракета. Издигна се високо във въздуха и се насочи към центъра на София. Направи един кръг над града и отново се върна над жилищния им блок, обърна се вертикално и когато се спусна надолу, за да се забие в дома им, от земята излетя голяма бяла ракета, удари я и я разби на прах, а бялата ракета отлетя в небето.

Мина доста време. Веднъж в автобус No 88, една млада и хубава девойка ме погледна и поздрави: „Здравейте.“ Отговорих: „Здравейте, но не Ви познавам.“ Тя се усмихна и каза: „Как да не ме познавате? Татко ходи на работа. Мама се вози на всякакви превозни средства...“ Сетих се и рекох: „И Вие се убедихте, че не сте нито дебела, нито грозна...“ Тя се изчерви и, като посочи един симпатичен младеж, ме прекъсна с думите: „Запознайте се. Това е моят приятел.“ Много магьосници

и техни помагачи изпадат в паника, когато бъдат обладани от духове, с които са вършили зло на хората. Единственото спасение на душите и телата им е искрено покаяние и развързването им в името на Господа Иисуса Христа. В Библията четем как магьосниците от град Ефес донесат магьосническите си книги и ги изгарят при нозете на апостол Павел и от сатанински чада стават чада на Бога */Деяние 19:18,19/*.

Една вечер дойде възрастен мъж в събранието и каза, че като се разхождал по улиците, видял, че в църквата свети и решил да влезе. Намирал се в ужасно състояние и бил решил да се самоубие. Разказа ни, че в неговия дом се правели и разтуряли магии, а той ги пренасял. Но домът му бил ад и особено нощно време, когато не можел да мигне и виждал във видения, че из спалнята му се разхождат различни кръвожадни зверове – тигри, лъвови, пантери. Знаел, че в спалнята му няма и не може да има тигри и лъвови, но въпреки това го изпълвал адски страх и ужас. Какво ли не правели за избавлението си, но нищо не помагало. Единственият изход, според него, било самоубийството. Напоследък някой му казал да се моли и ето, че „случайно“ попаднал на нашето събрание. По професия беше електротехник. Той молеше присъстващите да му обяснят какво да направи, за да излезе от това ужасно състояние. Обеща, че повече никога няма да пренася магии и няма да се занимава с магьосничество. Молихме се за прошка на греховете му и го развързахме в Господното име.

Следващата неделя доведе и жена си. Тя ни гледаше със страшен поглед, но постепенно се сви, коленичи пред амвона и наведе глава, след като ѝ казах да не се страхува от нас, защото нищо лошо няма да ѝ се случи. И тя бе развързана. Доведоха и двамата си сина. Така целият дом бе спасен и развързан и всички тръгнаха в Господния път.

Веднъж една сестра ми каза да не вярвам на този човек, защото го видяла да пуши цигари. На едно от събранията, които той редовно посещаваше, го попитах:

– Искаш ли да се молим за теб, Бог да те освободи от пушенето на цигари, от духа на никотина?

– Разбира се. Какво ли не правя, за да се откажа от пушенето, но не мога. Срам ме е от вярващите и затова се крия и пуша тайно от тях.

Молихме се и заповядахме на духа на никотина да излезе от него, да отиде там където Господ му е определил, и никога повече да не се връща в него.

На следващото събрание той заяви: „Не аз оставих цигарите, а те ме оставиха. Такова отвращение получих от никотина, че се чудя как съм можел да дишам и да търпя тая воня.“ За съжаление има мнозина магьосници, окултисти и екстрасенси, които не желаят да се покаят, да оставят гибелния си път, за да получат прошка на греховете, освобождение на тялото и спасение на душите си. За да бъде чист от кръвта им, предупреждавам ги с думите, записани в Светото Писание: „И ако някоя душа се обърне към ония, които извикват мъртъвци и към магьосници, за да ги последва в блудството им, Аз (Бог) ще обърна лицето си против оная душа и ще я изстребя измeжду народа *й*“ /*Левит 20:6*/.

Срещу днешните магьосници ще се изправят на съд ефеските им колеги, които преди около две хиляди години можаха да разберат, че служат на сатана и ги очаква вечно осъждение, ако не се покаят.

Има мнозина окултисти и магьосници, които сами себе си заблуждават и тия, които им вярват, че те са служители на Бога и Господ им помага да вършат чудеса и едва ли не са наследници на вечния живот. Но Библията казва: „А отвън са псетата, магьосниците, блудниците, убийците, идолослужителите“ /*Откровение 22:15*/.

СВИДЕТЕЛСТВО НА ДОБРИНКА КАРАКОЛЕВА

На 7 септември 1993 година родих второто си дете. По откровение го кръстих Самуил. В момента, в който се роди това дете, започна моето и на семейството ми изпитание на вярата ни в Господа. На втория ден след раждането детето започна да повръща кръв. Лекарката ме успокояваше, че това се срещало често при новородените бебета. На третия ден

му поставиха диагноза „хеметелиза“. Направиха му рентгенова снимка и установиха, че тънките му черва завършват на топка и нямат връзка с дебелиите черва. На четвъртия ден лекарката ме извика и каза: „Съжалявам много, но се оказа, че вашето бебе има още една болест и трябва спешно да бъде преведено в „Пирогов“ (Институт за бърза медицинска помощ в гр. София) за спешна операция. Тя ми показа рентгеновите снимки и аз ясно видях аномалията в червата на Самуил. Подписах декларация, че се съгласявам да направят спешна операция в спешна хирургия на „Пирогов“. В 17 часа започна операцията. Със съпруга ми Томи веднага отидохме и предложихме в църквата братята и сестрите да се молят с нас за спасението на нашия син. Вярвахме, че Господ ще ни помогне и ще спаси живота на бебето ни. На другия ден доктор Ноева ни каза, че все още е много рано да се каже дали операцията е сполучлива. След няколко дни хирургът, който е оперирал Самуил, казал на Томи: „Аз съм много учуден, че вашето дете е живо, защото ни го донесоха от родилното отделение почти умряло. Все пак има надежда да се оправи, защото спря да повръща, прие първата си храна. Това, че започна да се оправя, е чудо“.

Ние бяхме много благодарни на Небесния си баща за голямата милост и благословение над нашия Самуил. Бог усилваше вярата ни в чудесата, за да можем по-лесно да понесем онова, което ни предстоеше.

След петнадесетия ден детето продължаваше да има жълтеница и вместо да намалява, тя се усилваше. Лекарите предполагаха, че има друга аномалия, но решиха да изчакат докато навърши един месец. Появи се и друг проблем. Сърцето му беше много слабо и на няколко пъти Самуил престана да диша. Наложих се непрекъснато да бъде с кислородна маска.

На 5 октомври го приеха в клиниката по Гастроентерология за установяване на диагнозата „хепатит“ (жълтеница). Тук му направиха пълно изследване и се установи, че няма порок, а само шум на сърцето, което малко ни успокои. По време на основните му изследвания имаше съмнения за хидроцефалия. Когато ми казаха, много плаках и се молих на Бога от

все сърце: „Господи, моля Те, не допускай това да се случи с моето дете, защото няма да мога да издържа. Всичко дотук издържах, всичко, което ми предстои, ще издържа, но ако това се случи с детето ми, няма да мога да издържа. Виждала съм такива деца и затова те моля, ако си решил да вземеш Самуил при Себе си, прибери го по-скоро, за да не се измъчваме и ние, и Самуил. Но ако си решил Самуил да живее, по-добре е той да е здрав, за да Ти служи, Господи”. И както се молех с тая молитва, видях най-голямото чудо в моя живот. Беше между 4 и 5 часа сутринта. Самуил не беше нито ял, нито пил. Изведнъж започна да повръща вода. Повръщаше непрекъснато. В първия момент се уплаших, но после разбрах, че ставаше чудото на изцелението на Самуил от хидроцефалия, за което се молех Богу. Тогава получих пълна увереност, че детето ми ще живее и ще бъде едно от свидетелствата на живия Бог. В тоя ранен час всички лекари и сестри се събраха в стаята на Самуил. Чудеха се и казваха: „Защо повръща вода това дете, като не е пило вода?” Аз знаех отговора на този въпрос – защото Бог прави чудеса.

Същия ден изследваха Самуил на финтанелно ехо, за да проверят дали има хидроцефалия. Установи се, че няма опасност, но има данни за интервентекуларна хеморагия вляво, първи стадий и след около един месец всичко ще изчезне.

След няколко дни ни изпратиха в друга болница, за да изследват защо Самуил продължава да е жълт, след като няма хепатит. От ден на ден билирубинът му се покачваше и всяка седмица се налагаше да му се прелива кръв и плазма. Имаше изявена анемия. Точно тогава Самуил започна да се храни по-малко. Вляха във вената му контраст, за да видят дали от жлъчката ще отиде в червата. След изследването лекарят ми каза: „Не е сигурно, че детето ви ще живее. Има няколко варианта за лечението му, но нито един от тях не дава пълна сигурност.” Когато чух тези думи, вместо да се притесня и разплача, аз почувствах, че ме изпълва чудна сила и вяра, че моето детенце ще живее.

Отново постъпихме в Гастроентерологията, а оттам ни изпратиха в детската клиника в „Пирогов”, където подготвиха

Самуил за втора операция на жлъчните пътища. Операцията трябваше да се извърши на първи декември. Лекарите не даваха гаранция за живота на детето. С Томи решихме да не се съгласяваме на втора операция, а да си вземем Самуил. Тогава Томи сънувал, че кръщаваме детето във вода и Господ го изцелява. До болницата имаше православна църква, където отидохме и кръстихме детето. След кръщенето Бог ни даде по-голяма увереност и ние заявихме на хирурга и на лекуващата лекарка, че се отказваме от операцията и сме готови да подпишем декларация, че поемаме отговорността върху себе си. Отговориха ни, че ние пак ще ги потърсим, за да му бъде направена втора операция. Изписахме го и си го прибрахме у дома. Една сестра ни предложи билкови хапчета, които помагали за очистването на организма от антибиотиците и лекарствата при заболяването от хепатит.

Непрекъснато ходехме с детето по църквите и молитвените събрания, за да се молим за неговото пълно изцеление и възстановяване. Изпратихме и писма в чужбина. Когато навърши четири месеца и половина, Самуил беше напълно здрав. Заведохме го при лекуващите лекари, за да го видят. Те се чудеа и питаха как е станало чудото на изцелението му, а ние им казахме: „Бог го изцели! Слава на Бога! След изцелението на Самуил ние отново посетихме църквите и молитвените събрания, за да засвидетелстваме на братята и сестрите, които са се молили за него, да се радват заедно с нас и заедно да благодарим на нашия Господ и Спасител, че Той подари здраве и живот на нашето дете Самуил.

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА СТОЯНКА Б. от град София

През 1986 година се разболях от злокачествен тумор (лимфон) на лимфните възли. Бях повярвала в Бога преди около три години и се обърнах към него с молитва за изцеление. Където и да отворех Библията, винаги попадах на насърчителни думи: „Не бой се!“, „Аз съм с теб“, „Само вярвай!“ И аз наистина вярвах, че Господ Исус Христос ще ме изцели. Бях

добре до месец юли 1994 година. Тогава изведнъж получих силно влошаване – левхемизация на лимфона. Приеха ме по спешност в Хематологията. Тъй като посещавах молитвените събрания за изцеления на болни при брат П. Велев, обадах се на сестрите да се молят за мен и Бог да ни открие причината за рязкото влошаване на здравословното ми състояние, за да мога да се изповядам и покая за всеки грях. За мен се молеха много братя и сестри. Някои от тях постеха и ме посетиха в болницата. Посети ме и брат Велев, пред когото искрено се изповядах и му казах, че искам да си отида от този свят очистена от греховете, опростена и спасена. Като четях „Мирния договор на грешника с Небесното царство“, книгата „Изцеление чрез вяра в Бога“ от П. Велев и книгата „Изцеление чрез вяра“ от Осборн, направих си равностойка на живота, който съм водила в последните години. Изповядах се по „Мирния договор“ и се отрекох от смъртните и окултните грехове. Отрекох се от наследствените грехове, неправдите, беззаконията и пороците на родителите ми и техните родители до четвърто поколение. Отрекох се от греховете на мъжа ми и на родителите и прародителите му до четвърто поколение. Обещах на моя Спасител, че ще Му служа и ще Го следвам, колкото и да ми е трудно.

Благодаря на Бога и на всички братя и сестри, които постиха и се молиха за мен, защото Господ чу молитвите ни.

Още в началото на заболяването видях светъл облак над леглото ми в болницата, който се издигаше към тавана. Усетих че ме завладява Божият мир, спокойствие и сигурност. Започнах бързо да се възстановявам. На 24-тия ден бях изписана от болницата и макар да бях доста слаба, с напълно окапала коса, продължих да посещавам молитвените събрания за изцеления на болни и не пропуснах да прославям Бога и да заявявам, че Господ Исус Христос е моят Изцелител и в Неговите рани аз съм изцелена. Продължавах да се боря и с Божията помощ да отстранявам някои грешки в живота си и да се поправам, за да бъда напълно очистена от греховете.

И ето че през месец май 1995 година стана чудото. Доцент Л. П. ми каза, че имам пълна промяна в кръвната картина.

Направиха ми пункция и едно друго важно изследване, от които се установи, че болестта ми е преминала от злокачествена в хронична – съвсем различна от първото смъртоносно заболяване. Спряха ми всички лекарства и химиотерапията. Показах изследванията на други двама лекуващи лекари и те, като видяха резултатите, вдигаха рамене и се чудеха какво да кажат. Доктор Е. Н. каза: „Необяснимо! Необичайно!“ Обясниха ми, че никога не съм била по-добре от сега. Попитах доцент Л.П. имала ли е такъв случай в своята практика и тя ми отговори, че не е имала. С радост им казах, че вярвам в изцелителната сила на Господ Исус Христос.

На 27 октомври 1995 година, когато доцентката гледаше под микроскоп моите резултати, на въпроса ми как, според нея, е станало това чудо на изцеление, тя отговори само с две думи: „Бог! Бог!“ Това беше достатъчно потвърждение, за резултата от вярата ни в Господа Исуса Христа, Който ни показва, че това, което е невъзможно за човеци, е възможно за Него, защото за Него всичко е възможно и няма нищо невъзможно. Нека бъде слава на името Му отсега и во веки веков! Амин!

СВИДЕТЕЛСТВО НА КИРИЛ ВЕЛЧЕВ ШИДЕРОВ

Роден съм през 1959 година. Това, което се случи с мен, стана през месец септември 1993 година. Бях в селото на покойния ми баща в Хасковски окръг. Беше събота вечер. Много ми се спеше, но когато си легнах, сънят побягна от мене. Започнах да чувам стъпки по двора. Станах да изляза, но изведнъж ме обзе голям страх. Чух човешки стъпки по тавана, а после в съседната стая и то съвсем ясно. Изкарах една кошмарна нощ. Не разбирах какво става. Мислех си, че нещата ще се оправят като се съмне. Очаквах утрото с голямо нетърпение, но за съжаление, когато се разсъмна, стана по-лошо. На читателите искам да кажа, че бях напълно здрав. През живота си не съм боледувал от никакво по-тежко заболяване, освен от настинки. Не съм имал и никакви проблеми. Всичко, каквото съм искал, съм го получавал.

Седейки в стаята, изведнъж усетих, че мисълта ми се свързва с думата „смърт”. Имах чувството, че смъртта е до мен, без да съм болен от каквато и да е болест. Реших да отида да си наля една туба вода, тъй като в селото рядко има вода. Запалях колата и излязох на двора. На улицата срещнах познат съсед, който вървеше в обратната посока. След две преки отново го срещнах и се учудих, тъй като беше невъзможно да се срещнем, движейки се в противоположни посоки – аз с кола, а той – пеша. Можете ли да си представите какво беше учудването ми, когато срещата ни се повтори още два пъти. Почувствах, че нещо ме натискаше, някакъв огромен товар ме притисна. Сигурен бях, че това е смъртта. Следобед си помислих: „Ще запаля колата и ще потегля за София. Няма да мога да издържа втора нощ”. Но когато се доближих до нея, чух ясен глас: „Тръгнеш ли с колата, ще катастрофираш”. Сепнах се и се обърнах към къщата. Учуден видях баба, дядо и леля, които са покойници. Баба ми помахаше с ръка и каза: „Кирчо, никъде да не тръгваш. Тук ще те погребем”. Слънцето още грееше. Изумен, гледах къщата, колата и покойниците. В едно бях сигурен – че умирам. Зададох си въпроса: „Какво толкова съм направил, че трябва да умира, че смъртта ме зове. Изведнъж целият ми живот премина в паметта ми като на филмова лента и един ясен глас ми каза: „Туй нещо е грях”. Гласът назоваваше греховете ми и накрая попита: „Е, какво искаш?” Вече знаех защо ме зове смъртта. Дойде ми мисъл: „Та нима нищо свято не съм извършил?” Мислех, мислех, но нищо не измислих. Само греховете ми стояха в паметта ми. Примирих се и си казах: „Аз наистина заслужавам смърт”. Тогава чух глас: „Ставай, ставай и скачай в кладенеца! Там ти е присъдата”. Усетих че някаква ужасна сила ме вдига от стола и ме тика към кладенеца. Рекох си: „Добре, толкова грехове съм извършил, но защо трябва с грях да умирам, като се самоубия?” Вдигнах главата си нагоре и без да мисля какво говоря, изведнъж извиках „Господи!” И стана чудо! Изведнъж всичко се промени. Душата ми се успокои и тежестта, която ме притискаше, изчезна. Първите думи, които изрекох, бяха: „Господи, сега разбрах, че Ти съществуваш. Ти взе греховете ми и ми върна живота. Жив си, Господи!” На другия ден, когато

пътувах към София, помолих се на Бога и казах: „Господи, разбрах, че си жив и вече никой не може да ме разубеди в противното, но не можах да разбера какво се случи с мен”. Тогава чух тих и ясен глас: „Прибери се въщи. Видя къде е Библията, чети я, там е обяснението”.

Около месец преди да се случи всичко това, което ви разказах видях в гардероба Библията, увита в хартия. Моята съпруга я беше взела от една наша позната. Когато я видях си казах: „Ще трябва да я прочета някой ден”.

Щом се прибрах, взех Библията и започнах да я чета. Това правя и до днес. В нея пише, че грехът като зачене, развива се и ражда смърт, но също така пише, че в последно време всеки който призове Господното име, ще се спаси. Сега знам какво се случи с мен. Греховете, които бях извършил, ме водеха към смърт. Сатана знаеше, че ако прочета Библията, може да повярвам в Господа Исуса Христа и да бъда спасен, затова бързо ме накара сам да си затворя вратата за Небесното царство и вечния живот, като ме съветваше, чрез проектираните от него образи на покойните ми роднини, да се хвърля в кладенеца и се самоубия. Библията казва, че дяволът се преобразява и на светъл ангел. Сега разбирам, че той се беше преобразил в образите на моите починали роднини и се опитваше да ме излъже. Но когато призовах живия Бог, Който е много милостив и много жалостив, Той ме освободи от товара на греха, пропъди демона на смъртта и породил живот. Той проля кръвта си и умря, за да живеем аз и ти, драги читателю. Призови името Господно, за да живееш. Изповядай всичките си грехове и беззакония и моли се Богу, в името на Господа Исуса Христа, да получиш прошка на греховете и спасение за душата си. Не отлагай, а го направи веднага. И престани да вършиш повече беззакония, защото те раждат болест и смърт. Вземи светата Библия, чети и изпълнявай това, което прочетеш в нея. Тя ще те научи да обичаш, да говориш и да вършиш правда и истина, за да живееш вечно с Господа Исуса Христа, нашия Спасител.

Това, което ви разказах накратко, се случи в продължение на 18 часа, които никога няма да забравя.

На желаещите за кореспонденция, с удоволствие ще отговоря.

Адресът ми е:

Кирил Велчев Шидеров,

ж.к. „Младост“ 1, бл. 32, вх. 4, ет. 4, ап. 59

гр. София 1784.

СВИДЕТЕЛСТВО НА ВИОЛЕТА И ТОДОР ИВАНОВИ

Нашата дъщеря Милена внезапно се разболя от „пителиазис ребра пиларис“. За това кожно заболяване лекарите заявиха, че е наследствено и хронично, макар в нашите родове да не е боледувал никой от такова заболяване. Разбрах, че според научната медицина не се лекува, но за Бога неизлечими болести няма.

Искам да благодаря на нашия чудесен, славен и велик Бог, защото Той още от началото на заболяването до пълното изцеление укрепваше вярата ни и ни даваше сила, за да издържим на това изпитание и на прийомиите на сатаната. Намериха се хора, дори медицински работници, които ни казаха, че това заболяване се лекувало само при бабички и при екстрасенси, но ние категорично отказахме и заявихме, че не желаем детето ни да бъде лекувано със силата на дявола, та ако ще и никога да не бъде изцелено. При това заболяване кожата пигментира и става дебела като кора на дърво, суха е и се пука.

Бог ми даде съновидение и укрепи вярата ни, че дъщеря ни ще бъде изцелена. Сънувах, че вървя по улиците на село Константин в Еленския край. Над мене слънцето силно грееше. Търсех някакъв адрес. Видях две успоредни улици и се чудех по коя да тръгна. Тръгнах по долната улица и след дълго лутане някой ми каза, че адресът се намира на горната улица. Реших да мина през двора на една от къщите и да се изкача по стълбите на горната улица. Така и направих. Когато започнах да се изкачвам по стъпалата, един огромен черен човек препречи с ръцете си изхода, откъдето трябваше да изляза. Но като ме погледна, веднага се махна. Огледах се

и видях, че в ръцете си държа един хляб и ръфам от него без да го чупя. Тогава се изкачих по стъпалата и излязох на горната улица, където ме огря още по силна светлина. Видях, че преди да тръгна по долната улица и да извървя толкова дълъг път, аз съм била съвсем близо до този адрес.

Точно така се случи и в живота ни. След лутане по лекари и лечители, ние залегнахме над Божието слово, което е хлябът на живота. Приложихме пост и молитва и Бог за много кратко време даде изходен път. Посетихме молитвената група за изцеление на болни чрез вяра в Бога в дома на брат П. Велев в гр. София. Братята и сестрите усърдно се молеха за дъщеря ни и тя бе помазана с масло в Господното име. Благодарим на всички братя и сестри, които се молиха за нас и за изцелението на нашата дъщеря. Благодарим на сестрата на брат Велев, сестра Ана Златанова, която толкова любезно ни обясни и даде адреса на молитвената група. Благодарим на братята и сестрите, които ни насърчаваха за Божествените изцеления. Бъдете благословени всички вие, които вярвате в Бога и се молите за изцелението на Божиите чедя. Бог да благослови домашната ви група.

Благодарим на Бога за чудното изцеление, което Той подари на нашата дъщеря. Благодарим за лекуващия лекар от медицинска академия, който така усърдно се грижеше за детето ни. Бог да го благослови и да му върне стократно.

Другото свидетелство е за нашия син Даниел. Когато навърши 7 години, започнаха да му излизат кокоши тръни по ръцете и краката. С всяка изминала година се увеличаваха. Ръцете му се обезобразиха. На дясната ръка, на един от пръстите, с които държи химикалката, излязоха два, които го боляха и му пречеха да пише. На кокалчето на единия крак имаше кокоши трън, който го болеше и му пречеше да ходи, когато беше обут с маратонки. Мазахме ги с различни мехлеми, но не минаваха. Бяхме решили да го заведем на лекар, за да бъдат изгорени или премахнати по оперативен път.

Един ден преди започването на учебната година бяхме седнали на пейката в двора и Даниел рече: „Мамо, виж твоите ръце какви са хубави, а моите с тези кокоши тръни колко са грозни. Какво да правя?“ Казах му: „Моли се, Даниелчо,

Господ Исус Христос ще те излекува”. Вечерта той усърдно се молил, а на сутринта, когато се събудил и станал, видял че кокошите тръни са изчезнали, ръцете му бяха станали гладки и хубави, без да личи че някога е имало кокоши тръни по тях. В един миг Господ го излекува съвършено. Извърши чудото, за да се прослави името Му – Свято и Велико.

Пишем тези наши свидетелства, за да послужат за насърчение и на други братя и сестри, които са отрудени и обременени, и за прослава на нашия многомилостив и многожалостив Бог. Трябва винаги да помним, че има на Кого да се уповаваме. Само Той може да ни даде всичко, от което се нуждаем, ако с вяра и усърдна молитва се обърнем към Него. Той е Бог на чудесата и никога не оставя Своите Си, защото винаги е верен.

Благодарим Ти, Спасителю и Изцелителю наш!

СВИДЕТЕЛСТВО НА СЕСТРА ВАСИЛКА

На дясната ръка на осемгодишния си син Георги напипвах бучка колкото бонбон „лукче“. На 29 март 1994 година направиха снимка на костта, на която ясно личеше костното образуване. Спешно ни приеха в института по ортопедия в Горна Баня. Бяхме много разстроени. След като направиха съответните изследвания ни казаха, че ако бучката расте, трябва веднага да отидем за спешна операция. Това не се наложи. Ние потърсихме с вяра нашия Спасител, Изкупител и универсален лекар Господ Исус Христос. Слава на името Му! Той каза: „Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори, защото всякой, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогава, който хлопа, ще се отвори“ */Матей 7:7,8/*.

Молахме се на Бога с голяма вяра и посещавахме молитвената група за изцеление на болни чрез вяра в Бога и дома на брат Петър Велев, където търсехме помощта на Господа Исуса Христа за изцелението на сина ми.

На 25 септември 1995 година отново направихме контролна снимка. Снимката беше нормална – не се виждаше и следа от образуването. Лекарят се заинтересува с какво сме лекували

детето. Отговорих му: „С нищо“. Тогава той попита: „Кой го излекува?“ И аз изповядах: „Господ!“ Настина, Бог извърши чудо с моето дете, което вярва в Господа Исуса Христа и много обича нашия небесен Баща.

Слава на Божието Свято име, сега и всякога!

Амин!

СВИДЕТЕЛСТВО НА СЕСТРА ПЕНКА от град Вятowo

Омъжена съм, имам едно дете на 4 години. То се разболя от много страшна болест. Заболяха го ушите и от едното му ухо капеше гной, получи припадъци и онемя в продължение на три дни. Приеха го в болницата в град Русе и го поставиха на системи. Направиха му пункция в гръбначния стълб, но нямаше подобрене. Лекарите казаха, че гнойният процес е стигнал до мозъка и трябва да му отворят главата. Главният ушен лекар, доктор Начев, каза, че детето не може да бъде изцелено и от него няма да стане нормален човек.

Повярвах в Господа Исуса Христа и потърсих Неговата помощ. Веднага започнаха жестоки изпитания, които с Божиата помощ изтърпях. Бях бита и ругана от роднини и хулена от цялото село, но Господ Исус Христос казва: „Блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно какво да е лоша дума заради мене. Радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата: тъй бяха гонени и пророците, които бяха преди вас“ */Матей 5:11,12/*. Разведохме се заради вярата ми в Господа, но аз намерих моя Спасител и Изцелител на детето ми, и няхах намерение да отстъпвам нито крачка назад. Въпреки че бяхме разделени, съпругът ми се грижеше усърдно за сина ни Атанас. Бях изгонена от къщи и живеях в град Белене, когато Светият Дух ми даде тридневен денонощен пост за спасението на сина ми. От цялата си душа, с всичкия си разум и с цялото си сърце благодаря на нашия Бог, Който спаси и изцели нашия син. Чрез Божественото изцеление на детето ни, съпругът ми повярва, покая се и ние отново сме заедно, за да служим

на нашия Спасител. Редовно посещавам богослуженията в нашата Вятowska църква. Обещах пред Бога, че на всеки срещнат ще свидетелствам за божественото изцеление на сина ми и винаги и на всякъде ще славя Бога.

В град Русе имаше християнска конференция, на която присъстваха много братя и сестри от цялата страна и от Гърция, които славеха и величаеха Бога. Мнозина свидетелстваха за чудесата, които Господ беше извършил в живота им. Имаше и моментални изцеления. Искаше ми се и аз да стана и да свидетелствам, но ме достраша. Детето ми отново се разболя от същата болест. Откарах го с линейка в болницата, но имах мир, че Бог отново ще го изцели. Когато гледах видеокасетата „Съмнението“, разбрах какво сгреших. Започнах да свидетелствам по улиците и да славя Бога и стана чудо. Сега детето ми е напълно здраво и весело. Брат Петре, моля ви да разпространите по целия свят моето свидетелство за Божественото изцеление на сина ми Атанас.

Моля ви също да ни подкрепите в решаването на жилищния ни проблем. Вярвам, че Бог ще снабди и тази наша нужда, защото ни спаси и ни даде своя чуден мир и пълното изцеление на нашето дете.

Бог да благослови всички Негови синове и дъщери! Амин!

Пенка Колева Николова
Илия Атанасов Янакиев
Атанас Илиев Янакиев
ул. „Съединение“ №11
гр. Вятowo – 7080

СВИДЕТЕЛСТВО НА ФИДАНКА СТЕФАНОВА
от гр. Кюстендил, кв. Запад, бл. 69, тел. 4-13-86

Много хора искат да се освободят от алкохола и цигарите, но не знаят как и къде да намерят освобождението си от тези и други пороци. Господ Иисус Христос казва: „Ако вие пребъдете в словото Ми, наистина сте Мои ученици и ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни“ (Иоан 8:31,36).

Започнах да опитвам цигарите от тринайсетгодишна възраст. От двайсетгодишна вече пуших и пиех системно. Някои твърдят, че пиенето на алкохол и пушенето на цигари им доставяло удоволствие и радост, но на мене не ми донесоха нито едното, нито другото, а напротив, увредиха моето здраве. Искях да се освободя от робството на никотина и алкохола, но не можех и не знаех как. Лечението чрез медицината в болнична обстановка не даде никакъв резултат. Екстрасенсите ме депресираха, а след лечение с иглоубождане получих увреждане на говора. Състоянието ми много се влоши и аз престанах да се храня и да пия вода. Пиех само алкохол. Отслабнах много и теглото ми стигна до 40 килограма. Работех като барманка и сутрин не можех да почна работа, ако не изпиех определена доза коняк.

От двегодишна възраст детето ми страдаше от бронхиална астма и като навърши 8 години състоянието му рязко се влоши. С мъжа ми научихме от пресата, че в София ще има изцелителни събрания, ръководени от евангелизатора Питър Юнгрен. Посетихме събранието с надежда, че детето ни ще бъде изцелено, и то наистина получи пълно изцеление. След завръщането ни от София изпаднах в много тежко състояние. Научих, че в град Кюстендил ще има евангелизация. Повярвах, че от молитвите на християните ще получа подобрение. Там за пръв път чух думата покаяние и научих за спасителната сила в Иисус Христовото име. Разбрах, че съм търсила избавлението си на погрешни места. Приех Иисус Христос за мой личен Господ и Спасител и пожелах да се молят за моето спасение и изцеление. От молитвата получих голяма лекота, удовлетворение и духовна радост, но задушаването продължаваше да ме измъчва. Започнах да се моля с вяра и упование в Бога, че Той може в Иисус Христовото име да ме изцели и освободи. След продължителни молитви, получих духовно и физическо освобождаване от задушаването, но все не можех да се освободя от алкохола и цигарите.

Една сестра ме заведе на молитвено събрание за изцеление на болни в дома на брат Петър Велев в София. Братята и сестрите се молиха за моето развързване от пороците и един брат заповяда в Иисус Христовото име на демоните

на никотина и на алкохола да ме напуснат и никога да не се връщат в мен. Веднага усетих, че съм освободена. Вече не мислех за цигари и за алкохол. На другия ден колегите в бара забелязаха, че аз не пуша и не пия. Редовната ми доза коняк не ме интересуваше. Подаваха ми цигари, но те не ме съблазняваха. Разбрах какво значат думите на Спасителя: „Ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни“. Съвестта ме избличаваше и аз не желаех повече да продавам алкохол и цигари. Молех се на Бога да ми помогне да си намеря друга работа и Той чу и изпълни молбата ми. Започнах работа като продавачка в магазин за обувки. Вече се храня нормално, здравето ми рязко се подобри и теглото ми се повиши с 24 килограма. На това, което Бог направи с мен, са свидетели много хора от град Кюстендил.

Бих се радвала, ако моето свидетелство достигне до ония, които искат да се освободят от никотина и алкохола. Уверявам ги, че всички други пътища, освен пътя Иисус, могат да им донесат временно подобрение или освобождение, но могат и да ги увредят, а Божественото изцеление и освобождение е пълно и трайно, защото е писано: „Ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни“ /Иоан 8:36/.

Моля се на Бога да помогне на всички, които искат да се освободят от робството на никотина и алкохола, като ги привлече към Себе Си, за да намерят пътя към истинското освобождение от пороците и спасение на душите си.

Благодаря Ти, Спасителю на моята безсмъртна душа. Благодаря Ти, Освободителю и Изцелителю на моето тяло. Благодаря Ти, Господи Иисусе Христе.

Сестра Фиданка Стефанова

МОЕТО ТРЕТО ИЗЦЕЛЕНИЕ

През 1994 година пътувах от Париж до София с увиснали крака над стъпалата на задната врата няколко денонощия. Когато пристигнахме в София, краката ми бяха отекли почти до колената. Няколко месеца се лекувах и се молех за изцеление, пиех отводнителни билки, но нямаше никакъв резултат.

Една нощ сънувах, че на леглото срещу моето седи един много симпатичен човек и доброжелателно, приятелски ми се усмихва. Краката му бяха обути в златни ботуши. Чух глас в спалнята, който каза: „Свети Мина“. Събудих се и погледнах краката си. Отоците бяха изчезнали.

Не знаех кой и какъв е свети Мина. По-късно научих, че той е Христов изповедник и мъченик, жестоко измъчван в Египет. Езичниците го драли с нажежени железни куки и в раните му слагали плат от козина, запалвали го и обгаряли тялото му със свещи и накрая го обезглавили и изгорили.

Господ ми даваше урок и той беше – да внимавам да не презра някой от тия малките, които се молят на светиите и на свети Мина, защото Бог не е Бог на мъртви, а е Бог на живи.

Аз не бях призовавал и не бях се молил на свети Мина. Този сън не съм го сънувал по мое желание, а по волята на моя Отец Небесен, Който ме учеше, че когато се молим усърдно и благославяме някого, след време може да получим благословение и изцеление чрез молитвите ни и благословиите ни, които се връщат върху нас.

През 1972 година бях командирован за четири месеца в Египет и там се молих за мнозина египтяни, както и за това Господ да освободи Египет от духа на антихриста, за да престане войната им с Израел. И войната бе прекратена, защото Египет рязко промени политиката си.

В околностите на Кайро посетих мястото, където Свети Йосиф, света Богородица и Господ Иисус Христос като малко дете са живяли повече от три месеца, докато свети Йосиф получи заповед от Господа насън да се върнат в Израел, защото тези, които търсеха живота на детето, бяха измрели.

На това място разбрах, че Господ беше употребил египетския президент Ануар Садат да покаже негодни мотокари на Тодор Живков, а той да поиска от министъра на машиностроенето да се изпрати техник, който да ремонтира машините. Бог употреби и един от директорите на електрокарния завод, инж. Цонев, и той да реши този техник да бъда аз. Така Господ изпълни молитвата ми, с която бях Го помолил, като казах: „Господи Иисусе Христе, искам да видя едно място, което Ти

си гледал, когато беше тук на земята.” Благодаря Ти, Благодарю мой, Спасителю мой и Изцелителю мой. Твоята милост и любов към мене, грешника, е неизследима! Ще те славя и величая докато съм жив. Помогни ми да устоя до край, за да бъда с Теб, със свети Мина, с Твоята свята Майка, света Богородица, с Твоите свети апостоли, пророци и мъченици, и с всички Твои ангели и архангели, началства, власти, сили, херувими и серафими на Твоята сватбена вечеря при Твоя Отец Небесен. Амин!

И много други случаи има в живота ми, когато ме е изцелявал Господ. През месец януари на 2008 година се разболях от много силна кашлица, чувствах немощ и болки в сърдечната област, високо кръвно и нарушен ритъм на сърдечната дейност. Една сутрин чух властен глас, който каза: „Страда ли зле някой между вас, нека се моли... Болен ли е – нека го помажат с масло в името Господно”. Започнах да се моля за моето изцеление, тъй като почти никога не се моля за себе си. Помолих брат Антонио да ме помаже в името Господно и когато ме помазваше, голяма топлина обля главата и тялото ми и всичко изчезна. Жив е Господ и живо е словото Му!

СВИДЕТЕЛСТВО НА РОСИЦА СТОЯНОВА

Братя и сестри,

Искам да благодаря на моя Бог, който съм приела в сърцето си с голяма любов, защото Той извърши в моя живот чудеса, за които нямам думи да Го хваля и да Му благодаря.

През 1987 година бях много притеснена в службата. Счетоводител съм, но същевременно ни дадоха жилище и трябваше да се направи ремонт, а от работата не ми разрешиха да ползвам отпуск. Получих възпаление на лявото око и три дни не можех да виждам. Приеха ме в болница и положението беше овладяно. Имах възпаление на зрителния нерв. Оправих се и се върнах на работа.

Следващата година получих слабост в краката. Много често падах по улиците, както си вървах. Приеха ме в неврологично отделение. Започнаха изследвания. Направиха ми пункция, за да ми поставят диагноза. Мнението на лекарите беше, че

съм болна от множествена склероза. Старшата сестра ми каза: „Дано не е тази диагноза.“ Отговорих ѝ: „Моят Бог няма да допусне тази диагноза да е моя.“ Вярвах в Бога и чаках резултатите от пункцията. Постоянно се молах и посещавах православна църква. Аз вярвам, че Бог е навсякъде.

В болницата престоях един месец на много трудно лечение на системи. Изписаха ме и отново тръгнах на работа. След около една година слабостта в краката ми се засили още повече. Не можех да вървя продължително време и падах по улиците, без да се спъвам. Потърсих лекарска помощ в неврологичен кабинет на Окръжна болница в София, където веднага бях приета. Молах се усърдно и вярата ми в Бога се усилваше. Попаднах на много добри специалисти - невролози, които бяха съпрузи, и с Божията помощ и тяхното усърдно желание да ми помогнат бях възстановена и то много добре. От тогава (1989 г.) до днес не съм имала нужда да бъда лекувана от това заболяване. Благодаря на нашия Цар, защото за Него няма невъзможни неща.

Втори път бях поставена на още по-голямо изпитание. Получих изсипване и се налагаше оперативна намеса. Под мишницата ми се появи и една бучка, която при прегледа, изследванията и биопсията се оказа, че е рак. На 8 март 1999 година ме приеха в Онкологията и ми казаха, че много съм закъсняла. Спокойно приех всичко това, защото вярвах във Всеомогъщия Бог.

Започна лечението. Искаха да ми изрежат гърдата, но откриха че, има метастази в десния бял дроб и затова решиха да не ме оперират, а да ме лекуват чрез химиотерапия. Бях много отчаяна, когато срещнах сестра Мария от Евангелската църква, която ми вдъхна голяма вяра в Бога. Тя ми разказа как Господ я е изцелил от астма и е върнал здравето и радостта ѝ.

Лечението чрез химиотерапия беше много мъчително.

Няколко сестри застанахме в пост и молитва всеки ден. Молахме се, пеехме и хвалехме нашия Господ Исус Христос в продължение на около шест месеца. Бучката от една стана на три, но с Божията помощ започнаха да се стопяват и към шестия месец се стопиха и изчезнаха. Вследствие на усърдното лечение на лекуващата лекарка и съветите на много

специалисти, пред които моят Бог отваряше врати навсякъде, където ходех на прегледи, и чрез Божията сила, метастазите бяха изчезнали. На контролния преглед след шестмесечното лечение скенерът показва, че белият ми дроб е чист като сълза.

Благодаря Ти, Господи Иисусе Христе. Велики, чудни и славни са Твоите дела. Слава на името Ти, Царю на царете.

От месец ноември 2000 година започнах работа и се чувствам съвършено добре, тичаща, можеща и хвалеща Бога всеки ден и всеки час.

Благодаря на лекарите за усърдните им грижи към мен.

Слава да бъде само на Бога. Само Той я заслужава.

Благодаря Му за великите чудеса, които извърши в моя живот.

СВИДЕТЕЛСТВО НА МАРИЯ АТАНАСОВА КЕРКЕЛЕВА от София

Искам да споделя с вас моето свидетелство как Бог ме изцели и промени изцяло моя живот.

Сега съм на 45 години. Когато бях на 20 години по време на бременност в петия месец се разболях от бронхиална астма. Много тежка и коварна болест с тежки пристъпи. Силно алергична съм към много неща и животът ми беше същински ад.

Като риба на сухо се чувствах без въздух. Постоянно виках-ме „Бърза помощ“. По три пъти в годината влизах в болница. Постоянно ползвах помпички при пристъпите. Поставяха ми големи дози кортизон да копират пристъпите и така станах кортизонозависима. Свикнах и с помпичките. Пенсионираха ме по болест на 28 годишна възраст. Два пъти бях в реанимацията в много критично състояние – между живота и смъртта. Обикалях по лекари, билкари и екстрасенси. Състоянието ми се влошаваше все повече и повече. След 10 сеанса при една екстрасенска легнах на легло. Тогава синът ми се разболя от спастичен бронхит и магарешка кашлица. Не исках да влизам повече в болница и поисках да умра, за да свърша с тоя труден живот. Излязох на терасата, качих се на една табуретка, но като погледнах към небето, си казах: „Господи, Ти си ми дал

живота. Защо сама да си го отнемам? Моля Те, Господи, или ме вземи, или ми дай нормален живот да живея.”

По това време сестра ми ходеше в евангелска църква. Веднъж ми се обади по телефона и каза: „Чух, че някои хора са получили изцеление от Бога. Ела да видиш колко е хубаво в църквата, да чуеш какви хубави песни се пеят и да почувстваш Божията сила!”

Отговорих ѝ: „Аз първа ще видя Бога, защото вече съм пътница”, и затворих телефона отчаяна. Но тя настояваше и пак ми се обаждаше.

Един ден дойде при мен с букетче невен и каза: „Тези цветя са от Бога.” Аз приех цветята и усетих някакво присъствие, някаква приятна лекота. Сестра ми настояваше да отида в тая църква. Тогава се обърнах към Бога и казах: „Господи, ако Те има, моля Те, помогни ми да отида до тази църква.” Беше петък срещу събота. Цяла нощ спях спокойно и нито веднъж не употребих помпичката. Усетих, че нещо се случваше с мен.

Отидох в църквата и там около 40 души се молиха усърдно за моето спасение и изцеление. Те не ме познаваха, а се молеха така силно и изискваха моето изцеление от Бога. Аз само плачех, плачех и се почувствах някак различно. Усетих любовта на вярващите и почувствах, че товар падна от мен. Приех Господ Иисус Христос за мой личен Спасител. Подариха ми Библия, за която съм много благодарна на Бога.

Вечерта в неделя имаше гост от Америка – пастор Тим Корнет. Той каза: „Бог е тук и който има здравословни проблеми, да излезе напред!” Със сина ми изтичахме напред и нашият пастор започна да се моли за нас. Той смъмри сатана да излезе от мен и аз паднах като отрязано дърво под Божията сила на земята. Ръцете ми трепереха, цялото ми тяло се гърчеше и се изпотих обилно. В очите ми присъстваше светлина. Такава светлина не бях виждала през целия си живот. Когато Бог ме освободи, тялото и ръцете ми спряха да треперят. Отворих очите си и разпоредителите ме вдигнаха. Чувствах тялото си като перце. Идваше ми да хвърча от лекота. Чувствах се великолепно. Бях изцелена от Божията сила. Слава да бъде

на Неговото име! Господ Иисус Христос извърши чудо в моя живот.

Синът ми не падна, но и той получи изцеление. И двамата бяхме освободени, изцелени от Великия и Всемогъщ Бог.

Когато се прибрахме, реших да изпробвам дробовете си. Изкачих се за пръв път от 15 години пеша до шестия етаж. Преди на всеки етаж използвах помпичката, защото въздухът не ми стигаше, за да мога да се изкачвам.

Разказах какво се бе случило с мен на съпруга ми, но той не проумяваше и ме следеше дали използвам помпата и дали пия хапчетата. Така измина един месец и аз всеки ден благодарях на Бога и се чувствах чудесно. Нямах пристъпи, нямаше проблеми, но трябваше да ходя из София. Тогава съпругът ми каза: „Ами ако някъде по улиците пак получиш пристъп? Докато дойде линейката, ти ще умреш.”

Аз извиках към него: „Бог ме е изцелил и няма връщане назад! Аз знам, че никъде нищо лошо няма да ми се случи без Божието знание. Досега чантата ми беше подвижна аптека, но отсега Библията ще стои в моята чанта и ще ми показва как да вървя по правилния път в живота си.”

Това беше много добре за мен, за да се освободя от лекарствата, които постоянно носех в чантата си. Извиках на сина ми да донесе кофата за боклук и там изхвърлих всички лекарства. Така Бог ме освободи и от страха, и от лекарствата.

Ето как Бог промени живота ми и от болна ме направи здрава, работеща и всеки ден благодареща за чудните и велики дела, които извърши в живота ми. Всичката слава да бъде на моя Господ Иисус Христос. Той я заслужава.

Вече 11 години работя при тежки условия на сергия. Студ, мраз, горещина – нищо не ми действа и не ме плаши. Здравите колеги се разболяваха, но аз се крепях на Божието слово, което казва, че болния прави здрав, слабия – силен, немощния – мощен, бедния – богат.

Аз не спирам да свидетелствам за изцелителната сила на Господа Иисуса Христа, защото там, където свършват човешките възможности, започва Божията сила.

Обикалям по градове, сиропиталища, старчески домове и църкви и свидетелствам за Господа. Чрез моето свидетелство повярваха много хора – половината от моята рода и от родата на съпруга ми. Сега с радост хваля и величая моя Господ от все сърце.

Жената, която не можеше да диша, сега хвали Господа с цяло гърло и с много силен глас.

Искам да изкажа най-голяма благодарност на Господа Иисуса Христа и Му обещавам, че ще Му служа с вярност до края на дните си. Пък и после, когато бъдем заедно в Новия Ерусалим – в Неговото постоянно присъствие.

Амин!

СВИДЕТЕЛСТВО НА ТРАЙКО ГЕОРГИЕВ ТОЛЕВ от гара Курило, ул. „Осогово“ № 10, ет. 1

Беше през 1965 година. Работех на гара Реброво, близо до София, а живеях на гара Курило. Една жена от Реброво на име Павлина ми казваше: „Трайчо, кога ще те вода в София да видиш чудеса в една черква.“ Аз все отлагах. Мина доста време и веднъж ѝ казах: „Павлино, хайде да ме заведеш в София на черква“. Отидохме в квартал „Емил Марков“. Черквата беше Евангелска в дома на брат Павел Игнатов. Говориха Павел и баща му. Те бяха проповедниците. Аз нищо не разбирах от техните приказки. Към края на богослужението попитаха дали има нуждаещи се. Ставаха много хора и казваха: „Бог знае нуждата ми, молете се за мен.“ После станаха двама души и казаха, че Бог бил ги изцерил и славеха Бога. Всички се молеха за нуждите. След свършване на службата се разотидохме и аз си казах: „Тези двамата, дето казаха, че са изцелени, предварително са подготвени за това изказване и аз няма смисъл да се моля, защото Бог не изцелява“.

На излизане от черквата брат Павел ми даде книжка от народния лечител Петър Димков. По това време народната медицина беше забранена и народните лечители се преследваха от официалната власт.

Продължих да ходя на черква по един път на месеца само заради книжките, които ми даваха. Така изминаха четири години. Аз не казвах на никого, че не се молах. След една молитва за изцеление на болни, стана един мъж от първата редица и каза: „Бог ми даде видение”. Той мина назад като оглеждаше хората. Когато дойде до последната редица и ме видя, погледна ме и рече: „За тебе Бог ми откри да станеш и пред всички да кажеш защо не се молиш за нуждите на хората.” После се обърна към моя приятел Пешо от Реброво и му каза: „Ти си имал болест в главата и по време на молитвата Бог извади болестта ти и повече няма да те боли глава”.

Когато излязохме от черквата, Пешо ми каза: „Вечно ме болеше глава, а сега вече не ме боли. Действително Бог ме изцели по време на молитвата.”

Аз не станах да призная, че не се моля, защото много се притесних, но вече разбрах, че щом Бог може да ти знае мислите, значи има Бог, Който действително съществува и изцелява.

По това време от около 10 години страдах от силно главоболие. Като ме заболяше глава, заставах на място без да мога да се движа по 4–5 часа, докато престане. Лекувах се, като слагах натопени в оцет и вода кърпи на главата си. Това главоболие се повтаряше по 2–3 пъти в седмицата.

Попитах вярващите как се изцеляват, а те ми казаха, че само се молят и Бог ги изцелява.

Веднъж, като работех, ме заболя глава и аз казах молитвата „Отче наш” на ум, без да спирам работата си. След около 30 минути главоболието ми премина. Тогава ни мериха кръвното налягане в предприятието и се оказа, че е 120 на 80, а преди ми беше 90 на 60 и може би от това ме болеше главата. Сега Бог ми беше нормализирал и кръвното, и премахнал главоболието.

Започнах да ходя на черква в Първа Евангелска (конгрешанска) църква. Там Бог говори, че обича България и ще я избави от страданията, но ще натрупа радиацията на главите на ония, които са решили да унищожат християнството. Наскоро след това стана аварията в атомната централа в Чернобил.

По това време правеха нов план на Курило. На мястото на моята къща бяха определили да се построи триетажен блок. Аз се оплаках на Господ Исус Христос, че мен лошо ме засяга плана, като искат да ми бутнат къщата и да ме накарат да изплащам апартамент. Искях от Господа да осуети утвърждаването на този план и да си остане старият. Така и стана. Минаха 10 години. Тодор Живков и комунистите паднаха от власт и тогава падна и новият план на Курило и си остана старият план.

Аз разбрах, че всичките си грижи трябва да казвам на моя Бог. Той чува молитвите ми и винаги ми помага.

Веднъж жена ми се разпищя и се развика, че Деси, нашата малка дъщеря, се е задавила и е умряла. Аз изтичах от лятната кухня на терасата, коленичих до главата на Деси и извиках силно на ухото ѝ: „Деси, кажи: „Господи, помогни ми.“ Тя скочи, изправи се и рече: „Татко, нищо ми няма.“ Тя се ожени за българин в Италия. Зет ми Виктор ни каза, че дъщеря им Виктория е разстроена и не иска да ходи на училище, защото шумът в училището я дразнел. След молитвата ми се обадиха, че детето е спокойно и ходи на училище.

Когато ми се появи каквато и да е болест, аз връзвам болестния дух и му заповядвам да се маха от мен, и аз оздравявам.

Когато се моля и искам нещо от Бога, винаги искам така, че да бъде според Неговата воля, и Той изпълнява желанията ми.

Голямата ми дъщеря се оплака, че в гърдите си чувства голяма тежест. Разбрах, че това е дух на депресия. Свързах го и заповядах в името на Господа Исуса Христа на всички болестни и нечисти духове и на духа на депресия да напуснат тялото на дъщеря ми Снежана, и веднага мъката и тежестта изчезнаха от нея.

Около две години след като повярвах, прочетох книгата „Победени врагове“. Тогава започнах и сам се научих да гоня демоните. Когато се появяваха главоболие, глаукома, депресия, бодежи в сърдечната област, връзвах демоните и ги гонех в Исусовото име и болестите изчезваха. Така продължавам и до днес.

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА СЛАВА НА БОГА НА С. В. от гр. София

Искам да ви разкажа нещо, което се случи с моята дъщеря Йонита, когато беше на 10 години. То е във връзка с кръщението на човек и влизането му в завет с Бога. Сънувах сън, че Йонита и други деца играят около нас, няколко майки, които си говорим и сме застанали в кръг. Тогава се появи един светец с ослепително бяла дреха, бяла коса и брада и голям кръст на гърдите. Посочи моето момиченце и каза: „Чие е това дете?“ Аз отговорих: „Мое е“. „А кръстено ли е?“ – попита ме той. Добавих: „Не е, но аз имам още две деца и те не са кръстени.“ На сутринта споделих съня с майка си и тя отсече: „Трябва да кръстим детето.“ Но уви, съпругът ми беше на друго мнение. Той каза: „Само да сте посмели с майка си да я кръщавате – гладни ще мрем всички“. Той беше майор, строителен инженер и член на БКП. Така сънят ми отиде в забравата, докато дойде тежкото и критично състояние на дъщеря ми през 1981 година. Почти 8 месеца не можах да поставят правилна диагноза във ВМИ – София, за да я лекуват. По това време повторно сънувах същия светец, който вече бях виждала на сън, и това не ми даваше покой. Защото сега той ми рече: „Аз дойдох да я взема. Казах ти да я кръстиш, ти не я кръсти и аз идвам да я взема!“ Една сутрин след този сън станах рано, минах през Военна болница да видя Йонита и отидох в службата по-рано, захлупих се на бюрото и заплаках.

Не след дълго дойде колежката ми Славчето и започна да ме разпитва защо плача, как е Йонита и аз разказах съня си. Бог да я благослови! Тя ми каза: „Не се безпокой, ние сме православни християни с Данчо и ще направим това кръщение – ще станем кръстници на детето.“

Това беше през месец юли 1981 година. Йонита беше все още в болница. Не я изписвах, защото една от диагнозите беше цироза на черния дроб и левкемия и можела да получи невъзвратим кръвоизлив. Мого лоши бяха резултатите от изследванията на кръвта. Но аз реших да я кръстим със Славчето и Данчо. Съпругът ми отиде на село да види синовете. Аз приготвих дрехи и през оградата на болницата,

та право в църквата „Света Петка“, където Славчето беше уредила кръщението. Само след една седмица нещата при Йонита се промениха, тръгнаха в друга посока. Аз набрах кураж, изписахме я от Военна болница на 14 август 1981 година. Направихме консултация в ИСУЛ с гастроентеролог доц. Радъовенска, която беше категорична за заболяването – Уилсън – Коновалов – нарушение на ензим „цереоплазмин“ в черния дроб. Успокои ни, че тази цироза е лечима – „ще я включим на лекарството „Купринил“ и медта от черния дроб постепенно ще се изчисти“. Съветите на професорите и доцентите от ВМИ – София, по 5, 6 човека, останаха в забрава. Те все едно и също си повтаряха: бъдете готови за всичко, т.е. за края на Йонита. Но това, което за човеците е невъзможно, за Бога е възможно. Когато чуеш Неговия глас, трябва да тичаш и изпълниш това, което ти казва, по някакъв начин. А не като мен, когато нещата при дъщеря ми се усложниха. Сега Йонита е жива и здрава. Слава на нашия милостив, дълготърпелив, верен Бог!

ВТОРОТО СВИДЕТЕЛСТВО ЗА СЛАВА НА БОГА ОТ СЕСТРА С.В.

Искам да разкажа как по този начин Бог ни доведе до покаяние и всички въщи приехме Господ Иисус Христос за наш Спасител. След случая с кръщението на Йонита, не чаках, но кръстих в същата църква с една съседка и синовете си. Сега, каквото и да се случи, уповавам на Бога. Така през септември 1995 година получих пареза на крайниците си, вследствие на желязна недостатъчност в кръвта. Бях доста време прикована на легло, на количка и лекарите ми казаха, че няма да се оправя. Но аз и децата ми вярвахме, че Бог ще ми помогне. Всички въщи се молахме. Брат Петър Велев ме помаза и той, заедно с един от синовете ми, се моли за моето изцеление. Аз обещах пред Бога, че ако ме вдигне, ще посещавам църквата и ще бъда между моите братя и сестри. Сега съм на крака и всяка събота ходя в църквата. Искам да подчертая, че когато обещаем нещо на Бога, трябва да го

изпълняваме. Благодаря Му за Неговата неизмерима любов, милост, търпимост към всички нас и за чудесата в нашето семейство. Слава на Бога! Амин!

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА БОЖЕСТВЕНО ИЗЦЕЛЕНИЕ (тежък кожен обрив с плюски като трамвайни билети...)

Беше петък 11 октомври 2002 г. Един от онези хубави дни, в които ти се иска да си навън и да се радваш на всичко сътворено от Бога. Да потичаш заедно с кварталните кучета, да погалиш котето, свряло се под ръждивия покрив на запустелия „Москвич”...

В този ден станах по обяд. Бях си легнал рано сутринта, уморен от дълго дежурство пред компютъра.

Още сънен, заварих в трапезарията майка ми и далечна наша роднина, която бе дошла да ни посети. Набързо се освежих и седнах при тях на кафе. От дума на дума, по силата на традицията, роднината отвори болната ѝ тема за нещастния живот на сина ѝ, както и за собствените си неволи и често нападащите я мисли за самоубийство. Този път бях по-решителен в разговора си с нея, защото само оплакване без противодействие е безсмислено ѝ убиване на време.

Отворих дума за Бога, за Словото. Разказвах ѝ примери от Светото писание. С помощта на Светия Дух ѝ отговарях с лекота на въпроси като „Щом има Бог, защо умират деца?” По-късно донесох Библията и зачетох още примери от нея. След това пуснах видеозапис от проповеди на Петър Велев... и така измина доста време. Опитвах се да ѝ покажа пътя – как да се бори за душата си, опитвах се да я отскубна в името на Исус Христос от демоничните сили, които владеят над нея и погубват деня и нощта, както нейните, така и на сина ѝ...

Оставих ги двете с майка ми да продължат по женски бседата си. Така и не разбрах с какво чувство прие разказа ми за дадената ни възможност да оставим всичките си мъки и болести в ръцете на нашия Спасител Исус, Който отдавна е платил цената за греховете ни.

По-късно вечерта, след като тя си бе тръгнала, си взех един душ. Предстоеше ми още една цяла нощ бодърстване

до сутринта. Седнах на компютъра си, бодър и свеж, и започнах своята работа, както винаги, с удоволствие. След около 40–50 мин. започнах да усещам парене под мишниците си, а по-късно пак там видях образували се плюски с размер на половин трамваен билет, а пръстите на ръцете ми се бяха подули, сякаш бяхbral коприва. Предположих, че може да е от течния сапун. Но аз го ползвам вече 6-ти или 7-ми пъти, а досега не бях имал подобни оплаквания от него... Буквално си взех още един душ и продължих работата си. След няколко часа положението се усложни, а на сутринта, след като си свърших работата, вече бях с рехав обрив почти по цялото тяло, на доста разхвърляни групи от малки плюски. Дланите ми бяха червени, а усещането ми за тях мога да сравня само с това на изгаряне от кюнец на печка или от горещ ауспук на кола.

Какво ли не си помислих в този момент, че някой е сипал нещо в сапуна, че някой се опитва да прави магии на семейството ни и какви ли не подобни мисли, но махнах с ръка.

Аз не приех много насериозно случилото се. Уморен и без сили от нощната работа, си легнах. Не успях дълго да спя и към обяд се събудих от силен сърбеж.

Притеснена от видяното, майка ми ми даде алергозан на хапчета и паста за мазане. Обадох се на брат Петър Велев, с когото споделих за случая. Той пое ангажимента да се помолят за мен, за здраве. И също не изключи злонамерена човешка намеса.

Същата вечер бях поканен на концерт. Останах само първата част, защото състоянието ми ме накара да се прибера по-скоро у дома. Положението ми се влоши към 21 часа. Обривът настъпваше и по другите части на тялото ми, които не бяха засегнати до този момент. Вече започнах да изпитвам притеснение, че няма ефект от мазането, ама никакъв. Намазах се този път по-обилно с лекарството, взех таблетка алергозан и изтощен съм заспал.

Поради някаква причина се събудих в 03.00 часа. Нощната лампа светеше и инстинктивно дръпнах ръкавите на тениската си, за да видя състоянието на обрива.

Трудно ми е да опиша чувството, което изпитах... Дъхът ми спира дори и в този момент, когато всичко е отминало, защото тогава изпитах ужас!

Целите ми ръце бяха обвити от едри плюски колкото монети от 20 ст., но в елипсовидна форма. Дланите ми вряха. Станах, и запалих лампата и огледах останалата част от тялото си - навсякъде все едно и също... Ужасяваща гледка. Просто нямаше празно място по меките части на крайниците ми. Все едно бях изваден от казан с врящо олио.

В този момент майка ми се бе събудила и дойде да ме види. Влезе и видимо се уплаши. Имаше желание да потърсим моментално лекарска помощ, но бе събота през нощта... Вече и аз бях силно уплашен. Вземах още по-големи количества алергозан и се намазах с почти цялата туба от него и в допълнение със зехтин.

След като останах сам в стаята си, коленичих пред кръста, който стои над вратата ми, и започнах да се моля на моя Бог Исус Христос. Отправих силни и горещи молби за ходатайство пред Бога към Дева Мария, Св. Ив. Рилски, Св. Мина, Св. Петка... Молах се, без да знаая какво точно да кажа в конкретния случай. Светият Дух явно ме е ръководел и учил как да се моля...

Не помня колко време съм прекарал в молитва, легнах и се оставих в ръцете на Бога.

По обяд вратата на стаята ми се отвори и майка ми ме погледна с плах поглед. А аз току-що се бях събудил. Седях в леглото си и оглеждах какво се бе случило с ръцете и тялото ми. Попита ме как съм, имайки някаква мъничка надежда, че може да съм малко по-добре.

С недоумяваща и плаха радост, невярващ на очите си, ѝ отговорих – ЗДРАВ! Невярваща на думите ми, дотича до мен и ме заглежда – ха отпред, ха отзад... Кожата по цялото ми тяло бе такава, каквато беше ден преди да ми се случи тази напаст. Дланите ми бяха отново чисти. Не пареха и няха усещането за прегоряла кожа. Меките места по крайниците и тялото ми бяха чисти и без нито една плюска. Нямаше и помен от зачервените места, където се готвеха да се появяват пъпки

или плюски... НИЩО НЕ БЕ ОСТАНАЛО ОТ УЖАСЯВАЩАТА ГЛЕДКА, КОЯТО ПРЕДСТАВЛЯВАХ САМО ПРЕДИ НЯКОЛКО ЧАСА!!!

БЯХ ЗДРАВ! БОГ МЕ БЕ ИЗЦЕЛИЛ!!! СЛАВА НА БОГА!

Невярващи на очите си, веднага благодарихме и прославихме името на Бога всред роднините си и приятелите ми! Разбрах, че по същото време, когато съм отправял най-горещите си молби към Бога, са се молили за мен майка ми и моя приятел Георги, който в телефонен разговор по-рано вечерта разбрал от майка ми за състоянието ми.

На следващия ден се обадох на брат Петър Велев и пожелах да свидетелствам за това Божие изцеление пред събра- нието, пред което проповядва. Така и направих.

Там разказах и още един случай за възхвала на Бога, който се бе случил през тази 2002 година, в началото на лятото.

Една вечер, ден преди рождения ден на мама, на гости ни бе брат Петър Велев, с когото осъмнахме в разговори по теми из Библията и разни случки на Божествени изцеления. Един негов разказ за свидетелство много ме заинтригува.

Ставаше дума за една жена, чийто брат, отивайки на работа още преди обяд се прехвърлял в съседната кръчма, където прекарвал времето си до късно вечерта.

Една сутрин, преди да бъде отворен ресторантът, жената отишла пред входа му, вдигнала ръката си срещу него и из- рекла думите „В името на Господ Исус Христос, да се маха тази кръчма от тук...” След известно време собствениците си намерили по-удобно място и изместили ресторанта.

Този разказ много ме впечатли, защото в нашия блок по това време имаше офис на врачки - “лечителки” и екстрасен- си. Не се сещах по какъв начин могат да бъдат изгонени в демократична България и да престанат да погубват душите на хората. Като че ли Господ бе поставил точно това свидетел- ство в устата на брат Петър, за да ми послужи като пример. Както жената бе сторила, така и нашето семейство направи. Кой когато имаше възможност, заставахме пред вратата на апартамента, в който се помещаваха “ясновидките”, прекръ- ствахме се и изричяхме словата: „В името на Господ Исус

Христос, да се маха този офис на човекоубийци от нашия блок...”

След около 2 месеца офиса се премести някъде другаде, а в апартамента се настани обикновено семейство наематели.

СЛАВА НА ЖИВИЯ БОГ! ТОЙ ЧУВА МОЛИТВИТЕ НИ И ДНЕС, КАКТО Е ПИСАНО В СЛОВOTO!!! Амин!

Лазар ТОНОВ

(IT специалист – мултимедия)

e-mail: lazar@hotmai.com

СВИДЕТЕЛСТВО НА ТАНЯ ДИЛОВА

В края на месец май 1995 година ме оперираха в Онкологичния институт от карцином 3-та степен. Назначиха ми лъчетерапия. Вместо подобрение, състоянието ми се влошаваше с всеки изминал ден. Кашлях ужасно и няха сили да вървя. В превозните средства хората ме гледаха подозрително и се пазеха от мен. Състоянието ми беше видимо тревожно и лекуващият ме лекар доцент Ст. Ганчев ми назначи множество изследвания и рентгенови снимки. Консултираше ме с пулмолози и други специалисти. Аз мислех, че това е краят. Вероятно имам метастази в белите дробове. По-късно се разбра, че са ме предозирали с 5 процедури облъчване и това е довело до утежняване на състоянието ми. Увредена е била повърхността на белите ми дробове. Кожата ми също беше изгоряла и болеше. При едно от поредните изследвания казаха, че съм получила „Лъчев пулмолит”.

Един ден в дома на родителите ми пристигна брат Петко – фотограф от Карлово, приятел на големия ми син, и каза, че в молитва е получил откровение за мен и майка ми да ни заведе на молитвеното събрание за изцеление на болни при брат Петър Велев. Той имал силна вяра и Господ лекувал чрез молитвите в това събрание. Майка ми се поколеба, като че не ѝ се вярваше, че може да има лек за мен. Тя е православна християнка. По това време накуцваше силно и не можеше да се движи без бастун, но си намери извинение и не дойде с нас.

По целия път непрекъснато кашлях, а когато наближихме църквата в „Булина ливада“ се закашлях много силно и продължително. Стори ми се, че брат Петко се притесни и аз му казах, че ако така кашлям и по време на богослужението, ще преча на останалите. Искаше ми се да се върнем, но той настоя и ние влязохме в църквата малко след 15 часа. Службата беше започнала. Настаниха ме на първия ред. Сложих кърпа на главата си и започнах да се моля непрестанно със сълзи на очите си. Брат Велев минаваше от човек на човек и питаше деликатно какъв е здравословният му проблем, полагаше ръка над главата му и започваше усърдно да се моли. Когато казах, че моят проблем се нарича „лъчев пулмолит“ - остана учуден. Не бил чувал за такова заболяване. Положи ръка над главата ми и започна молитвата. Всички братя и сестри горещо се молеха за моето изцеление. Когато службата привършваше, брат Петко ме побутна и се извини, че ще трябва да излезе по-рано и ще ме остави сама. Неволно погледнах часовника си и нададох радостен вик – приближаваше 18 часа, а аз не бях кашляла почти 3 часа! Това беше чудото на изцелението ми чрез вяра в Бога!

След моето изцеление, майка ми се окуражи и аз я заведох на богослужението в същото събрание на „Булина ливада“. Още същата вечер тя захвърли бастуна и забрави болките в краката си.

И двете благодарим на Бога, че получихме изцеление. На брат Велев желаем здраве и дълъг живот, за да помага и на други като нас да намерят Божествено изцеление в името на Господ Исус Христос.

Таня Дилова

СВИДЕТЕЛСТВА ЗА БОЖЕСТВЕНИ ИЗЦЕЛЕНИЯ ОТ СЕСТРА НИНА

Велики, славни Боже, скъпи Спасителю, да бъде преблагословено Твоето велико име. Моля Те, благослови, Господи твоите чедата по целия свят. Исусе, Сине Божий, помилвай нас,

грешните. Нека Твоята мощна изцелителна сила да действа в живота на тези, които те търсят и уповават на Тебе.

Първото ми Божествено изцеление беше през 1994 година от много тежък грип в Западна Германия, където бях на работа. Бях изцелена само за една нощ след четене на книгата „Изцеление чрез вяра в Бога“, която сега четете. Тогава, в тази нощ, аз повярвах в Бога, а бях на 52 години. До този момент целият смисъл на моя живот бяха парите, които тогава печелех добре, благодарение на моята професия.

Колко е хубаво децата да чуят за Бога, когато са още малки, за да се сремят да избягват греха и да живеят по Божествените закони. Но за жалост нашите управници не мислят така и хората умират в незнание на Божиата воля и вярващите знаят къде отиват душите им.

Второто ми изцеление. На лявата ми китка се появи една бучка, която започна да ми пречи при извършване на домакинската ми работа. Молах Бога да ми помогне и Той го направи. Отидох в църквата „Света Неделя“ и там до олтара където са мощите на Свети Крал поставих ръката си върху ковчега и пак се молих. След 2-3 дни всички в дома ми с радост разбраха, че тази бучка е изчезнала.

Трето изцеление. Преди около две години, като се качвах в трамвая, получих много силна балка в коляното и то се поду и вдърви. С мъка се прибрах в къщи. С една моя приятелка започнахме усърдни молитви. И така се молахме всеки ден до пълното ми изцеление.

Колко е хубаво, когато човек се остави в Божиите ръце и уповава само на Бога. Та нали Бог е казал: „Всичките си грижи на мене оставете“.

Изцелението на съпруга ми. Съпругът ми се разболя от рак на млечната жлеза. Това е едно рядко за мъжете заболяване. Всички в къщи бяхме в паника, но Бог и този път даде победа.

В църквата на „Булина ливада“ братята и сестрите се молиха много усърдно и беше помазана една негова дреха в името на Триединния Бог. Още на другия ден рака изчезна – стопи се и двете му гърди станаха еднакви. Това беше едно мигновено Божие чудо, което беше потвърдено и от лекарите в Онкологичната болница.

Бог ме е изцелявал и от тежки алергии, и от други по-леки болести.

Аз съм предала живота си, семейството и домовете си на Бога и Той по чуден начин се грижи за всичко. Да бъде слава и величие на нашия чуден Бог!

СВИДЕТЕЛСТВО НА СЕСТРА НОРА

Искам да прославя живия Бог. Когато бях 12-годишна, повярвах в Бога, с голяма любов обикнах Господ Исус Христос и с ревност желях да Му служа. С часове четях Божието слово и с радост благовествах на много хора. Три години след като бях повярвала, аз се отклоних от правия път и заживях светски живот, в който много пъти съм била на ръба да ме изнасят, но Бог винаги ме опазваше. Имах приятел, който много ме обичаше. Една вечер аз много го ядосах и той искаше да ме удари с една бухалка по главата, но сестра му го закле и той се спря. Бог ме опази и в тоя случай. По-късно научих, че майка постоянно се е молила на Бога, Бог да ме пази от него, защото той имаше и лоши дела. С течение на времето аз се разболях от шизофрения. Чувах гласове. Умът ми беше блокиран и не можех да разсъждавам. Имах мрачни, натрапчиви мисли, дълбока депресия, постоянно безсъние и когато заспивах, сънувах кошмари. У дома бях много лоша и агресивна. Всичко ме дразнеше и аз не обичах родителите си. В това състояние бях в продължение на 13 години. Пенсионираха ме по болест, защото не можех да работя. Трябва да знаем, че Писанието ни предупреждава, че праведният чрез вярата си ще бъде жив, но ако се отклони, Бог няма да благоволи към него */Евреи 10:38/*. Пиех лекарства, но те не ме излекуаха. Мина ми мисъл, че само Бог може да ме изцели от болестта шизофрения. Майка ми ми предложи да ме заведе на изцелителното събрание в църквата на „Булина ливада“. Брат Петър Велев и цялата църква се молиха усърдно за мене и той заповяда в името на Господ Исус Христос на духа на шизофрения да напусне духа, душата и тялото ми, и цялата църква каза: „Амин“. След молитвата аз бях напълно освободена и изцелена от Господа. Аз, която не

можех нищо да работя, след изцелението започнах работа във „Фантастико“ чрез брат Тони и вече работя там година и пет месеца. Началниците ми са много доволни от мен, защото се справям отлично с работата си. Когато бях болна, не можех да общувам с хората и няхах приятели. А сега мога да общувам свободно с всички хора и имам много добри приятели. Господ възвърна съвършено паметта ми и любовта ми към моите родители. Взех изпита за водач на моторно превозно средство на теория без нито една грешка.

От опит познах колко велика е Божията милост и любов към мен, която бях се отклонила от Божия път. Бог ме изцели от това психично заболяване, което според медицината е нелечимо. Всеки ден благодаря на Бога за Неговите благословения в живота ми.

Скъпи братя и сестри, не се отклонявайте от пътя на вярата, за да не страдате. Ако някои са се отклонили, то нека знаят, че Бог ги обича и ги чака да се върнат при Него, за да ги възстанови. Единственият път към вашето освобождение и изцеление от всички ваши проблеми е вярата ви в Господ Иисус Христос.

„А праведният чрез вяра ще бъде жив; ако пък се отклони, душата Ми няма да благоволи към него. Ние пък не сме от ония, които се отклоняват за погибел, а от ония, които вярват за спасение на душата“ */Евреи 10:38, 39/*.

сестра Нора Тошкова

СВИДЕТЕЛСТВО НА СЕСТРА КРУШОВЕНА

Искам още в началото на това свидетелство да благодаря на Бога за чудесата, които е извършил в живота ми и продължава да върши.

Родена съм в многодетно семейство. Бяхме девет души. Живеехме в малка къшурка от две стаички, измазани с кал. Родена съм по време на комунистическия режим в 1954 година, но помня, че майка ме заведе в църквата в град Годеч, където свещеникът положи ръце върху главата ми и се моли за мен, а после ми даде комка. Като ученичка си спомням, че се молех Бог да ми помага при изпитите и Той ми помагаше.

Завърших училище за медицински сестри и бях разпределена в санаториума в Искрец. Сънувах, че ми дадоха ключове и аз отворих една голяма зала и там намерих съкровище. Мислех си, че ще се ожения и мъжът ми ще е това съкровище, но по-късно научих, че това е царството Божие. Омъжих се за мъж, какъвто молех Бога да ми даде.

Когато бях бременна в третия месец, пътувахме до Свищов и при Плевен катастрофирахме. Мъжът ми Иван караше колата, която беше на една жена, с която пътувахме. Тя имаше свидетелство за управление на МПС и той ѝ отстъпи волана, за да покара, но точно тогава при изпреварването на един ТИР, тя изпусна управлението на колата, а аз чух властен глас, който ми каза: „Кажи на мъжа ти да хване волана“, но аз се уплаших и не посмях да му кажа. Веднага след това на един остър завой пред нас изскочи един „Запорожец“ и тя, за да не се блъснем челно, зави рязко и Иван започна да крещи. Сега му казах да хване волана, но беше вече късно, защото започнахме да се премятам по нанадолнището, не помня колко пъти, докато колата се спря на равно място с колелата нагоре. Мъжът ми ни извади от колата и когато погледнах към склона, където сме се търкаляли, видях, че по него тичат много хора, които идваха да ни помогнат. След нас е пътувал автобус с екскурзианти и решили, че ще имаме нужда от помощ. Оказа се, че никой от нас не е пострадал, а само колата се е посплескала, и предното и задното стъкло ги нямаше. Започнахме да се разхождаме около колата и хората се чудеха как след такова търкаляне на колата по склона никой не беше пострадал и нямаше по нас дори драскотина. Аз се молех Господ да опази детето, което беше в утробата ми, като слагах ръцете си върху корема и Той го опази и него. Родих прекрасен син. Благодаря на Бога, че той ни опази живи и здрави.

Много пъти Господ е снабдявал моите материални нужди и никога не ме е изоставял, както е писано в Божието слово: „Млад бях и остарях и не видях праведният изоставен, нито потомството му да проси хляб“. Веднъж бях привършила парите и като наслагах в кошницата различни продукти, казах си, че ако не ми стигнат парите, ще върна някои от продуктите. Когато ми направи сметката, касиерката скочи от стола и каза: „Ти си

ни стотният клиент и сметката ти струва само една стотинка”. Казах: „Госпожо, вижте колко много неща съм взела, как така само за една стотинка?” Тя се ядоса и с много строг глас ми каза: „Не разбираш ли, че ми дължиш само една стотинка!” Разбрах, че Господ се погрижи за мен. В портмонето имах около четири лева, които ми стигнаха да изкарам до заплатата.

СВИДЕТЕЛСТВО НА БРАТ ПАНТЕЛЕЙ

Казвам се Пантелей Георгиев и по рождение съм от набора на 44-та година, който беше наречен „набор на свободата”. Ще разкажа, чрез прочита на нахвърляните за тази цел тук редове, как от невярващ станах вярващ християнин.

Възпитаван в училище в дух на атеизъм, възприех насажданите ми там комунистически идеи като единствено най-справедливи. Впоследствие разбрах, че много от тях бяха всъщност заимствани от християнството. Майка ми и баба ми бяха вярващи християнки, но тъй като вземах за чиста монета протръбяваните от жреците на еволюционистката религия твърдения, че науката опровергавала Библията, считах тези мои най-близки за заблудени от невежество, а проявяваните от тях към мен и към други хора всеотдайност в обичта и добротата им, отдавах с презрение на някакво овчедушие, отхвърляйки свидетелствата им за чудесата, които Бог беше извършил и вършеше и пред моите очи в живота им.

Макар и невярващ, не бях неподатлив към едни или други идеали, между които и монополизирания от комунистическата идеология идеал за равенство и социална справедливост. Същевременно, мислех си, даже в неверието си, че все-пак чудесно би било, ако би могло да има Бог с такива атрибути като правда и абсолютна истина.

Това беше една благоприятна предпоставка, за да реши Господ да ми се открие впоследствие, понеже Той го прави на своето си време там, където знае, че ще е добре дошъл. На своето си време – сиреч, за всеки индивид, но не и преди да е била достатъчно разработена почвата у него за семето на вяра в Твореца.

Междувременно, затвърждаването на атеистичните ми убеждения не закъсняваше да даде пагубно отражение върху духовната ми еволюция. При все че не ми бяха чужди такива идеали като героизъм, величие, сила на характера и волята, и т.н., те бяха обезсмисляни и задушавани от унищожителното въздействие на произтичащата от атеизма неумолима логика, според която: „Понеже няма Бог, нито произлизащите от Него вечни ценности, то и животът няма висш смисъл, а и всяко морално усилие е суетно“. Единственият начин за човека, достигнал до това „прозрение“ да надскочи себе си, е в това, съзнателно да сложи край на безсмисленото си битие, понеже първото нещо, което прихожда на ума на самоубиеца сигурно е мисълта, че пред НИЩОТО по-нататък... нищо няма смисъл. Другата възможна алтернатива за материалиста е в решението му да се ползва от съществуването си – макар и осъзнавано като безсмислено – заради приятната му страна. Отърсвайки се – като от нещо определено безполезно и затормозяващо – от всякаква принципност, единствено приемайки като върховен принцип безпринципността. Ето пътя на логиката, по който човек се превръща в тиранин по отношение на себеподобните си, в измамник или убиец, понеже всичко е позволено на този, който не се счита подвластен или отговорен пред нищо, вярвайки, че всичко, което е извън неговото АЗ, екратно на нищото. Подобна позиция противостои на истината за нещата, понеже няма човек, комуто да не става ясно, че над него има ценности, които не живеят в него и не се свеждат до него, чийто център не е той, но че напротив, неговото собствено битие гравитира към тях и се осмисля от тях. Егоцентризмът е, който изисква от подлеца да издига подлостта си на пиедестал и да намира удовлетворение от себе си в нея, и позволява на предателя да оправдава вероломството си, на убиеца – злодеянието си, на хомосексуалиста – да възвеличава противоестественото, а на проститутката – да намира морално удовлетворение в подигравката с алтернативата на възвишеността на чувствата.

С времето, с натрупването на факти и събития, нуждаещи се от по-сериозно обяснение, между които и неколкократните ми сблъсъци със съдбоносни ситуации, чийто изход можеше

– при това с много по-голяма вероятност – да се окаже фатален, и от които, при положение на пълна безпомощност и невъзможност да реагирам, някаква невидима външна намеса ме извеждаше невредим, както и добавящите се към тези случки наблюдения и сведения, почерпани от свидетелствата на други човеци във и извън непосредствения ми антураж, – всичко това доставяше вече материал за размисъл, който не можеше да бъде пренебрегнат, по въпроса за съществуването на Бог.

Ще разкажа едно от десетките преживяни преमेждия, при които, благодарение на Божията намеса, съм се разминавал на косъм от грозяща ме опасност и от смърт.

Като студент работех през ваканцията като товаро-разтоварач в каучуковия завод в София. Един ден държах в ръцете си теглича на стоящо неподвижно натоварено ремарке, за да го прикача към трактора, който за тази цел трябваше да застане на точното място. След няколко несполучливи маневри трактористът, изкаран от търпение, изфорсира мотора, за да се отдалечи скоростно от ремаркетото, преди да предприеме поредния опит да застане така, че халката на теглича на ремаркетото да влезе в гнездото за прикачване в задната част на трактора. С крайчеца на окото виждах трактора отдалеч на приблизително десет метра и за пореден път се заех с повдигането в хоризонтално положение на тежкия около 40 килограма теглич, чийто преден край оставаше легнал на земята, щом го отпуснех. Тази операция заемаше няколко секунди, но през това време побеснелият тракторист мигновено беше изфорсирал на заден ход, без да се обръща да погледне назад. Съвсем не очаквах това да се случи и когато, напълно неподготвен и вече придържаш теглича на ремаркетото на височината на кръста си, погледнах, с ужас можах само да видя как тракторът с максимална скорост връхлиташе върху ми и то от тая страна на изключващия тълъгъл от двете страни на халката лост на теглича, откъдето нямах никакъв възможен отстъп, тъй като това ставаше за част от секундата. Трактористът така и не се обърна да погледне назад, и без нищо да подозира, закова спирачките съвсем произволно по свое усмотрение. Тогава, когато

задната част на трактора беше буквално влязла в корема ми, притискайки ме в теглича, който, плътно опрян в тялото ми, въпреки тежестта си, продължаваше да стои в хоризонтално положение, дори след като го бях пуснал от ръцете си. Още един-два сантиметра и железата щяха да са в червата ми, а това можеше да се случи и ако спирачките или гумите бяха приплъзнали.

Едва след всичко това, трактористът се обърна и видя какво ставаше. След като превключи, даде рязък старт напред, при което тракторът се оттегли от тялото ми, без да има отпускане назад. Паднах на земята и през следващите 1–2 минути не смеех да опипам корема си, допускайки, че може да е на кайма, и спомняйки си отпреди години чувото от един прострелян в корема войник, който в първия момент не бил почувствал никаква болка. Един час по-късно, направеният медицински преглед установи, че нито един от вътрешните ми органи не беше пострадал и че дори коремната мускулатура е останала незасегната.

Ако описаният развой на събитията не беше контролиран от Провидението, в което сега съм напълно уверен, трябва да съм имал невероятен късмет! От допитването си до почти всички от онези, с които впоследствие споделях случилото се, относно техния собствен опит откъм подобни ситуации, установих, че всеки е имал, през изтеклата част от живота си, по няколко преमेждия, при които шансът му за оцеляване или за благополучния изход от дадена съдбоносна ситуация в различните случаи е могъл да варира, условно казано, между едно и петдесет на сто. В много човешки съдби, тези ситуации достигат на брой до 10–20, а понякога и до много повече. Дори ако приемем щедро, в полза на тезата за случайността, че при всяка една от тях, шансът за благоприятен изход да е равен на 50 на сто, а не на едно или на десет на сто, и ако броят на разглежданите случаи е условно десетина, това би могло да се уподоби на експеримент, при който, от десет хвърляния на ези или тура заинтересованият е поставен в положение да трябва безпогрешно да разпознава показваното от хвърления жребий от първия до последния път, сиреч от десет – десет,

без да забравяме залога и какво би коствала само една грешка! А какво да кажем, ако при някои от въпросните ситуации шансът за оцеляване е бил от порядъка на едно на сто и дори още по-малко? Наличието на такива редуващи се печеливши серии от дюшеши в човешките съдби теорията на вероятностите не може да обясни.

БЛАГОСЛОВЕНИ С РОЖБИ

БИБЛЕЙСКИ ПРИМЕРИ

От Свещеното Писание знаем за примери, когато някои семейства не са имали деца и са търпели укорите на човеците, но по Божията воля са благословени с дечица. Така Бог ги е освободил от укорите и ги е прославил чрез чадата им, които са станали Божии служители с особено помазание. Такива са: синът на Анна – пророк Самуил; родоначалникът на израелския народ Исак, който се роди когато майка му Сара беше на 90 години, а баща му Авраам – на 100; Предтечата св.Иоан Кръстител, когато родителите му св.Елисавета и св.Захария бяха в напреднала възраст; Такива бяха и родителите на Света Богородица – св. Анна и св.Иоаким. Има и други като тях.

ВНУЧЕТО НА СЕСТРА САШКА

Сестра Сашка редовно посещаваше нашите молитвени събрания за нуждите на Божия народ. Тя беше слънчев човек – винаги радостна и усмихната, пълна с любов към братята и сестрите. Веднъж изплака пред мен и сподели, че дъщеря ѝ е омъжена в Германия и вече доста години искат да си имат рожба, но все не се получава. Казах ѝ да донесе нов потник, за да се молим върху него и да го помажем в името на Живия Бог. Така и направихме и сестрата изпрати дрехата на дъщеря си. След около една година сестра Сашка стана в събранието и ликуваща от радост сподели, че дъщеря ѝ е родила здраво и хубаво момченце. Прославихме Бога за показаната милост и изпълнената молитва за това семейство

в Германия. Тогава сестра Сашка предложи да се молим да роди и момиченце. Попитах я дали дъщеря ѝ иска, на което отговори, че тя не иска, но ако се молим Бог може да направи да забременее и да роди и момиченце. Не се съгласих, да се молим против волята ѝ, защото ако забременее и не го иска, може да извърши смъртен грях, ако го премахне чрез аборт.

МАЙКАТА НА СВЕТОСЛАВ И ИЛИАНА

Това се случи преди около 40 години. Веднъж съседката ми Тодорка Петкова дойде у нас и се разплака. Покойната леля Ана, с която живеехме заедно, я попита защо плаче. Тя ни разказа, че от седем години са женени, но нямат деца. Свекървата я укорявала, че ще ги остави без наследник и родът им ще се затрие. Попитах я дали би искала да се помолим на Господ Иисус Христос да ѝ подари чедо. Тя ме попита - кой е Той. Ужасих се, че в края на 20 век в България има хора, които не знаят нищо за нашия Спасител, още повече, че с нея живеехме на един етаж и то врата до врата. Нейните родители и родителите на съпруга ѝ били атеисти и името Иисус никога не го е чувала в дома си. Когато я разпитвах за църквите, разказа ми, че всяка сутрин преди да отиде на работа влизала в църквата „Света Петка“, палела свещ за здраве и се молела на св.Петка да ѝ помогне, да си роди детенце. Тя прие Иисус Христос за свой Господ и Спасител, заедно се молихме Бог да я благослови с чедо.

През нощта сънувала, че се намира в манастира „Св. Илия“ в кв.Младост и свещеник ѝ подарява букет цветя. Когато отишла в манастира, видяла, че един монах подрязвал розите, направил един букет от рози и ѝ го подарил. Тя се разплакала и му разказала съня. Той също ѝ обещал, че заедно с монахините ще се молят за нуждата ѝ. Когато ми разказа случката, каза: „Ако родя момче, ще го кръстя Илия, ако е момиче – Илиана.“

Тотка забременя и роди момче, но го кръсти Светослав. Когато отишла в родното си село Извор, научила, че хората коментирали и твърдели, че тя не го е родила, а го е вземала от „Дом, майка и дете“. Наскоро след това тя забременя отново

и в напреднала бременност отишла в Извор. Със Светослав в количката и с издут корем се разхождала по улиците на селото, за да се затворят устата на клюкарите. Роди момиче и този път удържа на думата си – кръстиха го Илиана. Светослав често боледуваше и идваше у нас да се молим за изцелението му, но после порасна висок здрав мъж, ожени се и стана баща на две много шумни момиченца. Сестра му израсна по-висока от него и играеше волейбол в националния отбор, с който България се прославяше по целия свят.

Родът на Тотка не се затри, а се съхрани и опази благодарение на Божията милост.

Веднъж отворих вратата на таксиметрова кола, и преди да попитам, водачът каза: “Младост едно, блок седемдесет и осем, вход две. Заповядайте”. По пътя ми разказа, че бил много отчаян от живота си и твърдо решил да се самоубие. Точно тогава, неговият приятел Светослав, който живеел на същия адрес, му подарил книгата Изцеление чрез вяра в Бога и като започнал да я чете, променил намерението си. Тогава си спомних, че когато написах книгата, се молих дали да я напечатим. Отговорено ми беше на сън: „Чрез тази книга някои хора ще бъдат върнати от смърт в живот“.

Тази есен 2016г., с брат Димчо посетихме Петдесятната Евангелска Църква в гр. Варна. Брат Ясен ни запозна с един младеж, който много искал да се срещне и да говори с мен. Оказа се, че този строен и красив млад мъж е имал същото намерение и се е отказал от намерението си по същия начин.

СВИДЕТЕЛСТВО НА СТОЯН И ЕЛИ МИЛКОВИ ОТ ГРАД ЕСЕН

Брат Стоянчо и сестра Ели ми се обадиха от Германия и ми казаха, че след първото им момиченце, което вече е на 12 години, искат да имат второ дете, но не могат. Бих ли се съгласил да се молим, Бог да ги благослови с още едно детенце. Разбира се, че се съгласих. След около една година, на вратата ми се позвъня. На прага стояха младото семейство с дъщеря си и бебе в ръцете на бащата. Той влезе радостен в хола и постави бебето на масата с думите: „Ето го, подареният

ни от Господа“. Детето се родило с аномалия – нямало връзка между тънките и дебелите черва. Хранили го на системи и го подготвяли за операция. Изведнъж лекарите забелязали, че точно там, където тънкото черво се допираше до дебелото се появили перфорации и израснало малко черво, което ги съединило. Когато лекарят обяснил какво се е случило, брат Стоян попитал: „Докторе, това не е ли чудо?“ а лекарят отговорил: „Тя, природата се компенсира“.

След още една година Ели роди още едно момче. Господ да пази това благословено християнско семейство и да им помага, никога да не забравят Божието милосърдие.

СВИДЕТЕЛСТВО НА ВАЛЕНТИН И ДЕСИСЛАВА ГР. ХИСАРЯ

Едно младо семейство ви пише с радост свидетелството си за чудната и могъща сила на Божията любов, която преобърна живота ни и ни откри най-голямата и ценна истина-Господ Исус Христос.

Аз и съпругът ми бяхме семейство от 4 години, когато сърцата ни закопнях да се сдобием с рожба. Очаквахме това да се случи веднага, тъй като сме млади и здрави хора и не сме предполагали, че нещата при нас няма да се получат така лесно. След около 2-3 месеца забременях за първи път, но почти веднага след радостната новина, аз пометнах така желаното бебе. Казахме си че се случват такива неща и събрахме сили да продължим опитите. След още няколко месеца на трепетно очакване забременях отново. Бяхме много щастливи и горди и веднага посетихме гинеколог, за да потвърди радостната новина. Но, уви! Той промърмори плахо, че нещо не е наред. За седмицата, в която беше бременността ми, трябваше да се вижда и чува туптящото сърце на бебето. След мнение на друг гинеколог и изчакване на няколко седмици, се оказа, че имам т.нар. „кухо яйце“ или лъжлива бременност, което значи че или няма плод в утробата ми или той не се развива нормално. Наложих се да бъде прекъсната с аборт по медицински причини. Бяхме сломени и отчаяни. Докторът ни каза, че след 3 месеца можем да

започнем отново опитите да забременея, но чудото просто не се случваше.

Невъобразима е божията мъдрост и планът му за нашия живот. Не случайно по същото време съвсем неочаквано се обади нашият приятел Кръстьо, за да ни покани вечерта у тях. Организирай малка сбирка с близки хора, на която щял да присъства проповедник на име Петър Велев, чиито проповеди Кръстьо слушал в интернет. Същата вечер отидох сама, там присъстваха 5-6 човека, които споделяха проблемите си и търсеха отговори на въпросите си за живота и смъртта, за нуждите си - телесни и духовни. Бях поразена и силно привлечена от кроткия, но изключително интересен разговор за Бог и словото му. Никой, никога не беше ми говорил по този начин за Господ, за същността Му и за любовта Му. Вечерта завърши с молитва, в която брат Петър се помоли за всеки от присъстващите, според нуждата му, но аз не събрах смелост да призная какво ми тежи на сърцето. Прибирайки се в къщи размишлявах дълго над събитията от вечерта и споделих впечатленията си с мъжа ми. На следващия ден отново получихме покана, като с радост и за миг не се замислих дали да отида. Този път съпругът ми дойде с мен. Вечерта премина в разговори за Словото Божие, за благовестието и завърши отново с молитва. Този път събрах смелост да споделим болката си и брат Петър се помоли на Господа да ни дари с дете. Силно впечатление ми направи, че след молитвата, той ни каза, че е усетил Божията благодат над нас и че след година по това време Бог ще ни дари с рожба. Подари ни Библия, книги със свидетелства и тълкувания на Словото и Мирен договор на грешника с Небесното царство, като ни насочи да го прочетем и да се покаем. Още на следващия ден двамата със съпруга ми, сами в дома ни се покаяхме от сърце и душа за всичките си грехове. През цялото време плачех като след това почувствах такъв мир и спокойствие, както никога досега. Скоро след това сънувах сън - лежах безпомощна на болнично легло, измъчвана от всякакви ужасяващи демонични създания. В един миг таванът се отвори, от небето се спусна огромен Ангел - Архангел Гавраил - голям поне 3 метра, и със светлината и мощта си

разпръсна всички зли сили. Застана до мен, успокои ме че всичко ще се оправи и че злото вече е прокудено. Благодаря на Господа за това откровение, което беше толкова реално и което аз никога няма да забравя!

Чудото се случи още на следващия месец - аз забременях. Бях уверена и спокойна, че този път всичко ще бъде наред, както и се случи - родих здраво момченце. Всеки ден благодарим на Бог за безкрайната му милост и любов и за търпението, с което ни откри мъдростта си. Сега сме щастливи родители на две момченца и искаме да насърчим с нашето свидетелство и други братя и сестри, да търсят и упоават на Господа Иисуса Христа, защото единствено той е нашето спасение и в земния и във вечния живот! Бог да бъде с всички вас! Амин!

СВИДЕТЕЛСТВО НА ЕЛИЯ И АНТОНИО

През 2005 година се оженихме със съпруга ми и в продължение на 8 години не можех да забременея. Посещавах различни лекари, преминах през няколко хормонални терапии, но поради проблем с яйчниците не успях да забременея. Имах поставена диагноза СПКЯ (синдром на поликистозни яйчници) и с времето нещата се влошаваха, а изследванията многократно показваха сериозен хормонален дисбаланс. Лекарката, при която ходех на периодични прегледи ми каза, че без операция на яйчниците вероятността да забременея е 0%. Не се решавах на такава операция, защото и след нея не беше сигурно, че ще има резултат. Годишите напредваха и от медицинска гледна точка възможността да имам дете намаляваше все повече. Въпреки това, със съпруга ми продължавахме да се молим на Бога да ни благослови с рожба. В църквата на Булина ливада също се молеха за нас. През 2013 година Бог направи чудо за мен и ме изцели от синдрома на поликистозните яйчници. Структурата и функциите на яйчниците ми се нормализираха без никаква оперативна намеса или медикаменти. Вече бях на 40 години, но скоро след това забременях и родих здраво момченце. Библията казва: „За човеците това е невъзможно, ала за Бога

всичко е възможно“ (Матей 19:26). Това, за което медицината дава 0%, Бог е силен да го промени и направи на 100%. Много сме благодарни на Бога за голяма Му милост към нашето семейство, както и за любовта и подкрепата на братята и сестрите в църквата. Нека бездетните семейства, които искат да имат деца, да се обърнат към Бога с цяло сърце, защото в Божието слово има обещание „Ето, наследство от Господа са децата, награда от Него е плодът на утробата.“ (Псалми 126:3).

СВИДЕТЕЛСТВО НА ДИМИТЪР МИНДЕВ

Синът ми се ожени сравнително късно, когато беше на 33 години. След което зачаках да им се роди дете, но все не се случваше. От около 10 години посещавам молитвеното събрание на Христова Божия църква в „Булина ливада“, където проповядва брат Петър Велев. Тъй като постоянно пътувам, редовно гледам и слушам техните събрания по интернет. Представих нуждата си в началото на 2016 година пред църквата, която да се моли Бог да ме благослови с внуче и чудото стана. Господ ни благослови и ни даде чуден наследник, който се роди четири килограма. Синът ми е много щастлив и аз благославям Господа Бога, че чу молитвата ми.

СВИДЕТЕЛСТВО НА НАСКО И ДЕСИ

Когато се оженихме със съпруга ми преди 9 години, в продължение на 2 години не можех да забременея. След консултация с лекар се установи, че причината е в многото сраствания, които имах вследствие на стара операция на корема и липсата на функция на единия яйчник. Други лекари ме посъветваха изобщо да не забременявам, защото няма да мога да износя детето, заради износване на тазобедрените стави и изкривявания в таза, които имам по рождение. Прогнозите на ортопедите бяха, че в моето състояние след евентуална бременност може да остана парализирана, защото според тях тазът и гръбнакът ми не биха издържали на натоварването от бременността. Тогава приятели на съпруга

ми ни заведоха на молитвеното събрание на Булина ливада и там представихме пред Бог и пред братята и сестрите моята нужда от изцеление, за да мога да забременея и износя нашето дете. След като се отрекох по Мирния договор и повярвах, че за Бог няма невъзможни неща, спрях да търся лекарска помощ, получих мир и след 10 месеца забременях и родих живо и здраво момченце. Благодаря на Бог за чудото и за голямата милост, която показва към нас. Слава на Бог!

НЕОБХОДИМО ЛИ Е ВЕРОУЧЕНИЕ

„Ведичкото писание е боговдъхновено и полезно за поука, изобличение, изправление и назидаване в правдата, за да бъде божият човек съвършен и годен за всяко добро дело” /2 Тимотей 3:16,17/.

ОТ КАКВО ЗАВИСИ СЪДБАТА НИ

Историята, безпристрастният учител и съдник, ни показва, че народите, които са избирали доброто и живота се радват на благословения и успехи във всички сфери на личния си и обществен живот, а направилите грешни избори често са стигали до национални катастрофи и някои дори са изчезнали от лицето на земята.

Съдбата на отделния индивид и народ зависят от отношенията им към Божиите заповеди и наредби. Нашият народ ги е забравил и затова върви все по-надолу и по-надолу в морално, материално, физическо и духовно отношение.

За да оцелее една личност или един народ, той трябва да направи правилния избор, от който зависи съдбата му. А за да направи правилен избор, трябва да осъзнае собствения си мироглед и да го сравни с Божия мироглед. Бог разкрива Себе Си в Светото Писание чрез духовния опит и чрез творението Си. Библията и историята на народите ни учат, че материалният възход винаги се предшества от духовно възраждане, а материалната разруха – от морално падение. Затова спазването на моралните граници, които са десетте Божии заповеди, обединени в Новия Завет в две, води към

благодатни резултати от изпълняването на големите Божии обещания в живота ни. Но тяхното нарушаване води до катастрофални последици и то за няколко поколения напред.

„Възлюби Господа, Бога твоего от всичкото си сърце, и от всичката си душа, и от всичкия си разум и с всичката си сила... възлюби ближния си като себе си */Марка 12:30,31/*.

Затова е толкова важно всеки човек и всеки народ да пази и изпълнява Божиите заповеди. Но как да ги пази, ако не ги знае? А как да ги научи без вероучение?

Трябва да признаем, че сатана и неговите служители – антихристите имат голям успех в страната ни. Те вкараха под проклетие българския народ и продължават сатанинската си дейност, като смениха само тактиката и стратегията си, но не и нрава си. Годишно няколкостотин хиляди извършители на криминални престъпления и подстрекателите им попадат под проклетие. И резултатите са на лице:

200 000 болни от рак, 300 000 – от диабет, 400 000 – от хипертония и сърдечно-съдови заболявания, 500 000 са душевно болните, над 1 000 000 са инвалидите, от които 360 000 деца, 1 500 000 – алергично болните, 1 600 000 – сираците и извънбрачните деца. А колко са нерегистрираните болни от бъбречна недостатъчност, от язви, колити, гастрити, коксартрози, остеопорози, артрити, цирози, силикози, венерически, кожни, жлъчни и други болести?

Библията казва, че народът загива от липса на знание и народ, който слуша астролози, гадатели, врачки, баячки, магьосници, омайници, вълшебници, екстрасенси, запитвачи на мъртви, контактьори с духове, заклинатели, лъжепророци, окултисти и сатанисти – ще бъде изстребен */Второзаконие 18 гл./*.

Не винаги „Гласът народен е глас Божий”. Преди около 2000 години еврейският народ беше изправен пред избор. Той трябваше да избере и да поиска управителят Пилат да им пусне или невинния Господ Иисус Христос, или разбойника Варава. Макар и да познаваше Писанията, в които Бог предупреждава, че осъждането на невинен и оправдаването на виновен човек е мерзост пред лицето Му, подбуден от еврейските първенци, народът направи погрешен избор

и избра убиеца Варава. Около 37 години след погрешния им избор, град Иерусалим и Храмът бяха разрушени, един милион и шестотин хиляди израилтяни избити и държавата Израил престана да съществува почти за 1900 години. През това време разпръснатите по целия свят евреи дадоха около двадесет милиона жертви. Божието предупреждение в книгата Второзаконие 28 глава към тях се изпълни точно в живота им. Нека внимаваме какво и кого избираме!

Светото писание ни учи, че народ, който слуша Господа, своя Бог, ще бъде благословен.

„Ако слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и грижливо изпълняваш всичките му заповеди, които ти заповядвам днес, то Господ Бог твой, ще те постави по-горе от всички народи на земята; и ще слязат върху тебе всички тия благословения и ще се изпълнят върху тебе, ако слушаш гласа на Господа, твоя Бог. Благословен ще бъдеш в града и благословен на полето. Благословен ще бъде плодът на твоята утроба, и плодът на земята ти, и плодът на добитъка ти, и плодът на воловете ти, и плодът на овците ти. Благословени ще бъдат твоите житници и клетове. Благословен ще бъдеш, кога влизаш и благословен – кога излизаш. Господ ще поразии отпреде ти твоите врагове, които въстават против тебе; по един път ще нахлуят те против тебе, а по седем пътища ще побягнат от тебе. Господ ще ти прати благословение върху твоите житници и върху всяка работа на твоите ръце; и ще те благослови на земята, която Господ, Бог твой, ти дава. Господ (Бог твой) ще те постави за Свой свет народ, както бе се клел на тебе (и на отците ти), ако спазваш заповедите на Господа, твоя Бог, и ходиш по пътищата Му; тогава ще видят всички народи на земята, че името на Господа (твоя Бог) е дадено на тебе, и ще се уплашат от тебе. И Господ (Бог твой) ще ти даде изобилие във всички блага, в плода на твоята утроба, в плода на добитъка ти и в плода на нивите ти на земята, за която Господ бе се клел на твоите отци да ти даде. Господ ще ти отвори добрата Си съкровищница, небето, за да дава то навреме дъжд на земята ти и да благославя всички работи на ръцете ти: и ще даваш назаем на много народи, а сам не ще вземаш назаем (и ще владееш

над много народи, а те над тебе не ще владеят). Господ (Бог твой) ще те направи глава, а не опашка, и ще бъдеш само на високо, а не на ниско, ако слушаш заповедите на Господа, твоя Бог, които ти заповядвам днес да пазиш и изпълняваш, и ако не отстъпиш от всички думи, които ти заповядвам днес, ни надясно, ни наляво, и не тръгнеш подир други богове да им служиш.”/Второзаконие 28:1–13/.

Но как да изпълняваме Божиите заповеди, ако не ги знаем, а как да ги знаем, ако още като деца не ги научим, а как да ги научим без ВЕРОУЧЕНИЕ?

В статията си „Спрете поповете” вестник „24 часа” от 7 февруари 2000 година съветва тогавашните управници от ОДС да се опълчат срещу вероучението, да не изпълнят предизборното си обещание за въвеждането му в училищата като задължително избираем предмет. Лидерите на ОДС ги послушаха и това е главната причина Бог и народът да ги отхвърли.

Ако св. цар Борис беше се вслушал в съветите на болярите „да спре поповете” – светите седмочисленици, покръстител и просветители на българите, България отдавна да е изчезнала от картата на Европа. Бог е надарил българите с далновиден цар, който е видял пагубното влияние на нечестивите болярски съвети и не се е вслушал в тях. За съжаление, в правителството на г-н Костов липсваше тази далновидност и вместо да въведе вероучение, постави един езически идол в центъра на София и се подигра с религиозните чувства на всички вярващи в България. Ако г-н Костов и членовете на неговото правителство бяха учили вероучение, нямаше да допуснат такава фатална грешка.

Ако някое правителство каже истината на народа, че поради финансови затруднения не може да увеличи пенсиите и заплатите, а се налага да се увеличат цените на консумативите, вярващите в Бога ще го разберем и ще го подкрепим, но ако се гаври с вярата ни, за такова нещо прошка няма.

На заседание в 37-мото Народно събрание „социалистите” предложиха Възкресение Христово да бъде работен ден. Г-н Александър Йорданов им каза, че това е грях пред Бога, но

професори от БСП попитаха пред кой Бог. Покойният Стефан Савов отговори, че много съжaliaва, че български професори не знаят, че има само един Бог. Професорите не бяха съгласни с него. Те негодуваха и твърдяха, че имало много богове, едни на небето, а други – в сърцето. Ако господа професорите от БСП бяха учили вероучение, нямаше да стават за смях пред народа и чужденците, които ги гледаха по телевизията и ги слушаха по националното радио.

В селско училище близо до гр. София учителката по биология обяснила на учениците произхода на Вселената и човека. Едно момиче попитало: „Госпожо, в Библията пише, че Бог е сътворил Вселената и човека. На кого да вярваме?“ Учителката отново повтори урока и накрая попитала момичето: „Разбра ли?“ „Разбрах“ – отговорило детето. „Какво разбра?“ „Разбрах, че Вие сте произлезнала от маймуните, а нас Бог ни е сътворил.“ Децата избухнали в неудържим смях. Ако учителката беше учила вероучение и вярваше в Бога, нямаше да ѝ се смеят децата.

Покойният дядо Никола Качамаков от село Долно Камарци седнал да обядва на една маса, на която седали двама офицери: полковник и лейтенант. Той свалил шапката си, прекръстил се и започнал да се храни. Лейтенантът се обърнал към полковника и казал: „Още има невежество и суеверие в България.“ Дядото оставил лъжицата, засукал мустака си и казал строго: „Господа офицери, армия без дух и дисциплина и народ без вяра са боклук.“ Полковникът стиснал ръката на дядо Никола и казал: „Прав си, дядо, безбожието и беззаконието докараха България до морална и материална разруха.“ Ако лейтенантът беше учил вероучение, нямаше да стане за смях.

На 22 март 2000 година привърженици на футболен клуб „Левски“ изпочупиха голяма част от пластмасовите седалки на стадиона в Борисовата градина. Преди и след мача фенове на ЦСКА и „Левски“ са почупили 12 автобуса на столичния градски транспорт. Полицията арестувала 73 младежи заради извършената от тях вандализна. На следващия дерби мач на стадион „Герена“ вандализната се повтори. Този път феновете на ЦСКА не само изпочупиха седалките, но ги

натрупаха на куп и ги запалиха. Ако тези младежи бяха учили вероучение и вярваха в Бога, нямаше да постъпват така.

Затова е необходимо да се изучава вероучение в семейството, в училището и в армията: на едни – да придобият вяра в Бога и християнски добродетели, а на други – за обща култура, за да не стават за смях.

През месец ноември 2002 година след лека пътно транспортно произшествие, запасният военен Симеон Мечев простреля с няколко куршума, със законно притежавания от него пистолет „Макаров“, футболиста Стойчо Стоилов. Ако военният беше учил вероучение и вярваше в Господ Иисус Христос, нямаше да извърши тая безумна постъпка.

През месец февруари 2008 година медиите се занимаваха с побоища между ученички в едно от училищата на гр. Перник. Ако тия ученички бяха учили вероучение, нямаше да стигнат до там. В нито една православна, католическа или евангелска църква няма подобни инциденти.

Притеснявам се, че ще трябва да поучавам професори и доценти, но ще го направя, защото не искам чужденците, които ги гледат, слушат и четат, да си мислят, че целият български народ се намира в такова духовно невежество, като някои от тях.

Господа учени и недоучени професори и доценти, и евреите, и мюсюлманите, и християните вярват в един и същи Бог Вседържител, Творец на небето и земята и на всичко видимо и невидимо, само, че на различните езици се нарича различно: на български – Бог, на френски – Диьо, на испански – Диос, на английски – Год, на немски – Гот, на арабски – Ал, но понеже всички мюсюлмани, малки и големи вярват, че има само един Бог, те винаги Го членуват, пишат и наричат Аллах. На еврейски е – Ел, но понеже евреите вярват и знаят, че има само един Бог и те Го членуват, пишат и наричат Елоах, което значи: Богът, Единственият Бог. Те често употребяват Ел(ьон) – Всевишни(ят), а Йахве се превежда на български Господ. Които са учили вероучение знаят, че става въпрос за един и същи Бог.

Напоследък се появиха книги и списания, в които думата Бог не е членувана. Такова невежество и най-неукият еврей и

мюсюлманин не биха допуснали – да пишат или наричат Бога с Ел и Ал, което за тях нищо не означава. Оправданието на издателите, че това се налагало поради ревизия и промени в книжовния български език, са явна лъжа. Книга, в която думата Бог е написана с малка буква или не е членувана, говори че или авторът, или издателят, или преводачът е антихрист. Разбира се, че може да се допусне и грешка, но когато в цялата книга думата не е членувана, това не може да бъде грешка, а умисъл, с който антихристите искат да унижават и сравняват живия Бог с измислените мъртви езически богове.

Близо 50 години учените – антихристи в България пишеха Бог с малка буква и се опитаха да детронират Бога, българските царе и светиите. Св. цар Борис го пишеха и наричаха Борис Първи. Св. Св. Кирил и Методий ги наричаха и пишеха Константин Кирил философ и брат му Методи. Чудно ли е, че цивилизованите народи, които четяха техните писания, си създадоха грешна представа за българите? Те сигурно са си казвали: щом българските учени са толкова невежи, че пишат Бог с малка буква, какво остава за обикновения гражданин. И ако са прочели статията във вестник „24 часа“ „Спрете поповете“, сигурно са си помислили: щом доцентите пишат глупости, на какво ли ниво се намира народът?

Господин доцентът пише в тази статия: „Как ще се дават на децата научни знания наред с основния религиозен принцип няма нужда да знаеш, достатъчно е да вярваш?“. Няма такъв принцип в религията, господин доцент. Няма го нито в Библията, нито в Корана, нито в каквато и да е религиозна книга. Има го във вашите учебници по „научен“ атеизъм. Знае ли г-н доцентът, че отначало християните са се наричали ученици и че на повече от 860 места в Библията се говори за изключителното значение на знанието и учението, и на повече от 330 места Библията говори за мъдростта? Светото писание казва: „...вярата иде от слушане, слушането – от слово Божие“ /Римляни 10:17/. „Ден на ден реч предава и нощ на нощ знание открива“ /Псалми 18:3/. „Защото Господ дава мъдрост; от устата Му иде знание и разум“ /Притчи 2:6/. „Изтребен ще бъде Моят народ, защото му знание не достига“ /Осия 4:6/ Така че, вярата е свързана със знанието.

Вярата в Бога никому не пречи да придобива научни знания. Много велики учени са изповядвали, че вярата им е помогнала да достигнат високи постижения. Такива има във всички сфери на научното познание.

Основоположникът на квантовата теория Макс Планк твърди, че най-великите открития и постижения в науката, в изкуствата и в социалната област са дошли от хора, имащи чиста вяра, получена от религията.

Великият Нютон свалял шапката си, щом чуел думата Бог.

Блез Паскал, създател на първата сметачна машина, пише: „Вместо да роптаете, че Бог се е скрил, благодарете Му, че се е разкрил поне толкова; благодарете му, че не се е разкрил на надменните мъдреци, недостойни да познаят един толкова свят Бог. Два вида хора Го познават: хората със смирено сърце, които обичат да се принизяват, колкото и да са умни или глупави; и хората, които са достатъчно умни, за да видят истината, каквито и възражения да имат.”

Дори един от професорите в Московския университет по т.нар. научен атеизъм, след като се ровил много време из свещените книги, за да докаже, че няма Бог, накрая възкликнал пред студентите: „Ако няма Бог, тогава защо сме стиснали юмруци срещу Него? Не е ли величайша глупост да се борим срещу нещо, което не съществува?”

Един атеист се опита да ме убеди да не вярвам в Бога, защото Той не съществувал, а бил измислен мит, като Крали Марко. Попитах го: „Обичаш ли Го?”, а той скочи с вдигнати високо ръце, със стиснати юмруци и се развика: „Мразя Го, мразя вашия Бог!” Отговорих му: „Точно това доказва Неговото съществуване. Може ли да се мрази нещо, което не съществува?”

Твърдението на г-н доцента, че обрязването водело до масови отклонения в сексуалното поведение е гавра със свещения завет на евреите и мюсюлманите. Мисли ли той, че е по-извисен в морално отношение от великия законодател на човечеството Мойсей, от светите пророци и апостоли и от Божия Син, Господ Иисус Христос, които са били обрязани? Не обрязването е причина за моралното падение, а липсата на християнската добродетел СЕБЕОБУЗДАНИЕ, която се

придобива чрез вероучение и вяра в Бога. Отклоненията в сексуалното поведение идват и от това, че учителите, вместо да раздават на учениците учебници по вероучение, им раздават презервативи, чрез които ги тикат към блудство и перверзии. Страхуват се да не пламне епидемия от спин. Вероучението ни казва какво е универсалното лекарство срещу спин – и то е един мъж за една жена и една жена за един мъж. Дори някои блудници и хомосексуалисти да се опазят от спин, от рак на гениталите, едва ли ще се опазят от което заболяване все повече и повече хора умират. Медицината се опитва да лекува последствията, но не и причината – безразборния „безопасен“ секс.

Атеистите негодуват срещу църковния брак. Когато българите са сключвали само църковен брак, извънбрачните деца са били около един процент. След трескавата атеистична пропаганда, премахването на вероучението и преследването на църковния брак, извънбрачните деца се доближават до 40 (четиридесет) процента от новородените. Съпругата на экс премиера, г-жа Костова, заяви по националното радио, че сираците и извънбрачните деца в България са около 1 600 000. Къде е причината за това морално падение на нацията? Вероучението ни дава отговора. Библията казва, че който не вярва в Бога и не изпълнява заповедите Му, ще бъде проклет, той и децата му. Господ ще прати проклятие и злополука във всичките работи на ръцете му. За жена ще се сгоди, а друг ще спи с нея. Синовете му и дъщерите му ще отидат при друг народ и очите му ще чезнат за тях. Земята му ще ражда тръни и бодили. Ще стане опашка, а не глава. Ще взима назаем, но няма да дава назаем. Болестите ще следват една след друга, докато бъде изтребен.

На 1-ви януари 2008 година, около 3 часа през ноща чух глас, който каза: „Сурова, весела, но скърби донесла!“ На следващия ден, 2 януари потъна корабът „Ванеса“, при което изчезнаха 8 моряци и на двама бяха намерени труповете. Само един от моряците беше спасен и се оказа, че той е православен християнин и винаги е носел в себе си иконата на свети Николай Мирликийски.

На 1-ви февруари същият глас ми каза: „На България са приготвени още 11 наказания за тая година. Искаш ли да умират хора?“ Отговорих: „Не, Господи. Ако е възможно да ни отминат тия наказания, но ако е невъзможно, поне да не загиват хора“. На 28 февруари изгоряха два вагона от бързия влак София – Кардам, при което загинаха 9 души и националният празник 3 март, въпреки че не беше определен за ден на траур от управляващата безбожна върхушка, превърна в траурен ден.

Нека си спомним, че загиналите деца в дискотека „Индиго“ превърнаха празника Рождество Христово на роднините и приятелите им, както и на всички съвестни българи, в тъгуване, и песните им – в плач. После се случи отново по Рождество Христово да загинат войниците в Хербала, а около Възкресение Христово се издавиха учениците от град Свищов в реката Лим в Сърбия, и отново празниците бяха помрачени и мнозина, вместо да се веселят, трябваше да плачат и ридаят. Все по празниците се случват трагедиите. Библията ни дава отговора защо е така: „Изслушайте това вие, които жадувате да погълнете бедни и да погубите сиромаси, вие, които казвате: кога ще премине новолунието, за да продаваме жито и събота, за да отворим житниците, да намалим мярката, да уголемим цената на сиклата и да измамваме с неверни къпони – **ще обърна празниците ви на тъга и всичките ви песни на плач**“ /Амос 8:4,5,10/.

Уважаеми родители, искате или не искате, ако децата ви се научат да вярват в Господа, вярата ще ги научи да обичат Бога, вас и ближния си, а това ще им донесе радост и веселие, песни, щастие и блаженство; ако се опълчите против вероучението, никой друг, а вие ще направите празниците ви да станат тъгуване и песните ви да станат на плач.

Вероучението ще учи децата да изпълняват Божиите заповеди: да обичат Бога и ближния си, да почитат баща си и майка си, да не оскверняват и увреждат тялото си, което е храм на живия Бог, и чрез вяра и любов към Бога да придобиват християнските добродетели и морални ценности.

И така ще бъдат опазени от проституцията, наркоманията, алкохолизма, хазарта и други пороци.

У дома дойде майката на едно вярващо момиче и ми каза: „Аз не желая моята дъщеря да вярва в Бога. Искam тя да натрупа много грехове.“ „Така ли?“ – попитах учуден аз. „Да, точно така“ – рече майката. „Значи, Вие искате дъщеря Ви да стане проститутка и наркоманка?“ – отново попитах, а тя отговори: „Една жена може да натрупа много грехове, без да стане наркоманка и проститутка.“ Предполагам, че майките на проститутките, алкохолиците и наркоманите са разсъждавали точно по този начин.

Ония, които не искат децата им да учат вероучение, искат или не искат, на обратното ще ги научат и духовно ще ги ослепят и осакатят. Като нямат морални задържки, те ще намразят Бога и ближния си, няма да слушат, да почитат и се покоряват на баща си и майка си, ще пушат, ще се напиват и ще се дрогират, и накрая голяма част от тях ще напълнят психиатричните клиники или затворите.

Защо се получава така, че атеистите, които отхвърлят вярата в Бога, вярват в извънземни, астролози, екстрасенси, контактъори, гадатели, магьосници, окултисти, сатанисти и други слуги на сатана, които Светото Писание отхвърля и нарича гнусотии */Второзаконие 18 гл./*? Защото чрез вярата на безбожниците в суеверията, Бог ни доказва, че словото Му е истина. „А понеже се не опитаха да имат Бога в разума си, то Бог ги предаде на извратен ум – да вършат онова що не прилича“ */Римляни 1:28/*. „Тогава (беззаконикът), чието явяване, по действието на сатана, е с всяка сила и поличби и лъжливи чудеса, и с всяко несправедно прелъстяване ония, които загиват, задето не са приели любовта на истината за свое спасение. И затова Бог им прати действие на заблуда, за да повярват на лъжата, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали в истината, а обикнали неправдата“ */2 Солунци 2:8-12/*.

Психиатричните болници се напълниха с фенове на Кики, Роки, Мо, Мики, Фию и Хари Потър. Млади и стари хора след поклонението в Рупите се запътват към психиатрите, чувайки

неидентифицирани гласове. В началото на месец март 2008 година Нова телевизия съобщи, че всеки втори българин е депресиран. Това нямаше да им се случи, ако бяха учили вероучение и имаха просветена вяра в Бога.

В много семейства няма мир и любов. Бедните казват: „Няма пари – няма любов.“ Богатите знаят, че това не е вярно. Истината е казана в Библията: „Мир няма за нечестивците, казва Бог мой“ */Исая 57:21/*. Понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта“ */Матей 24:12/*. Как да постигнем мир и любов в семействата, в училищата и в армията и цялото ни общество? Как да стигнем до изобилието, на което се радват други народи?

„Умийте се, очистете се; махнете от очите Ми злите си деяния, престанете да правите зло; научете се да правите добро, търсете правда, избавяйте угнетени, защитавайте сирак, застъпвайте се за вдовица. Тогава дойдете – и ще отсъдим, казва Господ. Да бъдат греховете ви като багрено – като сняг ще избеля; да бъдат червени като пурпур – като вълна ще избеля. Ако поискате и послушате, ще ядете богатата земни; ако пък се отречете и упорствате, меч ще ви изтреби: защото устата Господни говорят“ */Исая 1:16-20/*.

Този меч може да бъде атомен като в Чернобил, земетръсен като в Турция, наводнителен като във Венецуела и Европа, може да бъде огнен, раков, спинен, туберкулозен, грипен, наркоманен и др. Една 18 метрова вълна издави 270 000 души в Югоизточна Азия.

Още през 1994 година служител на МВР съобщи в пресата, че само в град София годишно се пласират около 1500 килограма хероин, което представлявало около два милиона и петстотин хиляди дози. Дай Боже сега да са го ограничили. На 8 март 2001 година слушах обръщението на една майка по националното радио, която беше родила, отгледала и погребала наркоман. Ако синът ѝ беше учил вероучение и вярваше в Бога, нямаше да стигне до там. Родители, спите ли спокойно, без да ви е грижа дали децата ви ще учат вероучение или няма да учат?

Годишно в страната ни се извършват стотици хиляди криминални престъпления. Кражби с взлом, проституция, наркомания, изнасилвания, рекет, корупция, грабежи, алкохолизъм, богохулства, алчност, лъжи, клевети, неправди, беззакония, лукави подозрения, нахалство, безочие, хомосексуализъм, лесбийство, разврат, ярост, истерии, и други такива са плодовете на безбожието. Съвсем естествено е извършителите на подобни дела да са против вероучението, защото те „не само ги вършат, но са и благосклонни към ония, които ги вършат“ */Римляни 1:32/*.

Някои артисти и режисьори се оплакват, че зрителите не могли да ги разберат, че показването на чисто голи жени и мъже и вършене полов акт на сцената или във филмите по телевизията в най-гледаното време действало възпитателно на зрителите. Ако бяха учили вероучение и вярваха в Бога, отдавна да са посипали главите си с пепел и да са се покрили с вретинце, вместо да рекламират гнусотиите си, защото щяха да знаят и вярват в думите на Спасителя: „...не е възможно да не дойдат съблазни, ала горко ономува, чрез когото дохождат: за него е по-добре, ако му надянат воденичен камък на шията и го хвърлят в морето, нежели да съблазни едного от тия, малките“ */Лука 17:1,2/*.

Ако пладнешките крадци и разбойници, които ограбиха хазната и разпродадоха България, бяха учили вероучение и имаха вяра в Бога, щяха да знаят притчата за бедния Лазар и богатата, и нямаше да обричат на глад, мизерия и унижение своите сънародници. Щяха да знаят, че тяхното осъждане ще бъде много по-голямо от осъждането на Димитър Общи, който е ограбил Османската поща.

А плодът на вероучението и вярата в Бога е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, себеобуздание, милосърдие, вяност, кротост, въздържание, доброта, истина, святост и вечен живот.

Някои родители забраняват на децата си да учат вероучение, да ходят на църква и да четат Библията, от страх да не попаднат в някоя секта. Истината е, че вероучението, познаването на основните евангелски истини и знанието

на Никео-Цариградския символ на вярата е най-сигурната защита срещу сектите и ересите.

За съжаление, с оклеветяването на евангелските християни са се нагърбили не само антихристите, но и някои „духовници“ и родители. Тези родители предпочитат децата им да посещават кръчми и дискотеки, да слушат и изпълняват сатанински рок и рап песни, с които се подканват да взимат наркотици, да сложат край на сексуалните ограничения, край на потискане на дивите инстинкти и свободно и диво да изразяват просташината си и сексуалната си разюзданост, наречена в песните им „необузdana любов“. А това води до депресии, демонизиране и насилване от бесове. Някои от родителите и „духовниците“ не вярват, че младежите са насилвани от демони и се опитват с гняв и наказания да ги „излекуват“, с което още повече ги вбесяват и това често е причина за техните самоубийства. Такива са песните на Елвис Пресли „Дяволът променен“, на Битълс „Луси в диамантеното небе“, „Дяволът в сърцето ѝ“, „Утре никой не знае“, „Един ден от живота“, „Мистичен магически кръг“, „Осем мили височина“ и други такива, с които приканват младежите към взимане на наркотици и бунт във всички сфери на живота: вярата в Бога, семейството, любовта, интимността, обществената и социална дейност. Накрая прославят сатаната.

„Какво да кажем за философията на БЛЕК САБАТ (ЧЕРНАТА СЪБОТА)? Песните им са със сатанински текстове, с които прокламират нападателността, чувството на омраза, инстинктите за разрушение, убийството и самоубийството“ (Жан Пол Реджимбал от Канада).

Изберете си каква музика да слушате и изпълнявате: църковна, класическа, народна или сатанинска. Изборът е ваш. Ваши са и последствията, които могат да бъдат благословения или проклетия за вас и потомството ви до няколко поколения напред. Отговорността също е ваша!

„Ето, аз днес ти предложих живот и добро, смърт и зло“ (Второзаконие 30:15). Изберете доброто, за да оздравеете и да живеете.

Преди повече от 100 години в град Самоков архимандрит Иоаникий Рилски произнася пророческо предупреждение към управниците и народа на България:

„Нравствено нечисти хора не трябва никога да заемат служби: нито пастирски, нито правителствени, нито граждански. Държавните мъже трябва да бъдат хора не само високообразовани, но и високонравствени. Без това, последното, те могат да станат най-опасните за обществото и народа и да подкопаят не само благосъстоянието и могъществото, но и самото съществуване на държавата, на която служат.”

Кои са тези високонравствени човеци? Това са ония, които са изградили своя живот върху здравата основа на Христовото учение.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Изцеление чрез вяра в Бога получават вярващите хора, но има свидетелства на невярващи, които в момент на напаст инстинктивно са извиквали към Бога за помощ и Той е отговарял на молитвите им.

Вие може да сте невярващ и да искате да повярвате, за да оздравеете, но не знаете как. Снабдете се с Новия Завет на нашия Господ Иисус Христос и го прочетете, защото „... вярата иде от слушане, а слушането – от словото Божие” /Римляни 10:17/. Ако повярвате, че това, което е написано в Новия Завет, е истина, вие сте станали вярващ. Ако изпълните Христовата заповед да се покаете и се молите за прошка на греховете, с пълно право можете да молите и за изцеление на тялото, според Божиите обещания: „И призови Ме в скръбен ден; Аз ще те избавя, и ти ще Ме прославиш” /Псалми 49:15/.

Тъй като напоследък се появиха реклами на Божии служители с „мощни изцелителни сили” и на различни религиозни, окултни и еретически учения, искам да предупредя нуждаещите се от изцеление, че в никое име на вероизповедание, религия, църковно или религиозно общество, деноминация, патриарх, папа, кардинал, митрополит, епископ, свещеник, пастир, евангелизатор

или който и да е човек **НЯМА СИЛА ЗА БОЖЕСТВЕНО ИЗЦЕЛЕНИЕ. СИЛАТА Е В ИМЕТО НА НАШИЯ НЕБЕСЕН ОТЕЦ.** Молитвата **ОТЧЕ НАШ** завършва с думите: „...ЗАЩОТО ТВОЕ Е ЦАРСТВОТО, И СИЛАТА, И СЛАВАТА **ВОВЕКИ. АМИН**” /Матей 6:134/.

Вярвайте в думите на Бога, казани чрез Неговия Единороден Син, Господ Иисус Христос, които са записани в Светото Писание и в откровенията на Светия Дух, защото само в Божиите думи има „дух и живот”, а „Духът е който животвори: плътта нищо не ползва” /Иоан 6:63/.

Ако откриете противоречие със Светото Писание или нещо не добро в написаното, вината е моя и много ще ви бъда благодарен за критиката и забележките, ако ми пишете.

Когато получите Божествено изцеление, помнете, че заслугата за това е на вашия Небесен Отец, Който ви е изцелил. Аз съм недостоеен и безполезен Негов слуга, но ще се радвам заедно с вас на вашето свидетелство, ако ми пишете. Бог да ви благослови!

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Отзиви от Пастир Димитър Куличев -----	3
2. Отзиви от М.П. Иванов -----	5
3. Въведение -----	8
4. Универсалният лекар -----	9
5. Защо е допуснато да страдаме и да се разболяваме -----	12
6. Божиите обещания -----	27
7. Покаяние -----	28
8. Кой хора са здрави -----	33
9. Някои смъртни грехове -----	35
10. Непростими грехове -----	43
11. Необходими условия за изцеление -----	44
а. Вярa -----	44
б. Единство във вярата -----	45
в. Смирение -----	47
г. Изповядване и оставяне на греховете -----	47
д. Пост -----	48
е. Милостиня -----	50
ж. Молитва с полагане на ръце и помазание с масло -----	50
12. Какво пречи на Божественото изцеление -----	53
13. Кой болни не получават Божествено изцеление -----	55
14. Опазване на Божественото изцеление -----	56
15. Демонично натоварване и обладаване -----	61
16. Някои езически суеверия и предразсъдъци -----	68
17. Някои симптоми на демонично присъствие -----	69
18. Мирен договор с Небето -----	75
19. Символ на вярата -----	79
20. Изповядвам и оставям следните грехове -----	79
21. Какво казва Божието слово -----	89
22. Някои библейски изцеления -----	92
23. Съвременни изцеления чрез вяра -----	99
24. Паркинсон -----	99
25. Деформираща артроза -----	102
26. Рак -----	105
27. Мозъчен удар -----	107
28. Бъбречна недостатъчност -----	109

29. Испанска болест (Птичи грип)-----	110
30. Злокачествена анемия-----	113
31. Свидетелства на Здравка Димитрова от гр. София-----	119
32. Агитаторите -----	130
33. Много те обичам -----	134
34. Главоболие -----	137
35. Часовникът -----	138
36. Момичето от Карлово -----	138
37. Безсъние -----	140
38. Развързването на обладания -----	142
39. „Не” за развързването на Емилия-----	145
40. Викане на сатана -----	147
41. Епилепсия -----	152
42. Немощен дух-----	157
43. Развързването на Р.-----	157
44. Иисус е Победител-----	158
45. Неприятелският войник-----	161
46. Изцеление от тумор -----	162
47. Изцеление от рак на генеталите и дясната гърда ---	164
48. Огнено изцеление -----	166
49. Демонично натоварени екстрасенси -----	170
50. Лозоход -----	173
51. Сексуални демони -----	174
52. Власт от Бога -----	179
53. Първото ми изцеление-----	181
54. Рак на белия дроб-----	183
55. Най-бързо развиващият се рак -----	184
56. Карцинома – рак на стомаха-----	186
57. Помнете Лотовата жена -----	194
58. Моето второ изцеление-----	212
59. Истината за изцелителните събрания -----	222
60. Часът на тъмнината -----	229
61. Радиация -----	246
62. Смъртта на баща ми -----	270
63. Изцелени от диабет-----	279
64. Свидетелство на Елена З.-----	279
65. Свидетелство на сестра Надя Иванова -----	281
66. Развързване на омагьосани-----	282

67. Свидетелство на Добринка Караколева -----	285
68. Свидетелство на Стоянка Б. -----	288
69. Свидетелство на Кирил Шидеров -----	290
70. Свидетелство на Виолета и Тодор Иванови -----	292
71. Свидетелство на сестра Василка -----	294
72. Свидетелство на сестра Пенка от Вятото -----	295
73. Свидетелство на Фиданка Стефанова -----	297
74. Моето трето изцеление -----	299
75. Свидетелство на Росица Стоянова -----	301
76. Свидетелство на Мария Керкелева -----	303
77. Свидетелство на Трайко Толев -----	306
78. Свидетелство за слава на Бога на С.В. -----	308
79. Второ свидетелство за слава на Бога от сестра С.В. -----	310
80. Свидетелство за божествено изцеление -----	310
81. Свидетелство на Таня Дилова -----	315
82. Свидетелства за Божествени изцеления от сестра Нина -----	316
83. Свидетелство на сестра Нора -----	317
84. Свидетелство на сестра Крушовена -----	319
85. Свидетелство на брат Пантелей -----	320
86. Необходимо ли е вероучение -----	324
87. От какво зависи съдбата ни -----	325
87. Заключение -----	338

„И като повика дванайсетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеляват всяка болест и всяка немощ.“

Матей 10:1

„Болни изцелявайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бесове изгонвайте. Даром получихте, даром давайте.“

Матей 10:8

„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици, ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави.“

Марка 16:17-18

„Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите; голяма сила има усърдната молитва на праведника.“

Иаков 5:16

„Който вярва в Сина, има живот вечен; който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него.“

Иоана 3:36.

„И каквото поискате от Отца в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина. Ако поискате нещо в Мое име, Аз ще го направя.“

Иоана 14:13-14

„Но Той взе върху Си нашите немощи и понесе нашите недъзи; а ние мислехме, че Той беше поразяван, наказван и унизяван от Бога. А Той бе изпоранен за нашите грехове и мъчен за нашите беззакония; наказанието за нашия мир биде върху Него, и чрез Неговите рани ние се изцелихме.“

Исаия 53:4-5

ИЗПОЛЗВАНИТЕ ЦИТАТИ В КНИГАТА СА ОТ КНИГИТЕ
НА СИНОДАЛНОТО ИЗДАНИЕ НА БИБЛИЯТА.
ОБОЗНАЧЕНИЯТА ИМ СА ДАДЕНИ С НЕ ПЪЛНО ЗАГЛАВИЕ.

Пълното им название е:

Матей	Свето евангелие от Матей
Марк	Свето евангелие от Марка
Лука	Свето евангелие от Лука
Иоан	Свето евангелие от Иоан
Деяния	Деяния на светите апостоли
Иаков	Съборно послание на свети апостол Иаков
1 Петрово	Първо съборно послание на свети апостол Петър
2 Петрово	Второ съборно послание на свети апостол Петър
1 Иоан	Първо съборно послание на свети апостол Иоан
2 Иоан	Второ съборно послание на свети апостол Иоан
Иуда	Съборно послание на свети апостол Иуда
Римляни	Послание на свети апостол Павел до Римляните
1 Коринтяни	Първо послание на свети апостол Павел до Коринтяните
2 Коринтяни	Второ послание на свети апостол Павел до Коринтяните
Галатяни	Послание на свети апостол Павел до Галатяните
Ефесяни	Послание на свети апостол Павел до Ефесяните
Филипяни	Послание на свети апостол Павел до Филипяните
Колосяни	Послание на свети апостол Павел до Колосяните
1 Солунци	Първо послание на свети апостол Павел до Солунците
2 Солунци	Второ послание на свети апостол Павел до Солунците
1 Тимотей	Първо послание на свети апостол Павел до Тимотей
Евреи	Послание на свети апостол Павел до Евреите
Откровение	Откровение на свети Иоан